

ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ – ΤΟΜΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ & ΕΡΕΥΝΑΣ
ΚΕΝΤΡΟ ΨΥΧΟ-ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΤΩΝ ΔΥΝΗΤΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ – ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ «ΩΜΕΓΑ»

ΔΙΑΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ
**ΔΥΝΗΤΙΚΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ: ΚΟΙΝΩΝΙΟ-ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΕΣ
ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ**

ΣΕ ΣΥΜΠΡΑΞΗ ΜΕ ΤΟ
ΤΜΗΜΑ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΣΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΤΟΥ ΤΕΙ ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΚΑΙ ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ
ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**«Κοινωνικές Παραστάσεις και Κατασκευές της εικόνας του
ψυχολόγου μέσα από διαδικτυακές αλληλεπιδράσεις»**

Σαρηγιαννίδη Ευγενία
ΑΜ: 6308Μ012

1. Αναπλ. Καθ. Ι. Κατερέλος, Επιβλέπων
2. Αναπλ. Καθ. Κ. Κοσκινάς
3. Δρ. Χ. Τσέκερης

ΜΑΡΤΙΟΣ 2012

Ευχαριστώ θερμά όλους όσους συνέβαλαν αμέσως ή εμμέσως στο σχεδιασμό και στην υλοποίηση αυτής της έρευνας.

Οι ευχαριστίες μου απευθύνονται πρώτα από όλα στους δυο πειραματικούς συνεργάτες τον κ. Γιάννη Παπαμιχαήλ, Καθηγητή Εκπαιδευτικής Ψυχολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου και τον κ. Αθανάσιο Αργυριάδη, Καθηγητή Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και Επιστημονικό Συνεργάτη στο ΤΕΙ Πειραιά και στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς, χωρίς την συμβολή των οποίων η συλλογή των δεδομένων της έρευνας, καθώς και η οργάνωση των διαδικτυακών διαλόγων, που αποτέλεσαν το ερευνητικό υλικό της παρούσας εργασίας, θα ήταν απολύτως αδύνατη.

Θέλω επίσης να ευχαριστήσω τον φωτογράφο κ. Αναστάσιο Ωραιόπουλο, για την καλλιτεχνική συμβολή του και τη δημιουργία του μεγαλύτερου μέρους του οπτικού υλικού που αποτελείτο από αισθητικά προσεγμένες φωτογραφίες και συνεπώς συνέβαλλε αποφασιστικά στη δημιουργία του φακέλου που μου επέτρεψε να συμμετέχω ως υποψήφια στο διαγωνισμό ομορφιάς της Απογευματινής. Ευχαριστώ επίσης τον φωτογράφο κ. Γιάννη Αντωνιάδη για την συνεισφορά του με επιπλέον οπτικό υλικό στον ίδιο φάκελο της υποψηφιότητάς μου στον παραπάνω διαγωνισμό ομορφιάς.

Κυρίως όμως θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Ιωάννη Κατερέλο, Αναπληρωτή Καθηγητή Κοινωνικής Ψυχολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου, ο οποίος είχε αναλάβει την επίβλεψη αυτής της εργασίας. Οι πολύτιμες παρατηρήσεις του και οι συμβουλές του έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση των ερευνητικών μου προβληματισμών καθώς και του τελικού κειμένου.

Παράλληλα, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους κ.κ. Κωνσταντίνο Κοσκινά, Αναπληρωτή Καθηγητή Κοινωνιολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου και τον Δρ. Χαράλαμπο Τσέκερη, που, ως μέλη της τριμελούς επιτροπής αξιολόγησης της ερευνητικής μου εργασίας, με στήριξαν με τις παρατηρήσεις τους καθ' όλο το διάστημα της συγκρότησης των ερευνητικών μου υποθέσεων και των μεθοδολογικών μου προβληματισμών.

Ακόμα, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. Ιωάννη Αλμάτο για την εμπύχωση, την υποστήριξη και την ενθάρρυνση που μου προσέφερε καθ' όλο το διάστημα της εκπόνησης αυτής της εργασίας.

Τέλος, απευθύνω τις ευχαριστίες μου σε όλα τα μέλη της δυναμικής κοινότητας που συμμετείχαν ενεργά στους διαδικτυακούς διάλογους, οι οποίοι αποτελούν τον κεντρικό κορμό του ερευνητικού μου υλικού.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στόχος της έρευνας ήταν η διερεύνηση των κοινωνικών παραστάσεων των κοινωνικών υποκειμένων για το επάγγελμα και την πρακτική του ψυχολόγου. Πιο συγκεκριμένα, η έρευνα σκόπευε να διερευνήσει τους ψυχολογικούς μηχανισμούς με τους οποίους εκδηλώνεται, εμφανίζεται στο δημόσιο λόγο και οργανώνεται ως επιχειρηματολογία η αντίληψη ή η «εικόνα» που έχουν για την ψυχολογία ως επιστήμη και ως επαγγελματική πρακτική τόσο τα υποκείμενα που έχουν ή δηλώνουν ότι έχουν κάποια θεωρητική ή πρακτική σχέση με την ψυχολογία όσο και τα υποκείμενα που δεν δηλώνουν κάτι τέτοιο. Σύμφωνα με την γενική μας υπόθεση συμβατή με την προσέγγιση που διαμορφώθηκε από τον Moscovici για τις κοινωνικές παραστάσεις σχετικά με το επάγγελμα και την πρακτική της ψυχανάλυσης, τα υποκείμενα που εμφανίζονται να έχουν διαμορφώσει μια έγκυρη άποψη για την ψυχολογία συνήθως διαθέτουν μια αποσπασματική και ελλειπτική εικόνα για το επάγγελμα και τη θεωρία της ψυχολογίας η οποία εμφανίζεται μέσα από ένα σύνολο επιχειρημάτων και σχολίων δημοσιογραφικού και μάλλον επιφανειακού τύπου. Τα άτομα αυτά που θεωρούν ότι «νομίμως έχουν μια έγκυρη άποψη» συνήθως λοιπόν ενστερνίζονται για να εκφέρουν μια γνώμη σχετικά με το θέμα των στάσεων και συμπεριφορών που είναι ή δεν είναι συμβατές με τη ψυχολογία, όλα τα στερεότυπα, τις αξίες, τις πολιτικά ορθές χρηστοθήθειες και τα επικυρίαρχα ιδεολογήματα της κάθε εποχής.

Σύμφωνα με την υπόθεσή μας, μια από τις κεντρικές επεξηγηματικές μεταβλητές των διαφορετικών απόψεων των υποκειμένων που δηλώνουν ότι έχουν γνώση της ψυχολογίας ή άμεση σχέση με την πρακτική του επαγγέλματος του ψυχολόγου σε σχέση με τα υπόλοιπα υποκείμενα θα ήταν η πεποίθησή τους ότι ορισμένες πρακτικές όπως και ορισμένα δεδομένα που σχετίζονται με την έκθεση της φυσικής παρουσίας του ψυχολόγου στο δημόσιο βλέμμα σε κάποιο διαγωνισμό ομορφιάς διαδραματίζουν ενδεχομένως ένα ρόλο θετικό ως προς την σχέση του ψυχολόγου ως επαγγελματία με την αγορά εργασίας. Κατά συνέπεια, λειτουργούν ως παράγοντες ενός «αθέμιτου ανταγωνισμού» που πλήττει τις ιδεολογίες του εξισωτισμού και πιο συγκεκριμένα, τις απαιτήσεις και τις προσδοκίες των υποκειμένων αυτών για μια «ισότητα των ευκαιριών αυτοπραγμάτωσης». Πέραν της παραπάνω «κοινωνιολογικώς διατυπωμένης υπόθεσης» σχετικά με τον «αθέμιτο ανταγωνισμό», με πιο κοινωνιοψυχολογικούς όρους ήταν θεμιτό να υποθέσουμε ότι η επιχειρηματολογία των δυο κατηγοριών των υποκειμένων του δείγματος που συγκροτήθηκε «αυθόρμητα» και λειτούργησε ως δυνητική κοινότητα στα πλαίσια της αξιολόγησης των υποψηφιοτήτων του προαναφερόμενου διαγωνισμού ομορφιάς θα είχε δυο διαφορετικούς προσανατολισμούς ανάλογα με τη σχέση που έχουν ή δηλώνουν ότι έχουν τα υποκείμενα με την ψυχολογία. Πιο συγκεκριμένα, η ψυχολόγος – μοντέλο της εν λόγω έρευνας δείχνοντας τόσο με τη φυσική παρουσία της, όσο κυρίως με την «θεωρητική» και πολιτισμική επιχειρηματολογία της ίδιας και των συνεργατών της με την οποία νομιμοποιήθηκε θεωρητικά η παραπάνω συμμετοχή της ψυχολόγου στα καλλιστεία, ένα «self-monitoring» ιδιαίτερος υψηλό μοιάζει ικανή να αμφισβητήσει τα εθιμικώς αποδεκτά πλαίσια συμπεριφοράς και συνεπώς τις βασικές συνιστώσες των δεξιοτήτων που συνιστούν το «κοινωνικώς ορθό» πρότυπο του ψυχολόγου επαγγελματία. Με άλλα λόγια, υποθέσαμε ότι η επικριτική επιχειρηματολογία των υποκειμένων που «έχουν σχέση με την ψυχολογία» θα συγκροτείται γύρω από κοινωνικές παραστάσεις περί «των κοινωνικών ανισοτήτων και αδικιών» που εμφανίζονται μέσα από την επίκληση ιδεολογικής φύσης αξιών που κινούνται πέρα από τον πουριτανισμό, τον αποκρυφισμό ή τις αναμοχλεύσεις της τελετουργικής ιερότητας του «λειτουργήματος του ψυχολόγου» στην σύγχρονη αγορά εργασίας. Σύμφωνα με την υπόθεσή μας, χωρίς να μπορούμε βέβαια

να αποκλείσουμε και αυτό το ενδεχόμενο στο λόγο και στα επιχειρήματα των υποκειμένων «που έχουν σχέση με την ψυχολογία», θα εντοπίζαμε ωστόσο τις εκδηλώσεις του πουριτανισμού περισσότερο στην ομάδα των «αφελών αξιολογητών» εκείνων δηλαδή που δεν δηλώνουν κάποια σχέση με την ψυχολογία. Αντίθετα, οι επικριτικές απόψεις όσων «έχουν σχέση με την ψυχολογία» θα μπορούσαν να ερμηνευθούν με κοινωνιοψυχολογικούς όρους, σύμφωνα τουλάχιστον με την υπόθεσή μας, ως απορρέουσες από ένα χαμηλό «self – monitoring» μέσω του οποίου θα υιοθετούν συστηματικά μια στρατηγική «μετριοπάθειας» συγκροτημένης γύρω από την προσαρμογή του εαυτού στα κυρίαρχα εθιμικά πρότυπα συμπεριφοράς του «ψυχολόγου – πρότυπου».

Μεθοδολογικά, για να ελέγξουμε την παραπάνω θεωρητική υπόθεση εργασίας συγκροτήσαμε μια δυναμική κοινότητα αξιολογητών ορισμένων υποψηφίων ψυχολόγων γυναικών σε ένα on – line διαγωνισμό ομορφιάς που είχε οργανώσει μια ενημερωτική, καθημερινή εφημερίδα και στον οποίο η ψυχολόγος πειραματίστρια έλαβε μέρος, νομιμοποιώντας μάλιστα με τις δηλώσεις της την συμμετοχή αυτή από την άποψη των αρχών και των αξιών της ίδιας της ψυχολογίας ως επιστήμης. Με άλλα λόγια, δημιουργήσαμε ένα ερέθισμα για την συγκρότηση μιας δυναμικής κοινότητας κριτών και αξιολογητών επικεντρωμένο όχι μόνο ή όχι τόσο στην φυσική παρουσία, στη δημόσια εμφάνιση και τις επιδόσεις της ψυχολόγου στο διαγωνισμό ομορφιάς, όσο στις απόψεις της και στις πρακτικές της σχετικά με τους ρόλους ή τα όρια που η ψυχολογία ως επιστήμη ή ως πρακτική θα επέβαλλε σε όσους την ασκούν. Για την εμπύχωση της δυναμικής κοινότητας δυο συνεργάτες της πειραματίστριας παρείχαν άλλωστε πρόσθετες «θεωρητικές νομιμοποιήσεις» της συμμετοχής της στον διαγωνισμό ομορφιάς και παρείχαν τον αντίλογο στις επικριτικές απόψεις που εμφανίστηκαν στο διαδίκτυο κατά το διάστημα της λειτουργίας της δυναμικής κοινότητας των αξιολογητών.

Η διαφορική και συγκριτική μεθοδολογία που υιοθετήσαμε για να στοιχειοθετήσουμε πειραματικά την έρευνά μας στο «φυσικό περιβάλλον» των δυναμικών κοινοτήτων οργανώθηκε συνεπώς γύρω από την μεταβλητή της θεωρητικής και πρακτικής εμπειρίας που είχαν ή δεν είχαν τα υποκείμενα που συμμετείχαν αυθόρμητα στην συγκεκριμένη δυναμική κοινότητα από την διδασκαλία ή την πρακτική της ψυχολογίας. Η επαλήθευση των υποθέσεων μας απαιτούσε συνεπώς την ανάλυση του περιεχομένου του λόγου των υποκειμένων ως φορέα άρρητων κοινωνικών παραστάσεων σχετικά με το επάγγελμα και τη λειτουργία του ψυχολόγου. Εντοπίσαμε τις αντινομίες που χαρακτηρίζουν τις απόψεις της σύγχρονης νεοελληνικής κοινής γνώμης όταν συζητά ελευθέρως (στο διαδίκτυο) για «δεοντολογικής φύσης» ζητήματα που αφορούν τις ηθικά και επαγγελματικά νόμιμες διαδικασίες αυτοπροβολής.

Τα πρώτα αποτελέσματα μοιάζουν να επαληθεύουν τις παραπάνω υποθέσεις μας, ακόμα και αν η ανάλυση του περιεχομένου του λόγου των υποκειμένων περιορίστηκε για λόγους πρακτικούς σε ένα μικρό δείγμα των διαθέσιμων ποιοτικών δεδομένων (που εκτείνονται σε 450 παρεμβάσεις, όταν ο μέσος όρος των υπόλοιπων παρεμβάσεων των αξιολογητών των υποψηφίων στον παραπάνω on – line διαγωνισμό ομορφιάς, ακόμα και των υποψηφίων που δήλωσαν την επιστημονική τους ιδιότητα ως ψυχολόγοι ή την εξειδίκευσή τους σε άλλα επιστημονικά αντικείμενα δεν υπερέβη τα 15 σχόλια). Πιο αναλυτικά, η αξιολογική εκτίμηση δεν προκύπτει από καμία αξιολόγηση της νοημοσύνης ή των γνώσεων της ψυχολόγου – μοντέλου, αλλά συμπερασματικά με αυθαίρετο τρόπο και τυπικά προ-επιστημονικό από την παράσταση που αυτά τα υποκείμενα έχουν διαμορφώσει για την ηθική και πολιτισμική ανεπάρκεια της πειραματίστριας, συνεπώς, από την απαξίωσή της ως προσώπου. Στους «έχοντες σχέση με την ψυχολογία» η απαξίωση αυτή

φαίνεται λοιπόν να προκύπτει αποκλειστικά από αυτό που τα υποκείμενα θεωρούν ως έλλειψη σεβασμού των δεοντολογικών κανόνων από την πλευρά της πειραματίστριας. Συνεπώς, μπορούμε να θεωρήσουμε τη στάση αυτή ως εκλογικευτική και ριζικά ανορθόλογη που εκφέρει άποψη και εκτιμήσεις με επιστημονικοποιημένους και ορθολογικοποιημένους όρους καθώς και με αφελείς ψυχολογιοποιήσεις στηριζόμενη αποκλειστικά σε δεοντολογικής δήθεν φύσης στερεότυπα. Για όσους επομένως «έχουν σχέση με την επιστήμη της ψυχολογίας» είναι θεμιτό λοιπόν να ερμηνεύσουμε τα στερεότυπα αυτά θεωρώντας ότι υποκρύπτουν άρρητες κοινωνικές παραστάσεις σχετικές με αυτό που ορίσαμε με κοινωνιολογικούς μεν όρους ως αθέμιτο ανταγωνισμό ως προς την ισότητα των ευκαιριών αυτοπραγμάτωσης, με κοινωνιοψυχολογικούς όρους δε ως προϊόντα ενός αδύναμου «self – monitoring».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	σ. 7
2. ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ	
2.1. Κοινωνικές Αναπαραστάσεις	σ. 10
2.2. Η εκλαΐκευση της επιστημονικής σκέψης ή η επιστημονοποίηση της κοινής λογικής;	σ. 14
2.2.1. Κοινωνιοψυχολογικοί προβληματισμοί γύρω από την επιστήμη της Ψυχολογίας στην Ελλάδα σήμερα	σ. 14
2.2.2. Το επάγγελμα του ψυχολόγου στην Ελλάδα: Νομικές και Τυπικές Προϋποθέσεις	σ. 19
2.3. Αισθητικά Πρότυπα, Κοινωνικές Αναπαραστάσεις και χρήσεις του σώματος..σ.	25
2.3.1. Η μόδα ως διαμορφωτής συνειδήσεων και παραγωγός καταναλωτικών συμπεριφορών	σ. 25
2.3.2. Ιστορική Προσέγγιση της έννοιας του σώματος	σ. 33
2.3.3. Το σώμα ως αντικείμενο μελέτης της Κοινωνικής Ψυχολογίας	σ. 43
2.3.4. Η μετανεωτερική προσέγγιση του σώματος	σ.46
2.3.5. Οι πολλαπλές διαστάσεις της γοητείας του γυναικείου σώματος	σ. 48
2.4. Θεωρίες Κοινωνικής Ταυτότητας	σ. 51
2.5. Ρόλοι και Συγκρούσεις Ρόλων	σ. 56
2.5.1. Κοινωνικοί Ρόλοι	σ. 56
2.5.2. Κοινωνικοί Κανόνες και Κανόνες Ρόλου	σ.59
2.5.3. Συγκρούσεις Ρόλων	σ. 62
3. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ	
3.1. Περιβάλλον Διεξαγωγής Πειράματος: Δυνητικό Περιβάλλον και Τεχνικό Εργαλείο	σ.64
3.1.1. Μια αναδυόμενη δυνητική κοινότητα	σ.66
3.1.2. Ιεραρχία στην Κοινότητα: Bottom up και Top down διαδικασίες	σ. 67
3.1.3. Δημογραφία της Κοινότητας: Οι χρήστες και η ταυτότητά τους	σ. 70
3.1.4. Η εξέλιξη της εικόνας και της τεχνολογικής υποδομής της κοινότητας σ.	73
3.1.5. Η Εισαγωγή της κοινωνικής καινοτομίας και η ανάδειξη ενός «μικροφαινομένου» σιγμοειδούς καμπύλης	σ. 75

3.2. Μέθοδος	σ. 77
3.3. Υποθέσεις	σ. 87
3.3.1. Γενική Υπόθεση	σ. 87
3.3.2. Επιμέρους Υποθέσεις	σ. 88
3.3.3. Επιχειρησιακές Υποθέσεις	σ. 89
3.4. Τεχνικές	σ. 90
3.5. Υποκείμενα – Συμμετέχοντες	σ. 95
3.6. Υλικό	σ. 97
3.6.1. Υλικό Πειράματος	σ. 97
3.6.2. Υλικό Έκδοσης Αποτελεσμάτων	σ. 99
3.7. Πειραματικός Χειρισμός	σ. 100
4. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ	σ. 105
5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΣΥΖΗΤΗΣΗ	σ. 110
6. ΕΠΙΛΟΓΟΣ	σ. 117
7. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ	σ.119
8. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	σ.124
8.1. Παράρτημα: Αντιληπτικής Φύσης Ερεθίσματα: Εικονικά Μηνύματα	σ. 125
8.2. Παράρτημα: 1 ^ο Γλωσσικό Ερέθισμα από Πειραματίστρια	σ. 127
8.3. Παράρτημα: Λοιπές Λεκτικές Αλληλεπιδράσεις	σ. 129

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Όπως είναι γνωστό η συμμετοχή σε διάφορα καλλιστεία νεαρών γυναικών που σπουδάζουν ή έχουν σπουδάσει ψυχολογία σε κάποιο δημόσιο ή ιδιωτικό Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα τείνει πλέον εθιμικώς τουλάχιστον να καθιερωθεί. Η «ψυχολογία» εμφανίζεται έτσι σαν ένα από τα βασικά πολιτισμικά και διανοητικά αξεσουάρ που βελτιώνει τις φυσικές επιδόσεις όλων των διαγωνιζομένων σε παρόμοιους διαγωνισμούς ομορφιάς. Εντούτοις, παρά τα όποια υποτιμητικά και απαξιωτικά σχόλια που διατυπώνονται συχνά από την πλευρά των επαγγελματιών ψυχολόγων, των επαγγελματιών τους συλλόγων ή της ακαδημαϊκής κοινότητας, το γεγονός έχει σχεδόν πάψει να εντυπωσιάζει την κοινή γνώμη, αφού ταξινομείται με ρητό ή άρρητο τρόπο στην κατηγορία εκείνων των πολιτισμικών συμβάντων που συμβαδίζουν εθιμικά με το επιπόλαιο και «μεταμοντέρνο» life style. Η συμμετοχή γυναικών ψυχολόγων σε διαγωνισμούς ομορφιάς μοιάζει με άλλα λόγια να μην νομιμοποιείται και ιδίως να μην ερμηνεύεται παρά μέσα από τα αντίστοιχα σχήματα κοινωνικής σκέψης και τα αρνητικά ή πικρόχολα σχόλια που άλλοτε καταγγέλλουν την «εμπορευματοποίηση του γυναικείου σώματος», άλλοτε το κυνικό «πνεύμα της εποχής», άλλοτε πάλι την «κατάντια» (της ψυχολογίας ή των ψυχολόγων «στην Ελλάδα»). Ωστόσο, στο μέτρο που οι συμμετέχουσες σε δημόσιους διαγωνισμούς ομορφιάς ψυχολόγοι δεν επιχειρούν να νομιμοποιήσουν με θεωρητικά και ορθολογικά επιχειρήματα την συμμετοχή τους σε καλλιστεία, αλλά αρκούνται να χρησιμοποιούν την ψυχολογία σαν «ιδεολογικό αξεσουάρ», που ταιριάζει με τα ισχύοντα κοινωνικά στερεότυπα της «όμορφης νέας γυναίκας που έχει και κάποια επιστημονική κατάρτιση στη διαχείριση των ανθρώπινων σχέσεων», οι απαξιωτικοί χαρακτηρισμοί για τις ψυχολόγους που συμμετέχουν σε παρόμοιους διαγωνισμούς παραμένουν συνήθως στο επιφανειακό επίπεδο της στερεότυπης απόρριψης των «ιδεολογικών στερεοτύπων», στη βάση των οποίων διοργανώνονται παρόμοιοι διαγωνισμοί και στη συνέχεια επικυρώνονται από την ίδια την συμμετοχή ατόμων που οι σπουδές τους ή το επάγγελμά τους «θα έπρεπε να τους δημιουργεί μεγαλύτερες επιφυλάξεις ως προς τον θεσμό των καλλιστειών». Σπανίως βέβαια οι επικριτές αυτής της κατηγορίας, που συχνά έχουν οι ίδιοι κάποια εμπειρία στις κοινωνικές και ανθρωπιστικές επιστήμες αναρωτιούνται τι ακριβώς απαξιώνεται (ή τι «θα έπρεπε» να απαξιωθεί) από την υπό αξιολόγηση κατάσταση, αφού οι ψυχολόγοι – «μοντέλα» έχουν αποφοιτήσει από τα ίδια περίπου εκπαιδευτικά ιδρύματα με αυτούς (και συνήθως με εξίσου «άριστη

βαθμολογία πτυχίου») και έχουν συνεπώς παρακολουθήσει με επιτυχία τα ίδια πάνω κάτω με αυτούς μαθήματα εξειδίκευσης στην «επιστήμη της ψυχολογίας» σε δημόσια ή ιδιωτικά ιδρύματα της Ελλάδας – ή κάποτε, του εξωτερικού. Έστω και καταχρηστική όμως, η ένταξη της «ψυχολογίας» στην κατηγορία των επιστημών – «life style» και του ιδεολογικού αξεσουάρ από τις συνήθεις υποψήφιες των διαγωνισμών ομορφιάς που δηλώνουν ότι έχουν «σπουδάσει ψυχολογία» μοιάζει να τις απαλλάσσει σε μεγάλο βαθμό από τα επικριτικά σχόλια των άλλων κοινωνικών επιστημόνων – και ιδίως των ψυχολόγων, αφού η στάση τους επιτρέπει εύκολα την κοινωνική κατηγοριοποίησή τους στις τάξεις των «αφελών» (που συμβαίνει παρεμπιπτόντως να «έχουν σπουδάσει ψυχολογία»). Κοντολογίς θα λέγαμε ότι παρόμοιοι «αφελείς ψυχολόγοι», ακόμα και αν με την παρουσία τους σε διαγωνισμούς ομορφιάς αμαυρώνουν, όπως υποτίθεται, το κύρος της ψυχολογίας ως επιστήμης, δεν αποτελούν εντούτοις για τους εν δυνάμει ή εν ενεργεία συναδέλφους τους μια πραγματική κοινωνική ή επαγγελματική απειλή (και κατά συνέπεια δεν δημιουργούν συγκρουσιακές δυναμικές, αφού δεν μοιάζουν να εντάσσονται στον στίβο της ελεύθερης αγοράς και του ιδεατά «ανόθευτου ανταγωνισμού της» που οριοθετεί το πεδίο όπου οι ψυχολόγοι παρέχουν τις υπηρεσίες τους.

Το αντίθετο ακριβώς θα πρέπει να συμβαίνει, σύμφωνα τουλάχιστον με την υπόθεσή μας, με κάποια ψυχολόγο που θα επιχειρούσε να νομιμοποιήσει με θεωρητικά, ορθολογικά επιχειρήματα την συμμετοχή της σε καλλιστεία, απαξιώνοντας μάλιστα το επιστημονικό κύρος των επικριτών της όταν αυτοί οι τελευταίοι επιχειρήσουν να την απαξιώσουν γνωστικά, ηθικά ή δεοντολογικά. Πιο απλά: μια όμορφη αφελής και ημιμαθής που ισχυρίζεται σε κάποια καλλιστεία ότι είναι και ψυχολόγος, δεν ενοχλεί κανέναν – ούτε καν τους σημερινούς «συναδέλφους» της. Αντίθετα, μια εξίσου ευειδής ψυχολόγος – «μοντέλο» που δεν δείχνει ούτε θεωρητικά αφελής, ούτε κοινωνικά άτολμη ή απομονωμένη από την υπόλοιπη ακαδημαϊκή και επιστημονική κοινότητα, κατά πάσα πιθανότητα θα θεωρηθεί «επικίνδυνη» κυρίως δε από όσους δικαίως ή αδικώς αισθάνονται ότι υφίστανται ένα «αθέμιτο ανταγωνισμό» από αυτήν. Κατά συνέπεια, για να «αποκατασταθούν οι ισορροπίες» θα στιγματιστεί από αυτούς με απαξιωτικούς όρους που θα αφορούν ιδίως α) την γνωστική και ηθική της επάρκεια ως ψυχολόγος και β) τα «δεοντολογικά κριτήρια» που συνδέονται με την «άσεμνη» δημόσια παρουσία και την έκθεση στο δημόσιο βλέμμα του σώματος των ατόμων που είναι κοινωνικώς επιφορτισμένα με την «θεραπεία των ψυχών».

Με την παρούσα έρευνα, που διεξήχθη υπό τη μορφή πειράματος σε πραγματικό περιβάλλον θα επιχειρήσουμε να αναδείξουμε την κοινωνική αναπαράσταση με την οποία

πλαισιώνεται ο ψυχολόγος ως επιστήμονας και κυρίως ως επαγγελματίας, από ένα κοινό που έχει κάποια σχέση με την ψυχολογία ως επιστήμη και ως επαγγελματική πρακτική και από ένα κοινό που δεν έχει κάποια τέτοια σχέση. Πιο απλά, επιχειρήσαμε να αναδείξουμε «πως σκέφτεται ο κόσμος» αναφορικά με την ψυχολογία ως εφαρμοσμένη επιστήμη και με τους λειτουργούς της, αλλά πως σκέφτεται επίσης το τμήμα εκείνο της ελληνικής κοινωνίας που διακρίνει τον εαυτό του από τους επιστημονικά «αφελείς» ως προς τις κοινωνικές επιστήμες, υποστηρίζοντας ότι εκφέρει λόγο ειδικού ή εξειδικευμένου (λόγω προηγούμενων σπουδών ή βιωματικής εμπειρίας με το αντικείμενο της ψυχολογίας και την πρακτική της).

Στα κεφάλαια που θα απαρτίσουν την παρούσα εργασία, αφού υλοποιηθεί μια βιβλιογραφική ανασκόπηση αναφορικά με το υπό μελέτη ζήτημα και τους διαφορετικούς θεωρητικούς άξονες από τους οποίους εκκινείται, θα ακολουθήσει το ερευνητικό μέρος το οποίο θα απαρτίζεται από την μεθοδολογία την οποία ακολουθήσαμε και τις ανάλογες τεχνικές με τις οποίες την εμπλουτίσαμε. Εν συνεχεία, παρατίθενται τα αποτελέσματα της έρευνας με τα οποία ελέγχονται οι υποθέσεις τις οποίες διατυπώσαμε στο αμέσως προηγούμενο κεφάλαιο της μεθόδου. Κλείνοντας, ακολουθούν τα συμπεράσματα – συζήτηση, όπου επισημαίνονται διάφοροι προβληματισμοί αναφορικά με το υπό εξέταση ζήτημα, οι οποίοι προκύπτουν από έναν συνδυασμό του θεωρητικού υπόβαθρου και των ερευνητικών ευρημάτων. Στο τέλος της εργασίας, παρατίθενται οι βιβλιογραφικές αναφορές και τα παραρτήματα που περιλαμβάνουν το υλικό που χρησιμοποιήθηκε στο σύνολο του, καθώς και οι προς επεξεργασία απαντήσεις των υποκείμενων στο σύνολο τους.

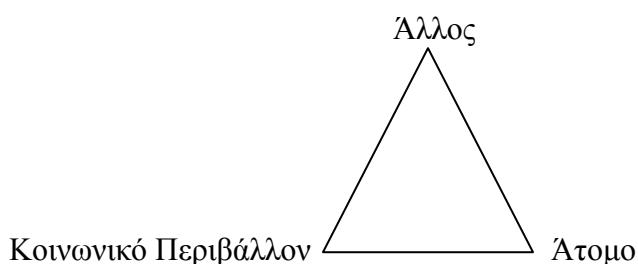
2. ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ

2.1 Κοινωνικές Αναπαραστάσεις

Στην παρούσα έρευνα επιχειρήσαμε να μελετήσουμε την αναπαράσταση της εικόνας του ψυχολόγου (ως ρόλου και επαγγελματικής πρακτικής) μέσα από διαδικτυακές διαδικασίες. Στην συγκεκριμένη έρευνα υιοθετήσαμε τον όρο αναπαράσταση όπως αυτός περιγράφηκε και ορίστηκε από την κοινωνική ψυχολογία και μάλιστα από τον Serge Moscovici στις «Μελέτες για την ψυχανάλυση, την εικόνα και το κοινό της». Όπως επισημαίνει (σ. 68 – 69): «Κάθε αναπαράσταση είναι αναπαράσταση κάποιου υποκειμένου. Με άλλα λόγια, είναι μια μορφή γνώσης, με τη μεσολάβηση της οποίας αυτός που γνωρίζει επανατοποθετείται μέσα σε αυτό που γνωρίζει. Από εκεί πηγάζει η χαρακτηριστική της εναλλακτικότητα: άλλοτε αναπαριστώ, άλλοτε αναπαριστώμαι. Εκεί γεννιέται και η ένταση που υπάρχει στην καρδιά κάθε αναπαράστασης, ανάμεσα στον παθητικό πόλο του αποτυπώματος του αντικειμένου – της απεικόνισης – και τον ενεργητικό πόλο της επιλογής του υποκειμένου - της σημασίας που του αποδίδει και με την οποία το επενδύει ... Στην πραγματικότητα, η δομή κάθε αναπαράστασης μας παρουσιάζεται με δυο όψεις, τόσο αδιαχώριστες όσο η μπροστινή και η πίσω πλευρά ενός φύλλου χαρτιού: την απεικονιστική όψη και την συμβολική όψη.» Έτσι, μπορούμε να πούμε ότι η αναπαράσταση (η οποία με την ενεργή εμπλοκή του υποκειμένου στη συγκρότησή της συνιστά μια «παράσταση») προκύπτει από τη σχέση του εικονικού ή συμβολικού γενικότερα σημαίνοντος προς την κοινωνική σημασία που διαθέτει ο συμβολισμός. Δηλώνεται έτσι ότι με την αναπαράσταση, κάθε απεικόνιση έχει νόημα και κάθε νόημα έχει μια απεικόνιση. Πιο απλά, «οι κοινωνικές αναπαραστάσεις είναι απαραίτητες στην καθημερινή μας ζωή, στις σχέσεις που εγκαθιδρύουμε με τους άλλους, στην επικοινωνία, στις ανθρώπινες γενικότερα δραστηριότητες. Είναι μέσα από αυτές που τα άτομα «διαβάζουν», αποκωδικοποιούν και ελέγχουν κοινωνιογνωστικά την πραγματικότητα. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η ύπαρξη και η λειτουργία μιας κοινωνίας στηρίζεται πάνω στις κοινωνικές αναπαραστάσεις.» (Μαντόγλου, 1995, σ. 15)

Για να μελετήσουμε όμως καλύτερα τι είναι οι κοινωνικές αναπαραστάσεις, πρέπει προηγουμένως να εξετάσουμε τη διαδικασία σχηματισμού τους. Η κοινωνική αναπαράσταση δημιουργείται ή «κατασκευάζεται» μέσα από μια διαρκή αλληλεπίδραση του ατομικού με το συλλογικό, του ανθρώπου ως «άτομο» με την κοινωνία. Ο Abric το 1987 υποστήριξε ότι «η αναπαράσταση είναι κοινωνική, επειδή για την παραγωγή και την

επεξεργασία της, επηρεάζεται άμεσα από συνθήκες ιστορικές, ιδεολογικές και οικονομικές.» (Μαντόγλου, 1995, σ.19) Συνεπώς, εμείς είμαστε οι αναπαραστάσεις μας, αφού συμπεριφερόμαστε, σκεφτόμαστε και αισθανόμαστε όπως μας υπαγορεύουν αυτές. Οι κοινωνικές (ανά) παραστάσεις στο τριαδικό μοντέλο του Moscovici παίζουν τον ρόλο του Άλλου. Σχηματικά το μοντέλο αυτό παρίσταται ως εξής:

Άρα, το άτομο στη σχέση του με το περιβάλλον διαμεσολαβείται από τον Άλλο, δηλαδή από τις κοινωνικές παραστάσεις για τον εαυτό του και το κοινωνικό περιβάλλον.

Πιο συγκεκριμένα, ο σχηματισμός των κοινωνικών αναπαραστάσεων μπορεί να προσεγγισθεί μέσα από δυο χαρακτηριστικές διαδικασίες:

- A) Την Αντικειμενοποίηση
- B) Την Επικέντρωση

Ως προς την αντικειμενοποίηση πρόκειται για μια διαδικασία που οδηγεί στην συγκεκριμενοποίηση του αφηρημένου, στην υλοποίηση των εννοιών, στην αλλαγή του ορθολογικού της επιστημονικής γνώσης σε εικόνα ενός πράγματος, στην μετατροπή της επιστήμης σε κοινή γνώμη και σε δίκτυο σημασιών (Μαντόγλου, 1995, σ. 19)

Από την άλλη μεριά η διαδικασία της επικέντρωσης «συνίσταται στην ενσωμάτωση ενός άγνωστου αντικείμενου σε ένα οικείο δίκτυο κατηγοριών, με σκοπό την κατανόηση και την εξήγησή του». (Μαντόγλου, 1995, σ.σ. 20-21) Στην περίπτωση της επικέντρωσης, το αντικείμενο σκέψης συνδέεται ως καινούργιο με ήδη γνωστά στοιχεία που του μοιάζουν, συγκρίνονται με αυτό βρίσκονται αναλογίες, ομοιότητες, διαφορές και το νέο αντικείμενο εντασσόμενο μέσα από μια τέτοια διαδικασία στη νέα κατηγορία προσαρμόζεται – και όχι απλώς εντάσσεται – σε αυτήν. Οι δυο αυτές διαδικασίες, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Moscovici (1999) λειτουργούν ως εξής: η αντικειμενοποίηση μεταφέρει την επιστήμη στον τομέα του είναι και η επικέντρωση την οριοθετεί σε εκείνον του πράττειν για να αποφευχθεί η απαγόρευση της επικοινωνίας.

Ως προς την εξέλιξη και μεταλλαγή τους οι κοινωνικές παραστάσεις χαρακτηρίζονται από τρία συστατικά στοιχεία: από τον κεντρικό πυρήνα, από ένα σύνολο πληροφοριών, στάσεων και πεποιθήσεων που είναι οργανωμένες γύρω από τον πυρήνα και από ένα

σύστημα κατηγοριοποίησης. Δεν θα σταθούμε πολύ στην δομή των αναπαραστάσεων και στο πως αυτή διαμορφώνεται κατά την πορεία μεταμόρφωσής τους, αλλά κυρίως θα θέλαμε να σχολιάσουμε μια κεντρική ιδιότητα των αναπαραστάσεων. Όπως επισημάνθηκε παραπάνω, οι κοινωνικές αναπαραστάσεις δεν είναι «ατομική υπόθεση», δεν αφορούν την προσωπικότητα του καθενός αποκλειστικά και μόνο και δεν αντανακλούν απόλυτα ατομικές ιδιαιτερότητες και **προσωπικά** γούστα. Επομένως, οι κοινωνικές αναπαραστάσεις είναι σε μεγάλο βαθμό κοινές για τα μέλη μιας κοινωνίας αντανακλώντας συχνά όχι μόνο την κοινή γνώμη, αλλά κυρίως αυτό που καλείται «κοινή λογική» για την εκάστοτε κοινωνία. Μέσα από ένα τέτοιο πλαίσιο σκέψης οι κοινωνικές παραστάσεις αποτελούν το «αλφάβητο της γλώσσας», το σύνολο δηλαδή των θεμελίων πάνω στα οποία είναι οικοδομημένος ο κώδικας επικοινωνίας και τα νοήματά του. Οι σημασίες των εννοιών, η ερμηνεία των διαφόρων καταστάσεων, καθώς και η εξήγηση και νοηματοδότησή τους, πηγάζουν από τις κοινώς και άρρητα αποδεκτές κοινωνικές παραστάσεις. Στην καθομιλουμένη φράσεις όπως «μα είναι λογικό», «αφού έτσι είναι, το λένε όλοι» κλπ. παραπέμπουν σε έναν κόσμο που είναι όπως τον παριστούμε – και όχι τον παριστούμε, όπως είναι. Η εν λόγω κυκλικότητα της έννοιας της αναπαράστασης μας παραπέμπει στην περίφημη φράση του Πιραντέλο «Έτσι είναι αν έτσι νομίζετε». Συγχρόνως, ένα επιπλέον ζήτημα που αφορά τις κοινωνικές αναπαραστάσεις και ενισχύει την αντίληψη περί της πολυπλοκότητάς τους είναι αυτό που ονομάζεται «φαινόμενο της Μπάμπουσκα»: «σε κάθε μελέτη κοινωνικής αναπαράστασης έχουμε στοιχεία που αποτελούν από μόνα τους κοινωνικές αναπαραστάσεις. Έτσι, η μελέτη των κοινωνικών αναπαραστάσεων δίνει την εντύπωση των ρωσικών κουκλιών που το ένα «μπαίνει» μέσα στο άλλο. ... Σε τελική ανάλυση, κάθε στοιχείο κοινωνικής αναπαράστασης μπορεί να αποτελέσει σημείο εκκίνησης για έρευνα της κοινωνικής αναπαράστασής του.» (Κατερέλος, 2000, σ. 41)

Πως όμως τα άτομα προσλαμβάνουν τις πληροφορίες που αφορούν π.χ. την ψυχολογία ως επιστήμη και ως επαγγελματική πρακτική για να δημιουργήσουν στη συνέχεια τις εκάστοτε αναπαραστάσεις τους αναφορικά με αυτήν; Πως μεταδίδεται η γνώση; Μέσα από ποιες πηγές πληροφόρησης; Και πως ταξινομείται;

Το κομμάτι αυτό μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα για τον λόγο ότι ιστορικά η ψυχολογία δεν ήταν πάντα στο επίκεντρο ή ακόμα περισσότερο δεν ενδιέφερε τους ανθρώπους, δεν την γνώριζαν, δεν μιλούσαν γι' αυτήν, δεν σκέφτονταν αναφορικά με αυτήν ούτε σύμφωνα με αυτήν. Ποια χρονική στιγμή ακριβώς αποτελεί το κομβικό σημείο της αλλαγής, γύρω από

την ενασχόληση με την ψυχολογία και κυρίως μέσα από ποια μέσα διάδοσης η ενασχόληση αυτή γενικεύτηκε και διευρύνθηκε στην κοινωνία; Όπως προκύπτει από την έρευνα που διεξήγαγε ο Moscovici (1999, σ. 97) «Οι πηγές πληροφόρησης είναι πολλές και διάφορες και μπορούν να ταξινομηθούν ανάλογα με την κοινωνική τους λειτουργία σε α) θεσμοθετημένη επικοινωνία (σπουδές) και β) σε μη θεσμοθετημένη επικοινωνία και ανάλογα με την αμοιβαιότητα ή την μη αμοιβαιότητα των ανταλλαγών σε α) διευθυνόμενη επικοινωνία (τύπος, ραδιόφωνο) και β) άμεση επαφή ή μεταβατική επικοινωνία (συζήτηση). Ως τόπος διαμεσολάβησης διαφόρων τύπων επικοινωνίας, η πηγή πληροφόρησης παίρνει και το νόημα του διαύλου επικοινωνίας γιατί είναι ταυτόχρονα το σημείο από το οποίο ξεκινά η πληροφορία και το σημείο όπου στηρίζεται η επικοινωνία της πληροφορίας.

2.2 Η εκλαϊκευση της επιστημονικής σκέψης ή η επιστημονοποίηση της κοινής λογικής;

2.2.1 Κοινωνιοψυχολογικοί Προβληματισμοί γύρω από την επιστήμη της ψυχολογίας στην Ελλάδα σήμερα

Όσον αφορά την περίπτωση της ψυχολογίας ως επιστήμη και ως επαγγελματική πρακτική, χρησιμοποιήθηκαν όλοι οι ανωτέρω τρόποι διάδοσης, μετάδοσης και εκλαϊκευσης της γνώσης. Καταρχάς, μέσα από θεσμοθετημένες μορφές επικοινωνίας, αφού η ψυχολογία εντάχθηκε ως μάθημα στην πλειοψηφία των αντικειμένων που σπουδάζουν οι φοιτητές στα πανεπιστήμια, ιδίως γύρω από τον άξονα των επιστημών που ασχολούνται με την κοινωνία και τον άνθρωπο. Συγχρόνως, αποτέλεσε μια από τις πιο «mainstream» επιλογές των μαθητών, γεγονός που αποδεικνύεται από τις ετήσιες βάσεις εισαγωγής των τμημάτων ψυχολογίας ανά την Ελλάδα. Η διάδοση και η εκλαϊκευση της ψυχολογίας και η μετάδοση και υιοθέτησή της ως καθημερινό λόγο από το ευρύ κοινό ευνοήθηκε και από την γενικότερη κατάσταση της Ελλάδας αναφορικά με την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση την τελευταία εικοσαετία. Γνωρίζοντας αφενός ότι «κάθε πληθυσμός έχει τους δικούς του δεσπύζοντες τρόπους επικοινωνίας ανάλογα με την κοινωνική του κατάσταση και με το επίπεδο μόρφωσης του» (Moscovici, 1999, σ. 97) και αφετέρου ότι «στις σύγχρονες δημοκρατικές κοινωνίες, όπου αφενός το δικαίωμα στη μόρφωση και οι «ίσες ευκαιρίες» αποτελούν ιδεολογικά μια αναμφισβήτητη λαϊκή κατάκτηση και αφετέρου οι πραγματικές κοινωνικές ανισότητες οξύνονται στο έπακρο, αναπαραγόμενες προφανώς από το σύνολο του εκπαιδευτικού συστήματος, δεν μπορεί να υπάρχουν ούτε ομάδες τυπικώς αποκλεισμένες από την ανώτατη εκπαίδευση, ούτε όμως πραγματικά επιστημονική εκπαίδευση για τις ομάδες που εξ ορισμού καταλαμβάνουν τα κατώτερα επίπεδα της κοινωνικής ιεραρχίας (Παπαμιχαήλ, 2007, σ. 38)

Αναφορικά επομένως με την ελληνική περίπτωση, όχι μόνο εξαφανίστηκαν σταδιακά οι αναλφάβητοι ή οι απόφοιτοι δημοτικού, αλλά ταυτόχρονα αυξήθηκαν οι πάσης φύσεως «πτυχιοποιημένοι» απόφοιτοι ελληνικών και ξένων ΑΕΙ. Συνεπώς, αυξήθηκαν πληθυσμιακά οι «κάτοχοι μεθόδων και επιστημονικών – ορθολογικών τρόπων σκέψης» που προσεγγίζουν τη δουλειά, αλλά και την καθημερινότητά τους ως «μορφωμένοι άνθρωποι». Στην περίπτωση αυτή, ο λόγος περί ψυχολογίας «επιστημονοποίηση» την πραγματικότητα και τα καθημερινά της προβλήματα, τα οποία στο παρελθόν προσεγγίζονταν μέσα από ένα ηθικού τύπου πολιτισμικό πρίσμα, ενώ σήμερα αποτελούν αντικείμενο ανάλυσης και επεξήγησης από ψυχολογικές θεωρίες που μεταφερόμενες στην

καθομιλουμένη ιατροκοποιούνται. Πιο απλά, όλοι μιλούν για προβλήματα διαπροσωπικών σχέσεων, επικοινωνίας κλπ. ως σαν να είναι διαγνωσμένα συμπτώματα μιας νόσου τα οποία ένας καλός ψυχολόγος οφείλει να αντιμετωπίσει και να «θεραπεύσει». Μέσα από μια τέτοια διαδικασία η ψυχολογία εκλαϊκεύεται προσπαθώντας όμως να διατηρήσει ένα ψευδοεπιστημονικό κύρος που το αντλεί από την ήδη κατοχυρωμένη και επενδυμένη αξιακά στο «μυαλό του κόσμου» ιατρική επιστήμη. Κατά αυτόν τον τρόπο, ο ψυχολόγος μετατρέπεται στον «γιατρό της καθημερινότητας» ξεφεύγοντας έτσι από την αίγλη και το μυστήριο του status του μάγου της φυλής ή του ιερέα.

Ο Bourdieu (1999) διακρίνει «στις παρυφές του πανεπιστημιακού πεδίου και του πεδίου διανόησης» (σ. 197) ένα είδος υψηλής εκλαϊκευσης της επιστήμης μέσω «ημι-πνευματικών επαγγελμάτων» (στο ίδιο). Πρόκειται για το σύνολο των επαγγελμάτων «που έχουν το κοινό γνώρισμα ότι εξασφαλίζουν την μέγιστη απόδοση του πολιτισμικού κεφαλαίου που μεταδίδεται αμεσότερα από την οικογένεια... καλλιτεχνικά ή ημι-καλλιτεχνικά επαγγέλματα, πνευματικά ή ημι-πνευματικά επαγγέλματα, συμβουλευτικά επαγγέλματα (ψυχολόγοι, σύμβουλοι επαγγελματικού προσανατολισμού, λογοθεραπευτές, αισθητικοί, σύμβουλοι γάμου, διαιτολόγοι κλπ.), παιδαγωγικά ή παραπαιδαγωγικά επαγγέλματα, επαγγέλματα παρουσίας και παράστασης». (σ. 198) Μέσα σε αυτά τα πλαίσια ο Bourdieu προσδιορίζει και τις συνθήκες της εμφάνισης ενός ολόκληρου συνόλου γυναικείων επαγγελμάτων και μιας νόμιμης αγοράς για τις σωματικές ιδιότητες. Το γεγονός ότι ορισμένες γυναίκες αντλούν επαγγελματικό όφελος **από την γοητεία τους** ότι «η ομορφιά λαμβάνει μια αξία στην αγορά εργασίας, έχει πιθανότατα συμβάλλει στον καθορισμό, πέραν από αρκετές αλλαγές στα ενδυματολογικά, κοσμητολογικά κλπ. κανονιστικά πρότυπα ενός ολόκληρου συνόλου ηθικοπρακτικών μεταβολών και παράλληλα ενός επαναπροσδιορισμού της νόμιμης εικόνας της θηλυκότητας ... (όλα αυτά) διαδίδουν την εικόνα της γυναίκας την οποία ενσαρκώνουν αυτές οι επαγγελματίες της γραφειοκρατικής γοητείας, επιλεγμένες ορθολογικά και καταρτισμένες σύμφωνα με μια αυστηρά προγραμματισμένη σταδιοδρομία (με τις ειδικευμένες σχολές της, τους διαγωνισμούς ομορφιάς κλπ.), προκειμένου να εκπληρώσουν σύμφωνα με τα γραφειοκρατικά κανονιστικά πρότυπα τις παραδοσιακότερες γυναικείες λειτουργίες.» (σ. 198)

Στα πλαίσια της μακροκοινωνιολογικής ανάλυσης των χρηστοηθειών, των συλλογικών νοοτροπιών και των κοινωνικών πρακτικών που σχετίζονται με την πολιτική ορθότητα και το «καλό γούστο» των νέων δυτικοευρωπαϊκών μικροαστικών τάξεων ο Bourdieu επισημαίνει στο παραπάνω κείμενο ότι αφενός τα επαγγέλματα «υψηλής εκλαϊκευσης»

στον τομέα λόγου χάρη της «παροχής συμβουλών» (η άσκηση των οποίων, όπως το επισημαίνει ο Bourdieu «απαιτεί απλώς μια ορθολογικοποιημένη μορφή κάποιας ταξικής, πολιτισμικής ικανότητας» σ. 198), αφετέρου των επαγγελμάτων και των πρακτικών που αναδεικνύουν με θεσμικό τρόπο τις λίγο ή πολύ χειραφετημένες εικόνες της θηλυκότητας και της «νέας γυναικείας γοητείας» στο ίδιο το πεδίο της αγοράς εργασίας.

Συνοψίζοντας, σύμφωνα πάντα με τον Bourdieu (1999, σ.σ. 398-399) τα επαγγέλματα από τη μια μεριά του ψυχολόγου (ως ειδικού στην παροχή συμβουλών) και αφετέρου τα γυναικεία επαγγέλματα παρουσίασης και παράστασης εντός των οποίων περιλαμβάνονται και οι δραστηριότητες των μοντέλων, φωτομοντέλων κλπ. ανήκουν στα νέα επαγγέλματα που «επιτρέπουν ή ευνοούν τις στρατηγικές συμβολικής αποκατάστασης που εξεικονίζονται από τη χρήση ευγενών διπλότυπων λέξεων περισσότερο ή λιγότερο ανοιχτά ευφημιστικών» (σ.σ. 398-399) (λόγου χάρη «ψυχοθεραπευτική» πρακτική, αντιψυχιατρική). Εντός των νέων αυτών επαγγελμάτων ο Bourdieu υπογραμμίζει ότι «διακρίνονται σχεδόν πάντα δυο ομάδες οι οποίες ... *έρχονται αντιμέτωπες λίγο πολύ ανοιχτά για τον προσδιορισμό του πόστου και των αναγκαίων για την κατοχή του ικανοτήτων ή ιδιοτήτων.*» (σ. 399, η υπογράμμιση δική μας). Οι οξυδερκείς αυτές παρατηρήσεις του Bourdieu πάνω στις αντιθέσεις που ανακύπτουν στο εσωτερικό των νέων επαγγελμάτων «παρουσίασης, παράστασης και επικοινωνίας» εγγράφονται και ενισχύουν την κοινωνιοψυχολογική γενική μας υπόθεση. Σύμφωνα με αυτήν επισημαίνουμε ότι η ταυτόχρονη ανάδειξη φυσικών ιδιοτήτων ή ομορφιάς και γοητείας μέσα από τα θεσμικά αναγνωρισμένα πλαίσια κάποιων καλλιτεχνών με τα επαγγέλματα και τους τίτλους σπουδών του ψυχολόγου, συνεπώς με το αντίστοιχο μορφωτικό κεφάλαιο, αλλά και την πολιτισμική νομιμοποίηση των αξιώσεων που προκύπτουν απ' το συνδυασμό της «γυναικείας γοητείας» με το επιστημονικό status του ψυχολόγου, δηλαδή το πολιτισμικό κεφάλαιο θα δημιουργήσει αντιδράσεις συναισθηματικά φορτισμένες σε εκείνα ιδίως τα υποκείμενα που επιχειρούν να αναδειχθούν κοινωνικά μέσα από την επισήμανση του πιο «διανοητικού» («ορθολογικού», «επιστημονικού») χαρακτήρα της κοινωνικής τους προσφοράς και επιθυμητής κοινωνικής καταξίωσης.

Μπορούμε στη συνέχεια όλων των παραπάνω να υποθέσουμε ότι: Ο τρόπος με τον οποίο θα συμπεριφέρονται τα κοινωνικά υποκείμενα της δυνητικής κοινότητας, που θα οργανωθεί από όσους αξιολογητές της παρουσίας μιας ψυχολόγου σε κάποιο διαγωνισμό ομορφιάς έχουν άμεση ή έμμεση σχέση με την πρακτική παροχής ψυχολογικών υπηρεσιών, θα απορρέει από τον αθέμιτα ανταγωνιστικό χαρακτήρα που προσλαμβάνει γι' αυτά ακριβώς τα κοινωνικά υποκείμενα η απόπειρα μιας ψυχολόγου να αναδειχθεί στον

επαγγελματικό στίβο χρησιμοποιώντας ιδιότητες που προσιδιάζουν περισσότερο στα επαγγέλματα της «γυναικείας γοητείας». Η ανταγωνιστική διάθεση της παραπάνω ψυχολόγου που προφανώς θα έρχεται σε αντίθεση με την εμπεδωμένη αξία των «ίσων ευκαιριών αυτοπραγμάτωσης» των υποκειμένων αυτών, θα καθοδηγεί συναισθηματικά τις εκλογικεύσεις τους στη βάση της κοινής τους πεποίθησης ότι είναι «αδίκως αποκλεισμένα» από τις παραπάνω «ίσες ευκαιρίες».

Στο λογικό επίπεδο η συνείδηση ότι η συνθήκη του αποκλεισμού περιορίζει τις δυνατότητες αυτοπραγμάτωσης και καταξίωσης των υποκειμένων δεν μπορεί παρά να εμφανίζεται στις συμπεριφορές τους και στις εκτιμήσεις τους παρά με μια απόπειρα σφαιρικής απαξίωσης του ηθικού, γνωστικού και δεοντολογικού υποβάθρου της γυναίκας – μοντέλου παρείσακτου στο χώρο της ψυχολογίας. Άλλωστε, όπως το επισημαίνει και ο Adorno (2000, σ. 17): «Η ημιμόρφωση είναι το χειραγωγημένο πνεύμα των αποκλεισμένων». Μπορούμε να ερμηνεύσουμε τις εκδηλώσεις της εμπάθειας και των εκλογικεύσεων πολλών μελών αυτών των νέων «επιστημονικών επαγγελμάτων» ως στοιχεία που θα αναδεικνύουν τις ατέλειες του συστήματος της φιλοσοφικής, κοινωνικής και πολιτικής εκπαίδευσής τους στα πλαίσια των σημερινών Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Με άλλα λόγια και σύμφωνα με τη διατύπωση που προτείνει ο Bourdieu (1999, σ. 286) τα στρώματα αυτά διαμορφώνουν μια σκέψη που έχει τα ίδια όρια με τις συνθήκες της ζωής τους. Οι συνθήκες αυτές περιορίζουν τα υποκείμενα αυτών των νέων κοινωνικών κατηγοριών και αυτών των νέων επαγγελμάτων δυο φορές: «μια με τα υλικά όρια που επιβάλλουν στην πρακτική τους και μια με τα όρια που επιβάλλουν στην σκέψη τους, άρα στην πρακτική τους και τα οποία τους κάνουν να αποδεχθούν και μάλιστα να αγαπήσουν αυτά τα όρια».

Τελικά το πιθανότερο είναι ότι τα άτομα αυτά που «έχουν κάποια σχέση με την ψυχολογία» θα ενοχληθούν ιδιαίτερα από τις απόπειρες θεωρητικής νομιμοποίησης του δικαιώματος μιας ψυχολόγου που συμμετέχει με αξιώσεις στα καλλιστεία να θεωρεί ότι η συμμετοχή της αυτή όχι μόνο δεν αντιβαίνει με τους κανόνες του επαγγέλματος, αλλά και ενδεχομένως συμβαδίζει και με τις απαιτήσεις του. Η δυνητική κοινότητα θα αποτελέσει τότε γι' αυτά τα υποκείμενα ένα είδος σχολείου μάθησης κοινωνικών και επαγγελματικών αξιών μέσω συγκεκριμένων βιωμάτων και διαμεσολαβήσεων κοινωνικών εμπειριών. Οι παρεμβάσεις στα πλαίσια των on line διαλόγων θα έχουν συχνά ένα διδακτικό χαρακτήρα επιχειρώντας να υποδείξουν ότι η προσωπική υπόσταση και ανάπτυξη του καθενός συνδέεται με τον σεβασμό ορισμένων κανόνων και την αποδοχή ορισμένων ηθικών

υποχρεώσεων που οι «ψυχολόγοι» θα είναι πεπεισμένοι ότι εντάσσονται στις αξίες που σηματοδοτούν τις υποχρεώσεις των ψυχολόγων έναντι των συναδέλφων τους και έναντι των άλλων («των ασθενών»). Η δυνητική κοινότητα θα τείνει τότε να διαμορφωθεί ως ένας κοινωνικός ορίζοντας με έκδηλο εκπαιδευτικό και ενδεχομένως «τιμωρητικό» χαρακτήρα.

Με άλλα λόγια, μέσα από μια τέτοια μεθοδολογική προσπάθεια επιχειρούμε να αναδείξουμε ότι οι τυπικώς πτυχιοποιημένοι και ακαδημαϊκώς προσοντούχοι κοινωνικοί επιστήμονες θα διαθέτουν γνωστικά εργαλεία μελέτης και ανάλυσης του κοινωνικού πεδίου που, ως προς το περιεχόμενο τους, θα ταιριάζουν καλύτερα με τις κοινωνιοψυχολογικές προσεγγίσεις των άρρητων θεωριών προσωπικότητας (Leyens, 1996), παρά θα επικαλούνται μεθοδολογικά και επιστημολογικά εργαλεία που θα εκπορεύονται από τις σπουδές και το ακαδημαϊκώς πιστοποιημένο γνωστικό τους υπόβαθρο. Συνεπώς, θα λειτουργούν στην επιστημονική και επαγγελματική τους ζωή περισσότερο ως «αφελείς ψυχολόγοι» και σύμφωνα με άρρητες θεωρίες προσωπικότητας, παρά ως κοινωνικοί επιστήμονες, προσιδιάζοντας τους δικούς τους φαινομενικά επιστημονικούς τρόπους του σκέπτεσθαι σε εκείνους των «αφελών ψυχολόγων της καθημερινότητας». Που θα διαφέρουν; Στον τρόπο με τον οποίο επενδύουν, προβάλλουν και κοστολογούν τις «αφελείς ψυχολογιοποιήσεις» τους και τις αντίστοιχες ερμηνείες και παρεμβάσεις που υλοποιούν ως επαγγελματίες και «επιστήμονες».

2.2.2 Το επάγγελμα του Ψυχολόγου στην Ελλάδα: *Νομικές και Τυπικές Προϋποθέσεις*

Η Επιστήμη της Ψυχολογίας

Όπως προκύπτει από όσα προαναφέρθηκαν και κυρίως θα αναφερθούν στη συνέχεια, μας ενδιέφερε στην έρευνα αυτή να μελετήσουμε την κοινωνική κατασκευή και αναπαράσταση της εικόνας του ψυχολόγου ως επιστήμονα και επαγγελματία. Για τον λόγο αυτό, θεωρούμε αξιοσημείωτο να αναφέρουμε κάποια στοιχεία που αφορούν το επάγγελμα του ψυχολόγου και την επιστήμη της ψυχολογίας γενικά, αλλά κυρίως στην Ελλάδα. Ο λόγος που θεωρούμε αξιοσημείωτο να επισημανθούν κάποιες νομικές και τυπικές προϋποθέσεις όσον αφορά την άσκηση του επαγγέλματος του ψυχολόγου είναι γιατί αφενός μελετούμε τις απόψεις και τις αντιλήψεις σχετικά με την άσκηση του επαγγέλματος αυτού, από ανθρώπους που «κάτι ξέρουν» ή «κάτι έχουν σπουδάσει» αναφορικά με την ψυχολογία και τις κοινωνικές επιστήμες, αφετέρου διότι οι απόψεις αυτές παρά το γεγονός ότι προβάλλονται ως ορθές και εκφέρονται με βεβαιότητα απέχουν από την επίσημη γραμμή, η οποία κάθε άλλο παρά διαδεδομένη είναι.

Όσον αφορά την επιστήμη της ψυχολογίας, συνοπτικά, θα μπορούσαμε να επισημάνουμε ότι η Ψυχολογία ως επιστήμη ανήκει στον τομέα των κοινωνικών επιστημών. Είναι ένας αρκετά πρόσφατος κλάδος, αφού τα αντικείμενα μελέτης της ενδιέφεραν μέχρι τον 19^ο αιώνα, είτε την επιστήμη της ιατρικής είτε την φιλοσοφία. Μελετά την ανθρώπινη συμπεριφορά και προσωπικότητα, όπως επίσης το πώς αναπτύσσεται το άτομο μέσα στην κοινωνία, πώς προσαρμόζεται και λειτουργεί μέσα σε αυτήν, καθώς και τις διάφορες δυσλειτουργίες που παρουσιάζει ως προς την κοινωνική του συμπεριφορά. Ως στόχους θέτει:

- Να περιγράψει την ανθρώπινη συμπεριφορά
- Να την ερμηνεύσει
- Να την προβλέψει
- Και σε κάποιες περιπτώσεις να την τροποποιήσει ή να την ελέγξει.

Η ψυχολογία σήμερα διαιρείται σε διάφορους κλάδους ειδικοτήτων, συγγενικούς μεταξύ τους, που ο καθένας δίνει περισσότερη έμφαση σε μια από τις πλευρές της πολυεδρικής μελέτης που απαιτεί το αντικείμενο της ή επικεντρώνει το ενδιαφέρον της σε ορισμένους

τομείς της ανθρώπινης κοινωνικής ζωής. Αναφορικά οι σημαντικότεροι κλάδοι και εξειδικεύσεις στην ψυχολογία σήμερα είναι οι ακόλουθοι:

Πειραματική Ψυχολογία: Ο κλάδος όπου χρησιμοποιούνται πειραματικές μέθοδοι για να διερευνηθεί ο τρόπος με τον οποίο ο άνθρωπος αντιλαμβάνεται τον κόσμο.

Ψυχοφυσιολογία: Ο κλάδος που μελετά την ανθρώπινη συμπεριφορά σε σχέση με τις βιολογικές διαδικασίες.

Αναπτυξιακή Ψυχολογία: Μελετά την πορεία της νοητικής και συναισθηματικής ανάπτυξης του ατόμου από την γέννηση έως την ενηλικίωση.

Κοινωνική Ψυχολογία: Ασχολείται με την εξήγηση της κοινωνιοψυχολογικής πραγματικότητας, όπως αυτή προκύπτει, από τον συγκερασμό κοινωνικών, πολιτικών, οικονομικών και ιδεολογικών παραμέτρων που καθορίζουν την σκέψη και συμπεριφορά του κοινωνικού υποκειμένου

Κλινική Ψυχολογία: Εφαρμοσμένος τομέας της Ψυχολογίας που ασχολείται με την αντιμετώπιση και «θεραπευτική» παρέμβαση ψυχικών διαταραχών και διαφόρων τύπων δυσλειτουργιών του ατόμου, όπως αυτές εμφανίζονται στην καθημερινή του ζωή.

Εκπαιδευτική Ψυχολογία: Μελέτη της Συγκρότησης των Γνώσεων, όπως αυτή συντελείται με τη διαμεσολάβηση του κοινωνικού περιβάλλοντος

Σχολική Ψυχολογία: Εφαρμοσμένος Κλάδος της Ψυχολογίας που αφορά την παροχή υπηρεσιών σε όλα τα μέλη της ευρύτερης εκπαιδευτικής κοινότητας. Ασχολείται με εκπαιδευτικά και αναπτυξιακά προβλήματα τα οποία σχετίζονται με τη σχολική επίδοση και προσαρμογή των μαθητών στο σχολείο και την οικογένεια, με την πρόληψη και προαγωγή της ψυχικής υγείας του μαθητικού πληθυσμού, καθώς και την προαγωγή συνεργασίας σχολείου - οικογένειας.

Επίσης, συχνά ακούμε και άλλες υποδιαιρέσεις του αντικειμένου με το οποίο ασχολείται η ψυχολογία όπως:

- **Βιομηχανική ή εργασιακή ή οργανωτική ψυχολογία**
- **Ψυχολογία Υγείας**
- **Βιολογική Ψυχολογία**

Στην Ελλάδα σήμερα οι βασικές σπουδές στην ψυχολογία παραπέμπουν στα ακόλουθα τμήματα:

- Τμήμα Ψυχολογίας Παντείου Πανεπιστημίου
- Τμήμα Ψυχολογίας Πανεπιστημίου Κρήτης
- Τμήμα Ψυχολογίας Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

– Πρόγραμμα Ψυχολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών

Επίσης, παρέχεται η δυνατότητα για μεταπτυχιακές σπουδές, αφού τα προαναφερθέντα Τμήματα Ψυχολογίας όπως και άλλα Τμήματα ή Σχολές Κοινωνικών Επιστήμων, καθώς επίσης και τα Παιδαγωγικά Τμήματα διοργανώνουν στην Ελλάδα μεταπτυχιακά προγράμματα εξειδίκευσης σε επιμέρους αντικείμενα της ψυχολογίας.

Το Επάγγελμα του Ψυχολόγου

Τα τυπικά προσόντα που απαιτούνται για να ασκεί ένα άτομο το επάγγελμα του ψυχολόγου είναι να διαθέτει βασικές σπουδές στα Τμήματα που προαναφέρθηκαν (όσον αφορά την περίπτωση της Ελλάδας) ή σε αναγνωρισμένα Πανεπιστήμια του Εξωτερικού. Όσον αφορά τις νομικές προϋποθέσεις άσκησης επαγγέλματος προβλέπεται η κτήση της κατά Νόμον Άδειας Ασκήσεως του Επαγγέλματος του Ψυχολόγου (Νόμος 991/79), η οποία εκδίδεται από την Νομαρχία (σήμερα Περιφέρεια) διαμονής και δραστηριοποίησης του εκάστοτε Ψυχολόγου. Πιο συγκεκριμένα, με βάση τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος [Νόμος 2238/1994, άρθρο 48, Φ.Ε.Κ. 151/τ. Α'/16.09.1994], ορίζεται ότι εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελμάτων μπορεί να προκύψει από την άσκηση του επαγγέλματος του **Ψυχολόγου**, μόνον και αποκλειστικά και όχι από την άσκηση επαγγέλματος υπό την κατοχή οποιουδήποτε άλλου τίτλου.

Επομένως, θεωρούμε αξιοσημείωτο να αναφερθούν κάποιες επιστημονικές, επαγγελματικές και νομικές διευκρινήσεις αναφορικά με το επάγγελμα του ψυχολόγου και τους διάφορους τίτλους επαγγελματικής εξειδίκευσης που συχνά το συνοδεύουν. Ειδικότερα, οι ακόλουθες προβαλλόμενες «επιστημονικές-επαγγελματικές» ιδιότητες *«είναι ανυπόστατα επιτηδεύματα, τα οποία προβάλλονται από όσους με οποιονδήποτε τρόπο αντιποιούνται το επάγγελμα του Ψυχολόγου και του Ιατρού ή, ακόμη, από επαγγελματίες Ψυχικής Υγείας: Ψυχολόγους, Ψυχιάτρους, Παιδοψυχιάτρους, που προβαίνουν σε πράξεις αθέμιτου ανταγωνισμού προς συναδέλφους τους.»* Παρακάτω θα αναφέρουμε αρκετές από αυτές τις ιδιότητες, οι οποίες χρησιμοποιούνται από τα άτομα μη ειδικούς στην καθημερινότητά τους, όταν αναφέρονται σε διάφορες ειδικότητες ψυχολόγων, αλλά – και κυρίως – από τους ίδιους τους ψυχολόγους οι οποίοι μηχανεύονται βαρύγδουπους τίτλους που δεν παραπέμπουν σε κανένα εφαρμοσμένο επιστημονικό αντικείμενο – και συχνά είναι εντελώς κενού περιεχομένου, με σκοπό να προωθήσουν μέσα από τέτοιες «ομπρέλες» τις υπηρεσίες που παρέχουν. Ονομαστικά λοιπόν καταγράφουμε τις διάφορες

ονοματοθεσίες χωρίς και πάλι να μπορούμε να καλύψουμε το σύνολο τους, αφού η φαντασία των λειτουργών στο συγκεκριμένο επαγγελματικό και επιστημονικό χώρο φαίνεται να είναι αστείρευτη, χωρίς εντούτοις οι παραπάνω μεταπτυχιακές εξειδικεύσεις να τεκμηριώνονται πάντα από κάποιες αντίστοιχες σπουδές και τίτλους που τις πιστοποιούν – και κυρίως, χωρίς οι διάφορες πιστοποιημένες εξειδικεύσεις που πολλά ελληνικά και ευρωπαϊκά ΑΕΙ παρέχουν σήμερα στους αποφοίτους και πελάτες τους, να ανταποκρίνονται στις επιστημολογικές, ακαδημαϊκές και ερευνητικές προϋποθέσεις που θα απαιτούσε η διευκρίνιση της σχέσης της επιστημονικής εξειδίκευσης με τις βασικές σπουδές των «εξειδικευμένων» σε κάποιο επιστημονικά τεκμηριωμένο γνωστικό αντικείμενο. Στο μέτρο λοιπόν που η κοινωνική και οικονομική κρίση πολλαπλασιάζει τα προβλήματα των ατόμων, που οι ανοικτές δυτικές κοινωνίες μας έχουν εξατομικευτεί και οι πόρτες των σπιτιών κλειδαμπαρώνονται, οι επαγγελματικοί κατάλογοι εκείνων που παρέχουν τις ψυχολογικές υπηρεσίες στήριξης διανθίζονται από ειδικότητες για όλα τα γούστα, όλες τις ηλικίες, όλα τα εισοδήματα και όλες τις πιθανές «δυσλειτουργίες». Οι επιμέρους τίτλοι είναι:

- ➡ «Νευροψυχολόγος»
- ➡ «Ψυχοθεραπευτής»
- ➡ «Ψυχοπαιδαγωγός»
- ➡ «Παιδοψυχολόγος»,
- ➡ «Συμβουλευτικός Ψυχολόγος»
- ➡ «Σχολικός Ψυχολόγος»
- ➡ «Κλινικός Ψυχολόγος»
- ➡ «Εργασιακός Ψυχολόγος»
- ➡ «Σύμβουλος Ψυχολόγος»
- ➡ «Δραματοθεραπευτής»
- ➡ «Παιγνιοθεραπευτής»
- ➡ «Ψυχοκοινωνιολόγος»
- ➡ «Ψυχοφυσιολόγος»
- ➡ «Σύμβουλος Ψυχικής Υγείας»
- ➡ «Σεξοθεραπευτής»
- ➡ «Θεραπευτής Οικογένειας»
- ➡ «Σύμβουλος»
- ➡ «Σύμβουλος Οικογένειας»
- ➡ «Οικογενειακός Σύμβουλος»

- «Σύμβουλος Γάμου»
- «Σύμβουλος Ανθρωπίνων Σχέσεων»
- «Σύμβουλος Συμπεριφοράς»
- «Σύμβουλος Σχέσεων, Παιδιού και Οικογένειας»
- «Ειδικός της Συμπεριφοράς» κλπ.,

Άραγε, όλοι οι παραπάνω βαρύγδουποι τίτλοι εξειδίκευσης των πολυάριθμων «θεραπευτών της ψυχής» υποκρύπτουν πάντα κάποιους επιτήδειους ή «απατεώνες κοινού ποινικού δικαίου», όπως συχνά λέγεται; Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί με βεβαιότητα κάτι τέτοιο. Όμως είναι εμπειρικά βέβαιο ότι μέσα από τον πολλαπλασιασμό των παραπάνω πραγματικών ή κατά φαντασία ειδικών που εμφανίζονται στην αγορά εργασίας, η κοινωνία πληροφορείται για τον ρόλο και τη λειτουργία των ψυχολόγων, έστω ως εναλλακτική πρόταση στους ψυχιάτρους. Συνεπώς, διαμορφώνει εικόνες και παραστάσεις σχετικά με α) τους θεσμικούς τομείς ή τις ηλικίες που επιδέχονται κάποια πιθανή ψυχολογική υποστήριξη και β) με τα πιθανά διαγνωστικά ή θεραπευτικά μέσα που χρησιμοποιεί ο ψυχολόγος κατά το διάστημα της παρέμβασής του.

Όσον αφορά λοιπόν τον τίτλο του «Ψυχοθεραπευτού», που είναι ο περισσότερο διαδεδομένος, πρέπει να επισημανθεί ότι δεν υπάρχει ξεχωριστή επαγγελματική ομάδα «Ψυχοθεραπευτών». Αντίθετα, υπάρχουν μόνον οι επιστημονικές - επαγγελματικές δραστηριότητες των ψυχολογικών θεραπειών, των «ψυχολογικών θεραπευτικών παρεμβάσεων» και των «θεραπευτικών παρεμβάσεων δια τού Λόγου». Με βάση τον Νόμο και τις αποφάσεις Εισαγγελικών και Δικαστικών Αρχών οι ψυχολογικές θεραπείες, οι «ψυχολογικές θεραπευτικές παρεμβάσεις» και οι «θεραπευτικές παρεμβάσεις δια του Λόγου», ασκούνται αποκλειστικώς από τους επαγγελματίες Ψυχικής Υγείας κατόχους της σχετικής άδειας ασκήσεως επαγγέλματος, δηλαδή, τους Ψυχολόγους, τους Ψυχιάτρους και τους Παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους κατά θεωρία και πράξη.

Θα πρέπει επομένως να διασαφηνιστεί η διάκριση μεταξύ επιστημονικής, επαγγελματικής και ταυτότητας, καθώς και οι συνδυασμοί τους, στο πεδίο της αγοράς εργασίας και της επαγγελματικής προβολής.

Παρατηρούμε επομένως πως μια επαγγελματική κατηγορία ιδιαζόντως «mainstream», όπως η ψυχολογία, περικλείει στο εσωτερικό της επιστημονικές ασάφειες, καιροσκοπικές παρερμηνείες και παρεξηγήσεις επιστημολογικού και μεθοδολογικού τύπου, που οφείλονται όχι μόνο στην πάντα πιθανή ημιμάθεια των ειδικών επιστημόνων, αλλά και στην «αμάθεια» του πελατειακού κοινού στο οποίο απευθύνονται. Αυτή η «αμάθεια» δεν

προκύπτει όμως από κάποια έλλειψη πληροφόρησης, αλλά αντίθετα από την υπερπληροφόρηση του ενδιαφερόμενου κοινού, δηλαδή από την εξοικειώσή του με την διαχείριση πολλών ασύνθετων, μεθοδολογικά αμετουσίωτων και συχνά αντιφατικών πληροφοριών σχετικά με όλους όσους εκφέρουν επαγγελματικά κάποιο «λόγο» περί της «ψυχής». Σε τέτοιες επομένως κοινωνικές συνθήκες τα ερευνητικά μας ερωτήματα αποκτούν επικαιρότητα. Η έρευνας μας έρχεται λοιπόν να διευκρινίσει αφενός τις κοινωνικές παραστάσεις των ειδικών επαγγελματιών ψυχικής υγείας και αφετέρου τις κοινωνικές παραστάσεις των ατόμων που αναζητούν και λαμβάνουν διαφόρων τύπων υπηρεσίες ψυχολογικής υποστήριξης. Εκτός επομένως από το επιστημονικό ενδιαφέρον ενός τέτοιου ερευνητικού εγχειρήματος, προκύπτει και η ανάγκη για επαγγελματική ευσυνειδησία, αφού όλοι όσοι «υποφέρουν» και αναζητούν βοήθεια σε τομείς της προσωπικής και κοινωνικής τους ζωής, θα πέσουν πιθανότατα θύματα των προαναφερόμενων παρερμηνειών και άρρητων παρεξηγήσεων, στην αναπαραγωγή των οποίων ενδεχομένως μετέχουν και οι ίδιοι γνωστικά και συναισθηματικά.

2.3. Αισθητικά Πρότυπα, Κοινωνικές Αναπαραστάσεις και Χρήσεις του Σώματος

2.3.1. Η μόδα ως διαμορφωτής συνειδήσεων και παραγωγός καταναλωτικών συμπεριφορών

Ένα από τα ιδιαίτερα και κεντρικά χαρακτηριστικά της καταναλωτικής κοινωνίας είναι η παροχή νέων δυνατοτήτων για το χειρισμό των εντυπώσεων μέσω των αλλαγών της εξωτερικής εμφάνισης, όσο και η συνεχής δημιουργία νέων επιθυμιών μέσα από τις προσταγές της μόδας. Η ρευστή κοινωνική ταυτότητα του μετανεωτερικού ανθρώπου απαιτεί αλλαγές και συγχρόνως προσαρμογή και συμμόρφωση στα κυρίαρχα καταναλωτικά πρότυπα. Η τάση αυτή παρατηρείται καταρχάς στην εξωτερική εμφάνιση, στον τρόπο που ντύνονται και προβάλλουν την εξωτερική τους εικόνα. Παρατηρώντας τις κοινές σημασιοδοτήσεις που έχουν τα ρούχα για τα άτομα, μαθαίνουμε για την κοινωνία στην οποία αυτά ζουν και δραστηριοποιούνται. Για τον λόγο αυτό, στις δυτικές κοινωνίες που τα στυλ ντυσίματος αλλάζουν σε τακτική βάση, η μόδα είναι απαραίτητο να ληφθεί υπόψη.

Τι είναι όμως η μόδα; Η μόδα, όπως ορίζεται από τον Kaiser (1985) είναι μια μορφή συλλογικής συμπεριφοράς, που είναι κοινωνικά αποδεκτή σε μια δεδομένη χρονική στιγμή, αλλά αναμένεται να αλλάξει. Αφορά στη χρήση των ρούχων, των αξεσουάρ και των καλλυντικών καλλωπισμού του σώματος έτσι ώστε να επιδεικνύουν συγκεκριμένες τεχνικές σώματος και να τονίζουν τις σχέσεις του σώματος με το κοινωνικό του πλαίσιο. Επίσης, μέσα από μια ψυχοκοινωνιολογική προσέγγιση της μόδας θα προσθέταμε ότι η μόδα αφορά μήτρες σκέψης από τις οποίες εκπορεύονται συγκεκριμένες συμπεριφορές. Με άλλα λόγια, εκτός από τον κυρίαρχο τρόπο του «φέρεσθαι» η μόδα αναφέρεται στον κυρίαρχο τρόπο του «σκέπτεσθαι». Ακουμπάει στην κυρίαρχη κουλτούρα μιας κοινωνίας, αφού είναι καταδικασμένη να διαποτίζεται από την αισθητική έκφραση των ιδεών, των επιθυμιών και των πεποιθήσεων που κυριαρχούν στην κοινωνία, επιδρώντας στους τρόπους σκέψης των ανθρώπων – φορέων της κουλτούρας αυτής. Η μόδα επομένως, δεν αφορά μόνο την ένδυση, την ενασχόληση με την εξωτερική εμφάνιση, αλλά το σύνολο της εξωτερικής συμπεριφοράς και εσωτερικής ψυχολογικής κατάστασης του ατόμου. Επί παραδείγματι, αναφερόμαστε στα νέα ψυχολογικά κλινικά συμπτώματα, ως συμπτώματα της μόδας, όπως επίσης, σε ασθένειες της μόδας, σε κοινωνικές συμπεριφορές της μόδας (π.χ. υιοθέτηση παιδιού από ζευγάρια ομοφυλοφίλων), σε επιστήμες της μόδας κ.ο.κ. Η

μόδα αποτελεί παράγοντα που παρεισφρέει σε όλους τους άξονες και διαστάσεις του ανθρώπινου βίου επιδρώντας επάνω του καθοριστικά.

Η απαξίωση του ενδιαφέροντος για την ενασχόληση με την μόδα, τις χρησιμοθηίες του παρελθόντος και του παρόντος και τα πρότυπα σκέψης και συμπεριφοράς των ανθρώπων της κάθε εποχής συνιστά μια αντιστορική και αντιεπιστημονική στάση (στις κοινωνικές επιστήμες), αφού η μόδα δεν συνιστά απλώς το εκάστοτε «περιτύλιγμα» των ατόμων που ζουν και δραστηριοποιούνται σε μια κοινωνία, αλλά κυριότερα τον τρόπο τους να δηλώνουν την κοινωνικοποίησή τους, να εκφράζουν την ταυτότητά τους, να προσχωρούν σε διάφορες ομάδες υπαγωγής και τελικά, να αντλούν από τη σχέση τους με αυτές κοινωνική αξία. Φαινομενικά αντιφατικό στοιχείο αποτελεί το γεγονός ότι παρότι οι αισθητικοί κώδικες της μόδας πληροφορούνται και ανανεώνονται από τον καταναλωτισμό της μοντερνικότητας και της μεταμοντερνικότητας και παρόλο που η μόδα φαίνεται να αποτελεί την επιτομή του εφήμερου χαρακτήρα της ζωής των ανθρώπων των μεταμοντέρνων δυτικών κοινωνιών στο αέναο παρόν (αφού στα πλαίσια της καπιταλιστικής αγοράς, ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της «μόδας» είναι η σκόπιμα «πολυτελής» και ταυτόχρονα προσχεδιασμένη αχρησία της), με τα σημαίνοντα και σημανόμενα στα οποία παραπέμπει, η μόδα ως κοινωνικός κώδικας δεν παύει να διατηρεί τη στεγανότητά της για ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας. Μπορεί λοιπόν το πολύχρωμο μωσαϊκό της μόδας να παραπέμπει στον πλουραλισμό των καθημερινών κωδίκων εμφάνισης και συμπεριφοράς αποτελώντας το τέλειο μέσο προβολής ενός κόσμου τεμαχισμένων και ρευστών ταυτοτήτων, αλλά στη μετανεωτερικότητα συνυπάρχουν πολλά συστήματα μαζί, τα οποία συνυπάρχουν συγχρονικά και ανεξάρτητα, κάτω από την ομπρέλα της κατανάλωσης. Παρατηρώντας τους ανθρώπους στην καθημερινότητά τους διαπιστώνουμε ότι όλα τα άτομα μοιάζουν πολύ με κάποια άλλα (που αποτελούν την ομάδα υπαγωγής), αλλά διαφέρουν πολύ από τα υπόλοιπα (την εξωομάδα, από την οποία διακρίνονται). Παρότι στη μετανεωτερική εποχή υπάρχει μεγάλη ελευθερία ως προς την επιλογή ομάδας υπαγωγής, από την στιγμή που θα συντελεστεί η είσοδος στην ομάδα παρέχονται λίγα περιθώρια ως προς τη δυνατότητα του ατόμου να διαφοροποιηθεί από την κυρίαρχη γραμμή της ομάδας χωρίς να προκαλέσει τη δυσαρέσκεια των μελών της ομάδας τα οποία θα τον απορρίψουν και θα τον εξοβελίσουν.

Επομένως, αφού σημασία στη μετανεωτερική εποχή της χρήσης και όχι της κτήσης δίδεται στην κατανάλωση αγαθών και υπηρεσιών ζωής, η κατανάλωση ως κοινωνική συμπεριφορά αποκτά μια δυναμική σχεδόν κανονιστική, δηλαδή προϋποτίθεται για να θεωρείται ένα άτομο κοινωνικά ενταγμένο και προσαρμοσμένο στο σημερινό κοινωνικό

γίνεσθαι. Στην περίπτωση αυτή, η κοινωνική ένταξη συμπορεύεται με τη κατανάλωση, όχι τόσο σε επίπεδο περιεχομένου, όσο σε επίπεδο καταναλωτικών πρακτικών. Ζω σε κοινωνίες σημαίνει καταναλώνω τα προϊόντα των κοινωνιών αυτών (υλικά ή άυλα). Εάν δεν επιθυμώ να καταναλώσω εξοβελίζομαι και περιθωριοποιούμαι από το κοινωνικό σύνολο. Μέσα από μια τέτοια προοπτική η ψυχολογία ως επαγγελματική πρακτική αποτελεί μια υπηρεσία προς κατανάλωση, άρα υπόκειται στους νόμους της αγοράς και των «αγοραίων» συναλλαγών της. Όπως επισημαίνει ο Bauman (2008, σ. 78) «Καταναλώνω σημαίνει επενδύω στην κοινωνική μου ένταξη, η οποία σε μια κοινωνία καταναλωτών μεθερμηνεύεται ως εμπορευσιμότητα». Άρα το καταναλωτικό προϊόν ή υπηρεσία που αναζητώ για να καταναλώσω συνιστά το εισιτήριο με το οποίο ξεκινά το εκάστοτε ταξίδι κοινωνικής ένταξης.

Για να επανέρθουμε όμως στη διάσταση της μόδας που αφορά την εξωτερική εμφάνιση αξίζει να διευκρινίσουμε ότι, όταν αναφερόμαστε στη μόδα δεν αρκεί να επικεντρωθούμε αποκλειστικά και μόνο στη διάσταση της «επικάλυψης» του σώματος, δηλαδή της ένδυσης και στολισμού αυτού, αλλά συγχρόνως να αναφερθούμε στη μόδα για το ίδιο το γυμνό σώμα, όπως επίσης στις χρήσεις και στα πολλαπλά νοήματα με τα οποία τα άτομα επενδύουν το σώμα τους και τοποθετούνται απέναντι στις εμπειρίες του. Πως καθυποτάσσεται το σώμα στα κυρίαρχα αισθητικά πρότυπα της μετανεωτερικής κοινωνίας και ποια είναι αυτά; Πως αντιλαμβάνονται τα άτομα το ωραίο σώμα; Πως το νοηματοδοτούν ως «αδύνατο», καλλίγραμμο, «χοντρό», γυμνασμένο ή αγύμναστο κλπ; Το σώμα είναι εκπαιδευμένο να φέρεται με κοινωνικά αποδεκτούς τρόπους και το σύστημα της μόδας αντιπροσωπεύει τις αποδεκτές συνθήκες και κοινωνικές συμβάσεις, θέτοντας όρια στη συμπεριφορά του ντυσίματος, υποδεικνύοντας το επιτρεπτό και το ανεπίτρεπτο, όπως και «στιγματίζει» τις κοινωνικές ομάδες, τις επαγγελματικές κατηγορίες κλπ. μέσα από την σχέση τους με τη μόδα και την φροντίδα της εμφάνισης.

Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ένα ακόμα στοιχείο αναφορικά με την μόδα. Η μόδα αποτελεί συγχρόνως ένα εργαλείο κοινωνικών χειρισμών. Για τον ερευνητή συνιστά μια ανεξάρτητη μεταβλητή, την οποία, αν τη χειριστεί κατάλληλα, μπορεί να εξάγει πολύ σημαντικά συμπεράσματα για την κοινωνία που μελετά και έχει θέσει στο επιστημονικό του μικροσκόπιο. Για τον επαγγελματία ψυχολόγο, είναι ένα «εργαλείο δουλειάς» (εργαλείο θεραπευτικού χειρισμού και παρέμβασης), που εάν και εφόσον το χρησιμοποιήσει καταλλήλως, μπορεί να αποτελέσει το όχημα που ως κινητήριο δύναμη θα διαθέτει το ίδιο «το ρεύμα της εποχής ή του συρμού», που ενδεχομένως οδηγεί αρκετά άτομα να ζητήσουν τη συνδρομή του ψυχολόγου.

Προς τα πού φυσάει όμως ο δυτικοευρωπαϊκός αέρας της μόδας σήμερα; Ποια η δύναμη του και τι συμπαρασύρει στο διάβα του; Όπως είπαμε, σήμερα η μόδα φαίνεται να αποτελεί την επιτομή του εφήμερου χαρακτήρα των μεταμοντέρνων δυτικών κοινωνιών. Η δυτική ευρωπαϊκή μόδα, είτε αναφέρεται στην κατανάλωση αγαθών, είτε προτρέπει και προτείνει την κατανάλωση υπηρεσιών, προάγει έννοιες και αξίες σχετικές με την καινοτομία, οι οποίες τείνουν να απαξιώσουν την παράδοση. Στην περίπτωση αυτή, η μόδα μας εισάγει στον αγοραίο καταναλωτισμό, όπου η ανταλλαγή του ελαττωματικού ή απλώς ατελούς και όχι πλήρως ικανοποιητικού εμπορεύματος με ένα νέο καλύτερο, βελτιωμένο, πιο μοντέρνο, δεν είναι αποτελεί απλώς επιθυμία, αλλά κομβική για την ζωή ενός ατόμου αναγκαιότητα. Σε μια τέτοια συνθήκη, το «παλαιό» δεν είναι καλό, απλώς επειδή είναι «ξεπερασμένο» (Bauman, 2008). Άρα «ψυχολογίζοντας», θα λέγαμε ότι η μόδα σήμερα δίνει προτεραιότητα στο νεαρό, καταναλωτικό άτομο και την υποκειμενικότητά του, την οποία βιώνει με τρόπο σχεδόν κυριολεκτικά ριζοσπαστικό. «Επενδύω στον εαυτό» μέσα από μια τέτοια προοπτική σημαίνει πλαισιώνω τον εαυτό μου με όσο το δυνατόν περισσότερα υλικά αγαθά, γνώσεις, πληροφορίες και υπηρεσίες για να τον κάνω να αισθάνεται πληρότητα και ασφάλεια. Επί παραδείγματι, οι υπηρεσίες ψυχολόγου μέσα από ένα τέτοιο πλαίσιο σκέψης γενικεύονται και υιοθετούνται από ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας που τείνει να τις θεωρεί αναγκαιότητα. Η ψυχολογία ως επαγγελματική πρακτική σε πολλές περιπτώσεις δεν απαντά πάντα σε «πραγματικά προβλήματα», αλλά συχνά σε συμπτώματα «πολυτέλειας», που βιώνονται όμως από τα άτομα ως πραγματικά και που «αντιμετωπίζονται» με πολλούς τρόπους από την «αγορά» υπηρεσιών ψυχικής υγείας, γεμίζοντας το πραγματικό υπαρξιακό κενό που βιώνουν τα άτομα στην καθημερινότητά τους με βαρύγδουπες διαγνωστικές ορολογίες και φαρμακευτικά σκευάσματα. Με άλλα λόγια, οι «πελάτες» αγοράζουν την υπηρεσία ως πρόσχημα που τους καθιστά «μοντέρνους» και καλύπτει με όρους ψυχολογικούς ή ψυχιατρικούς τα πραγματικά τους κοινωνικά και ιδιωτικά προβλήματα. Από αυτήν την άποψη η ψυχολογία ως επαγγελματική πρακτική είναι τόσο της μόδας, όσο περίπου τα επαγγέλματα γύρω από την αισθητική (κομμωτήρια, περιποίηση σώματος κλπ.). Εν μέρει άλλωστε, ίσως μοιάζουν: κάποια «ψυχολογία» θα λέγαμε ότι «μακιγιάρει και κρύβει» τις ψυχικές ανησυχίες, τις προσωπικές ανάγκες, τα εσωτερικά προβλήματα καθιστώντας τα περισσότερο «διαχειρίσιμα» από ιδεολογικής άποψης, χωρίς όμως χωρίς να τα αντιμετωπίζει «θεραπευτικά». Όπως ακριβώς κάνει και η αισθητική, ακολουθώντας τις επιταγές της μόδας για την μοντέρνα εμφάνιση: μακιγιάρει και τροποποιεί την εξωτερική

εικόνα, χωρίς ποτέ να επεμβαίνει επί της ουσίας στην μορφή των βιωμάτων ή στις δυσλειτουργίες τους.

Η μόδα μέσα από ένα ψυχοκοινωνιολογικό βλέμμα μας επιτρέπει να μελετήσουμε τους τρόπους του σκέπτεσθαι, του φέρεσθαι, του ζειν και του υπάρχειν μέσα σε μια κοινωνία. Η κοινωνία αυτή μπορεί να είναι το ίδιο το σώμα μας, το σπίτι μας, το επαγγελματικό μας περιβάλλον. Εφόσον λοιπόν, όπως επισημάναμε, η μόδα εκτός από πεδίο ερεύνης συνιστά συγχρόνως και εργαλείο επαγγελματικής καταξίωσης αξίζει να εστιάσουμε λίγο περισσότερο σε αυτό. Πιο συγκεκριμένα, να εξετάσουμε πως η μόδα και κατ' επέκταση η κυρίαρχη κουλτούρα τοποθετείται απέναντι στην εξωτερική εμφάνιση και το σώμα καθιστώντας το εφελτήριο κοινωνικής ανόδου και αυτοπραγμάτωσης.

Η θεωρία του Bourdieu για την κοινωνική αναπαραγωγή έχει στο κέντρο της την αντίληψη για το σώμα σαν αντικείμενο διάκρισης και φορέα κοινωνικού status. Ο Bourdieu προτείνει ότι το σώμα μπορεί να επηρεάσει την τοποθέτηση στην κοινωνική ιεραρχία, η οποία εξαρτάται από τέσσερα διαφορετικά είδη κεφαλαίου: α) το οικονομικό, β) το πολιτισμικό, γ) το συμβολικό και δ) το σωματικό. Εν προκειμένω, θα επικεντρωθούμε στο σωματικό επιχειρώντας να δια φωτίσουμε μια από τις πλευρές της έρευνας που συμπεριλαμβάνεται στο ερευνητικό μέρος. Το σώμα μετατρέπόμενο σε σωματικό κεφάλαιο απέκτησε δύναμη, status και διακριτικά συμβολικά σημεία. Σύμφωνα με τον Bourdieu (1999), το σώμα φέρει την σφραγίδα της κοινωνικής τάξης στην οποία ανήκει το υποκείμενο λόγω τριών παραγόντων α) της κοινωνικής τοποθέτησης, (δηλαδή τις ταξικά βασισμένες συνθήκες οι οποίες διαμορφώνουν το γενικό πλαίσιο της καθημερινής ζωής των ανθρώπων και συμβάλλουν στην εξέλιξη των σωμάτων τους), β) της έξης (habitus) και γ) του ταξικού γούστου (location) (δηλαδή τις διαδικασίες εκείνες με τις οποίες τα άτομα οικειοποιούνται σαν αυθόρμητες επιλογές και προτιμήσεις τρόπους ζωής (life styles) οι οποίοι είναι στην πραγματικότητα ριζωμένοι σε υλικούς περιορισμούς). Όσον αφορά την έξη, αυτή βρίσκεται τοποθετημένη μέσα στο σώμα και επηρεάζει κάθε διάσταση της ανθρώπινης σωματοποίησης. Σχηματίζεται στο πλαίσιο των κοινωνικών τοποθετήσεων των ανθρώπων, μεταφέροντας τους μια άποψη για τον κόσμο βασισμένη και προσαρμοσμένη σε αυτές τις θέσεις. Η έξη, χρησιμοποιώντας ένα αναλογικό παράδειγμα θα μπορούσε να περιγραφεί ως ένα είδος γραμματικής μέσα στα όρια της οποίας το άτομο μπορεί να γράψει άπειρες «φράσεις».

Σύμφωνα λοιπόν με τους τρεις αυτούς παράγοντες τα σώματα «οφείλουν» να έχουν διαφορές οι οποίες επαυξάνονται και τονίζονται συμβολικά από τον τρόπο που κανείς φέρει το σώμα του στον κοινωνικό χώρο, όπως επίσης στους προαναφερθέντες τρεις

παράγοντες οφείλονται οι τροποποιήσεις και αλλαγές που υφίστανται τα σώματα μέσω ενδυματολογικών ή κοσμητικών σημάτων για να είναι κοινωνικά εντάξιμα και αφομοιώσιμα από την τάξη προς την οποία αποβλέπουν ή στη βάση των αξιών επί των οποίων τοποθετούνται.

Το σώμα μέσα από την προοπτική του Bourdieu αποτελεί κοινωνικό προϊόν και εξαιτίας αυτού απαγκιστρώνεται από τις στενές επιταγές της βιολογίας του και τους κατ' επέκταση ντετερμινισμούς της. Το σώμα μέσα από τις παρεμβάσεις που γίνονται σε αυτό και μέσα από τις χρήσεις του κοινωνικοποιείται και υπαγορεύεται από τις αρχές που αφορούν και τα άλλα τρία είδη κοινωνικού κεφαλαίου. Ταξινομείται και υπάγεται σε κατηγορίες, μετατρέπεται από φυσικό σώμα σε ταξικό σώμα αντανακλώντας έξεις, ηθικούς κανόνες, τρόπους ζωής και life style. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Bourdieu (2006, σ. 240 - 241) «Η κοινωνική παράσταση του προσίδιου σώματος στην οποία θα πρέπει να στηριχθεί κάθε δρων και ευθύς εξ' αρχής για να επεξεργαστεί τη υποκειμενική παράστασή του για το σώμα του και την σωματική του έξη εξάγεται μέσω της εφαρμογής ενός κοινωνικού συστήματος ταξινόμησης, το οποίο διέπεται από την ίδια αρχή που διέπει και τα κοινωνικά προϊόντα στα οποία εφαρμόζεται.» Στην περίπτωση αυτή επομένως το σωματικό κεφάλαιο είναι ανάλογο προς τα άλλα τρία είδη κεφαλαίων. Όμως, η περίπτωση του σωματικού κεφαλαίου είναι ιδιαίτερη, αφού εμπίπτει στις αρχές της βιολογικής κληρονομικότητας οι οποίες δεν συμπορεύονται πάντα με τις αρχές της κοινωνικής κληρονομικότητας, παρότι οι δεύτερες επηρεάζουν κατά πολύ τις πρώτες. Παρόλα αυτά, οι σωματικές ιδιότητες παρέχονται από την φύση η οποία ως παράμετρος δεν είναι ιδιαίτερα ελέγξιμη από τον άνθρωπο. Για τον λόγο αυτό, συχνά τα σωματικά προσόντα διαρρηγνύουν τις υπάρχουσες ταξινομήσεις και τις συμπαγείς περιχαρακώσεις τους απειλώντας την αναπαραγωγή της καθεστηκυίας τάξης πραγμάτων και εισάγοντας έναν αθέμιτο – μη ελέγξιμο – ανταγωνισμό. Επί παραδείγματι, η διάκριση ως προς τα σωματικά προσόντα μπορεί να οδηγήσει σε ανοδική κοινωνική κινητικότητα (δηλαδή σε αλλαγή κοινωνικής τοποθέτησης) ακόμα και αν το άτομο υπολείπεται σε κάποια από τα υπόλοιπα τρία είδη κεφαλαίων: Εάν σε ένα δεύτερο παράδειγμα, υποθέταμε ότι το σωματικό κεφάλαιο συνυπάρχει με διανοητικά προσόντα που παραπέμπουν στο πολιτισμικό και συμβολικό κεφάλαιο, τι θα ίσχυε ως προς τη διεκδίκηση του τέταρτου είδους κεφαλαίου (του οικονομικού); Πως δηλαδή θα αντιμετωπιζόταν το άτομο που συγκεντρώνει τα τρία είδη κεφαλαίου, διεκδικώντας μέσω των τριών το τέταρτο, το οικονομικό, από τα υπόλοιπα άτομα που βρίσκονται κοντά στην κοινωνική του τοποθέτηση; Προφανώς, μέσα από την εξουδετέρωση ενός ή περισσότερων αξόνων κεφαλαίου. Σε μια τέτοια περίπτωση, ποιο ή

ποια είδη κεφαλαίου θα ετίθετο στο στόχαστρο και με ποια σειρά προτεραιότητας στην επιλογή προτίμησης; Προφανώς, θα ετίθετο στο στόχαστρο το πιο «ευάλωτο» είδος κεφαλαίου ως προς την ικανότητα του ατόμου να το υποστηρίξει. Με άλλα λόγια, ενώ η παιδεία του ατόμου, οι γνώσεις του γύρω από θέματα κουλτούρας κλπ. επιδέχονται αμφισβήτησης οι «ανταγωνιστές ως προς τη διεκδίκηση κοινωνικού status» θα στραφούν προς αυτά, εάν από την άλλη μεριά το άτομο δεν είναι τόσο ευάλωτο στους εν λόγω άξονες θα αποτελέσει αντικείμενο επικριτικής αμφισβήτησης το συμβολικό κεφάλαιο του ατόμου, δηλαδή το σύνολο του τρόπου συμπεριφοράς και παρουσίασης του εαυτού, η ηθική υπόσταση κλπ. Το τελευταίο που θα αμφισβητηθεί – και εφόσον τα άλλα εξ’ ορισμού είναι αδύναμα ή ανύπαρκτα – είναι εκείνο του σωματικού κεφαλαίου, όχι τόσο επειδή είναι αυταπόδεικτο, όσο επειδή δεν μπορεί το άτομο να επέμβει πάνω σε αυτό και να το βελτιώσει.¹

Όσα προαναφέρθηκαν και αφορούν τις τάσεις της μόδας αναφορικά με την αισθητική, το σώμα και τον καλλωπισμό του, αφορούν κατά μείζονα λόγο τις γυναίκες οι οποίες θεωρούν συχνά ότι κομίζουν περισσότερα οφέλη από το σωματικό τους κεφάλαιο, παρά από όλα τα υπόλοιπα. Όπως επισημαίνει ο Bourdieu (2006, σ. 253) «Η σιγουριά που δίνει σε κάποιον η βεβαιότητα της αξίας του και ιδίως της αξίας του σώματός του και της γλώσσας του, συνδέεται πολύ στενά με τη θέση που καταλαμβάνει στον κοινωνικό χώρο: έτσι το ποσοστό των γυναικών που εκτιμούν πως βρίσκονται κάτω από το μέσο όρο της ομορφιάς ή που νομίζουν ότι φαίνονται μεγαλύτερες από την ηλικία τους μειώνεται δραστικά όταν ανεβαίνουμε στην κοινωνική ιεραρχία – αντίστοιχα, οι γυναίκες τείνουν να απονέμουν στον εαυτό τους τόσο υψηλότερους βαθμούς για τα διαφορετικά μέρη του σώματός τους όσο ψηλότερη θέση καταλαμβάνουν στον κοινωνικό χώρο και αυτό παρ’ ότι, κατά πάσα πιθανότητα, οι απαιτήσεις αυξάνονται παράλληλα.» Αυτό που παρατηρείται επομένως είναι πως στην ιεράρχηση του κοινωνικού χώρου τα άτομα που βρίσκονται χαμηλότερα στην ιεραρχία διακατέχονται από μια λογική «looser» σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής τους. Όσο ψηλότερα βρίσκονται τα άτομα στην ιεραρχία τόσο πιο ευνοϊκά τοποθετούνται απέναντι στον εαυτό τους και την εξωτερική του εμφάνιση, όσο

¹ Βέβαια, η προσέγγιση αυτό αφορά περισσότερο τη νεωτερική αντίληψη του σώματος σύμφωνα με την οποία το σώμα αντιμετωπίζεται ως ολότητα μη τροποποιήσιμη. Δεν θα ίσχυε κάτι τέτοιο σύμφωνα με μία μετανεωτερική προοπτική όπου το σώμα είναι τροποποιήσιμο και διαιρετό σε επιμέρους κομμάτια στα οποία μπορούμε να επέμβουμε τεχνητά αλλάζοντας τα και προσαρμόζοντάς τα στις ατομικές επιθυμίες μας, στις επιταγές της μόδας κλπ. (μέσω πλαστικών εγχειρήσεων κλπ.)

χαμηλότερα βρίσκονται τόσο περισσότερο αρνητικά διακείμενοι είναι προς τον εαυτό τους και την εικόνα του.

Από τα ανωτέρω επομένως προκύπτει ότι το σωματικό κεφάλαιο αποτελεί έναν κοινωνικώς «σεισμογενή» διαφοροποιητικό παράγοντα που επιδρά και συχνά τροποποιεί την «κοινωνική γεωγραφία» και επίσης συχνά αντιβαίνει τα προτάγματα της νομικής ισότητας των ευκαιριών με τα οποία επενδύεται η έννοια της δημοκρατίας στις σύγχρονες «ανοικτές» δυτικές κοινωνίες του «ανόθευτου ανταγωνισμού». Μια από τις βασικές ζώνες επιρροής του είναι με άλλα λόγια ο επαγγελματικός στίβος, ο οποίος άλλωστε είναι άμεσα συνυφασμένος με το οικονομικό κεφάλαιο. Πιο συγκεκριμένα και όπως αναφέρει ο Bourdieu (1999, σ. 252): «Το ενδιαφέρον που οι διαφορετικές τάξεις χορηγούν στην εμφάνιση, η προσοχή που της δίνουν, η συνείδηση που έχουν για τα οφέλη τα οποία κομίζει και η επένδυση σε χρόνο, προσπάθειες, στερήσεις και φροντίδες που της παραχωρούν πραγματικά είναι σε συμμετρία προς τις πιθανότητες υλικών ή συμβολικών κερδών τα οποία μπορούν λογικά να περιμένουν από εκείνην – και ακριβέστερα, εξαρτώνται από την ύπαρξη μιας αγοράς εργασίας όπου οι κοσμητικές ιδιότητες να μπορούν να προσλάβουν αξία (σε μεταβλητούς βαθμούς ανάλογα με τη φύση του επαγγέλματος), είτε στο πλαίσιο ακριβώς της άσκησης του επαγγέλματος, είτε στις επαγγελματικές σχέσεις, καθώς και από τις διαφορικές ευκαιρίες πρόσβασης στην αγορά αυτή και σε όποιους από τους τομείς της η ομορφιά και η ευπρέπεια συμβάλλουν εντονότερα στην επαγγελματική αξία.»

Συνεπώς, το σωματικό κεφάλαιο δεν συνιστά μόνον εφελτήριο κοινωνικής ανόδου, αλλά σε συνδυασμό με την έξη που το πλαισιώνει, αποτελεί βασικό συστατικό στην οικοδόμηση μιας επιτυχημένης επαγγελματικής καριέρας – κατά συνέπεια, στις δυνατότητες που έχει ή δεν έχει το άτομο να επιδοθεί σε ένα αποτελεσματικό επαγγελματικά self – monitoring που προφανώς θα αποβλέπει στην κοινωνική και επαγγελματική του ανάδειξη. Δανειζόμενοι όρους από τον τομέα της κυνικής σημερινής αγοράς, θα λέγαμε ότι πριν από όλα ένας καλός επαγγελματίας θα είναι εκείνος που ξέρει πρώτα από όλα να «πουλάει» τον εαυτό του στο επίπεδο του ατομικού του «βιογραφικού» - και μετά τα εκάστοτε προϊόντα ή υπηρεσίες του.

2.3.2. Ιστορική Προσέγγιση της έννοιας του Σώματος

Η συγκρότηση των κοινωνιών και η θέσπιση των κοινωνικών θεσμών ιστορικά βασίζονται, σύμφωνα με την υλιστική αντίληψη, σε δύο στοιχεία: την παραγωγή και την αναπαραγωγή της άμεσης ζωής, στις οποίες βασικός μοχλός δραστηριοποίησης είναι το σώμα (Ένγκελς 1997). Η εξέχουσα θέση που κατέχει η έννοια του σώματος στην συγκρότηση και λειτουργία των κοινωνιών οδηγεί σε μια αντιφατική σημασιοδότησή του, η οποία είναι κυρίαρχη σε όλες τις ιστορικές, κοινωνικές και πολιτισμικές εποχές.

Στις πρωτόγονες κοινωνίες η σωματική δραστηριότητα ήταν το επίκεντρο της κοινωνικής συγκρότησης, αφού μέσω αυτής διεξάγονταν όλες οι βασικές διεργασίες επιβίωσης και επικοινωνίας. Στην ταινία – ντοκιμαντέρ «ο πόλεμος για τη φωτιά», του Γάλλου Σκηνοθέτη Ανώ, φαίνεται ξεκάθαρα πώς εκπολιτίζεται ο πρωτόγονος άνθρωπος, διαμέσου του σώματος και της χρήσης του στον τρόπο που επιβιώνει και επικοινωνεί με τους ομοίους του ή με εκπροσώπους άλλων φυλών ή ανθρωποειδών. Η σωματική επαφή με το άλλο φύλο, με τα ζώα που, είτε απειλούν τον άνθρωπο και τα φοβάται, είτε, που παρά το φόβο του, τα εξημερώνει, δείχνουν χαρακτηριστικά πως ο άνθρωπος αρχίζει να χρησιμοποιεί το σώμα του με τελείως διαφορετικό τρόπο από ότι το χρησιμοποιούν τα υπόλοιπα ζώα. Η διαφοροποίηση αυτή έγκειται στο γεγονός ότι ξεκινά να χρησιμοποιεί τεχνάσματα, τα οποία ενσαρκώνονται από το σώμα του και διαμέσου της σωματικότητάς του προσεγγίζει τον Άλλο είτε με φιλικό, είτε με εχθρικό τρόπο, διαμορφώνοντας κοινωνίες.

Έτσι η κοινωνική συγκρότηση ακολούθησε τις εξής βαθμίδες (Κωνσταντινάκος 2008):

A) Άγρια κατάσταση: Σε αυτήν την περίοδο η χρήση του σώματος ήταν πρωταρχικής σημασίας, αφού από αυτό εξαρτιόταν η επιβίωση των ανθρώπων (περπάτημα για εύρεση τροφής, τρέξιμο για κυνήγι κλπ.), κάτι που ασφαλώς προϋπέθετε την προσαρμογή του σώματος στις αναγκαίες συνθήκες.

B) Βαρβαρότητα: Σε αυτήν την περίοδο η κοινωνία οργανώνεται σε νομαδική βάση. Στο εν λόγω χρονικό διάστημα, τοποθετείται ο μυκηναϊκός πολιτισμός, ο πολιτισμός των ιταλικών και γερμανικών φυλών, καθώς και των Νορμανδών και των Βίκινγκς. Το σώμα, κατά την περίοδο αυτή, δεν χρησιμοποιείται ως αναγκαίο μέσο για την επιβίωση, αλλά η σωματική ανδρεία δημιουργεί μια ανώτερη πολιτισμική προσέγγιση, που ξεπερνάει την υλική του υπόσταση και μετατρέπεται σε μέσο κυριαρχίας.

Γ) Κλασσική Περίοδος: Σε αυτήν την περίοδο η κοινωνική οργάνωση χαρακτηρίζεται από τη δημιουργία πόλεων – κρατών, καθεμιά από τις οποίες αναπτύσσει τη δική της ξεχωριστή ταυτότητα και το δικό της πολιτισμό. Γενικά, το καλλίγραμμα και δυνατό σώμα προσέδιδε κοινωνικό κύρος και λειτουργούσε ως πρότυπο του «Καλού Αγαθού», ενώ αντίθετα το αδύνατο προκαλούσε κοινωνική αποστροφή. Στο σώμα κατά την κλασσική εποχή δεν προσδίδεται «χρηστική αξία», όπως στις προηγούμενες περιόδους, αλλά υμνείται από τους ποιητές και τους καλλιτέχνες, όχι μόνο ως ύλη, αλλά και ως φορέας πολιτισμού (τέχνη, αθλητισμός). Το σώμα ανεξάρτητα από το φύλο, ήταν ιερό στη ζωή και στο θάνατο. Η ανακωχή στις μάχες, προκειμένου να συλλέξουν τα σώματα των νεκρών, θεωρείτο απαράβατος ηθικός και αξιακός κανόνας για όλους τους λαούς, ακόμη και γι' αυτούς που η ιστορία κατονομάζει βαρβάρους.

Δ) Χριστιανική και νεότερη περίοδος: Αυτή η περίοδος δημιούργησε τη μετεξέλιξη της πόλης – κράτους σε ηγεμονίες – κράτη με κοινωνική συγκρότηση, καθοριστικός παράγοντας της οποίας ήταν ο θρησκευτικός, ο οποίος επηρέασε τόσο τις δομές, όσο και τη λειτουργία των ανθρώπων σε ζητήματα που αφορούν τη σωματική δράση. Έτσι, βλέπουμε στο Χριστιανισμό το σώμα να έχει μια ελεγχόμενη λειτουργική παρουσία, με μια ηθικού τύπου υποβάθμιση της σωματικής εμπειρίας έναντι της ψυχικής, που συνδέει τον πιστό με τον Δημιουργό. Ακόμη, οι σωματικές στέρησεις (νηστεία) και οι απαγορευτικές σωματικές δράσεις (ασκητισμός) διαπότισαν πολιτισμικά και ιστορικά τους ανθρώπους.

Φιλοσοφικές Προσεγγίσεις για το σώμα

Σωκράτης:

Όσον αφορά την προσέγγιση του σώματος στη φιλοσοφία, ο Σωκράτης περιέγραψε την ψυχή σαν έναν αβοήθητο άνθρωπο, φυλακισμένο, αλυσοδεμένο με χέρια και πόδια στο σώμα, υποχρεωμένο να βλέπει την πραγματικότητα, όχι άμεσα, αλλά μόνο μέσα από τα σίδερα της φυλακής του. Επέμενε πως το σώμα αποτελεί εμπόδιο στην ψυχή, μια ατέλεια που διαρκώς μας ενοχλεί, διαταράσσει, αποσπά και αποτρέπει από το να δούμε την αλήθεια. Δεν αρνήθηκε την ευδαιμονία του ατόμου, αλλά την ευδαιμονία αυτή την ταύτισε με την ηθική τελειοποίηση του ανθρώπου. Ο προορισμός του ανθρώπου είναι κατά τον Σωκράτη, η στροφή του από έξω προς τα μέσα, προς την ψυχή και το νου, προς την αυτοσυνείδηση και την αυτογνωσία.

Πλάτωνας:

Ο Πλάτωνας, ακολουθώντας τη σκέψη του Σωκράτη, θεωρεί το σώμα σαν τον τάφο της ψυχής, μια σκοτεινή σπηλιά και πιστεύει πως το σώμα και η ψυχή είναι, όχι μόνο διαχωρισμένα, αλλά και άνισα. Κατά τον Πλάτωνα, υπάρχουν δυο ειδών αντικείμενα: πρώτον οι ιδέες, που είναι άορατες, αμετάβλητες και αιώνιες και δεύτερον τα κατ' ιδίαν αισθητά πράγματα, τα οποία συνίστανται από μικρότερα μέρη και υπόκεινται στη φθορά. Η ψυχή συγγενεύει περισσότερο με τις ιδέες. Ιδέες και ψυχή ανταποκρίνονται το ένα στο άλλο. Η θέα των ιδεών είναι μάλιστα πληρέστερη, όσο περισσότερο η ψυχή απελευθερώνεται από τις αισθήσεις. Το δυϊσμό αυτόν τον ενισχύει όταν γράφει πως η ψυχή είναι ανώτερη από το σώμα, αφού το σώμα δεν είναι παρά μια σκιά που μας συντροφεύει. Παρόλα αυτά, ο Πλάτωνας δεν υπήρξε ολοκληρωτικά αρνητικός και απαξιωτικός για το σώμα, τουλάχιστον για το όμορφο σώμα. Εξάλλου, από τη θέση του Πλάτωνα θα γεννηθούν οι δυο πιο σημαντικές αντιλήψεις περί Κάλλους, που διατυπώθηκαν στη διάρκεια των αιώνων: το Κάλλος ως αρμονία και αναλογία των επί μέρους τμημάτων και το Κάλλος ως λαμπρότητα.

Αριστοτέλης:

Ο Αριστοτέλης, αν και μαθητής του Πλάτωνα, αρνήθηκε εν μέρει το δυϊσμό ψυχής και σώματος του δασκάλου του. Στη πραγματεία του «Περί Ψυχής», γράφει πως μπορούμε να απορρίψουμε ως άσκοπη την ερώτηση αν η ψυχή και το σώμα είναι ένα, καθώς είναι σαν να ρωτάμε αν είναι ένα το κερί και το σχήμα του. Για τον Αριστοτέλη, η σχέση του σώματος με τη ψυχή είναι η ίδια με τη σχέση της ύλης και της μορφής. Όπως η ύλη και η μορφή δεν νοούνται χωριστά η μία από την άλλη, αλλά αποτελούν πάντοτε ενότητα, έτσι και το σώμα και η ψυχή δεν έχουν χωριστή ύπαρξη. Η ψυχή και το σώμα γεννιούνται και αναπτύσσονται μαζί. Η ψυχή δεν μπορεί να ζήσει και να ενεργήσει χωρίς το σώμα. Το ίδιο ισχύει και για το σώμα. Η αμοιβαία αυτή σχέση ύλης και μορφής έχει σαν αποτέλεσμα να μην είναι δυνατόν κάθε ψυχή να μπαίνει σε κάθε σώμα. Η ψυχή χρειάζεται ένα σώμα που να της αρμόζει, για να μπορεί να ενεργήσει ως «εντελέχειά» του. Η ψυχή ενός ζώου δεν μπορεί να ταιριάζει στο σώμα ενός φυτού και αντίστροφα. Είναι φανερό ότι ο ορισμός αυτός της ψυχής αναφέρεται μόνο στην ψυχή ως αρχή της ζωής και όχι ως αρχή του πνεύματος. Η σχέση, συνεπώς, μεταξύ σώματος και ψυχής στον Αριστοτέλη είναι διαφορετική από αυτήν στον Πλάτωνα.

Ατομικιστική Περίοδος της Ελληνικής Φιλοσοφίας:

Κατά τη μετα – αριστοτελική περίοδο εμφανίζονται τα φιλοσοφικά ρεύματα των επικούριων, των στωικών και των ηδονιστών.

Οι **Επικούριοι**, θεωρώντας τις πνευματικές απολαύσεις ανώτερες από τις σωματικές, συνδύασαν μια υλιστική αντίληψη, που ήταν εμπνευσμένη από τον Δημόκριτο και την ατομική φυσική και μια ηδονιστική ηθική με άξονα την αναζήτηση των φυσικών και αναγκαίων ηδονών με τελικό στόχο την αταραξία της ψυχής. Με τον όρο ηδονή, οι Επικούριοι δεν εννοούσαν την ηδονή που απορρέει από τις απολαύσεις και τις διασκέδασεις, αλλά αυτή που συνοδεύει την πλήρη απουσία πόθου και πόνου, τη σωματική υγεία και την ψυχική ηρεμία.

Από την άλλη μεριά, οι **Ηδονιστές** θεωρούσαν ύψιστο αγαθό την ηδονή που πηγάζει από το σώμα και τις αισθήσεις του. Διακήρυτταν την αρχή της ηδονής ως φυσικό και νόμιμο κριτήριο της ανθρώπινης ζωής. Η ηδονή, κατά τους ηδονιστές, είναι η βασική επιδίωξη κάθε ζωντανού όντος και βασική πηγή της οι αισθήσεις, δεκτικές ερεθισμάτων του εξωτερικού κόσμου. Η κατοχύρωση όμως της ηδονής, η οποία κινδυνεύει να μετατραπεί σε οδύνη αν επικρατήσει το πάθος, προϋποθέτει λογικό έλεγχο και εξασφαλίζεται με σωστή παιδεία.

Ο **Επίκτητος** ήταν πιο κατηγορηματικός όσον αφορά το ρόλο του σώματος. Αναφερόμενος στην ανθρωπότητα, γράφει πως υπάρχουν δυο στοιχεία ανακατεμένα στη γέννηση μας, το σώμα που μοιραζόμαστε με τα ζώα και το μυαλό με τη λογική που μοιραζόμαστε με τους Θεούς. Περιέγραψε το σώμα σαν σκλάβο στον πυρετό, το έλκος, την δυσεντερία, τη φωτιά, το σπαθί... Ο Μάρκος Αυρήλιος μίλησε με παρόμοιους όρους όταν περιέγραψε το σώμα σαν τίποτα παραπάνω από «πηλό και φθορά».

Είναι βέβαιο πως οι θεωρίες των Αρχαίων Ελλήνων αποτέλεσαν τη βάση της Δυτικής Ευρωπαϊκής σκέψης. Αυτό φαίνεται να επιβεβαιώνεται και στη φιλοσοφία για το σώμα, όπου η καθιέρωση διπολικών και ιεραρχικών συλλήψεων (δυϊσμός – μονισμός, σώμα – πνεύμα, σώμα – ψυχή, ιδεαλισμός – υλισμός, αρνητικό – θετικό), έχουν αναπτυχθεί και κυριαρχήσει στη Δυτική φιλοσοφία.

Κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα, ο θρησκευτικός λόγος ήταν αυτός που ουσιαστικά προσδιόριζε και διαχειριζόταν το σώμα, εκλαμβάνοντας το αποκλειστικά σαν βιολογική οντότητα μειωμένου κύρους, εφόσον η υλικότητα του θεωρούνταν παροδική (δόγμα της μεταθανάτιας ζωής). Το σώμα, όπως άλλωστε και κάθε έκφανση της ανθρώπινης ύπαρξης, βρισκόταν κάτω από την απόλυτη εξουσία της θρησκείας, η οποία το αντιμετώπιζε ως επικίνδυνο, γιατί σαν τμήμα του εμπειρικού κόσμου δεν μπορούσε να αποτελέσει απόλυτο αντικείμενο ορθολογικού ελέγχου. (Αλεξιάς, 2003)

Παρόλα αυτά, πρέπει να επισημανθεί πως κατά το Μεσαίωνα δεν υπήρξε μονάχα ο θρησκευτικός λόγος και η ασκητική ζωή. Για το λόγο αυτό, δίπλα σε σελίδες ακραίας

ηθικολογίας βρίσκουμε και στιγμές αποκάλυπτου αισθησιασμού, όπως στο έργο του Ιταλού πεζογράφου Βοκκάκιου (Δεκαήμερο) και του Άγγλου συγγραφέα Τσώσερ (Ιστορίες του Κάντερμπουρυ), όπου οι άντρες και οι γυναίκες απολάμβαναν τα σώματα ο ένας του άλλου και την ερωτική επαφή. Ο δυτικός ευρωπαϊκός Μεσαίωνας βίωσε την απαγόρευση, την καταδίκη και την προσπάθεια εξαύλωσης του σώματος – που μαρτυρούν τόσο τα δογματικά θρησκευτικά κείμενα, όσο και το κυρίαρχο φαινόμενο του μοναχισμού – και από την άλλη, την επιβίωση και την μετεξέλιξη ενός υπόγειου και ισχυρού ρεύματος «παγανιστικής» σωματικότητας, που εκφράζεται μέσα από κοινωνικές τελετές, πρακτικές και δρώμενα, όπως το καρναβάλι και πιστοποιείται από διατάγματα κράτους και Εκκλησίας που προσπαθούν να περιστείλουν την τόσο επίμονη «διαφθορά». (Ρηγοπούλου, 2003)

Η Αναγέννηση, ξεκινώντας από την Ιταλία τον 14^ο αιώνα, ανακάλυψε ξανά το σώμα και μετασχημάτισε τις κοινωνικές προς αυτό πεποιθήσεις και στάσεις. Κατά την περίοδο της Αναγέννησης, το σώμα άρχισε να αποκτά μια ατομική, ιδιωτική φύση, που ήταν κλειστή προς τον κόσμο και ολοκληρωμένη στην υπόστασή της. Το σώμα εξακολουθούσε να καταναλώνει φαγητό και ποτό σε αφθονία, αλλά μετατράπηκε στο ιδιωτικό, άπληστο σώμα της αστικής κοινωνίας, της οποίας ο σκοπός δεν ήταν τόσο να χορτάσει και να ικανοποιηθεί όσο να κρυφτεί, να απομονωθεί για να παραδοθεί ενοχικά στις απολαύσεις της. Θα μπορούσε να πει κανείς, πως το σώμα αυτό, δεν στόχευε πλέον στην ικανοποίηση της ανάγκης, αλλά ακολουθούσε τις επιταγές του νόμου της επιθυμίας.

Ντε Καρτ:

Ο Ντε Καρτ έχει συχνά θεωρηθεί ως ο ιδρυτής της μοντέρνας φιλοσοφίας και ο καρτεσιανισμός υπήρξε η φιλοσοφία που στήριξε τα επιτεύγματα της σύγχρονης επιστήμης. Με πρωταρχική αρχή της φιλοσοφίας το «cogito ergo sum», θεώρησε το Εγώ, δηλαδή το πνεύμα, εντελώς ξεχωριστό από το σώμα, το οποίο αντιλήφτηκε ως μια μηχανή φτιαγμένη από σάρκα και οστά. Η μηχανιστική αυτή εκλογίκευση που διέπνεε τις θέσεις του Καρτέσιου συνδέθηκε με την αποικιοκρατία, στο πλαίσιο της οποίας «άλλοι» πολιτισμοί οφείλουν να υποταχθούν στον μηχανιστικό έλεγχο και την κυριαρχία της δυτικής τεχνολογίας και του δυτικού πολιτισμού. Μέσω του δυϊσμού αυτού, ο Καρτέσιος επιχείρησε την αποδέσμευση του ατόμου από τη θρησκευτική εξουσία, δίνοντας της να διαχειριστεί το πνεύμα και τη ψυχή – την άυλη υπόσταση του ατόμου και να ασχοληθεί με την αιώνια σωτηρία του, αφήνοντας το σώμα και τη λειτουργία του στην επιστήμη.

Επιστήμη, η οποία νομιμοποίησε τη βιολογική, «αντικειμενική» υπόσταση του ανθρώπου ως τη μόνη πραγματική. Με τον τρόπο αυτό, το σώμα ως βιολογική οντότητα αποτέλεσε τη βάση για τον προσδιορισμό της ανθρώπινης υπόστασης και την αφετηρία κάθε σκέψης και μελέτης για τον άνθρωπο.» (Αλεξιάς 2003).

Η νατουραλιστική προσέγγιση του σώματος:

Η κοινωνιολογία, από την άλλη πλευρά, έχει συνδέσει την εμφάνιση του μοντέρνου ατόμου με το Διαφωτισμό (18^{ος} αιώνας) και την ανάπτυξη του βιομηχανικού καπιταλισμού. Χαρακτηριστικό, που παρουσιάστηκε το 18^ο αιώνα, αποτελεί και η θεώρηση του σώματος σαν αποκλειστικά βιολογική οντότητα. Ονομάστηκε νατουραλιστική προσέγγιση και έχει έκτοτε επηρεάσει σημαντικά το πώς τα άτομα έχουν αντιληφθεί τη σχέση μεταξύ του σώματος, της ταυτότητας και της κοινωνίας. Οι νατουραλιστικές απόψεις δεν είναι όλες πανομοιότυπες, αλλά εξετάζονται σαν μια κοινή προσέγγιση με συνοχή, αφού όλες μοιράζονται μια ανάλυση του σώματος, που το θεωρεί σαν την προ – κοινωνική, βιολογική, έμφυλη βάση πάνω στην οποία χτίστηκαν τα εποικοδομήματα του εαυτού και της κοινωνίας. Επί της ουσίας, δέχεται το σώμα σαν μια βιολογική οντότητα, που υπάρχει ως καθολικό φαινόμενο, ανεξάρτητα από το κοινωνικό πλαίσιο στο οποίο εδρεύει.(Αλεξιάς 2003)

Οι νατουραλιστικές απόψεις πρεσβεύουν πως οι ικανότητες και οι περιορισμοί των ανθρώπινων σωμάτων ορίζουν την ατομικότητα και παράγουν τις κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές σχέσεις. Οι ανισότητες στον υλικό πλούτο, τα νομικά δικαιώματα και η πολιτική δύναμη δεν είναι κοινωνικά κατασκευασμένες, αλλά δεδομένες ή τουλάχιστον δικαιολογημένες από την καθοριστική δύναμη του βιολογικού σώματος. Η βιολογική διάσταση του σώματος έχει χρησιμοποιηθεί για μεγάλο χρονικό διάστημα για να ερμηνευτούν και να δικαιολογηθούν οι ανισότητες μεταξύ αντρών και γυναικών. Υποστηρίζεται στο πλαίσιο της νατουραλιστικής προσέγγισης ότι, επειδή οι άντρες και οι γυναίκες είναι τόσο διαφορετικοί σωματικά, είναι «φυσικό» να ζουν με διαφορετικό τρόπο και να είναι ικανοί για διαφορετικά είδη δραστηριοτήτων.

Μαρξιστική Προσέγγιση του Σώματος:

Ο Μαρξ ερεύνησε την καταστροφή, τη μηχανοποίηση και την κτηνώδη κατάσταση των σωμάτων των εργατών. Η ανθρώπινη και ζωική εργασία είναι όχι μόνο ανταλλάξιμη, αλλά ο εργάτης έχει πέσει στο επίπεδο της μηχανής και έρχεται αντιμέτωπος με αυτή σαν ανταγωνιστής της, με αναπόφευκτο αποτέλεσμα την υπερκόπωση και τον πρόωρο θάνατο. Τα σώματα γίνονται αναλώσιμα αγαθά. Ασκώντας δριμύτατη κριτική στις θεωρητικές απόψεις των φιλοσόφων και στο τρόπο που ο καθένας από αυτούς προσπαθούσε να

προσδιορίζει το σώμα, έφερε στο προσκήνιο τη βιολογική του οντότητα, όχι ως θεωρητική προσέγγιση, αλλά σαν πρακτική αναγκαιότητα, αφού για την επιβίωση των σωμάτων απαιτείται πρώτιστα ικανοποίηση των βιολογικών τους αναγκών. Γι' αυτόν, απαραίτητη προϋπόθεση της ανθρώπινης ύπαρξης είναι η επιβίωσή της. Ο άνθρωπος για να φτιάξει ιστορία πρέπει πρώτα να είναι σε θέση να τραφεί και να ντυθεί. Η πρώτη ιστορική πράξη λοιπόν είναι η παραγωγή της υλικής ζωής.

Ο Μαρξ υποστήριξε, επίσης, πως το άτομο είναι «κοινωνικό όν». Η παραγωγή της ζωής, τόσο από την εργασία, όσο και από την τεκνοποίηση, εμφανίζεται σαν διττή σχέση, από την μια μεριά φυσική και από την άλλη κοινωνική. Η ατομική ιστορία του καθενός ξεκινάει με το σεξ και η σεξουαλική επαφή είναι και σωματική και κοινωνική. Ο Μαρξ τόνισε επίσης πως ο άνθρωπος επιβεβαιώνεται στον αντικειμενικό κόσμο, όχι μόνο με τη δράση της σκέψης, αλλά με όλες του τις αισθήσεις. Η σχέση του ανθρώπου με το σώμα του δεν είναι μια σχέση μόνο ατομική και άμεση, αλλά εκτός των άλλων εξαρτάται και από τα τη σχέση του με τα μέσα παραγωγής.

Νίτσε:

Ο Νίτσε γράφοντας για την αντίθεση ανάμεσα στον Απόλλωνα και στο Διόνυσο, αντιπαρατίθεται στην ανθρωπολογική άποψη του Ντεκαρτ, υποστηρίζοντας ότι το ανθρώπινο ον βρίσκεται σε ένα αέναο αγώνα μεταξύ των αρχών του λειτουργικού ορθολογισμού και της αναγκαιότητας να ικανοποιήσει τις αισθήσεις του. Πιο συγκεκριμένα, ένα κεντρικό θέμα της επιστημολογίας του Νίτσε είναι οι περιορισμοί της γνώσης μας και οι αβάσιμοι ισχυρισμοί του θετικισμού σαν σύστημα σκέψης. Αρχικά, παρατηρεί πως σε έναν κόσμο ρευστό, είναι δύσκολο να αποδεχτούμε ότι γνωρίζουμε το «είναι». Σε ένα κόσμο του γίνεσθαι, μπορούμε να γνωρίζουμε μόνο το μέρος εκείνο του «είναι», το οποίο έχουμε κατασκευάσει μέσω των εμπειριών μας. Δεύτερον, η γλώσσα είναι κρίσιμο στοιχείο στην επιστημολογία του γίνεσθαι του Νίτσε. Αφού αναγκαζόμαστε να σκεφτόμαστε με λέξεις, η γλώσσα είναι καλούπι με το οποίο συστηματοποιούμε και καθορίζουμε το γίνεσθαι, είναι η σωματοποίηση της συνείδησης. Ένα τρίτο βασικό στοιχείο είναι η έμφαση της χρησιμότητας της γνώσης για την κοινωνική επιβίωση. Κατά το Νίτσε, η γλώσσα και η γνώση προέρχονται από την κοινωνική ανάγκη για επικοινωνία στον αγώνα της συνέχειας του ανθρώπινου είδους.

Δαρβίνος:

Ο Δαρβίνος ασχολήθηκε με την ιδέα του ανθρώπου σαν ζώο από την βιολογική και όχι από την κοινωνική προοπτική. Σύμφωνα με τη θεωρία του Δαρβινισμού, η εξέλιξη των βιολογικών ειδών προκύπτει από τη φυσική επιλογή των κληρονομικών παραλλαγών, που ευνοούν την επιβίωση των ατόμων στον αγώνα τους για εξασφάλιση τροφής και αναπαραγωγής. Στο βιβλίο του «Η καταγωγή του Ανθρώπου», γράφει χωρίς περιστροφές, πως ο άνθρωπος κι όλα τα άλλα σπονδυλωτά έχουν φτιαχτεί στο ίδιο γενετικό μοντέλο, περνούν τις ίδιες φάσεις ανάπτυξης και διατηρούν ορισμένα κοινά υποτυπώδη όργανα. Πρέπει, κατά συνέπεια, να παραδεχτούμε την κοινή τους καταγωγή ξεχωριστά από την επακόλουθη προσαρμογή τους σε διαφοροποιούμενες συνθήκες. Οι άνθρωποι επομένως, όχι μόνο είναι ζώα σωματικά πιο εξελιγμένα από άλλα ζώα, αλλά τα σώματά τους εξακολουθούν να εξελίσσονται

Η καταχρηστική εφαρμογή της θεωρίας του Δαρβίνου στη μελέτη των ανθρώπινων κοινωνιών δημιούργησε τον Κοινωνικό Δαρβινισμό, στηρίζοντας θεωρητικά επιχειρηματολογίες υπέρ των φυλετικών και διαφυλικών διακρίσεων. Οι κοινωνιοβιολόγοι, υιοθετώντας τη θεωρία του Δαρβίνου για φυσική επιλογή, υποστήριξαν πως τα γονίδια εκείνα, που δημιουργούν τα ατομικά χαρακτηριστικά και τις κοινωνικές δομές, τις πιο κατάλληλες για επιβίωση, μεταβιβάζονται στις επόμενες γενεές. Κατά συνέπεια, οι κυρίαρχες δομές μιας κοινωνίας είναι επιθυμητές, ανεξάρτητα από το αν χαρακτηρίζονται από μεγάλες ανισότητες και καταπίεση μειονοτικών ομάδων. Επιπλέον, πολιτικές προσπάθειες αλλαγής αυτών των δομών είναι επικίνδυνες. Το να δουλεύεις ενάντια στη φύση είναι επιζήμιο και καταδικασμένο να αποτύχει. Στην περίπτωση των διαφορών ανάμεσα στα δυο φύλα, τα γονίδια θεωρήθηκαν υπεύθυνα μέσω της επίδρασης τους στις γενετικές ορμόνες.

Η θεωρία του Δαρβίνου αναφορικά με την καταγωγή των ειδών και την προσαρμογή τους στα νέα δεδομένα μεταφέρεται και εφαρμόζεται στην κοινωνία. Ειδικότερα, ο ικανότερος, ο προσηνότερος, ο εμφανίστιμος, ο πλούσιος κλπ., ως «ισχυρότερος» χάρη στα προηγούμενα προσόντα που αναφέραμε τελικά επικρατεί και επιβιώνει. Μέσα από την κοινωνιολογική οπτική του Bourdieu ο κατέχων το πλέον ισχυρό κεφάλαιο είναι ο κοινωνικά κυρίαρχος, καθώς επίσης πως η «ισχύς» κοινωνική ή φυσική μεταφέρεται κληρονομικά στους απογόνους και ως εκ τούτου διαιωνίζεται.

Ο «κοινωνικός δαρβινισμός» όμως δεν έχει μόνον εφαρμογή ως κοινωνιολογικό – ιδεολογική αντίληψη στους «ισχυρούς», αλλά και σε αυτούς που προσπαθούν, αλλά δεν κατορθώνουν να επιβιώσουν. Στα μέλη της κοινωνίας που θεωρούν πως αδυνατούν ή

δυσκολεύονται να επιβιώσουν και γι' αυτό τοποθετούνται στους εξ ορισμού «αδικημένους» και «looser» οι οποίοι από τα κατώτερα κοινωνικά κλιμάκια ονειρεύονται είτε την ατομική τους κοινωνική άνοδο με οποιοδήποτε τίμημα, είτε την κοινωνική κάθοδο όλων αυτών που ταξικά βρίσκονται σε ανώτερες θέσεις.

Ταυτόχρονα, οι εξελίξεις στην ιατρική εισήγαγαν μια ανακατασκευή του σώματος. Η βιολογική διάσταση του σώματος αποτέλεσε ξανά την «αντικειμενική» υπόστασή του. Η άποψη αυτή οδήγησε στη σχετικοποίηση της επιστημονικής ιατρικής γνώσης. Η υγεία και η διαχείριση της είναι αντικείμενο του ιατρικού λόγου, γεγονός που δίνει στους γιατρούς τη δυνατότητα να ασκήσουν εξουσία και να προσδιορίσουν τι είναι παθολογικό και τι φυσιολογικό.

Συνοψίζοντας την ιστορική προσέγγιση του σώματος θα επισημαίναμε ότι «Οι ιστορικοί μελέτησαν το σώμα από την άποψη μιας ιστορικής δημογραφίας και παθολογίας. Το αντιμετώπισαν σαν έδρα από ανάγκες και ορέξεις, σαν πεδίο από φυσιολογικές διαδικασίες και μεταβολισμούς, σαν στόχο επιθέσεων μικροβίων και ιών: απόδειξαν ως ποιο σημείο οι ιστορικές διαδικασίες ενέχονταν σε αυτό που θα ήταν δυνατό να θεωρηθεί το καθαρά βιολογικό βάθρο της ύπαρξης. ... Αλλά και το σώμα υπάγεται, επίσης, άμεσα σε ένα πολιτικό πεδίο. Οι συσχετισμοί εξουσίας ασκούν πάνω του άμεσο έλεγχο. Το επενδύουν, το σημαδεύουν, το δαμάζουν, το βασανίζουν, το υποβάλλουν σε αναγκαστική εργασία, το υποχρεώνουν σε συμμετοχή σε τελετουργίες, απαιτούν από αυτό σήματα. Η πολιτική αυτή επένδυση του σώματος συνδέεται, χάρη σε περίπλοκες και αμοιβαίες σχέσεις, με την οικονομική του χρησιμοποίηση. Κατά μεγάλο μέρος, σαν δύναμη παραγωγής το σώμα περιβάλλεται με σχέσεις εξουσίας και κυριαρχίας, αλλά, αντίθετα, δεν είναι δυνατό να αποτελέσει δύναμη εργασίας παρά μονάχα αν ενταχθεί σ' ένα σύστημα καθυπόταξης. Το σώμα μετατρέπεται σε χρήσιμη δύναμη μόνον αν γίνει σώμα παραγωγικό και σώμα καθυποταγμένο. Η καθυπόταξη αυτή δεν αποκτάται μόνα με τα όργανα της βίας ή της ιδεολογίας, μπορεί κάλλιστα να είναι άμεση, σωματική, να χρησιμοποιεί τη δύναμη ενάντια στη δύναμη, να στρέφεται σε υλικά στοιχεία και εντούτοις να μην είναι βίαιη. ... Μπορεί, δηλαδή, να υπάρχει εκεί μια ορισμένη «γνώση» του σώματος που δεν είναι ακριβώς η επιστήμη της λειτουργίας του και μια κυριαρχία πάνω στις δυνάμεις του που είναι κάτι περισσότερο από τη δυνατότητα να υπερνικηθούν: η γνώση αυτή και αυτή η κυριαρχία αποτελούν εκείνο που θα μπορούσε να ονομαστεί πολιτική τεχνολογία του σώματος.» (Φουκώ, 1976, σελ. 38)

Κλείνοντας το υποκεφάλαιο που αφορά την ιστορική προσέγγιση του σώματος θεωρούμε αξιοσημείωτο να επισημάνουμε ότι εξετάστηκε το σώμα μέσα από μια ιστορική

προοπτική με σκοπό να αναδειχθεί η σημαντικότητα της έννοιας του σώματος ανά τους αιώνες και από την προϊστορική εποχή έως σήμερα. Στις μέρες μας, όπου κάθε υλική υπόσταση (άρα και το σώμα) πλαισιώνεται από τις αρχές, τις ιδέες και τους νόμους της κατανάλωσης αναδεικνύεται ως σημαίνουσα ερευνητική αναγκαιότητα η μελέτη του σώματος όπως αυτό χρησιμοποιείται, δρα και παθαίνει, αναπτύσσεται και εξελίσσεται κλπ. μέσα στην κοινωνία υπακούοντας στα προτάγματα του «συρμού» και της «μόδας». Στην παρούσα εργασία το αντικείμενο έρευνας δεν είναι το ίδιο το σώμα, αλλά αποτελεί το σώμα και η εξωτερική εμφάνιση κεντρική ανεξάρτητη μεταβλητή μας υπό την έννοια του σωματικού κεφαλαίου όπως αυτό περιγράφηκε ανωτέρω.

2.3.3. Το σώμα ως αντικείμενο μελέτης της κοινωνικής ψυχολογίας

Το σώμα ως αντικείμενο έρευνας των αναπαραστάσεων επιτρέπει να ανακαλύψουμε το βαθιά κοινωνικό μέσα στο ατομικό. Επομένως, το σώμα έχει σαν αντικείμενο μελέτης στην κοινωνική ψυχολογία έναν ειδικό χαρακτήρα, όντας ταυτόχρονα ιδιωτικό και δημόσιο αντικείμενο και οι αναπαραστάσεις του συνδέονται τόσο με το κοινωνικό, όσο και με το πολιτισμικό πεδίο. Ο χώρος της Κοινωνικής Ψυχολογίας και πιο συγκεκριμένα, η θεωρία των κοινωνικών αναπαραστάσεων, αποδεικνύεται χρήσιμη για τη μελέτη του σώματος, αφού το κοινωνιοψυχολογικό βλέμμα που τη χαρακτηρίζει, επιτρέπει τη σύζευξη της συλλογικότητας με την ατομικότητα. Η ιδιαιτερότητα του «βλέμματος» της κοινωνικής ψυχολογίας βρίσκεται στο γεγονός ότι θεωρεί πως σε κάθε φαινόμενο συνυπάρχουν και διαρθρώνονται μεταξύ τους ψυχικοί και κοινωνικοί παράγοντες, επιτρέποντας μας με τον τρόπο αυτό μια σφαιρική αντιμετώπιση των ζητημάτων. (Παπαστάμου, 1989) Η Κοινωνική Ψυχολογία μελετά την ιστορία και την επίκαιρη κατάσταση της θέσης του σώματος, αφού αυτό συνιστά τον αρμό μεταξύ του συλλογικού και του ατομικού στο πεδίο των αλληλεπιδράσεων.

Μέσα από την ανάγνωση του σώματος, την κίνησή του, την προστασία των ορίων του και την επιλογή εκείνων των τμημάτων και πρακτικών του, που πριμοδοτούνται κάθε φορά, οι άνθρωποι διαμορφώνουν το διακριτό χαρακτήρα του κοινωνικού και πολιτισμικού τους πλαισίου. Αυτό σημαίνει ότι κάθε αλλαγή στην κοινωνία προσλαμβάνει σωματική μορφή. Τάξεις, φύλα και πολιτισμικές ομάδες τονίζουν με έμφαση την ιδιομορφία τους με όρους σωματικούς και ακριβώς το ίδιο ισχύει για τις διάφορες ιστορικές περιόδους.

Το σώμα παύει να μελετάται ως βιολογική οντότητα και εξετάζεται πλέον ως κοινωνικό σώμα. Ο «σωματικός εαυτός» είναι πλέον η υποκειμενική αντίληψη του ατόμου για το σώμα του, η οποία αποτελεί την πραγματικότητα, όπως την αντιλαμβάνεται και τη νοηματοδοτεί το ίδιο. Το σώμα θεωρείται ως ο προνομιακός χώρος ιδιωτικής έκφρασης των αισθήσεων και συνεπώς, συμβάλλει στη συγκρότηση και βίωση της υποκειμενικότητας. Παρατηρείται μια τάση στις σύγχρονες κοινωνίες το σώμα να γίνεται σε ολόένα και μεγαλύτερο βαθμό κεντρικό στην αίσθηση που έχει κάθε άτομο για την ατομική του ταυτότητα. Επομένως, το σώμα διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη διαδικασία συγκρότησης ταυτότητας, εφόσον αποτελεί το αντικείμενο εκείνο επάνω στο οποίο μπορούν να προβληθούν οι επιθυμίες και τα κοινωνικά πρότυπα. Η συμβολική διάσταση του σώματος, ως στοιχείο αναπαράστασης και έκφρασης βαθύτερων κοινωνικών

αναγκών, στοχοθετήσεων και τάσεων, το διαμορφώνει ως ένα πρωτογενές εύπλαστο υλικό για κοινωνική διαχείριση. (Αλεξιάς 2004)

Το σώμα υπάρχει μόνον μέσα από τη γλώσσα και τις ερμηνείες του ατόμου και του πολιτισμικού πλαισίου μέσα στο οποίο αυτό ζει. Επομένως, η πραγματικότητα του ανθρώπινου σώματος δεν είναι βιολογική, είναι κοινωνική. Σε όλους τους πολιτισμούς, σε όλες τις εποχές, η χρήση του σώματος εκπορευόταν από μελήματα και πρότυπα ηθικής, υγιεινής και αισθητικής τάξεως. Το να είναι κανείς «ντυμένος», το να είναι «στολισμένος», το να είναι «γυμνός», είναι πράγματα που βιώνονται πολύ διαφορετικά ανάλογα με τις κοινωνίες, τις καταστάσεις και τα υποκείμενα (Maisonneuve 2001). Επομένως, το ανθρώπινο σώμα, ακόμα και στις πιο ιδιωτικές στιγμές του ατόμου, δεν αντιμετωπίζεται σαν μια στενά βιολογική οντότητα - παρά μόνο αν αυτή είναι ιδεολογικά προκαθορισμένη από την κοινωνία στην οποία ζει-. Πιο συγκεκριμένα, οι συμβολισμοί που προσλαμβάνει το ανθρώπινο σώμα στην εκάστοτε κοινωνία είναι εσωτερικευμένοι και δεν αφορούν μόνο τη δημόσια εικόνα μας.

Μελετώντας την «εικόνα του σώματος» θεωρούμε πως αποτελεί μια πολυδιάστατη κατασκευή, που συμπεριλαμβάνει τέσσερις διαστάσεις: την αντιληπτική, την συναισθηματική, τη γνωστική και την συμπεριφορική. Η αντιληπτική ορίζεται ως η ακρίβεια της κρίσης του υποκειμένου για το μέγεθος, το σχήμα και το βάρος του σώματος σε σχέση με τις πραγματικές του αναλογίες. Η συναισθηματική αφορά στα συναισθήματα ευχαρίστησης, ικανοποίησης ή δυσαρέσκειας προς την εμφάνιση ή λειτουργία του σώματος. Η γνωστική περιλαμβάνει τις σκέψεις και πεποιθήσεις για το σχήμα και την εμφάνιση ή λειτουργία του σώματος. Και τέλος, η συμπεριφορική αναφέρεται στις συμπεριφορές και πρακτικές περιποίησης και καλλωπισμού, που χρησιμοποιούνται για τη διατήρηση ή βελτίωση της εμφάνισης του σώματος.

Η εικόνα του σώματος, αν και ενδέχεται να μην έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα, αφού είναι καθαρά υποκειμενική, ασκεί μεγάλη επιρροή στη γενικότερη αυτοεκτίμηση και κοινωνική συμπεριφορά του ατόμου. Το σώμα, και συγκεκριμένα ο «σωματικός εαυτός», που εμπεριέχει στοιχεία συνδεδεμένα με την εμφάνιση, την εικόνα του σώματος, την ικανοποίηση από το σώμα, την αποδοχή του και την αυτο-αποτελεσματικότητα του, αποτελεί βασικό παράγοντα στην διαμόρφωση της αυτοεκτίμησης του ατόμου. Τα κριτήρια και το περιεχόμενο, τα οποία χρησιμοποιούνται για τη δόμηση της αυτοεκτίμησης, υπαγορεύονται τόσο από το άτομο, όσο και από το πολιτισμικό και κοινωνικό πλαίσιο μέσα στο οποίο ζει, καθιστώντας κατανοητή τη σχέση της αυτοεκτίμησης με τη σχέση που έχουν τα άτομα με το σώμα τους στην σημερινή κοινωνία.

Η αυτοεκτίμηση είναι ευρέως αποδεκτή σαν βασική ένδειξη συναισθηματικής σταθερότητας και προσαρμογής στις απαιτήσεις της ζωής. Σε υψηλό βαθμό έχει συνδεθεί με πολλά θετικά χαρακτηριστικά, όπως ικανοποίηση από τη ζωή, θετική κοινωνική προσαρμογή, ανεξαρτησία, ηγετικές ικανότητες, αντιμετώπιση και έλεγχο του άγχους και υψηλό δείκτη επιτυχίας στην εκπαίδευση και στην εργασία.

2.3.4. Η μετανεωτερική προσέγγιση του σώματος

Στη μετανεωτερικότητα, ο μεταμοντέρνος εαυτός αγκαλιάζει την ποικιλία και την αλλαγή, ενώ το σώμα του βρίσκεται σε μια κατάσταση διαρκούς κατασκευής και ανακατασκευής. Αυτή η διαρκής ανακατασκευή, στα πλαίσια μιας καταναλωτικής κουλτούρας, όπου η κατανάλωση των προϊόντων είναι αυτή που δίνει την κοινωνική αξία και υπόσταση στο άτομο, μετατρέπει το σώμα σε αντικείμενο προς χρήση, διαχείριση και ελεύθερη έκφραση των κοινωνικά μορφοποιημένων επιθυμιών. Αποτελεί λοιπόν προϊόν που κάποιος το κατασκευάζει, κάποιος (πολλές φορές ο ίδιος ο «κατασκευαστής») το πουλά, ενώ κάποιος το αγοράζει. Συνιστά, επομένως, αντικείμενο κοστολογήσιμο. Συνεπώς, το σώμα αποτελεί την πρωτογενή εικόνα, μέσω της οποίας, αφενός συμμετέχει το άτομο στην κοινωνία και αφετέρου αναγνωρίζεται ως κοινωνικός δράστης.

Μια επανεφεύρεση του σώματος στη μετανεωτερική εποχή συνιστά το σώμα «χωρίς όργανα». Η κατάσταση αυτή αποτελεί μια μεθοδολογική προσέγγιση διερεύνησης της μορφής του σώματος, η οποία παράγεται, όχι μόνο μέσω της κοινωνικής μορφοποίησης, (δυνατότητα), αλλά και μέσω της ατομικής ποικιλίας και επιθυμίας (δυνητικότητα). Διαμέσου της κατάστασης αυτής το σώμα υπάρχει, όχι λόγω της υλικής του υπόστασης, **αλλά μέσα από την εικόνα του, η οποία μέσω των συμβολισμών (γλώσσα κλπ.) καθίσταται παρουσία.** Τέτοιας ακριβώς «φύσης» είναι το σώμα, όπως αυτό διαμορφώνεται μέσα στους δυνητικούς κόσμους του διαδικτύου.

Μέσα από το πρίσμα της μετανεωτερικότητας η προσέγγιση του σώματος είναι πολυδιάστατη και συνυπάρχουν ταυτόχρονα πολλαπλές, διαφορετικές μεταξύ τους αναγνώσεις της έννοιας του σώματος. Στην περίπτωση αυτή, το σώμα είναι υλικό – εργαλείο, μα συνάμα ρευστό και τροποποιήσιμο, ο κάτοχος του οποίου μπορεί να το αλλάξει τεχνητά ή να το κατασκευάσει δυνητικά. Η τεχνητή αλλαγή του σώματος αναφέρεται, αφενός στην τροποποίηση της εικόνας του, του προφίλ σε ένα δυνητικό – διαδικτυακό περιβάλλον, αλλά επίσης – και κυρίως – στην μεταμόρφωση του μέσα από αλληπάλληλες ιατρικές επεμβάσεις. Η ιατρική, επομένως, επεμβαίνει πλέον στο σώμα μέσα από την οπτική του τι μπορεί να γίνει διαμέσου διαδοχικών τροποποιήσεων. Ο Latour αναγνωρίζει τη δυσκολία του να περιγραφεί «τι είναι ένα σώμα». Προτείνει ότι ένα σώμα είναι πιο χρήσιμο να το φανταστούμε σαν μια αλληλεπίδραση που σταδιακά και αυξητικά διαφοροποιείται, όσο αλληλεπιδρά με διάφορα στοιχεία της εξωτερικής πραγματικότητας. Σύμφωνα με τον εν λόγω διανοητή, τα σώματα και τα τμήματά τους

περνούν μέσα από τη διαδικασία της εκμάθησης του τρόπου προσαρμογής και έκφρασης των εκάστοτε διαφοροποιήσεων και μεταλλάξεων. Ακολούθως, η κοσμητική ιατρική επεμβαίνει στο εργαλείο – σώμα, μετατρέποντας το σε ελκυστική και καλά κατασκευασμένη μηχανή.

Μια άλλη μορφή του μετανεωτερικού σώματος είναι το δυνητικό σώμα. Για να προσεγγίσουμε όμως την έννοια του δυνητικού σώματος πρέπει να αναλογιστούμε το πως ορίζονται σήμερα οι έννοιες του χώρου και του χρόνου. Πιο συγκεκριμένα, οι έννοιες του υποκειμένου και των κοινωνικών σχέσεων συγκροτούνται πάντα γύρω από το χώρο και το χρόνο. Άρα, η ατομική σωματική εμπειρία του ατόμου ορίζει την ύπαρξη του και τον τρόπο σκέψης του, αφού διαμέσου της δράσης επί του περιβάλλοντος και της νοηματοδότησης που αυτή θα πάρει, το άτομο κατανοεί και κατασκευάζει το περιβάλλον του.

Η έννοια όμως του χωροχρόνου στη διαδικτυακή εποχή τροποποιείται ως προς το περιεχόμενο της. Η τροποποίηση αυτή δεν αφήνει ανέπαφο το σώμα, το οποίο πλέον είναι ασώματο και παγκοσμιοποιημένο. Είναι εικόνες σωμάτων ενοποιημένες σε ένα κεντρικό σώμα Η/Υ και δικτύων. Η συμβολική ύπαρξη του σώματος είναι περισσότερο προφανής στο μετανεωτερικό σώμα, παρά οπουδήποτε άλλου. Όπως αναφέραμε και παραπάνω, το δυνητικό σώμα υπάρχει μόνο συμβολικά - και όχι πραγματικά. Στο ανθρώπινο είδος, όμως, η συμβολική φύση των πραγμάτων είναι «πιο πραγματική» από τη βιολογική τους. Γι' αυτό το σώμα, υπάρχει όχι ως εικόνα, αλλά ως παρουσία.

Το σώμα, επομένως, υπάρχει και ενσαρκώνεται μέσα από τις αντιφάσεις του: από τη μία, ιδωμένο μέσα από μια άκρως βιολογική προσέγγιση, ενώ από την άλλη, είναι ρευστό και εισαγόμενο μέσα σε ένα τεχνολογικό σώμα, που ξεπερνώντας τους βιολογικούς περιορισμούς ταξιδεύει και διανύει αποστάσεις. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Levy (2001): «Το ατομικό μου σώμα είναι η πρόσκαιρη ενεργοποίηση ενός πελώριου υβριδιακού υπερσώματος, που έχει κοινωνικό και τεχνοβιολογικό χαρακτήρα». Τελικά, το βασικό στοιχείο του δυνητικού σώματος είναι η συνειδητοποίηση, ότι η σωματοποίηση μέσω της οποίας το άτομο στις κοινωνικές του σχέσεις αντιλαμβάνεται και αναπαριστά τον εαυτό του και τους άλλους, γίνεται με ένα διπλό τρόπο, τόσο ως βιολογική ύπαρξη, η οποία εκφράζεται βιολογικά, όσο και ως εικονική παρουσία. Ο διπλός αυτός τρόπος εκφράζει τη συμμετοχή και λειτουργία ταυτόχρονα δυο μορφών πραγματικότητας μέσα στις οποίες «ζει» και δραστηριοποιείται το άτομο.

2.3.5. Οι πολλαπλές διαστάσεις της γοητείας του γυναικείου σώματος

«Μια ανεξάρτητη μοίρα βαραίνει τη σαγήνη. Για τη θρησκεία υπήρξε η στρατηγική του διαβόλου, είτε ως μάγισσα, είτε ως ερωμένη. Η σαγήνη είναι πάντοτε σαγήνη του κακού. Η του κόσμου. Είναι το τέχνασμα του κόσμου. Η κατάρα αυτή διατηρήθηκε απαράλλαχτη μέσω της ηθικής και της φιλοσοφίας, στις μέρες μας δε μέσω της ψυχανάλυσης και της «απελευθέρωσης της επιθυμίας». Ίσως φαντάζει παράδοξο ότι, ενώ πλασάρονται οι αξίες του σεξ, του κακού και της διαστροφής – καθώς ο, τι θεωρούνταν καταραμένο σήμερα αναβιώνει, συχνά βάσει προγράμματος- η σαγήνη παραμένει ωστόσο στην αφάνεια, εάν δε έχει καταχωνιαστεί οριστικά μέσα της».

Jean Baudrillard, Περί σαγήνης

Η σαγήνη ως έννοια είναι άμεσα συνδεδεμένη με το γυναικείο σώμα και τη θηλυκότητα. Το γυναικείο σώμα με την αμφίεση που το πλαισιώνουμε συμμετέχει στο παιχνίδι των εντυπώσεων παράγοντας σκέψεις και συναισθήματα. Το γυμνό σώμα είναι ασεξουαλικό σώμα στο μέτρο που βιώνεται μόνο ως τέτοιο. Αντίθετα, το μερικώς γυμνό σώμα, εκείνο που «παίζει» με τις επισκιάσεις, με τις αποκαλύψεις και τις αποκρύψεις είναι μυστηριώδες και γι' αυτό σαγηνευτικό. Ένα γυμνό σώμα για να μας κερδίσει την προσοχή, για να μας εξάψει την περιέργεια και να μας κεντρίσει το ενδιαφέρον πρέπει να είναι σπάνιο και απαγορευμένο. Σε έναν κόσμο όπου τα σώματα θα υποχρεούνταν στην δημόσια εικόνα τους να κυκλοφορούν γυμνά, ενώ η ένδυση θα ήταν επιτρεπτή μόνο σε προσωπικά και ιδιωτικά πλαίσια, το ντυμένο σώμα θα προκαλούσε έλξη και σαγήνη. Στην σαγήνη «το έκδηλο, ο λόγος στην πιο «επιφανειακή» του μορφή, είναι αυτό που στρέφεται στη βαθιά διάταξη συνειδητή ή ασυνείδητη για να την ακυρώσει και να την αντικαταστήσει με τη γοητεία και την παγίδα των εντυπώσεων» (Baudrillard, 2009, σ. 75). Η σαγήνη δημιουργείται από τα πολλαπλά νοήματα, τους άρρητους και ρητούς συμβολισμούς του σώματος.

Το γυναικείο σώμα ως λόγο έχει όλα όσα αποκαλύπτει, ενώ συγχρόνως σιωπά με όσα αποκρύπτει. Το ωραίο γυναικείο σώμα δεν είναι απλώς ένα πρότυπο ομορφιάς, αισθητικού κάλλους και ωραιότητας, όπως είναι το αντρικό που «είναι» δεν «φαίνεται να είναι» ξεκάθαρο και σαφές ως προς τις επιθυμίες και τις χρήσεις του. Το αντρικό σώμα έχει εξωτερικότητα, το γυναικείο αντίθετα έχει εσωτερικότητα, συνεπώς, μπερδεύει, εξαπατά και μέσα από τις διαρκείς μεταμορφώσεις του δημιουργεί οφθαλμαπάτες. Μέσα από μια τέτοια προοπτική το γυναικείο σώμα διαθέτει μήτιδα – ιδιαίτερα όταν είναι ομιλούν σώμα. Είναι πολύμορφο, πολλαπλό, προσποιητό, ευμετάβλητο, αενάως κινούμενο, ενσαρκώνει την αλλαγή, συνιστά φορέα του καινούργιου, είναι πλάγιο και «καμπύλο», ώστε να μπορεί

να κινείται εύκολα προς όλες τις κατευθύνσεις, ξεγλιστρά και με επιδεξιότητα δημιουργεί φευγαλέες, ασταθείς, μπερδεμένες και αμφίλογες πραγματικότητες.

Αν έτσι θα μπορούσαμε να περιγράψουμε και να χαρακτηρίσουμε το γυναικείο σώμα γενικά πως θα αναφερόμασταν στην πρωτοτυπική εκδοχή του, όπως αυτή παρουσιάζεται σε διαγωνισμούς ομορφιάς και περιοδικά της μόδας; Στην περίπτωση αυτή το γυναικείο σώμα μετατρέπεται σε εργαλείο ανταγωνισμού – προϊόν προς εκτίμηση και αξιολόγηση από ένα ανδρικό συνήθως κοινό εκτιμητών και κατά φαντασίαν εκπροσώπων των υποψηφίων «καταναλωτών» του. Παρόλα αυτά δεν χάνει τη δύναμή του να σαγηνεύει τις εντυπώσεις και παραστάσεις των ανθρώπων. Το γυναικείο σώμα, όπως αυτό εκτίθεται σε έναν διαγωνισμό ομορφιάς, ιδωμένο μέσα από μια ψυχοκοινωνιολογική προοπτική αποτελεί την ενσάρκωση του- κατά Bourdieu – σωματικού κεφαλαίου στις γυναίκες. Στην περίπτωση αυτή, η σαγήνη που εκπέμπει δημιουργεί φόβο. Φόβο σύγκρισης, φόβο συναγωνισμού (ή ανταγωνισμού). Για να αντιμετωπιστεί ο φόβος αυτός το γυναικείο σώμα σε μια τέτοια περίπτωση απεκδύεται την σαγήνη του και την επιρροή που ασκεί για να καταβαρθρωθεί στη θέση της ύλης και του εμπορεύματος. Στην υλιστική προοπτική του δεν τρομάζει, δεν φοβίζεται, όπως ακριβώς δεν φοβίζεται ένα τσεκούρι τοποθετημένο σε μια γυάλα, μέρος των εκθεμάτων ενός μουσείου εργαλείων. Οι επισκέπτες του μουσείου και θεατές του «εργαλείου – τσεκουριού» θα τρομοκρατούνταν αν το αντικείμενο έπαυε να είναι έκθεμα, αλλά τοποθετείτο μέσα σε ένα επιδέξιο χέρι που το κρατούσε **έτοιμο να το χρησιμοποιήσει**.

Κατ' αναλογία, το γυναικείο σώμα εγκατεστημένο ως έκθεμα «στη βιτρίνα κάποιου διαγωνισμού ομορφιάς» δεν φοβίζεται γιατί δεν έχει δυναμική, ερεθίζει, αλλά δεν σαγηνεύει, προκαλεί, μα δεν επηρεάζει. Ως τέτοιο επί της ουσίας δεν ενοχλεί το κοινό αίσθημα και θα μπορούσε να παραμένει σε αυτήν την κατάσταση διεκδικώντας ακόμα και επευφημίες, αισθητικές παρατηρήσεις κλπ., όπως θα συνέβαινε άλλωστε με κάθε εντυπωσιακό έκθεμα στους χώρους ενός μουσείου ή στις βιτρίνες ενός πολυκαταστήματος.

Τι συμβαίνει όμως στην περίπτωση που το «εργαλείο – σώμα» κοινωνικοποιείται; Που ο κάτοχός του το προτάσσει ως έτοιμος να το χρησιμοποιήσει; Ή που το περιφέρει ενεργά χωρίς την πρόθεση να το χρησιμοποιήσει άμεσα, αλλά με την μόνιμη απειλή να το χρησιμοποιήσει αύριο στις κοινωνικές σχέσεις ή έστω για λόγους επαγγελματικής προβολής; Πως θα αντιδρούσαν ξαφνικά οι θεατές, το κοινό που σχολιάζει τα εκθέματα, όταν θα έβλεπαν ένα από αυτά να φεύγει από την «βιτρίνα» και να κυκλοφορεί ανάμεσά τους; Τι θα αισθάνονταν και πως θα συμπεριφέρονταν προς εκείνον τον «επιδέξιο» που απέσπασε το εργαλείο από τη θέση του για να το κρατήσει στα χέρια του;

Εάν το έκθεμα προκάλεσε σαγήνη αυτό οφείλεται στις πολλαπλές διαστάσεις του οι οποίες με μια πρώτη εικόνα φαντάζουν αντιφατικές, δημιουργούν όμως με μια προσεκτικότερη εστίαση την αντίληψη μιας ολότητας αλληλοσυμπληρωματικών αντιθέτων. Εάν προκάλεσε τον φόβο και την αντανάκλαση της ανασφάλειας είναι γιατί ενεργοποιήθηκε, έδρασε, παρήγαγε λόγο, δραστηριοποιήθηκε. Με άλλα λόγια, το γυναικείο σώμα ενός διαγωνισμού ομορφιάς είναι ουδέτερο και συναισθηματικά απευαισθητοποιημένο, δεν μιλάει μαζί μας, δεν εκφράζεται, δεν έχει άποψη γιατί δεν ζει μαζί μας, δεν συγκρίνεται με εμάς, δεν διεκδικεί τα κεκτημένα μας, δεν δημιουργεί όνειρα όμοια με τα δικά μας. Το γυναικείο σώμα ενός διαγωνισμού ομορφιάς είναι «ανεγκέφαλο», «ιδιωτεύον», και επί της ουσίας ακοινωνήτο. Εάν όμως κάποιο από αυτά τα σώματα – εργαλεία ξεφύγει των στερεοτύπων μας και ακυρώσει τις προβλέψεις μας «μπαίνοντας στο παιχνίδι», που ορίζει η αγορά εργασίας ως πιθανό προσόν του υποψηφίου σε επαγγελματικούς ανταγωνισμούς που κινούνται πέρα από την στενή σφαίρα των καλλιστείων, τότε μπορεί να αποτελέσει το σημείο αφετηρίας ενός κύκλου σαγήνης – φόβου, αλλά και ενδεχομένως απόρριψης από όλους εκείνους οι οποίοι δεν θεωρούν ότι το γυναικείο σώμα – έκθεμα μπορεί να διαθέτει πνευματική υπόσταση και ορθό λόγο. Μέσα από μια τέτοια προοπτική το εργαλείο – σώμα αποκτά τις ιδιότητες του δρώντος υποκειμένου και ως τέτοιο παράγει σχέσεις ανταγωνισμού με τους άλλους συναδέλφους ως προς την κοινωνική καταξίωση (αποκτά «ψυχή» - και μάλιστα «ομιλεί περί αυτής», λόγου χάρη ως «ψυχο – λόγος»).

2.4. Θεωρίες Κοινωνική Ταυτότητας

Πριν αναφερθούμε στην έννοια της κοινωνικής ταυτότητας, στις θεωρίες που την μελέτησαν και στα ευρήματά τους, θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι η ταυτότητα αποτελεί συχνά κίνητρο δράσης και αλληλεπίδρασης ενός ατόμου με άλλα άτομα. Έρευνες έχουν δείξει ότι ο τρόπος που τα άτομα και οι ομάδες αντιλαμβάνονται τη θέση τους στην κοινωνία, η εικόνα που σχηματίζουν για τον εαυτό τους και η εικόνα που θέλουν να δείχνουν στους άλλους σχετίζονται με τη συμπεριφορά τους. Σε ατομικό επίπεδο, η «ταυτότητα» πήρε τη σταδιακά τη θέση που διακατείχε στην ψυχολογία η έννοια της «προσωπικότητας». Από αυτήν την άποψη, σημασία έχει η εικόνα που σχηματίζει κάποιος για τον εαυτό του σε σχέση με τις διάφορες ταυτίσεις τις οποίες εγκαθιδρύει καθώς και με τους πιθανούς εαυτούς που κατασκευάζει. Έχει υποστηριχθεί πως η δομή και το περιεχόμενο της ταυτότητας επηρεάζονται από διάφορα κίνητρα όπως η αυτοεκτίμηση, η συνεκτικότητα, η ιδιαιτερότητα και η αυτοαποτελεσματικότητα. Όταν διαταραχθεί ένα από αυτά τα κίνητρα, δεν είναι δυνατό να αξιολογηθεί το περιεχόμενο της ταυτότητας ούτε να αφομοιωθούν νέα περιεχόμενα με αποτέλεσμα η ταυτότητα κάποιου να βρίσκεται υπό απειλή (Breakwell 1986, 2001). Σε αυτή την περίπτωση, το άτομο θα επιχειρήσει να επαναφέρει την ισορροπία στο πώς βλέπει τον εαυτό του και αυτό θα έχει επιπτώσεις στην συμπεριφορά του, η οποία τελικά είναι η έκφραση στρατηγικών προστασίας της ταυτότητας. Επίσης, έχει υποστηριχθεί ότι για να εκφραστεί μια συμπεριφορά πρέπει να συνδέεται με μια εικόνα ενός πιθανού εαυτού. «Το σύνολο των πιθανών εαυτών που περιλαμβάνει η ταυτότητα κάποιου είναι οι γνωστικές εκφάνσεις των στόχων, επιθυμιών, κινήτρων, φόβων που έχει και των απειλών που νιώθει. Οι πιθανοί εαυτοί προσδίδουν γνωστική μορφή, οργάνωση, κατεύθυνση και προσωπικό νόημα σε αυτές τις δυναμικές. Έτσι, αποτελούν τον κύριο δεσμό μεταξύ ταυτότητας και κινήτρων» (Markus & Nurius 1987)

Πως ορίζεται όμως η κοινωνική ταυτότητα; Η **κοινωνική ταυτότητα** είναι η ψυχολογική δομή που εγκαθιδρύει τη σχέση μεταξύ του ατόμου και της ομάδας και επιτρέπει τις διομαδικές συμπεριφορές. Είναι δηλαδή, όπως επισημαίνει ο Tajfel (1981) «εκείνο το κομμάτι του εαυτού που απορρέει από τη γνώση του ατόμου ότι είναι μέλος μιας κοινωνικής ομάδας (ή ομάδων) σε συνδυασμό με την αξία και τη συναισθηματική σημασία που αποδίδονται σε αυτή την υπαγωγή».

Σύμφωνα με αυτή τη θεωρία, η ταυτότητα των ανθρώπων απορρέει σε μεγάλο βαθμό από τις κοινωνικές κατηγορίες στις οποίες ανήκουν, οι διομαδικές σχέσεις και οι συμπεριφορές οφείλονται στον γνωστικό επαναπροσδιορισμό του εαυτού με βάση την υπαγωγή σε διάφορες ομάδες. Οι κοινωνικές κατηγορίες που απαρτίζουν την κοινωνία είναι διαφορετικής κοινωνικής θέσης και ισχύος και ορίζονται αντιθετικά με βάση τις οικονομικές και πολιτικο-ιστορικές συνθήκες. Έτσι, σε ένα κοινωνικό σύστημα, οι κοινωνικές κατηγορίες συνδέονται με συγκεκριμένες αξίες και η αξία της κάθε κατηγορίας αντανακλάται στα μέλη της. Η υπαγωγή σε μια τέτοια ενδο-ομάδα έχει κατ' ανάγκη συνέπειες για την αυτοεκτίμηση των ανθρώπων. Τα άτομα έχουν κάθε λόγο να προσπαθήσουν να διατηρήσουν ή να αποκτήσουν μια θετική αυτοεκτίμηση. Είναι προφανές επομένως ότι στην οικοδόμηση της κοινωνικής ταυτότητας λαμβάνουν χώρα επιμέρους κοινωνικές συγκρίσεις. Συνεπώς, τα άτομα μαθαίνουν τον εαυτό τους, επικυρώνουν τις πεποιθήσεις τους και κατανοούν τον κόσμο μέσα από συγκρίσεις. Όταν πρόκειται για την αξιολόγηση μιας ομάδας στην οποία ανήκουν είναι αναγκαίο να διασφαλίσουν ότι η ομάδα τους θα υπερέχει στη σύγκριση γιατί έτσι θα μπορούν και αυτοί να χαιρούν εκτίμησης και άρα αυτοεκτίμησης. Με άλλα λόγια, η αξιολόγηση της θέσης του ατόμου στην κοινωνική δομή είναι σχετική. Εγκαθιδρύεται σε σχέση με ένα άλλο άτομο (μέλος της ίδιας ή διαφορετικής ομάδας) ή σε σχέση με μια εξωομάδα. Το αποτέλεσμα όμως της σύγκρισης εξαρτάται από το σημείο αναφοράς που χρησιμοποιείται (επί παραδείγματι από άλλα μέλη της ενδο-ομάδας, άλλα μέλη της εξωομάδας, μια άλλη ομάδα, παρελθούσες καταστάσεις, μελλοντικές προσδοκίες) και από τις διαστάσεις της σύγκρισης. Φυσικά, το κάθε άτομο δεν είναι ελεύθερο να αξιολογεί μόνο του τις κοινωνικές κατηγορίες έτσι ώστε το αποτέλεσμα της σύγκρισης να τον συμφέρει κάθε φορά. Η αξιολόγηση των κατηγοριών δεν είναι μόνο κοινωνική, είναι και συλλογική. Υπάρχει μια κοινωνική διαπραγμάτευση στο πώς αξιολογούνται οι κοινωνικές κατηγορίες υπαγωγής που φυσικά έχει σχέση με τις εκάστοτε συνθήκες εξουσίας.

Επιχειρώντας συνεπώς να προσεγγίσουμε τη διαδικασία μέσα από την οποία τα άτομα οικοδομούν την εκάστοτε ταυτότητα που υιοθετούν, όπως π.χ. την επαγγελματική, εμπίπτουμε στο πλαίσιο των θεωριών κοινωνική σύγκρισης, όπως αυτές διατυπώθηκαν από διανοητές όπως ο Lemaine, ο οποίος αναφέρθηκε στην κοινωνική διαφοροποίηση και ο Turner ο οποίος διατύπωσε τη θεωρία της κοινωνικής κατηγοριοποίησης κλπ. Επιπρόσθετα, ο Festinger έθεσε την κοινωνική σύγκριση ως τον κοινωνιοψυχολογικό μηχανισμό που βρίσκεται στη βάση της κοινωνικής συμμόρφωσης. Έτσι, το κοινωνικό υποκείμενο είναι υποχρεωμένο να συγκριθεί με άλλους για να αυτοτοποθετηθεί μέσα στο

κοινωνικό σύνολο. Ο Festinger συστηματοποιώντας αυτήν την αντίληψη αναφέρει ότι: «α) Οι άνθρωποι γενικά επιθυμούν να αξιολογήσουν τις απόψεις και τις ικανότητές τους, β) όταν δεν υπάρχουν αντικειμενικά (μη κοινωνικά) μέσα για να τις αξιολογήσουν, προχωρούν στην αξιολόγηση μέσα από τη σύγκριση με τις απόψεις και τις ικανότητες των άλλων, γ) σε αυτή τη σύγκριση αποφεύγουν να συγκριθούν με άλλους που είναι πολύ διαφορετικοί από αυτούς, δ) αποφεύγουν να συγκρίνουν τον εαυτό τους με εκείνους που είναι πολύ διαφορετικοί ως προς τη συγκρινόμενη ιδιότητα ή άποψη, ε) όταν αξιολογούν τις ικανότητές τους, οι άνθρωποι επιθυμούν να αποδείξουν ποιος είναι ο καλύτερος, στ) όταν οι συνεχείς συγκρίσεις είναι αρνητικές για τον εαυτό, έπονται εχθρότητα και υποτίμηση των άλλων, ζ) όταν μια ομάδα γίνεται σημαντικό σημείο σύγκρισης, όσον αφορά μια συγκεκριμένη ικανότητα ή άποψη, τότε εκδηλώνεται πίεση για ομοιομορφία μεταξύ των μελών της σε σχέση πάντα με την συγκεκριμένη ικανότητα ή άποψη² και θ) στο πλαίσιο μιας ομάδας, τα άτομα που βρίσκονται πιο κοντά στο μέσο όρο εκδηλώνουν περισσότερο την τάση να αλλάξουν τις απόψεις των άλλων και δεν επιθυμούν την αποφυγή της σύγκρισης και ακόμη λιγότερο να αλλάξουν τις απόψεις τους. (Παπαστάμου, 2006)

Αυτό που προκύπτει, επομένως, είναι ότι η αποφυγή της σύγκρισης με εκείνους που είναι πολύ διαφορετικοί συντελεί τελικά στη διατήρηση της καθεστηκυίας τάξης πραγμάτων. Βλέπουμε δηλαδή ότι σε νέες κοινωνικές συνθήκες, όπου δεν υπάρχουν πλαίσια αναφοράς, τα άτομα βασίζονται σε κοινωνικές συγκρίσεις για να επικυρώσουν τις κρίσεις ή την αξία τους. Οι κοινωνικοί κανόνες λοιπόν και τα πρότυπα που δημιουργούνται, καθώς επίσης η κοινωνική σύγκριση αναφορικά με αυτά, συμβάλλει τόσο στην αξιολόγηση καθενός από εμάς, όσο και στο χαρακτηρισμό κάποιων ως διαφορετικών, ως Άλλων.

Πως περνούμε λοιπόν μέσα από διαδικασίες κοινωνικής σύγκρισης στην οικοδόμηση μιας κοινωνικής και επαγγελματικής ταυτότητας;

Η Θεωρία της Κοινωνικής Ταυτότητας υποστηρίζει ότι η μετάβαση από μια ατομική σε μια συλλογική συμπεριφορά εξαρτάται από τα συστήματα πεποιθήσεων των ατόμων και συγκεκριμένα την πεποίθηση περί κοινωνικής κινητικότητας και την πεποίθηση περί κοινωνικής αλλαγής. Σύμφωνα με το σύστημα πεποιθήσεων της κοινωνικής

² Το συγκεκριμένο στοιχείο της θεωρίας κοινωνικής σύγκρισης θα μας απασχολήσει και στο ερευνητικό μέρος της παρούσας μελέτης, αφού από τις παρεμβάσεις των υποκειμένων προκύπτει πως στην επαγγελματική ομάδα των ψυχολόγων υπάρχει μια τάση για πίεση προς την ομοιομορφία με εκλογικευτικά, ψευδο-ορθολογικά επιχειρήματα.

κινητικότητας, τα όρια μεταξύ των ομάδων είναι διαπερατά και κατά συνέπεια είναι δυνατό κάποιος να αλλάξει την υπαγωγή του σε μια ομάδα. Μπορεί δηλαδή να επιλέξει να ανήκει σε μια ομάδα με περισσότερο κύρος που θα καλύπτει εκτός των άλλων και τις ανάγκες του για μια θετική κοινωνική ταυτότητα.

Στο σημείο αυτό αξιοσημείωτο είναι αναφερθεί ότι οι εν λόγω θεωρίες είναι χρήσιμο να προσεγγισθούν όχι μόνο στο ενδομαδικό και διατομικό επίπεδο ανάλυσης της κοινωνικής πραγματικότητας κατά Doise, αλλά – κατά κύριο λόγο – στο διομαδικό, όπου παρατηρείται ότι η επιλογή στρατηγικών κινητικότητας και αλλαγής οφείλεται για το πώς τα άτομα που βρίσκονται σε χαμηλότερη κοινωνική θέση αντιλαμβάνονται κάθε φορά τις διομαδικές σχέσεις, που αποδίδουν την ευθύνη της κατάστασης τους και σε τι συγκρίσεις προβαίνουν για να αξιολογήσουν τις δυνατότητες βελτίωσης της κατάστασής τους. Συχνά, οι κοινωνικές αναπαραστάσεις και τα στερεότυπα που αφορούν τις κοινωνικές κατηγορίες καθορίζουν τα όρια μέσα στα οποία ο καθένας μπορεί να κινηθεί, όπως επίσης σημαντικό ρόλο παίζει το σημείο αναφοράς της σύγκρισης. Όπως έχει φανεί από έρευνες του Deschamp και των συνεργατών του (Παπαστάμου, 2006) οι κοινωνικά ισχυροί προβάλλουν τον εαυτό τους και την ομάδα τους ως το πρότυπο στη βάση του οποίου θα πρέπει να οργανώνεται η διαδικασία της σύγκρισης. Παράλληλα, συχνά στερούν από τους ανίσχυρους τα μέσα για να οικοδομήσουν το πρότυπο αυτό.

Μέσα από μια τέτοια οπτική θέασης των πραγμάτων προκύπτει και ένα επιπλέον κοινωνιοψυχολογικό φαινόμενο, που συνδέεται με την κοινωνική αλλαγή, την υπάρχουσα κοινωνική ταυτότητα, αλλά και την επιθυμητή, όπως και την κοινωνική σύγκριση που τελεί το άτομο, το οποίο είναι «το συναίσθημα της σχετικής αποστέρησης», που αφορά ένα συναίσθημα ματαίωσης, πικρίας ή και αδικίας, που δεν αποτελεί απαραίτητα απόρροια της κατάστασης στην οποία ζουν τα άτομα. Θα λέγαμε ότι έχει περισσότερο κοινωνιοψυχολογικά ερείσματα, παρά αντλεί τα στοιχεία του από τη βιωμένη αντικειμενική πραγματικότητα με τις εκάστοτε δυσκολίες της. Ειδικότερα, οι άνθρωποι δεν αισθάνονται σχετική αποστέρηση όταν αντικειμενικά οι συνθήκες της ζωής τους είναι κακές, αλλά όταν αισθάνονται μια ασυμφωνία ανάμεσα σε αυτά που πιστεύουν ότι δικαιούνται να έχουν και σε αυτά που διαθέτουν στην πραγματικότητα. Τα άτομα υλοποιούν διαδοχικές συγκρίσεις σε ενδοατομικό, διατομικό και διομαδικό επίπεδο, συγκρίνοντας είτε τον εαυτό τους σε σχέση με τον παρελθόν, το παρόν και το μέλλον ή τον εαυτό τους με άλλα άτομα του στενού ή ευρύτερου περιβάλλοντος ή ακόμα, την ομάδα (ή ομάδες) στις οποίες ανήκουν με άλλες ομάδες.

Η κοινωνική σύγκριση επομένως συντελεί στον καθορισμό της ατομικής και συλλογικής ταυτότητας του ατόμου, στις ομάδες υπαγωγής του, όπως και στην κοινωνική ιεράρχηση, όπως αυτή διαμορφώνεται και αξιολογείται σε διαφορετικά κοινωνικο - ιστορικά περιβάλλοντα. Στην περίπτωση δε που αναφερόμαστε σε κοινωνική σύγκριση υπονοείται η εξ ορισμού ύπαρξη του κριτηρίου της ομοιότητας και της διαφοράς όπως και η ανάγκη του ατόμου για κοινωνική κατηγοριοποίηση. Συνεπώς, η έννοια της διαφορετικότητας ή της ομοιότητας προκύπτει πάντα μέσα από μια διαδικασία σύγκρισης, όπου συνυπάρχουν αντιθετικά στοιχεία. Πιο απλά, κάθε τι που είναι διαφορετικό από κάτι άλλο είναι συγχρόνως όμοιο (ή θα ήθελε να είναι όμοιο) με αυτό που χρησιμοποιεί ως μέτρο σύγκρισης.

2.5. Ρόλοι και Συγκρούσεις Ρόλων

Η ταυτότητα που υιοθετεί ένα άτομο απαρτίζεται, όπως είδαμε από πολλά επιμέρους στοιχεία και οδηγεί στην υιοθέτηση συγκεκριμένων ρόλων, οι οποίοι παραπέμπουν σε προβλεπόμενες και προκαθορισμένες συμπεριφορές. Επί παραδείγματι, η επαγγελματική μας ταυτότητα οδηγεί στην υιοθέτηση του επαγγελματικού ρόλου που υποδεικνύει το συγκεκριμένο επάγγελμα, που οδηγεί στο να αναμένουν οι άλλοι από το άτομο συγκεκριμένες συμπεριφορές σε συγκεκριμένες καταστάσεις. Στο παρόν κεφάλαιο θα μας απασχολήσει η έννοια του ρόλου και πως αυτή μπορεί συχνά μέσα από αντιφατικούς συνδυασμούς να οδηγήσει σε σύγκρουση ρόλων για το άτομο και σε επακόλουθη σύγκρουση του ατόμου με το περιβάλλον, το οποίο προσδοκά μια άλλη συμπεριφορά από αυτήν που τελικά λαμβάνει³.

2.5.1. Κοινωνικοί Ρόλοι

Ο ρόλος έχει δυο εκδοχές:

- **Μια όψη λειτουργιστική και πραγματιστική** σε σχέση με μια συγκεκριμένη κατάσταση, μια συγκεκριμένη κοινωνική θέση. Στην περίπτωση αυτή αναφερόμαστε σε ρόλους που κάποιος μπορεί να παίζει αναφορικά με συγκεκριμένους κανόνες, ήθη και έθιμα.
- **Μια όψη φαντασιακή, θεατρική** η οποία είναι άμεσα σχετιζόμενη με την προαναφερθείσα και αναφέρεται στον υποδυόμενο ρόλο που μπορεί να παίζει ένα άτομο. Πιο συγκεκριμένα, ο ρόλος μπορεί να αποτελεί ένα προσωπίο ή ακόμη να αποτελεί έναν τρόπο να ταυτίζονται τα άτομα φαντασιακά με ένα ιδανικό πρόσωπο.

Στην καθομιλουμένη η διάκριση γίνεται μέσα από τη φράση «παίζω ένα ρόλο» ή «υποδύομαι ένα ρόλο».

³ Όπως θα δούμε πιο αναλυτικά και στο ερευνητικό μέρος της παρούσας εργασίας, ένα από τα κεντρικά ζητήματα που προέκυψε από την ανάλυση περιεχομένου, είναι πως ένα τμήμα των υποκειμένων θορυβήθηκε από το γεγονός της «ασυμβατότητας» δυο ρόλων που τα υποκείμενα θεώρησαν αδύνατο να εμπεριέχονται σε μια κοινή επαγγελματική ταυτότητα, εκείνη του ψυχολόγου και του μοντέλου συγχρόνως. Άρα, δημιουργήσαμε μια σύγκρουση διαφορετικών ρόλων που εμπερικλείονται όμως σε μια κοινή ταυτότητα, άρα λειτουργήσαμε όπως φάνηκε αντίθετα στις προσδοκίες των υποκειμένων που αποδίδουν και προσδοκούν στερεοτυπικά στοιχεία στον κάθε ρόλο.

Τους ρόλους μπορούμε να τους εξετάσουμε από την οπτική γωνία του θεσμικού πεδίου. Από την οπτική γωνία αυτή, ο ρόλος χαρακτηρίζεται από τον *επιτακτικό του χαρακτήρα* και από τη σχέση του με ένα *σύστημα κοινωνικών τοποθετήσεων*.

Τα άτομα όταν «έχουν ένα ρόλο» ή «παίζουν ένα ρόλο» δεν είναι ποτέ μόνα τους, αλλά πάντα επικοινωνούν φαντασιακά ή πραγματικά με κάποιον άλλο ο οποίος «έχει η/ και παίζει» και αυτός με τη σειρά του τους δικούς του ρόλους. Χαρακτηριστική λειτουργία των ρόλων λοιπόν είναι η αλληλοσυμπληρωματικότητα. Πιο συγκεκριμένα, ένας ρόλος δεν εμφανίζεται ποτέ μόνος παρά απέναντι σε κάποιον άλλο ρόλο που του απαντά. Παραδείγματος χάρη, ο σύζυγος προϋποθέτει μια σύζυγο, ο εργοδότης έναν υπάλληλο, ο δάσκαλος έναν μαθητή, ο γονέας ένα παιδί κλπ. Η ύπαρξη του άλλου που μας απαντά παίζοντας το δικό του ρόλο αποτελεί πιστοποίηση και επικύρωση της δικής μας ύπαρξης, της προσωπικής μας ταυτότητας και του αντίστοιχου ρόλου είτε συμφωνεί μαζί μας, είτε όχι. Στην περίπτωση αυτή λοιπόν, οι ρόλοι που παίζει ένα άτομο καθορίζουν τις σχέσεις που έχει με τους ανθρώπους του περιβάλλοντός του, οι οποίες στα πλαίσια μιας ανάδρασης του ενός ρόλου με τον άλλο, τον συμπληρωματικό του, αναδιαμορφώνονται και παίρνουν διάφορες μορφές διευκολυντικές για τη σχέση ή όχι. Αυτό, επομένως, που συναντούμε στην καθημερινή ζωή είναι συμπρωταγωνιστές που ο καθένας έχει για τον άλλο κάποια *προσμονή ρόλου*, δηλαδή στερεότυπα μοντέλα ρόλων που απαντούν στο τι μπορεί ένα άτομο να περιμένει ή πως προβλέπει ότι θα συμπεριφερθεί ένα άλλο που κατέχει τον τάδε ή τον δείνα ρόλο, όπως επίσης πως μπορεί να εξελιχθεί ο ρόλος μετά την αλληλεπίδρασή τους. Οι ρόλοι ως προς την παγιωμένη μορφή τους, ως προς τα κεντρικά τους στοιχεία που τους συνιστούν έχουν τη δυνατότητα να προσαρμόζονται στις ιδιαιτερότητες των ατόμων που τους παίζουν και των συνθηκών μέσα στις οποίες λαμβάνουν χώρα.

Ως προς την αλληλεπίδραση των ρόλων μπορούμε να συναντήσουμε τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- **Η μη συμπτωματική αλληλεπίδραση:** Στην περίπτωση αυτή, οι συμπεριφορές ενός ατόμου δε επηρεάζουν την συμπεριφορά του άλλου, γιατί τα άτομα τηρούν *απαρέγκλιτα* τους κανόνες που διέπουν το ρόλο τους⁴. Η αλληλεπίδραση στην περίπτωση αυτή είναι φαινομενική, αφού το μόνο που συμβαίνει στην πραγματικότητα είναι ένας μηχανικός συγχρονισμός των εμπλεκόμενων μερών

⁴ Θα αναφερθούμε στη συνέχεια στους κανόνες ρόλων

όπου φαινομενικά κάνουν το ίδιο, αλλά στην πραγματικότητα δεν επικοινωνούν μεταξύ τους.

- **Η αλληλεπίδραση με ασύμμετρη σύμπτωση:** Στην περίπτωση αυτή, η συμπεριφορά του ενός από τα εμπλεκόμενα μέρη εξαρτάται απόλυτα από τη συμπεριφορά του άλλου, χωρίς όμως να ισχύει το αντίθετο.
- **Οι αλληλεπιδράσεις με αμοιβαία σύμπτωση:** Στην τελευταία αυτή περίπτωση το ένα άτομο επηρεάζεται από το άλλο, του δημιουργούνται συγκεκριμένα συναισθήματα δυσφορίας ή ικανοποίησης, γεννάται η διάθεση να απαντήσει και να αντιδράσει με κάποιο συγκεκριμένο τρόπο και μέσω αυτής της αλληλεπίδρασης να αναπροσαρμόσει τη συμπεριφορά του ρόλου ανάλογα με το πρόσωπο που έχει απέναντί του. (Maisonneuve, 2001)

2.5.2 Κοινωνικοί Κανόνες και Κανόνες Ρόλου

Για να μπορέσουμε να αντιληφθούμε καλύτερα τους κανόνες που διέπουν συγκεκριμένους ρόλους πρέπει να εξετάσουμε την έννοια του κοινωνικού κανόνα, η οποία μπορεί να εμφανιστεί με διάφορες εκδοχές. Αρχικά, είναι μια έννοια απλώς στατιστική, όπου προσδιορίζει το μέσο επίπεδο εκδήλωσης ενός φαινομένου. Τις περισσότερες φορές με τον κανόνα ορίζουμε αυτό που είναι πρόπον σε μια κοινωνία ή ομάδα και του οποίου η μη τήρηση επισύρει αποδοκιμασία ή τιμωρία. Επιπλέον, με την έννοια του κανόνα πολύ συχνά αναφερόμαστε σε αυτό που φαίνεται να λειτουργεί σύμφωνα με τους σκοπούς του ή με προδιαγεγραμμένο σχέδιο. Στην περίπτωση αυτή, όταν αναφερόμαστε στο κανονικό, εννοούμε το «φυσικό». Τα είδη των κανόνων είναι τα ακόλουθα:

- Οι κανόνες που είναι κοινοί σε όλα τα μέλη μιας ομάδας ή μιας συνολικής κοινωνίας. Μπορεί να αφορούν:
 - Τα γενικά πλαίσια της ζωής και των καθημερινών επικοινωνιών
 - Τα συστήματα των αναπαραστάσεων, των πεποιθήσεων, των αξιών που μοιράζονται τα μέλη μιας ομάδας
 - Ο ίδιος ο πυρήνας ενός πολιτισμού που αφορά συλλογικά σύμβολα από κοινού αποδεκτά και καθιερωμένα.
- Οι κανόνες ρόλου είναι αυτοί που επιτάσσουν τις ορθές συμπεριφορές για τον καθένα από εμάς ανάλογα το ρόλο που παίζει. Αναφέρονται δηλαδή στο τι περιμένει ένα άτομο από τη συμπεριφορά ενός άλλου ατόμου. Οι κανόνες αυτοί είναι εδραιωμένοι και πολλές φορές θεωρούνται «φυσικοί» από τα άτομα.

Παραμένοντας στο πεδίο των κανόνων ρόλων είναι αξιοσημείωτο να τους εξετάσουμε από την πλευρά του θεσμικού επιπέδου και να τους διακρίνουμε σε:

- *Θεσμικούς ρόλους* οι οποίοι αντιστοιχούν σε καταστάσεις και πρότυπα του συνόλου της κοινωνίας. Πρότυπα συμπεριφοράς και δράσεων τα οποία δεν εξειδικεύονται κατ' άτομο, αλλά στις βασικές τους αρχές και είναι κοινά για όλα τα μέλη μιας κοινωνίας⁵.

⁵ Στο ερευνητικό μας μέρος θα εξετάσουμε την σύγκρουση δυο θεσμικών ρόλων (αφού θα αναφερθούμε στην επαγγελματική ιδιότητα).

- *Λειτουργικούς ρόλους*, όπου το άτομο λειτουργεί με βάση τη δική του τοποθέτηση απέναντι σε μια ομάδα ή σε ένα άτομο με το οποίο συναναστρέφεται. Στην περίπτωση αυτή, οι ρόλοι που μπορεί να παίζει το άτομο εξαρτώνται από τις διαθέσιμες τις δικές του και των υπολοίπων ατόμων οι οποίοι είναι αποδέκτες της συμπεριφοράς του. (Maisonneuve, 2001)

Ειδικότερα, οι κοινωνικοί κανόνες αφορούν το σύνολο των υποχρεώσεων και των περιορισμών συνήθως συμβατικών τους οποίους υφίστανται τα μέλη μιας κοινωνίας, εάν δεν επιθυμούν να υποστούν μια γενική απαξίωση. Ένας τέτοιος κίνδυνος εθιμικού χαρακτήρα στοχεύει την φήμη, το κύρος και τις πιθανότητες επιτυχίας, δηλαδή τα κοινωνικά πλεονεκτήματα που ο καθένας επιθυμεί να αποκτήσει και να κρατήσει, εάν συγκεκριμένες αιτίες τον ωθούν να αμφισβητήσει, έστω μερικά, την ισχύουσα τάξη πραγμάτων. Η δεοντολογία λοιπόν προτείνει στους επαγγελματίες και στους χρήστες μιας πρακτικής υποστηρικτικού και συμβουλευτικού χαρακτήρα όπως η ψυχολογία ένα σύστημα αξιών, κανόνων και μοντέλων συμπεριφοράς με στόχο να καταστήσουν την ψυχολογική συνεδρία και πρακτική έναν τόπο συγκρότησης και οικοδόμησης μιας αλήθειας στα πλαίσια ενός ευρύτερου δικτύου κοινωνικής αλληλεγγύης και ανθρώπινων σχέσεων που θα ευνοούσαν την αμοιβαία κατανόηση και την επίλυση ψυχολογικών προβλημάτων και δυσλειτουργιών.

Επίσης, θα παρατηρήσουμε ότι η άσκηση των ρόλων αντιστοιχεί σε σχέσεις θέσης και εξουσίας και είναι άμεσα συνδεδεμένη με την αναπαράσταση που έχει το άτομο για τον εαυτό του και την προσφορά που πρέπει να παρέχει σε ένα συγκεκριμένο κοινωνικό σύνολο που έχει με αυτό συγκεκριμένες σχέσεις εξουσίας. Επομένως, η συμπεριφορά των ανθρώπων όχι μόνο δεν είναι ανεξάρτητη από τους ρόλους που καλούνται να παίζουν, αλλά καθορίζεται από αυτούς σε τόσο μεγάλο βαθμό που το άτομο τείνει να θεωρεί την από τους ρόλους εκπορευόμενη συμπεριφορά ως τη μόνη ενδεικνυόμενη και «φυσική αντίδραση» σε μια συγκεκριμένη κατάσταση.

Συνεπώς, ένα σύστημα κοινωνικών ρόλων που είναι εδραιωμένο σε μια κοινωνία δεν μεταβάλλεται εύκολα, ούτε μπορεί να εξαφανιστεί ανάλογα με την ατομική βούληση των ατόμων που κατέχουν τους διάφορους ρόλους σε μια κοινωνία. Παρόλα αυτά, ανάλογα με τις περιόδους (και τις τεχνολογικές και ιδεολογικές εξελίξεις που λαμβάνουν χώρα σε αυτές) παρατηρούμε μια εξέλιξη του συστήματος πολύ συχνά και της ίδιας της φύσης των ρόλων. Πολλές φορές όταν μια τέτοια αλλαγή στα συστήματα ρόλων λαμβάνει χώρα, τα άτομα εμμένουν στην παλιά μορφή των ρόλων που έπαιζαν και έτσι επιδρούν στην μορφή

τους κάνοντας την πιο ισχυρή και συμπαγή. Από την άλλη μεριά, κάποιοι άλλοι που συντάσσονται με την αλλαγή του συστήματος ρόλων τείνουν να υιοθετούν νέους ρόλους, οι οποίοι δεν είναι οριοθετημένοι και για τους οποίους δεν υπάρχει ένα συγκεκριμένο γνωστό και εφαρμοσμένο πρότυπο συμπεριφοράς να ακολουθήσουν, συνεπώς, επενδύουν τον ρόλο με δικά τους προσωπικά στοιχεία και με στοιχεία από την κυρίαρχη ιδεολογία της κοινωνίας όπου ζουν, η οποία έθεσε ως αναγκαιότητα την εγκατάλειψη κάποιου ρόλου ή τη μετάλλαξη αυτού και τη δημιουργία κάποιου νέου.

Τέλος, ο ίδιος ο κοινωνικός ρόλος μπορεί να ιδωθεί από διάφορες σκοπιές και οπτικές γωνίες, δηλαδή από ανθρώπους που έχουν διαφορετικούς ρόλους. Επί παραδείγματι, οι εκτιμήσεις για το ποιος πρέπει να είναι ο ρόλος του γονέα ποικίλλει ανάλογα με το άτομο που εκφράζει κρίσεις. Άλλες θα είναι οι απόψεις των παιδιών, άλλες των δασκάλων, άλλες των ενηλίκων που δεν είναι γονείς, άλλες των γονέων κλπ. Επομένως, αντικρουόμενες πτυχές και συμπεριφορές δεν συναντάμε μόνο μεταξύ ρόλων, αλλά και μέσα στον ίδιο ρόλο.

2.5.3. Συγκρούσεις Κοινωνικών Ρόλων

Οι ρόλοι επιτελούν συγχρονικά δυο διαφορετικές λειτουργίες εκ των οποίων η πρώτη αφορά τις κοινωνικές σχέσεις των ανθρώπων και τη ρύθμισή τους, η δεύτερη αφορά μια ενδοϋποκειμενική διεργασία και σχετίζεται με την ολοκλήρωση της προσωπικότητας. Συνεπώς, ο τρόπος με τον οποίο λαμβάνει χώρα η εφαρμογή των ρόλων αντανακλά αφενός την επιτυχημένη ή μη κοινωνική προσαρμογή ενός ατόμου και τον βαθμό της, αφετέρου την ατομική εναρμόνιση διαφορετικών πτυχών του ίδιου εαυτού. Εάν οι δυο διαφορετικές λειτουργίες δεν επιτελούνται ομαλά από τη μια στο εσωτερικό τους και από την άλλη μεταξύ τους πραγματοποιούνται διαφόρων ειδών και επιπέδων συγκρούσεις ρόλων.

Όσον αφορά τα επίπεδα ανάλυσης των συγκρούσεων ρόλων είναι τρία και θα μπορούσαν να ταξινομηθούν ως εξής (Maisonneuve, 2001):

- A) Πηγές σύγκρουσης οφειλόμενης στις κοινωνιοπολιτισμικές συνθήκες
- B) Είδη συγκρούσεων στο επίπεδο της αλληλεπίδρασης
- Γ) Βιωμένη εμπειρία των συγκρούσεων σε ατομικό επίπεδο

Το 1^ο επίπεδο ανάλυσης αναφέρεται στο κοινωνιοπολιτισμικό περιβάλλον μέσα στο οποίο ζει και δραστηριοποιείται το άτομο υιοθετώντας επιμέρους κοινωνικούς ρόλους. Πιο συγκεκριμένα, στη σύγχρονη κοινωνία οι ρόλοι πολλαπλασιάζονται και το άτομο όχι μόνο έρχεται αντιμέτωπο διαρκώς με κάτι καινούργιο το οποίο καλείται να αφομοιώσει, αλλά καλείται να έχει περισσότερους ρόλους συχνά και από αυτούς που ρεαλιστικά μπορεί να υποστηρίξει. Επίσης, μπορεί να υιοθετεί ρόλους οι οποίοι είναι πιο μπροστά από τα στερεότυπα και τους κανόνες της εποχής στην οποία ζει διαδρώντας με τους υπόλοιπους ανθρώπους σε ένα διαρκώς συγκρουσιακό περιβάλλον. Συγχρόνως, μπορεί το άτομο να βρίσκεται στο μεταίχμιο ή στη μετάβαση μεταξύ δυο ρόλων, αντλώντας συμπεριφορές και από τους δυο χωρίς ακόμα να μπορεί να κατασταλάξει στον ρόλο που του ταιριάζει καλύτερα. Χαρακτηριστικό τέτοιο παράδειγμα αποτελεί η εφηβεία ή επαγγέλματα που δανείζονται συμπεριφορές και στάσεις από δυο διαφορετικούς χώρους ή συνυπάρχουν συγχρόνως στο ίδιο άτομο.

Η σύγκρουση στο επίπεδο της αλληλεπίδρασης αφορά τις ανωτέρω περιπτώσεις, όπως αυτές εφαρμόζονται στο πεδίο της αλληλεπίδρασης μας με τους άλλους ανθρώπους. Μπορεί να αναφέρεται στη διάσταση των προσδοκιών και των συμπεριφορών εντός του ρόλου μεταξύ δύο ή πολλών προσώπων ή ακόμα στον ανταγωνισμό για την ανάληψη του ίδιου ρόλου κλπ.

Το τρίτο επίπεδο ανάλυσης, η βιωμένη εμπειρία των συγκρούσεων σε ατομικό επίπεδο μπορεί να εκδηλώνεται όταν το υποκείμενο βρίσκεται σε θέσεις τομής, όταν δεν αποδέχεται ιδεολογικά ή συναισθηματικά το ρόλο του, αλλά τον «παίζει» διότι είναι πρόπον και δέον, όπως επίσης και όταν διχάζεται μεταξύ των ασυμβίβαστων απαιτήσεων ενός «μικτού ρόλου». Παρόλα αυτά στην περίπτωση των «μικτών ρόλων»⁶ «δεν θα έπρεπε να υποθέτουμε εκ των προτέρων ότι οι «μικτοί» ρόλοι ενεργοποιούν πάντοτε στους κατόχους τους οδυνηρές εντάσεις. Αυτές δεν εκδηλώνονται παρά όταν ένα τμήμα του ρόλου φτάνει στα άκρα. Αντιθέτως, σε πολλές περιπτώσεις και στιγμές, όπως υπογραμμίζει η A. M. Rocheblave, «η επιλογή ενός ρόλου που εμπεριέχει μια εσωτερική αντίθεση έχει ένα νόημα και ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το υποκείμενο. Γιατί το υποκείμενο θα μπορούσε για παράδειγμα, να είναι μόνο ιερέας ή μόνο στρατιωτικός – η επιλογή του αποκαλύπτει μια θεμελιώδη αμφιθυμία (πλάγια) του ίδιου του ατόμου, το οποίο μπορεί μέσω αυτής της συμβιβαστικής λύσης να ικανοποιήσει με τρόπο οικονομικό και κοινωνικά επιτρεπτό δυο αντικρουόμενες τάσεις.» (όπως αναφέρεται από Maisonneuve, 2001, σ. 156) Στην περίπτωση αυτή λοιπόν το άτομο δεν βιώνει την σύγκρουση ρόλου ως κάτι που το εκτρέπει από την ισορροπία, αλλά ακριβώς το αντίθετο, ως ευκαιρία να εκφράσει εξωτερικά (με τη συμπεριφορά του) και να πραγματώσει μια εσωτερική αντίφαση η οποία ως διαχειριζόμενη βιωμένη εμπειρία πλέον δεν το απειλεί, αλλά αντίθετα το εξασφαλίζει.

⁶ Που αφορά και την περίπτωση του avatar που χρησιμοποιήθηκε ως ερευνητικό υλικό στο πείραμα που θα αναφέρουμε αναλυτικά στο ερευνητικό μέρος της παρούσας εργασίας.

3. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ

3.1. Περιβάλλον Διεξαγωγής Πειράματος *Δυνητικό Περιβάλλον & Τεχνικό Εργαλείο*

Στην παρούσα εργασία θα παρουσιαστεί, θα περιγραφεί και θα αναλυθεί μια δυνητική κοινότητα που σχηματίστηκε και αλληλεπίδρασε κάτω από τα άρθρο μιας εφημερίδας. Πιο συγκεκριμένα, η διεύθυνση στην οποία φιλοξενείται έως σήμερα αποθηκευμένο το σύνολο των αλληλεπιδράσεων είναι η ακόλουθη: <http://www.apogevmatini.gr/?p=23905>. Το εν λόγω άρθρο αναφερόταν στη συμμετοχή μιας εν ενεργεία επαγγελματία ψυχολόγου σε ένα διαγωνισμό διαδικτυακών καλλιστείων. Η εφημερίδα παρείχε τη δυνατότητα σχολιασμού κάτω από το άρθρο. Οι επισκέπτες λοιπόν της σελίδας κατέθεταν σχόλια σχετικά με τη συγκεκριμένη συμμετοχή. Η ποιότητα, το περιεχόμενο και η ποσότητα των σχολίων σταδιακά ακολούθησαν ανοδική πορεία, δηλαδή, ως προς την ποιότητα και το ύφος της έκφρασης, τα υποκείμενα χρησιμοποιούσαν λόγο επιστημονικό ή επιστημονικοφανή, παρέπεμπαν σε συγγραφείς, σε κώδικες δεοντολογίας κλπ., ενώ ως προς το περιεχόμενο ξέφυγαν από τον αρχικό στόχο και τη θεματική που ήταν η συμμετοχή μιας νέας γυναίκας σε διαγωνισμό καλλιστείων.

Επί του προκειμένου, θα προσπαθήσουμε να αναλύσουμε κατά κύριο λόγο τις δυναμικές που αναδείχθηκαν μέσα από αυτήν την κοινότητα, την καινοτομία που εισήγαγαν οι αλληλεπιδράσεις και πως τελικά σχηματίστηκε μια κοινότητα ανεξάρτητα από τις προβλέψεις, τους στόχους ή τις επιδιώξεις των κατασκευαστών και δημιουργών των εργαλείων, άρα θα εξετάσουμε μέσα από ποιες διαδικασίες η εξατομικευμένη παρέμβαση ατόμων, που για κάποιο λόγο θεώρησαν πως ως άτομα «κάτι πρέπει να πουν», άλλαξε άρδην τη μορφή, τη δομή και τη λειτουργία ενός εργαλείου, τη φύση και το είδος των αλληλεπιδράσεων, την ιεραρχία και τις σχέσεις εξουσίας μέσα στην εν τω γίνεσθαι κοινότητα, όπως επίσης και τους τρόπους επιτήρησης ελέγχου και άτυπης τιμωρίας που αναδείχθηκαν με σκοπό να περιχαρακώσουν την, όπως αποδείχτηκε, απρόβλεπτη και ανεξέλεγκτη αλληλεπίδραση επιμέρους και ξεχωριστών ατομικών παρεμβάσεων.

Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειώσουμε, πως η ιστοσελίδα αυτή αποτέλεσε το δυνητικό περιβάλλον μέσα στο οποίο υλοποιήθηκε το σύνολο των επικοινωνιακών αλληλεπιδράσεων μεταξύ πειραματιστών, πειραματικών συνεργών και υποκειμένων, το οποίο συγκρότησε το ερευνητικό υλικό του πειράματος σε φυσικό (δυνητικό) περιβάλλον. Από ποιοτικής άποψης, το υλικό που συλλέξαμε στα πλαίσια της παρούσας πειραματικής μελέτης αφορά την κατασκευή της επαγγελματικής και επιστημονικής ταυτότητας του

ψυχολόγου, το σύνολο των ηθών και αξιών του συγκεκριμένου επαγγέλματος και πως αυτές προσλαμβάνονται και αναπαρίστανται από τον «κοινό νο», δηλαδή μέσα από ποιο πρίσμα (ενδεχομένως αντιφατικό), «διαβάζεται» η επιστημονικο-επαγγελματική ιδιότητα και λειτουργία του ψυχολόγου. Τα ερωτήματα που αντιστοιχούν στη συλλογή αυτού του υλικού είναι συνεπώς τα εξής: Ποιο είναι το αναμενόμενο και προσδοκώμενο κοινωνιοψυχολογικό προφίλ του ψυχολόγου; Σε ποια στερεότυπα εμπίπτει; Ποια αναπαράγει και ποια ενισχύει; Πόσο τελικά συμπαγής και αδιάρρηκτη είναι η συγκεκριμένη κοινωνική κατασκευή, που τείνει να είναι δεσμευτική για τον ίδιο τον ψυχολόγο και την άσκηση του επαγγέλματός του; Αυτοί είναι μερικοί από τους προβληματισμούς τους οποίους επιχειρήσαμε να προσεγγίσουμε μέσα από αυτό το πείραμα σε φυσικό περιβάλλον, όπου ο πειραματιστής και οι πειραματικοί συνεργοί εμπλέκονταν με συστηματικό και μεθοδευμένο τρόπο στην όλη διαδικασία. Στον παρόν υποκεφάλαιο, δεν θα μας απασχολήσουν οι προαναφερθέντες προβληματισμοί και το περιεχόμενο αυτό καθεαυτό των αλληλεπιδράσεων παρά μόνο στο βαθμό που καταδεικνύει τη μορφολογία της δυναμικής κοινότητας, την εξελικτική της πορεία και την ψυχοκοινωνική της μετατροπή σε έναν ζωντανό δυναμικό χώρο επικοινωνίας και αλληλεπίδρασης.

3.1.1. Μια αναδύομενη Δυνητική Κοινότητα

«Αναφερόμενοι στο θέμα της εκδηλούμενης από τα επιμέρους άτομα συμπεριφοράς η Web Science θεωρεί πως οι ευκαιρίες για την εκδήλωση μιας ποικιλίας συμπεριφορών στις δυνητικές κοινότητες εξαρτάται από τις αρχιτεκτονικές δυνατότητες του λογισμικού. Αντιθέτως, οι κοινωνικοί επιστήμονες αποδίδουν έμφαση στον ψυχοκοινωνικό μετασχηματισμό που προκαλείται στα επιμέρους άτομα. Θεωρούν πως η απεικόνιση του εγώ μέσω ενός avatar είναι θεμελιώδους σημασίας για την αναγνώριση και κατανόηση ή ερμηνεία των συμπεριφορών». (Μανωλόπουλος, Σπυράκης 2008, σελ. 282). Τη δυνητική κοινότητα που θα παρουσιάσουμε στην παρούσα εργασία θα την προσεγγίσουμε κυρίως μέσα από ένα κοινωνιοψυχολογικό βλέμμα των αλληλεπιδράσεων και της μορφολογίας τους. Παρόλα αυτά, θα ήταν χίμαιρα να υποθέταμε πως θα αντιμετωπίζαμε οποιαδήποτε κοινότητα στο διαδίκτυο με ψυχοκοινωνιολογική ή τεχνολογική κλπ. «καθαρότητα». Ανεξάρτητα και παρά το πρίσμα που χρησιμοποιούμε δανειζόμενοι τα μεθοδολογικά εργαλεία της επιστήμης από την οποία προερχόμαστε, είναι μεθοδολογικά αδύνατο στο χώρο του διαδικτύου να απομονώσουμε αντικείμενα και πραγματικότητες και να τα αναλύσουμε μόνο ψυχολογικά, κοινωνιολογικά, τεχνολογικά κλπ. Επομένως, παρά το γεγονός ότι θα επικεντρωθούμε στην ψυχοκοινωνιολογική διάσταση των αλληλεπιδράσεων, σχέσεων και επικοινωνιακών καναλιών που δημιουργήθηκαν στην κοινότητα δεν θα μπορούσαμε να παραγνωρίσουμε εντελώς τις τεχνολογικές αλλαγές που συνέβησαν την αναγκαιότητα των οποίων εξέφρασε η κοινότητα και τελικά επηρέασαν τη δομή και τη λειτουργία της.

Στην παρούσα εργασία θα εξετάσουμε τις ακόλουθες ιδιότητες των δυνητικών κοινοτήτων όπως χαρακτηριστικά αναφέρονται στο Μανωλόπουλος, Σπυράκης (2008, σελ. 279):

«α) Η σταδιακή δημιουργία ιεραρχίας και τάξης στην κοινότητα, β) Η συγκεκριμένη δημογραφία της κοινότητας, γ) Το είδος των αλληλεπιδράσεων ανάμεσα στα άτομα και δ) Η καταγραφή κινήτρων και πεποιθήσεων, αλλά και η δυναμική αναδιαμόρφωση τους, λόγω της αλληλεπίδρασης με την κοινότητα, την τεχνολογία και τις υπηρεσίες του Web. Η ταξινόμηση αυτή επίσης βοηθά στην αναπαράσταση και αποτύπωση της διαμόρφωσης μιας πραγματικής δυνητικής κοινότητας όταν υπάρχει διαθέσιμο εμπειρικό υλικό.»

3.1.2. Ιεραρχία στην κοινότητα: Bottom up και Top down Διαδικασίες

Όσον αφορά την πρώτη ιδιότητα, αξιοσημείωτο είναι να αναφέρουμε, αφού αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα της μορφής ιεραρχίας, όπως ίσχυε και εξελίχθηκε, ότι στην κοινότητα που μελετούμε αρχικά δεν υπήρχε ρητός και συγκεκριμένος διαχειριστής, αλλά μόνον ο κατασκευαστής της σελίδας που σε περίπτωση κάποιας ιδιάζουσας ανάγκης θα παρενέβαινε. Μετά όμως από την αυξανόμενη κινητικότητα, το περιεχόμενο των συζητήσεων και τις τεχνικές αλλαγές⁷ της ιστοσελίδας «διορίστηκε» από την εφημερίδα ένας διαχειριστής με συγκεκριμένο προφίλ, παρεμβάσεις, φωτογραφία του προσώπου του και όνομα. Ο διαχειριστής από μια στιγμή και ύστερα έπαιξε ενεργό ρόλο, ασκούσε λογοκρισία, περιόριζε την έκταση κειμένων, μεροληπτούσε έναντι κάποιων προφίλ χρηστών και σχολίων⁸.

Ειδικότερα, στην παρούσα κοινότητα παρατηρήθηκαν τα ακόλουθα ενδιαφέροντα στοιχεία όσον αφορά την ιεραρχία και τη «δημοκρατική» και ελεύθερη έκφραση των μελών της. Παρότι η εν λόγω κοινότητα δεν δημιουργήθηκε από την ελεύθερη βούληση κάποιων μελών να επικοινωνήσουν, να δικτυωθούν και να ανταλλάξουν απόψεις μεταξύ τους, αλλά κατασκευάστηκε από μια κερδοσκοπική επιχείρηση για να φιλοξενήσει έναν διαγωνισμό, ο οποίος ήταν αποτέλεσμα ιδιωτικής πρωτοβουλίας, επί της ουσίας οι χρήστες σταδιακά «πειράτεψαν» το χώρο που τους διέθετε η συγκεκριμένη εφημερίδα για να εκφραστούν, να μιλήσουν αρχικά για το θέμα του διαγωνισμού και στη συνέχεια να θίξουν πολλά άλλα ζητήματα που ξεπερνούσαν όχι μόνο τις προσδοκίες της εφημερίδας που παρείχε χώρο, αλλά ενδεχομένως και τις ιδανικά επιθυμητές προβλέψεις της. Η εν λόγω «πειρατεία» αρχικά κέρδισε το θετικό ενδιαφέρον της επιχείρησης⁹ αφού «διάβαζε την εν λόγω προσπάθεια μέσα από τα γυαλιά της διαφήμισης», αλλά στη συνέχεια άρχισε να

⁷ Στις οποίες θα αναφερθούμε αναλυτικότερα παρακάτω.

⁸ Πιο αναλυτικά, εννοούμε πως αρχικά χωρίς προφανή εξήγηση κάποια σχόλια δεν μπορούσαν να υποβληθούν ή αργούσαν να εμφανιστούν. Επίσης, κάποιοι έβαζαν σχόλια επί παραδείγματι 10 γραμμών την ώρα που στην ίδια συζήτηση κάποιοι άλλοι δεν μπορούσαν να υποβάλλουν σχόλιο πάνω από τρεις γραμμές. Στις ερωτήσεις που απηύθυναν οι χρήστες στο διαχειριστή, εκείνος συνιστούσε να είναι λακωνικοί και να περιορίζονται σε σύντομες τοποθετήσεις, χωρίς η συντομία να είναι «ισόποση» για όλους τους συνδιαλέγοντες.

⁹ Στα εν λόγω συμπεράσματα καταλήξαμε μετά από επικοινωνία και συνέντευξή μας με τους διαχειριστές και στελέχη του εν λόγω οργανισμού, οι οποίοι στην αρχή μας ανέφεραν πως «ενθουσιάστηκαν με την κινητικότητα που είχε παρουσιαστεί και την ανατροφοδότηση on line και off line περιβαλλόντων», αλλά στη συνέχεια άρχισαν να είναι καχύποπτοι και να επισημαίνουν πως «επιθυμούσαν διαφήμιση και όχι μια τόσο ενεργητική και επιθετική κοινότητα μέσα στη σελίδα τους».

ενοχλείται και να προσπαθεί να ελέγξει μία κατάσταση αλληλεπιδράσεων και ανταλλαγών που χωρίς να το επιθυμεί είχε ξεφύγει από την προοπτική του ελέγχου και του περιορισμού. Στην προκειμένη περίπτωση επομένως, πρόκειται για μια bottom up ανάδειξη και δημιουργία μιας κοινότητας η οποία δεν δημιούργησε τον τόπο φιλοξενίας που θα λάμβαναν χώρα οι αλληλεπιδράσεις της, αλλά τον «πειράτεψε» χρησιμοποιώντας την ιδέα και τα εργαλεία μιας ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Τη στιγμή που κάτι τέτοιο έγινε αντιληπτό και ρηματοποιήθηκε από τον ιδιωτικό οργανισμό, η bottom up διαδικασία αντικρούστηκε από μια top down επιβολή τάξης, κυριαρχίας, ελέγχου και λογοκρισίας. Οι διαφωνίες, τα παράπονα, οι διαξιφισμοί κλπ. μεταξύ μελών και «διορισμένης διαχείρισης» αποτυπώνονται στους διαλόγους κάποιους από τους οποίους ενδεικτικά επισυνάπτουμε στο παράρτημα. Κωδικοποιώντας θα λέγαμε ότι οι bottom up διαδικασίες ανάδειξης φαινομένων επικοινωνίας οδήγησαν σε top down αναγκαιότητες για επιβολή και έλεγχο της κοινότητας. Παρατηρούμε, συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση, δύο μορφώματα όσον αφορά τη δομή της ιεραρχίας τα οποία αλληλεπιδρούν καθώς κλίνουν τότε προς μια κατάσταση ασταθούς και τότε προς μια κατάσταση ευσταθούς ισορροπίας.

Όπως προκύπτει και από τα επισυναπτόμενα μηνύματα του παραρτήματος, πολλοί συμμετέχοντες παραπονιόνταν ότι δεν έβρισκαν τα μηνύματά τους. Να σημειώσουμε ότι στη νέα μορφή chat τα σχόλια τοποθετούνταν από το πιο πρόσφατο χρονικά σχόλιο προς το πιο παλιό, ενώ στην παλαιότερη και σημερινή μορφή ίσχυε ακριβώς το αντίθετο. Εν προκειμένω λοιπόν αναφερόμαστε σε σχόλια για τα οποία οι γράφοντες θεωρούσαν πως εξεπίτηδες και όχι εκ παραδρομής τοποθετούνταν σε σειρά παλαιότερης ημερομηνίας από αυτήν που γράφτηκαν, ώστε κανείς να μην προσέχει ότι γράφτηκαν και να μην τα διαβάζει για να απαντήσει στη συνέχεια, ώστε να ανοίξει ένας διάλογος τον οποίο ο admin θεωρούσε πως πρέπει να ανακόψει. Βέβαια, η διαχείριση επικαλείτο τεχνικά προβλήματα την ώρα που οι συμμετέχοντες την κατηγορούσαν για παρεμβατισμό και αδικαιολόγητη λογοκρισία.

Επιπλέον, πρέπει να επισημάνουμε ότι κατά την τεχνική εφαρμογή της τροποποίησης της ιστοσελίδας «χάθηκαν» κάποια σχόλια ιδιαίτερα σημαντικά, ειδικά ως προς το περιεχόμενό τους¹⁰, τα οποία με τη σειρά τους άνοιξαν μια εξίσου ιδιαίτερη συζήτηση με ανατροφοδότηση δυνητικής και πραγματικής πραγματικότητας (επί παραδείγματι κάποιοι χρήστες προσκάλεσαν ο ένας τον άλλο σε μονομαχία, έκλειναν ραντεβού εκτός διαδικτύου

¹⁰ Βλ. Σχόλιο 107 στο Παράρτημα.

κλπ.), τα οποία προφανώς η εφημερίδα και ο υπεύθυνος διαχειριστής που έκανε την τεχνική αναβάθμιση δεν τα αντιμετώπισαν με χιούμορ και σαρκαστική διάθεση, αλλά αντίθετα θεώρησαν σκόπιμο να τα «κόψουν». Μετά από εκκλήσεις των συμμετεχόντων προς το διαχειριστή να επιστρέψουν τα εξαφανισμένα σχόλια τους, εκείνος δήλωσε ότι λόγω κάποιου τεχνικού λάθους τα τελευταία σχόλια που υποβλήθηκαν πριν την τεχνολογική αναβάθμιση είχαν χαθεί. Όταν πλέον είχε καταλαγιάσει η όλη δραστηριότητα στη συγκεκριμένη δυνητική κοινότητα και η δομή και μορφή της σελίδας πήρε την αρχική της εικόνα, τα σχόλια επέστρεψαν, αποδίδοντας πλέον την πραγματική και μη λογοκριμένη εκδοχή των αλληλεπιδράσεων, αποδεικνύοντας επίσης ότι σε πολλές περιπτώσεις η επίκληση από μεριάς της διαχείρισης του επιχειρήματος των τεχνικών προβλημάτων ήταν απλώς πρόσχημα.

Επιπρόσθετα, η παρουσία της λογοκριτικής ιδιότητας του administrator έλαβε χώρα από ένα χρονικό σημείο και ύστερα όπου τα κείμενα που κατατίθεντο δεν εμφανίζονταν απευθείας, αλλά αντίθετα στην οθόνη έβγαινε ένα μήνυμα που το περιεχόμενο του ήταν πως η καταχώρηση θα εμφανιστεί μόλις περάσει από έγκριση. Αυτός, άλλωστε, ήταν και ένας από τους λόγους που ο διαχειριστής έκοβε τα μεγάλα κείμενα τα οποία και ως προς το ύφος και ως προς το περιεχόμενο διέθεταν πληροφορίες με τις οποίες δεν ήταν επαγγελματικά εξοικειωμένος και που συνεπώς, δεν μπορούσε να διαχειριστεί.

3.1.3. Δημογραφία της κοινότητας: Οι χρήστες και η ταυτότητά τους

Ένας από τους βασικότερους άξονες του WEB είναι εκείνος μεταξύ της αλληλεπίδρασης της κοινότητας με τους χρήστες.

Στην κοινότητα της Απογευματινής, την οποία μελετήσαμε, παρατηρήθηκε ανατροφοδότηση «off line» και «on line» ταυτοτήτων. Πιο συγκεκριμένα, τα άτομα δάνειζαν στοιχεία και ιδιότητες των πραγματικών τους ταυτοτήτων στις δυνητικές και σε μερικές περιπτώσεις οι δυο ταυτότητες ταυτίζονταν απόλυτα. Δηλαδή, το άτομο ανέφερε τα πραγματικά του στοιχεία, το πραγματικό του επάγγελμα, τις πραγματικές του σπουδές από μόνο του χωρίς κάτι τέτοιο να επιβάλλεται από τους κανόνες της κοινότητας μέσα στην οποία μιλούσε. Διότι, όπως θα δούμε παρακάτω, η κοινωνική πίεση που ασκούσε η κοινότητα είτε διαμέσου της αναγνώρισης, είτε μέσω της κριτικής «ανάγκαζε» τα άτομα να μιλήσουν «για τον εαυτό τους». Από τη μεριά της η κοινότητα ως προαπαιτούμενη έθετε την ελάχιστη ανωνυμία μιας email διεύθυνσης την οποία μάλιστα δεν μπορούσαν στην αρχή να τη γνωρίζουν τα μέλη της κοινότητας παρά μόνο ο επίσημος διαχειριστής της ιστοσελίδας. Από την άλλη μεριά όμως, δεν έλειψαν και οι περιπτώσεις συμμετεχόντων, που ακριβώς επειδή δεν έχαιραν την υποστήριξη της κοινότητας, επέμεναν στη διατήρηση της ανωνυμίας τους παρά το γεγονός ότι άλλα μέλη της κοινότητας τους πίεζαν να φανερώσουν την ταυτότητα που έκρυβαν πίσω από το ψευδώνυμο¹¹.

Όσον αφορά τη δημογραφία της κοινότητας, από τις πληροφορίες που διαθέτουμε από τα στοιχεία που παρείχαν τα ίδια τα άτομα για την ταυτότητα τους, ήταν ενήλικες μεταξύ 20 – 60 ετών (συμμετείχαν και ελάχιστοι έφηβοι), άντρες και γυναίκες, η πλειοψηφία των οποίων είχε πανεπιστημιακή μόρφωση ή υποστήριζε ότι έχει γενικότερη μόρφωση ή/και είχε κάποια σχέση με την ψυχολογία ως επιστήμη, είτε εκπαιδευτικά, είτε επιστημονικά, είτε επαγγελματικά, είτε ως «ασθενείς», είτε απλώς ως «ενδιαφερόμενοι για την ψυχολογία» στην καθημερινότητά τους. Μια πληθυσμιακή κατηγορία ανθρώπων η οποία σήμερα δεν είναι καθόλου μικρή, αφού η ψυχολογία μεταβαλλόμενη από επιστήμη, σε επάγγελμα και σε θέμα καθημερινής ενασχόλησης ενός ευρύτερου κοινού γνωρίζει την αναγνώριση ή την κριτική μιας μεγάλης μερίδας πληθυσμού η οποία μιλά για την ψυχολογία (γενικά, τη δική τους, των άλλων), στην καθημερινότητά της. Ερμηνεύει, αναλύει, αποφαινεται χρησιμοποιώντας ψευδοεπιστημονικό, ψυχολογίζοντα λόγο.

¹¹ Βλ. Παράρτημα περίπτωση zeitgeist.

Στην αρχική δομή της κοινότητας με την οποία ασχολούμαστε δεν υπήρχε τεχνολογικός – αρχιτεκτονικός τρόπος αποτύπωσης της λίστας μελών και του προφίλ τους. Πιο αναλυτικά, όπως συμβαίνει σε όλα τα άρθρα που παρέχουν τη δυνατότητα σχολιασμού, το άτομο χρησιμοποιούσε οποιοδήποτε όνομα ή ψευδώνυμο επιθυμούσε και ανέφερε και μια ηλεκτρονική διεύθυνση, η οποία αρχικά δεν ήταν απαραίτητο να είναι και αληθινή, αφού δεν υπήρχε καμία επαλήθευση¹². Παρά αυτήν την τεχνική δυνατότητα¹³ για ύψιστη ανωνυμία τα υποκείμενα έτειναν να χρησιμοποιούν σταθερά ψευδώνυμα και διακριτό τρόπο έκφρασης και λόγο που άφηνε να διαφανούν στοιχεία από την πραγματική τους ταυτότητα. Μετά την τεχνολογική μετατροπή της σελίδας σε κάποιου τύπου chat τα μέλη της κοινότητας χωρίστηκαν σε τρεις βασικές και κεντρικές κατηγορίες:

A) **Ο Διαχειριστής** που δεν αποτελούσε μέλος της κοινότητας, δεν απαντούσε στα διάφορα σχόλια που του απευθύνονταν, ούτε ανταποκρινόταν στις διάφορες απόπειρες χιουμοριστικής προσέγγισης του. Όπως π.χ. ένα «κίνημα συμπαράστασης στον admin» ο οποίος υπέφερε να διαβάζει τεράστια σχόλια με δύσκολο και σύνθετο λόγο – συχνά και με επιστημονικές έννοιες – και να τα εγκρίνει. (βλ. Παράρτημα)

B) **Τα εγγεγραμμένα μέλη** τα οποία διέθεταν λογαριασμό στο chat, όπου εκεί τοποθετούσαν φωτογραφίες, κάποιο σχόλιο για το προφίλ τους, προσωπικές πληροφορίες της πραγματικής τους ταυτότητας, αν το επιθυμούσαν - και την ηλεκτρονική διεύθυνση που χρησιμοποιούσαν, η οποία επαληθευόταν και έπρεπε να είναι αληθής και εν λειτουργία, αφού το σύστημα ζητούσε επιβεβαίωση. Ένα από τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά του προφίλ ενός εγγεγραμμένου μέλους ήταν ότι υπήρχε ιστορικό της δράσης του. Καταγράφονταν όλα τα σχόλια που είχε κάνει, όλες οι συζητήσεις στις οποίες συμμετείχε στο εν λόγω forum διαλόγου ή σε κάποιο άλλο μέσα στην ιστοσελίδα της εφημερίδας.

Γ) Τέλος, η τρίτη ομάδα χρηστών ήταν **οι απλοί επισκέπτες**, πολλοί όμως από τους οποίους ήταν μόνιμοι συμμετέχοντες, χρησιμοποιούσαν το ίδιο ψευδώνυμο και αλληλεπιδρούσαν σε συγκεκριμένα αντικείμενα. Μια μεγάλη μερίδα των μελών αυτής της ομάδας συμπεριφερόταν ακριβώς όπως τα εγγεγραμμένα μέλη χωρίς όμως επίσημα να έχουν καταχωρήσει κάποιο προφίλ σε ένα μητρώο μελών. Για αυτήν την κατηγορία

¹² Για να δοκιμάσουμε τη συγκεκριμένη εφαρμογή πειραματιστήκαμε με διάφορες ηλεκτρονικές διευθύνσεις και φάνηκε πως αρκεί να υπήρχε δομικά η αποτύπωση @... και οποιαδήποτε ηλεκτρονική διεύθυνση θεωρείτο από το σύστημα αληθή.

¹³ Χρήσιμο θα ήταν να αναφέρουμε ότι στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις είχε πρόσβαση μόνον ο «αρχικά ανύπαρκτος» διαχειριστής της σελίδας.

συμμετεχόντων, θα λέγαμε ότι ήταν πολύ ενεργή ως προς τη συμμετοχή στη συζήτηση και την συνεισφορά στη δημιουργία περιεχομένου, αλλά ήταν αρνητικά διακείμενη όσον αφορά την κοινωνική δικτύωση. Έθετε ως προϋπόθεση της συνδιαλλαγής την ανωνυμία. Από την άλλη μεριά, μια άλλη μερίδα χρηστών επισκεπτόταν την κοινότητα τοποθετούσε κάποιο σχόλιο και δεν συμμετείχε ξανά ή εμφανιζόταν πολύ αραιά. Η συγκεκριμένη υποομάδα ήθελε από ότι φάνηκε περισσότερο να πει τη γνώμη της μια φορά, παρά να μετέχει ενεργά σε κάποιο διάλογο.

Όσον αφορά τη διαδικασία της αναγνώρισης της ταυτότητας των χρηστών, γνωρίζουμε ότι «εάν για παράδειγμα ένα άτομο με ισχυρή επιθυμία για αναγνώριση παρατηρεί πως αυτή του η επιθυμία επιβραβεύεται από τη στάση των άλλων, τότε η ένταση της επιθυμίας συμμετοχής αυξάνεται ανάλογα και αντιστρόφως». (Μανωλόπουλος, Σπυράκης 2008, σελ. 300) Κάτι τέτοιο παρατηρήθηκε στη δυνητική κοινότητα μελέτης μας όπου όταν, ή οι πειραματικοί συνεργοί ή οι απλοί συμμετέχοντες, παρακινούσαν τα Υποκείμενα σε δράση, εκείνα ενέτειναν τις προσπάθειές τους να είναι ενεργά μέλη, επενέβαιναν σε περισσότερες συζητήσεις, τους απευθύνονταν προσωπικά και τους απαντούσαν, μάλωναν μεταξύ τους, έγραφαν σχόλια υπεράσπισης ή το αντίστροφο σχετικά με την προσωπικότητά τους κλπ. Επιδίωκαν λοιπόν να κερδίσουν την προσοχή και την αναγνώριση των μελών και θύμωναν αν κάτι τέτοιο δεν κατορθωνόταν τελικά. Αν συνδυάσουμε αυτήν την παράμετρο με εκείνη της ανατροφοδότησης μεταξύ δυνητικής και πραγματικής ταυτότητας, καθώς επίσης με το σταδιακό πέρασμα από την ανωνυμία στις επώνυμες παρεμβάσεις παρατηρούμε πως όσο αυξάνεται η αναγνώριση από τη μεριά των μελών της κοινότητας ή όσο αντίθετα δημιουργείται αρνητική φήμη που οδηγεί σε αρνητική κριτική, τόσο τα άτομα τείνουν να παρεμβαίνουν περισσότερο και ταυτόχρονα να δημοσιοποιούν στοιχεία της πραγματικής τους ταυτότητας για να πείσουν για την αξιοπιστία και την εγκυρότητα των λεγομένων τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν κάποιοι συμμετέχοντες οι οποίοι υπέγραφαν με ονοματεπώνυμο, παρέπεμπαν στο προφίλ τους στο facebook για να δουν τα υπόλοιπα μέλη φωτογραφίες και στιγμιότυπα της ζωής τους, αναφέρονταν στην επαγγελματική τους ιδιότητα ή σε συναδέλφους τους και στο χώρο εργασίας τους.

3.1.4. Η εξέλιξη της εικόνας και της τεχνολογικής υποδομής της κοινότητας

«Στον κυβερνοχώρο παράγεται μια τεραστίων διαστάσεων και συνεχής ποσότητα πληροφορίας. Ο χρήστης αδυνατεί να διαχειριστεί την πληροφορία αυτή εξαιτίας του μεγέθους της και της ατελούς της οργάνωσης. Ένα νέο τεχνολογικό εργαλείο τότε επινοείται προκειμένου να ελέγξει την πληροφορία και να την καταστήσει διαχειρίσιμη.» (Μανωλόπουλος, Σπυράκης 2008, σελ. 276). Ακριβώς αυτό διαπιστώσαμε κατά την εξέλιξη της εικόνας, της ευχρηστίας και της εργονομίας της ιστοσελίδας στην οποία φιλοξενήθηκε η κοινότητα την οποία μελετήσαμε. Αρχικά, ξεκίνησε ως ένα άρθρο με δυνατότητα σχολιασμού σε κάποια ειδική θέση στην σελίδα της εφημερίδας Απογευματινή¹⁴. Στη συνέχεια, ο σχολιασμός πήρε τη μορφή συζήτησης με ερωταποκρίσεις και κείμενα που ή ήταν ιδιαίτερα μικρά και ταίριαζαν στη μορφή κάποιου chat κοινωνικής δικτύωσης ή ήταν κείμενα με αναλύσεις (ψυχοκοινωνιολογικού χαρακτήρα) που ταίριαζαν περισσότερο στη μορφή κάποιου forum. Επομένως, έτσι όπως τοποθετείτο το υλικό των λεκτικών αλληλεπιδράσεων, ήταν δύσκολο να παρακολουθήσει κανείς τη συζήτηση, αφού ακολουθούσε μια ευθύγραμμη και γραμμική δομή χρονικής ακολουθίας. Για να μπορέσει, συνεπώς, να γίνει η διαχείριση των παραπάνω αλληλεπιδράσεων πιο χρηστική και εύκολη, η εφημερίδα αποφάσισε να αλλάξει τη μορφή της συζήτησης κάτω από το κεντρικό άρθρο και με τη χρήση Joomla έφτιαξε ένα εργαλείο που παρέπεμπε σε ένα εργαλείο μιας μορφής μεταξύ chat και forum το οποίο όμως, όπως αποδείχτηκε, είχε πολλούς περιορισμούς, αφού δεν μπορούσε να διαχειριστεί με γόνιμο τρόπο τον μεγάλο αριθμό συμμετεχόντων στη συζήτηση και το μέγεθος των σχολίων που επισύναπταν. Παρενθετικά, θα θέλαμε –πριν επισημάνουμε την τελική μορφή με την οποία αποτυπώνεται μέχρι σήμερα ο διάλογος- να προβούμε σε μια σύγκριση μεταξύ των δυο τεχνικών επιλογών της σελίδας να διαχειριστεί μια συζήτηση η οποία λάμβανε χώρα σε ένα εργαλείο που δεν ήταν κατασκευασμένο για τέτοιο σκοπό. Ως προς τη δομή του η πρώτη εικόνα ήταν, όπως αναφέρουμε και παραπάνω, τυποποιημένη και ευθύγραμμη, αλλά ακριβώς λόγω της γραμμικότητας της απλή και συγκεκριμένη. Όλοι συζητούσαν με όλους και δεν μπορούσαν να δημιουργηθούν «πηγαδάκια» μεταξύ κάποιων μελών ή υποομάδες. Παρόλα αυτά, όλα τα σχόλια αποτυπώνονταν με ευκρίνεια. Στη δεύτερη

¹⁴ Το κεντρικό άρθρο ήταν οι φωτογραφίες και η συνέντευξη της ψυχολόγου – μοντέλου η οποία συμμετείχε στον εν λόγω διαγωνισμό ομορφιάς.

περίπτωση, η μορφολογία του εργαλείου προσιδίαζε σε ένα chat¹⁵. Υπήρχε η δυνατότητα να γραφούν κεντρικά σχόλια κάτω από τα οποία με τη μορφή απαντήσεων πραγματοποιείτο μια συζήτηση που δεν αναφερόταν πλέον σε όλα τα σχόλια, αλλά στο κεντρικό κάτω από το οποίο έγραφαν. Οι συμμετέχοντες μπορούσαν να διακρίνουν μόνο το κεντρικό σχόλιο, ενώ τα υπόλοιπα «κρύβονταν» κάτω από αυτό και αναγραφόταν μόνο ο αριθμός τους. Με τον τρόπο αυτό, σχηματίστηκαν επιμέρους συζητήσεις και υποομάδες ατόμων που συζήταγαν μεταξύ τους σε διαφορετικά επιμέρους θέματα – και πλέον πιο προσωπικά διαφωνώντας ή συμφωνώντας, απευθύνοντας ύβρεις και συχνά προσβολές, ή ακόμα συσπειρωμένοι όλοι ή κάποιιοι εναντίον κάποιου ή κάποιων.

Το τρίτο στάδιο μορφοποίησης της κοινότητας ήταν η επιστροφή της στην αρχική μορφή με το σύνολο των αλληλεπιδράσεων τοποθετημένες με τη χρονολογική σειρά υποβολής η μία κάτω από την άλλη. Η επιστροφή σε αυτήν την μορφή καθιστά το σύνολο των αλληλεπιδράσεων δυσανάγνωστες, αφού ο αναγνώστης καταλαβαίνει πως τα σχόλια έχουν τοποθετηθεί με χρονολογική σειρά, αλλά δεν βγαίνει νόημα ως προς το περιεχόμενο της στιχομυθίας. Δεν υπάρχει δηλαδή νοηματική, αλλά χρονολογική σύνδεση και γι' αυτό είναι δύσκολο για κάποιον που δεν γνώριζε την τροποποιημένη μορφή, να αντιληφθεί το νόημα του περιεχομένου και τη μορφολογία της παρούσας κατάστασης. Η εικόνα που επισυνάπτουμε στο παράρτημα είναι η σημερινή αποτύπωση των αλληλεπιδράσεων της κοινότητας.

¹⁵ Δεν διαθέτουμε αυτή τη στιγμή για να επισυνάψουμε στο παράρτημα την εικόνα της νέας μορφής εργαλείου.

3.1.5. Η εισαγωγή της κοινωνικής καινοτομίας και η ανάδειξη ενός μικροφαινομένου σιγμοειδούς καμπύλης

Σχετικά με την υπό μελέτη κοινότητα που δημιουργήθηκε και μέσω της οποίας επιχειρήσαμε να ελέγξουμε τις υποθέσεις που διατυπώσαμε θα μπορούσαμε να πούμε (με όλες τις επιφυλάξεις λόγω της έλλειψης μαθηματικοποίησης των δεδομένων της κοινότητας), πως η εξέλιξη του συνόλου των αλληλεπιδράσεων και των τεχνολογικών, όπως και επικοινωνιακό-κοινωνιολογικών της διαστάσεων, είναι δυνατόν να παρασταθεί γραφικά με τη βοήθεια της σιγμοειδούς καμπύλης. Μέσα από αυτήν την γραφική αποτύπωση αναδεικνύεται η δυναμική του πληθυσμού και της συμπεριφοράς του μέσα στην κοινότητα, όπως και το πώς εξελίχθηκε στο χρόνο. Χωρίς να μπορούμε να ορίσουμε το ακριβές σημείο όπου τα πράγματα εξελίχθηκαν πολύ γρήγορα ανοδικά, ανέβηκαν σταθερά, παρέμειναν σταθερά σε ένα καλό σημείο και μετά σταδιακά έπεσαν (χωρίς επίσης να μπορούμε να ορίσουμε με ακρίβεια το τυπικό σημείο έναρξης της καθόδου), παρατηρούμε πως η κοινότητα μεγαλώνει, φέρνει και άλλα μέλη, ενεργοποιεί τα παλιά μέλη, συνδέεται με άλλες κοινότητες και μεταφέρει τους διαλόγους εκεί και τελικά προοδευτικά –και μη γραμμικά – αυξάνει και γενικεύει τη δράση της μεγεθύνοντας τον πληθυσμό της κοινότητας. Επομένως, η πορεία της κοινότητας είναι ιδιαίτερα ευδιάκριτη, αφού ακολουθεί σε μικροκλίμακα την πορεία της σιγμοειδούς καμπύλης – και μάλιστα από ανυπαρξία κοινότητας και αλληλεπιδράσεων περνάμε σε ύπαρξη, η οποία κλιμακώνεται αυξητικά για να καταλαγιάσει σε τέτοιο βαθμό, όπου σήμερα επί παραδείγματι να σημειώνουμε σχεδόν μηδενικές αλληλεπιδράσεις. Η εγκατάλειψη και η σταδιακή απομάκρυνση από την κοινότητα επηρέασαν και την τεχνολογική της υποδομή. Από ένα σημείο και ύστερα (το οποίο δεν μπορούμε να οριοθετήσουμε), αναδείχθηκε¹⁶ η κοινωνική ανάγκη για τροποποίηση του εργαλείου, όπου άλλαξε άρδην η μορφή και η δομή της σελίδας, γεγονός το οποίο επηρέασε και τη φύση των αλληλεπιδράσεων, ενώ από ένα σημείο, το οποίο επίσης δεν μπορούμε να ορίσουμε, η ανάγκη αυτή και το αίτημα που την εξέφραζε εγκαταλείφθηκαν, το ενδιαφέρον μειώθηκε, το ίδιο και η συμμετοχή νέων και παλιών μελών και η πλατφόρμα επανήλθε στην αρχική της μορφή, δηλαδή δυνατότητα σχολιασμού κάτω από κάποιο άρθρο.

¹⁶ Στην προκειμένη περίπτωση, αναφερόμαστε στην έννοια και ιδιότητα της **ανάδυσης** της καινοτομίας, όπως αυτή προκύπτει από τη μελέτη πολύπλοκων, μη γραμμικών και συχνά χαοτικών συστημάτων.

Παρατηρούμε, συνεπώς, το πώς αναδύεται η καινοτομία, το πώς την διαχειρίζονται τα μέλη και οι κατασκευαστές της σελίδας και το πώς για ένα τμήμα χρηστών αποτελεί μια θετική και σημαντική εξέλιξη, ενώ από κάποιο άλλο αντιμετωπίζεται με καχυποψία.

Γενικότερα, η καινοτομία ως έννοια και ιδέα είναι ευκολότερο να μελετηθεί σε τεχνολογικά επιτεύγματα και συλλήψεις και λιγότερο σε κοινωνικά περιβάλλοντα και κοινωνικές συμπεριφορές. Συνήθως, η γραμμική αντίληψη της προόδου επισημαίνει ότι οι τεχνολογικές καινοτομίες εφευρίσκονται και εισάγονται στην κοινωνία, η οποία, διαμέσου της χρήσης και της επαφής με τις καινοτομικές ιδέες και εφευρέσεις, εξοικειώνεται και τις αποδέχεται. Παρόλα αυτά, όπως προκύπτει και από την κοινότητα που εξετάζουμε, η κοινωνική δράση μπορεί να παράγει καινοτομία και η παρούσα κοινότητα από τη σύλληψή της κιόλας άφησε να διαφανεί η καινοτομική της δυναμική.

3.2. Μέθοδος

Για τη διερεύνηση των υποθέσεων μας επιλέξαμε να ανιχνεύσουμε τις κοινωνικές παραστάσεις για το επάγγελμα και τις λειτουργίες του ψυχολόγου όχι στη βάση ενός ερωτηματολογίου με υποκείμενα (λίγο ή πολύ) επισήμως πληροφορημένα περί των θεμάτων που άπτονται της ψυχολογίας ως επιστήμης και ως επαγγελματικής πρακτικής, αλλά στα πλαίσια της ανάλυσης του λόγου και συνεπώς των παραστάσεων που διαμορφώνουν τα υποκείμενα τα οποία εμπλέκονται σε μια επικοινωνιακή σχέση μεταξύ τους στο μέτρο που συμμετέχουν στις αλληλεπιδράσεις μεταξύ των μελών μια δυναμικής κοινότητας, η οποία καθίσταται πραγματική από το ίδιο το γεγονός ότι οι εθελοντικός συμμετέχοντες σε αυτήν καλούνται να αξιολογήσουν την φυσική παρουσία ενός «μοντέλου» και κατά προέκταση την συμβατότητα της παρουσίας του μοντέλου αυτού και της συμμετοχής του σε ένα διαδικτυακό διαγωνισμό καλλιστείων με το επάγγελμα και τις λειτουργίες του ψυχολόγου.

Με άλλα λόγια, θεωρούμε, αναφορικά με την επιλογή μας να επικεντρωθούμε στην επιστήμη της ψυχολογίας και στην άσκηση αυτής, ότι εξυπηρετείται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο η διερεύνηση και η επαλήθευση των υποθέσεων μας, αφού όπως επισημαίνει και ο Moscovici (1999): «Κάθε κατηγορία γνώσης χρειάζεται μια δική της πρακτική, μια δική της ατμόσφαιρα για να αποκτήσει υπόσταση. Και ακόμη, αναμφίβολα, χρειάζεται το υποκείμενο της γνώσης να παίζει έναν ιδιαίτερο ρόλο. Στις σημερινές συνθήκες, η «κοινότυπη αυτή παρατήρηση», δεν πληρείται καλύτερα στην Ελλάδα παρά με την ψυχολογία ως επιστήμη και ως επαγγελματική πρακτική.

Ποια είναι λοιπόν η κοινωνική συνθήκη (ή συγκυρία), η ατμόσφαιρα, το κοινωνικό κλίμα που χρειάζεται η ψυχολογία για να αποκτήσει υπόσταση και πρακτική εφαρμογή; Πως ακριβώς λειτουργεί το υποκείμενο της γνώσης για να μπορέσει να εγκαθιδρύσει και να σταθεροποιήσει την κοινωνική του θέση διαμέσου της κατηγορία της γνώσης που υπηρετεί; Πόσο επομένως η επιστήμη της ψυχολογίας και η μεταφορά της στον επαγγελματικό στίβο υπαγορεύονται από επιστημονικά κριτήρια και με ποιόν τρόπο και σε ποιο βαθμό παρεισφρέουν μέσα σε αυτά κοινωνικά κριτήρια που επιστημονικοποιούνται διαμέσου μιας συλλογικής εκλογίκευσης της επιστημονικής κοινότητας και των μελών της, που δεν τους αρκεί να γνωρίζουν τις αρχές του επαγγέλματος και της επιστήμης που υπηρετούν, αλλά «πρέπει και να τις πουλήσουν»; Ποιος είναι επομένως ο ιδιαίτερος ρόλος του υποκειμένου της γνώσης που αφενός καλείται να περιχαρακώσει την επιστήμη του από επιτήδειους και τσαρλατάνους και αφετέρου να τη διαδώσει, για να εξοικειώσει «τον

πολύ κόσμο» με το προϊόν που πουλάει εκλαϊκεύοντας την με υπεραπλουστεύσεις επιστημονοφανείς; Ποια είναι κατά μείζονα λόγο η αναπαράσταση του «ιδιαίτερου ρόλου» του «υποκειμένου της γνώσης» από τους κατόχους τίτλων σπουδών του ιδίου ή συναφούς αντικειμένου; Και ποια η αναπαράσταση των ατόμων που έχουν κάποια σχέση βιωματική ή θεωρητική με την ψυχολογία;

Αυτά είναι κάποια από τα ερωτήματα που μας απασχόλησαν και τα οποία επιχειρήσαμε να συστηματοποιήσουμε διατυπώνοντας τις ανάλογες υποθέσεις και πραγματοποιώντας τους αντίστοιχους πειραματικούς χειρισμούς.

Για τον σκοπό αυτό οργανώσαμε την ανάλυση του λόγου των υποκειμένων όπως αυτός παρατηρείται με τη μορφή «διαδικτυακών σχολίων», όπως αυτά εμφανίστηκαν ως διάλογος μέσα στο δυνητικό περιβάλλον ενός blog.¹⁷ Πιο συγκεκριμένα, ο κοινωνιοψυχολογικός μηχανισμός τον οποίο επιχειρήσαμε να θέσουμε σε λειτουργία για να καταστήσουμε «την κουβέντα που γίνεται πραγματικότητα» (Moscovici, 1999, σ. 254) ένα προς ανάλυση υλικό στα πλαίσια της παρούσας έρευνας έχει τα χαρακτηριστικά ενός προβολικού τεστ. Γνωρίζουμε πράγματι ότι ο Φρόντ στο «Τοτέμ και Ταμπού» έχει επισημάνει ότι η προβολή έχει έναν κεφαλαιώδη ρόλο στην οργάνωση όλων των παραστάσεων που διαθέτουμε ως κοινωνικά υποκείμενα για τον εξωτερικό κόσμο: προφανώς πρόκειται για τις «κανονικές προβολές», που μας οδηγούν να δούμε τον εξωτερικό κόσμο ως αντανάκλαση των επιθυμιών και των αγωνιών μας. Με άλλα λόγια, πρόκειται για μια σαφώς πολιτισμική διάσταση της προβολής, αφού αφορά τη «δημιουργία» ενός κόσμου που τα άτομα συγκροτούν σε συνάρτηση με τις εικόνες του εαυτού τους και των άλλων και όχι προφανώς για κάποια «αντικειμενική ανα-παράσταση» της εξωτερικότητας. Για να το πούμε αλλιώς, η «ασάφεια» των μηνυμάτων τα οποία ως πειραματιστές παρέχουμε στα εν δυνάμει υποκείμενα της δυνητικής κοινότητας που καλούνται να συμμετέχουν ως αξιολογητές της παρουσίας ενός μοντέλου – ψυχολόγου σε ένα διαγωνισμό ομορφιάς που έχει διοργανώσει μια καθημερινή εφημερίδα, απορρέει από δυο διακριτά μεταξύ τους πεδία επικοινωνίας. Το πρώτο βρίσκεται σε συνάρτηση με την αντιληπτική δραστηριότητα των υποκειμένων της δυνητικής κοινότητας τα οποία καλούνται να αξιολογήσουν την φυσική και αισθητική παρουσία του «μοντέλου» στον προαναφερόμενο διαγωνισμό. Η δεύτερη πηγή της ασάφειας και ενδεχομένως των συγκρούσεων απορρέει από την πληροφορία την οποία παρέχουμε περί της επαγγελματικής ιδιότητας του μοντέλου (**εν ενεργεία** ψυχολόγου), σε συνάρτηση με

¹⁷ Δες υποκεφάλαιο 3.1.

γλωσσικού τύπου παρεμβάσεις του ίδιου του «μοντέλου» και των πειραματικών συνεργών που εμφανίζονται στο blog από κάποια στιγμή και ύστερα και σαφώς μετά τη λήξη της ψηφοφορίας για την εβδομαδιαία ιεράρχηση της φυσικής και αισθητικής παρουσίας των συμμετεχουσών.

Υποθέτουμε ως προς αυτό ότι η λεκτική παρέμβαση του ίδιου του «μοντέλου» με την απόπειρα μιας ιδεολογικής και πολιτισμικής δικαιολόγησης της συμμετοχής μιας ψυχολόγου εν ενεργεία σε ένα διαγωνισμό ομορφιάς θα οδηγούσε τα επικριτικώς σκεπτόμενα υποκείμενα σε κοινωνιογνωστικού τύπου συγκρούσεις οι οποίες θα μπορούσαν να εκδηλωθούν μέσω ακριβώς των προβολικών μηχανισμών στους οποίους αναφερθήκαμε, είτε μέσα από ένα ιδιαίτερα επιθετικό τρόπο (κυρίως των υποκειμένων που σχετίζονται ή πιστεύουν ότι σχετίζονται με την ψυχολογία ως επιστήμη και επαγγελματική πρακτική), είτε θετικά (η μειοψηφία των συμμετεχόντων). Το ενδιαφέρον μας στρέφεται συνεπώς στην ανάλυση του περιεχομένου των λεκτικών παρεμβάσεων και στο γλωσσικό υλικό μέσω του οποίου παρουσιάζονται στο blog οι απαντήσεις και στοχεύει στην ανάλυση των παραστάσεων των υποκειμένων που θα σχηματίσουν την δυναμική κοινότητα γύρω από το έργο της αξιολόγησης των υποψηφίων επί της εικόνας του σώματος, όπως αυτή διασταυρώνεται με τις «εικόνες της ψυχής» στη δημόσια παρουσία και στην εμφάνιση μιας επαγγελματία ψυχολόγου.

Υποθέτουμε συνεπώς, ότι τα υποκείμενα που θα συμμετέχουν στους διαλόγους ως «αξιολογητές» με τις προφορικές και διανοητικές τους πράξεις θα κατονομάζουν, θα επιβάλλουν όρια, θα αποφαινούνται για τα χαρακτηριστικά και τις ιδιότητες μιας υποψηφιότητας ψυχολόγου σε διαγωνισμούς καλλιστείων στη βάση ορισμένων σημασιολογικών γενοτύπων που θα τους επιτρέπουν να απεικονίζουν τις παραστάσεις τους είτε ως ορθολογικές, είτε ως αισθητικές. Έτσι, ορισμένες επιστημονικές και ηθικές έννοιες θα χρησιμοποιούνται με τέτοιο τρόπο ώστε να φαίνονται αποκομμένες από την ορολογία και τις συνθήκες από τις οποίες απορρέουν. Για να το πούμε αλλιώς, θα συμβεί ότι ακριβώς συνέβη με τα υποκείμενα που συμμετέχουν στο ερωτηματολόγιο του Moscovici (1999) σχετικά με τις εικόνες της ψυχανάλυσης (τα οποία υπενθυμίζουμε χρησιμοποιούσαν κατά κόρον τη λέξη «σύμπλεγμα» χωρίς να είναι σε θέση να πουν τι εννοούσαν με τη λέξη αυτή). Στη δική μας περίπτωση, αυτό που θα βιώνεται ως αντίφαση μεταξύ της έκθεσης σε δημόσια θέα του σώματος μιας ψυχολόγου ως «ιέρειας που θεραπεύει ψυχές» θα εκφέρεται γύρω από την λέξη «δεοντολογία» ή σημασίες που αναφέρονται άμεσα ή έμμεσα σε αυτήν.

Μια άλλη πιθανή ερμηνευτική έννοια θα είναι τότε η απόδοση κινήτρων στην πράξη της συμμετοχής σε καλλιστεία μιας ψυχολόγου. Τα συμβολικά σήματα είτε ως φωτογραφίες και εικόνες, είτε ως λέξεις θα διευθετούνται από τα υποκείμενα σε μια αλληλουχία κινήτρων που θα συνθέτουν το προφίλ της «ψυχολόγου των καλλιστείων» στη βάση των παραστάσεων που θα αναδεικνύουν την εστίαση της προσοχής των ατόμων σε κάποια δεδομένα, λόγου χάρη σε εκείνα της λειτουργίας της αγοράς (π.χ. του κυνισμού όλων όσων επιχειρούν να διαπρέψουν χωρίς ηθικούς ενδοιασμούς) ή αντίθετα, σε κάποια πιο «ψυχολογικής φύσης δεδομένα», όπως για παράδειγμα ο «ναρκισσισμός» της ψυχολόγου – μοντέλου. Μπορούμε να υποθέσουμε ωστόσο ότι αυτού του τύπου οι ψυχολογιοποιήσεις που ενδεχομένως αντιμετωπίζουν θετικά ή έστω με κάποιο είδος συγκατάβασης και «κατανόησης» την συμμετοχή μιας νεαρής ψυχολόγου σε καλλιστεία θα είναι πιο συχνή σε άτομα που δεν έχουν ιδιαίτερη σχέση με την ψυχολογία είτε ως «βοηθούμενοι», είτε ως επαγγελματίες ψυχολόγοι.

Μπορούμε συνεπώς να υποθέσουμε ότι οι απαντήσεις των υποκειμένων στις αμφισημίες των μηνυμάτων (εικονικών ή γραπτών) θα προσανατολίζονται εν μέρει τουλάχιστον από τις πιθανές εικόνες του εαυτού τους όπως προβάλλονται στο παρόν ή στο μέλλον. Είναι η άποψη που στο παρελθόν έχει υποστηρίξει ο Cantor et al (1986). Γι' αυτόν τον ερευνητή είναι η επίγνωση του εαυτού που προσανατολίζει και ρυθμίζει τη δραστηριότητα του υποκειμένου. Όταν το υποκείμενο οφείλει να εκφράσει μια προτίμηση σχετικά με μια κατάσταση αναπτύσσει νοητικές δραστηριότητες ενσωμάτωσης, επιλογής και εξειδίκευσης των εικόνων του εαυτού που θα ήταν πιθανές μέσα στο υπό αξιολόγηση πλαίσιο αναφοράς. Στην ψυχολογική παράδοση υπάρχουν αρκετές εργασίες που επιχειρήσαν να αναδείξουν αυτήν την στρατηγική της στενής διασύνδεσης του εαυτού με το πρωτότυπο κατά την επεξεργασία των προτιμήσεων σχετικά με τους κοινωνικούς ρόλους. Ενδεικτικά, μπορούμε να αναφέρουμε τις έρευνες σχετικές με το self – monitoring (Chassin, 1981 και Niedenthal, 1985) ήδη από τη δεκαετία του '80.

Πως λοιπόν αντιλαμβάνονται άραγε τα μέλη μιας δυνητικής κοινότητας που καλούνται να αξιολογήσουν την παρουσία μιας ψυχολόγου, το γεγονός ότι εκείνη εμφανίζεται ως «σίγουρη για τον εαυτό της», τόσο στο επίπεδο της εικόνας του σώματος (την οποία προβάλλει δημοσίως), όσο και στο επίπεδο του θεωρητικού λόγου – όταν μάλιστα, η ίδια και οι συνεργάτες της (οι οποίοι εμφανίζονται ως υποστηρικτές της) «τεκμηριώνουν την ορθότητα» μιας τέτοιας συμμετοχής σε διαγωνισμό καλλιστείων; Είναι το περιβάλλον των καλλιστείων αποδεκτό ως πλαίσιο εμφάνισης ενός υποκειμένου που ασκεί το επάγγελμα του ψυχολόγου; Και αν όχι, τι καταμαρτυρά για το επίπεδο των γνώσεων, των ικανοτήτων

ή των κοινωνικών δεξιοτήτων της ψυχολόγου αυτής; Το παραπάνω ερώτημα παραπέμπει βέβαια στην προσέγγιση που είχε προτείνει ο Sternberg για το παραστασιακό σύστημα των ατόμων όταν καλούνται να μιλήσουν για την νοημοσύνη. Υπενθυμίζουμε ότι ο Sternberg (Κουλάκογλου, 2002) έχει επισημάνει μια παραγοντική δομή των παραστάσεων αυτών γύρω από τρεις βασικές συνιστώσες. Η 1^η συνιστώσα που αφορά, σύμφωνα με τον Sternberg, την ικανότητα επίλυσης προβλημάτων, επικαλύπτει την κατηγορία των παραστάσεων της κατανόησης της κατάστασης. Η 2^η συνιστώσα, που αφορά τις γνωστικές και λεκτικές δεξιότητες, επικαλύπτει τις παραστάσεις της «άρτιας πληροφόρησης» του υπό αξιολόγηση υποκειμένου, ενώ η 3^η, δηλαδή η κοινωνική συνιστώσα, αντανακλά την ευκολία ή την δυσκολία των υποκειμένων να αποδεχτούν και να προσαρμοστούν στους κοινωνικούς κανόνες της καθημερινής και επαγγελματικής τους συμπεριφοράς. Είναι προφανές ότι η φιγούρα ή το προφίλ του ψυχολόγου θα ήταν εκείνο που για τους περισσότερους αξιολογητές θα έπρεπε να δίνει έμφαση στις αξίες των κοινωνικών σχέσεων που ο ψυχολόγος καλείται να οικοδομήσει τρόπον τινά «ασώματα» και αποκλειστικά στο συμβολικό επίπεδο με όποιο άτομο ζητήσει την συνδρομή του. Κατά συνέπεια, είναι θεμιτό να υποθέσουμε ότι τα κοινωνικά υποκείμενα, ιδιαίτερα δε εκείνα που διατηρούν κάποια σχέση με την πρακτική του ψυχολόγου, θα είναι επίσης εκείνα που έχουν οικοδομήσει με τις παραστάσεις τους ένα «πρότυπο» του ψυχολόγου που θα δίνει έμφαση στο πιο συμβολικά ουδέτερο και «αποερωτικοποιημένο» σκέλος της συνιστώσας της κοινωνικής δεξιότητας του ψυχολόγου που «επικοινωνεί» με τους άλλους.

Οι συνήθεις κοινωνικές και γνωστικές δεξιότητες που είναι απαραίτητες για τον ψυχολόγο σύμφωνα με τα υποκείμενα που σπουδάζουν ή επιθυμούν να σπουδάσουν ψυχολογία είναι οι εξής κατά σειρά σπουδαιότητας (Lecuyer et al, 1985):

- Ακρόαση και κατανόηση του άλλου
- Παρατηρητικότητα
- Ικανότητα να αμφισβητεί τις πεποιθήσεις του
- Ωριμότητα και ισορροπία
- Ικανότητα να διεξάγει συνεντεύξεις
- Εντιμότητα
- Δεξιότητα στην έκφραση
- Ομαδικότητα και συνεργατικό πνεύμα
- Ικανότητα να αναλύει
- Ανεξαρτησία του πνεύματος

- Προσωπική μόρφωση
- Διαίσθηση
- Ενσυναίσθηση
- Ικανότητα να εμπυχώνει μια συζήτηση
- Ικανότητα να συμβουλεύει
- Επιστημονικό πνεύμα
- Αυστηρή μεθοδολογία
- Γνώση να χορηγεί τεστ
- Ικανότητα να δίνει οδηγίες
- Προσωπικό κύρος

Όσον αφορά τις απαιτούμενες κοινωνικές δεξιότητες που προϋποθέτει η άσκηση του επαγγέλματος του ψυχολόγου, τίποτα δεν μοιάζει να ανατρέπει ριζικά την ιεράρχηση των δεξιοτήτων που περιγράφει η προαναφερθείσα παλαιότερη έρευνα. Μια πρόχειρη διερεύνηση με είκοσι υποκείμενα φοιτητές του Παντείου Πανεπιστημίου, την οποία υλοποιήσαμε το 2009, μας επέτρεψε να επαληθεύσουμε τα παλαιότερα ευρήματα της γαλλικής έρευνας που αναφέραμε παραπάνω.

Μπορούμε συνεπώς να υποθέσουμε ότι ένα πλήγμα στις εικόνες αυτού του πρωτοτύπου που θα έδινε έμφαση στο αισθησιακό και ερωτικά σωματοποιημένο σκέλος της δημόσιας παρουσίας του (στο πεδίο των φωτογραφιών και των αντιληπτικών μηνυμάτων) και κατά μείζονα λόγο στην «θεωρητική τεκμηρίωση» αυτού του αισθησιακού ή ερωτικού σκέλους του μηνύματος, θα οδηγούσε τα υποκείμενα σε εσωτερική σύγκρουση, η οποία με τη σειρά της θα αποτελούσε κίνητρο για δράση και ενεργό συμμετοχή στη δυνητική κοινότητα. Η παρουσία της ψυχολόγου σε καλλιστεία θα στιγματιστεί, όπως υποθέτουμε, από ορισμένες κατηγορίες ατόμων της δυνητικής κοινότητας (με το πλεονέκτημα της ανωνυμίας που παρέχεται σε τέτοιου είδους κοινότητες), όχι γενικά, αλλά ακριβώς επειδή η πιθανή συμβατότητα των ρόλων του μοντέλου και του ψυχολόγου αναδεικνύονται γραπτώς στην ιστοσελίδα ακόμα και με θεωρητικής φύσης επιχειρήματα. Θα μπορούσαμε να υποθέσουμε ότι αυτή ακριβώς η επιχειρηματολογία δημιουργεί στα υποκείμενα που σχετίζονται με την ψυχολογία ένα είδος αγωνίας σχετικής με τη διατήρηση της εσωτερικής ιδεολογικής συνοχής τους. Η αμφισβήτηση των προτύπων θα βιώνεται ως απειλή ενάντια στο υπαρξιακό νόημα αυτής της συνοχής. Με άλλα λόγια, κάθε αμφισβήτηση της μη συμβατότητας μεταξύ μοντέλου και ψυχολόγου θα αποτελεί για τα υποκείμενα που σχετίζονται με την πρακτική της ψυχολογίας ένα πλήγμα στον ίδιο τον πυρήνα των

παραστάσεων τους σχετικά με την «δεοντολογία» του επαγγέλματος και με τα «κριτήρια» που πρυτάνευσαν στην περιφρόνηση της παραπάνω δεοντολογίας.

Έτσι, η ψυχολόγος – μοντέλο της παρούσας έρευνας δείχνοντας ένα self – monitoring υψηλών προδιαγραφών για τον εαυτό της, μοιάζει ικανή να αμφισβητήσει τα εθιμικώς αποδεκτά πλαίσια συμπεριφοράς και συνεπώς, τις βασικές συνιστώσες των δεξιοτήτων που συγκροτούν το «κοινωνικώς ορθό» πρότυπο του ψυχολόγου – επαγγελματία. Και πράττει τοιουτοτρόπως όχι μόνο στο επίπεδο των εικονικών, συμβολικών μηνυμάτων – συνεπώς, της ερωτικά φορτισμένης πρόσληψης της δημόσιας φυσικής παρουσίας της με αμφίεση αισθητικά προσεγμένων εσωρούχων (βλ. παράρτημα. 1), αλλά επίσης στο επίπεδο της γλωσσικής απόπειρας νομιμοποίησης της παραπάνω πρακτικής που σύμφωνα με τα κυρίαρχα κοινωνικά πρότυπα (σε μια κοινωνία ωστόσο γεμάτη «διαφορετικότητες» και «πρωτοτυπίες» και άλλα συναφή ιδεολογικά στερεότυπα), δεν συνάδουν με το επάγγελμα του ψυχολόγου. Συνεπώς, ο παραπάνω θεωρητικός ή θεωρητικοποιημένος λόγος που εισάγει στην «κουβέντα που γίνεται πραγματικότητα» μια άκρως συγκρουσιακή δυναμική (βλ. παράρτημα 2: συνέντευξη και 1^η παρέμβαση της ψυχολόγου – μοντέλο), δεν αποτελεί απόρροια μιας απλής «νεανικής αφέλειας» ή έστω ενός καιροσκοπισμού αδιάφορου για τη γνώμη των άλλων, αλλά προκύπτει μέσα από τρόπους σκέψης, υποστηριζόμενους άλλωστε και από μέλη της δυνητικής κοινότητας (πειραματικοί συνεργοί) που δείχνουν να έχουν σημαντικό θεωρητικό εκτόπισμα ή και θεωρητικό κύρος (βλ. παράρτημα 3 σχόλια Alex και Billy). Οι τρόποι σκέψης αυτοί αντανακλούν με άλλα λόγια υψηλά επίπεδα αυτοεκτίμησης και αυτοεικόνας διαμέσου ενός λόγου «θεωρητικού» με αξιώσεις που ενδεχομένως θα μπορούσαν να θεωρηθούν κοινωνικά ή επαγγελματικά προκλητικές για όλους και που βιώνονται ως απαξιωτικές από όλα τα μέλη της δυνητικής κοινότητας τα οποία, στο μέτρο που σχετίζονται με τις πρακτικές του ψυχολόγου θα έχουν, σύμφωνα τουλάχιστον με την υπόθεσή μας, ένα χαμηλό «self – monitoring» μέσω του οποίου θα υιοθετούν συστηματικά μια στρατηγική προσαρμογής του εαυτού με τα κυρίαρχα εθιμικά πρότυπα συμπεριφοράς του «ψυχολόγου – πρότυπο».

Πιο πρακτικά και σε συνάρτηση με το προκλητικό ερέθισμα της συμμετοχής μιας νεαρής ψυχολόγου σε on – line καλλιστεία, τόσο στο επίπεδο του φωτογραφικού υλικού, όσο και στο επίπεδο των δηλώσεων της διαγωνιζόμενης για τα καλλιστεία, το modeling, τις σχέσεις της με την κοινωνία ή το άλλο φύλλο, χρησιμοποιήσαμε ως προς την ανάδειξη των ενστάσεων και των συγκρούσεων και ως προς την μελέτη των ενδεχόμενων μεταστροφών της «κοινή γνώμης»:

A) Ένα άμεσα κοινωνικό συγκρουσιακό πλαίσιο, εστιασμένο στην κοινωνική και μορφωτική υποτίμηση των διαφωνούντων, συνεπώς, την υποβάθμιση της ορθολογικής ή ηθικής αξίας των απόψεων τους.

B) Ένα πλαίσιο παρεμβάσεων ικανό να δημιουργήσει κοινωνιο-γνωστικές και πολιτισμικό- γνωστικές συγκρούσεις στις ρητές ή άρρητες θεωρίες των υποκειμένων περί της ψυχολογίας – «ψυχοθεραπείας» και προσωπικότητας του επαγγελματία ψυχολόγου που συμμετέχει σε διαγωνισμούς καλλιτείων κλπ.

Πέραν της ίδιας της διαγωνιζόμενης που εμφανίστηκε επώνυμα και η οποία δεν έκανε καμία απολύτως παρέμβαση στην δυναμική κοινότητα που είχε δημιουργηθεί κατά την εβδομάδα του διαγωνισμού των καλλιτείων που έθετε σε ανταγωνισμό τις 6 υποψήφιας για την πρώτη θέση μέσω ηλεκτρονικής ψηφοφορίας, συμμετείχαν επίσης ενεργά με ψευδώνυμα στο πείραμα και στη συλλογή δεδομένων δυο πειραματιστές: Ο ένας εξ αυτών (Alex) ήταν Καθηγητής Ψυχολογίας του Ελληνικού ΑΕΙ, ο δεύτερος (Billy) έμπειρος ερευνητής, ακαδημαϊκό προσωπικό του τομέα των κοινωνικών επιστημών .

Κατά το διάστημα της 1^{ης} εβδομάδας, οι δυο παραπάνω συνεργάτες πειραματιστές λειτούργησαν ως «συνήγοροι υπεράσπισης» της υποψήφιας στα καλλιστεία.

Πιο ειδικά ο πειραματικός χειρισμός έγκειτο στην εισαγόμενη κοινωνιογνωστική σύγκρουση η οποία εισήχθη μέσα από δυο διαδικασίες. Η πρώτη αφορούσε την ριζική αμφισβήτηση του πραγματικού κοινωνικού status των υποκειμένων που συμμετείχαν στην συζήτηση και η οποία υλοποιήθηκε είτε μέσω της αμφισβήτησης της κοινωνικής θέσης των υποκειμένων, είτε μέσω της αμφισβήτησης της μορφωτικής τους κατάστασης. Η δεύτερη στρατηγική – διαδικασία αφορούσε την υποτίμηση του κύρους και του ορθολογισμού των απόψεων των υποκειμένων, μέσω της παράθεσης ενός λόγου θεωρητικής φύσης με επιχειρήματα ή παρέχοντας τεκμηριωμένο αντίλογο, είτε μέσω της ανάδειξης του προσχηματικού χαρακτήρα του λόγου των υποκειμένων και την ηθικοπλαστική φύση των περί δεοντολογίας λεγομένων τους.

Ακόμα, οι κοινωνιογνωστικές συγκρούσεις και ο αντίλογος που παρέχονται από τον πειραματιστή και τους πειραματικούς συνεργούς δημιουργούνται με παρεμβάσεις οι οποίες συγκλίνουν σε μια ριζική κριτική των ιδεολογιών της κοινωνικής διάκρισης (του κοσμοπολιτισμού κλπ.), των μικρομεσαίων κοινωνικών στρωμάτων που ασχολούνται με ή ενδιαφέρονται για την επιστήμη της ψυχολογίας στη βάση των σχετικών προεπιστημονικών στερεοτύπων τα οποία οργανώνουν τις παραστάσεις αυτών των υποκειμένων για την επιστήμη της ψυχολογίας σε ένα επίπεδο «διακεκριμένου life style». Επί παραδείγματι μια παρέμβαση που εμπεριέχει όλα τα προαναφερόμενα στοιχεία είναι η

παρέμβαση υπ. αριθμόν 91 (βλ. Παράρτημα). Επίσης, παραδείγματα «προκλητικών» παρεμβάσεων των πειραματιστών αποτελούν τα σχόλια 148-149 (βλ. Παράρτημα)

Τέλος και όσον αφορά τις διαδικασίες συγκρότησης της δυνητικής κοινότητας χωρίζονται σε τρεις φάσεις. Ειδικότερα:

1^η Φάση

1^ο μήνυμα εικονικό ερέθισμα και ταυτόχρονα γραπτό (συνέντευξη): δήλωση υποψηφίας για τα κίνητρα που την οδήγησαν στη συμμετοχή της στο διαγωνισμό και αισθητικά προσεγμένες φωτογραφίες. Στην δήλωση εμπεριέχεται η ιδέα ότι η συμμετοχή σε καλλιστεία είναι απολύτως συμβατή με την ιδιότητα της ψυχολόγου. Επιχειρείται να συγκροτηθεί μια δυνητική κοινότητα αξιολογητών χωρίς καμία άλλη παρέμβαση της ίδιας της πειραματίστριας για μια εβδομάδα δηλαδή μέχρι το τέλος της ψηφοφορίας για τα καλλιστεία.

2^η Φάση

Στις πρώτες αντιδράσεις απαντούν οι δυο πειραματικοί συνεργάτες με τρόπο που αναδεικνύει εμφατικά (χωρίς όμως καμία ρητή αναφορά στις επαγγελματικές ή ακαδημαϊκές τους ιδιότητες) την άποψη ότι η συμμετοχή μιας ψυχολόγου στα καλλιστεία είναι θεωρητικά και δεοντολογικά, απολύτως συμβατή με την ιδιότητα του ψυχολόγου. Οι δυο παραπάνω συνεργάτες απαξιώνουν με ιδιαίτερα έντονο τρόπο τους επικριτές της πειραματίστριας δημιουργώντας την εικόνα ότι η πρακτική της είναι απολύτως αποδεκτή από κοινωνικούς κύκλους που έχουν το ανάλογο κοινωνικό στάτους και κύρος. Με άλλα λόγια, δημιουργείται για την πειραματίστρια η εικόνα μιας «κληρονόμου».

3^η Φάση

Παρέμβαση της ίδιας της πειραματίστριας με έμφαση στα κοινωνικά και πολιτισμικά στοιχεία του «βιογραφικού της σημειώματος» με τρόπο ιδιαίτερα συγκρουσιακό και απαξιωτικό ως προς το μορφωτικό επίπεδο και την «υποκριτική ηθική» των επικριτών της.

3.3. Υποθέσεις

Στη βάση λοιπόν της παραπάνω μεθοδολογικής προσέγγισης διατυπώσαμε τη γενική μας υπόθεση, τις επιμέρους υποθέσεις και τις επιχειρησιακές μας υποθέσεις.

3.3.1 Γενική Υπόθεση

Σύμφωνα με την άποψη του Bourdieu περί των «νέων επαγγελμάτων» ότι «διακρίνονται σχεδόν πάντα δυο ομάδες οι οποίες ... *έρχονται αντιμέτωπες λίγο πολύ ανοιχτά για τον προσδιορισμό του πόστου και των αναγκαίων για την κατοχή του ικανοτήτων ή ιδιοτήτων.* (σ. 399, η υπογράμμιση δική μας), πάνω στις αντιθέσεις που ανακύπτουν στο εσωτερικό των νέων επαγγελμάτων «παρουσίασης, παράστασης και επικοινωνίας» εγγράφονται και ενισχύουν την κοινωνιοψυχολογική γενική μας υπόθεση. Σύμφωνα με αυτήν υπενθυμίζουμε ότι η ταυτόχρονη ανάδειξη φυσικών ιδιοτήτων ή ομορφιάς και γοητείας μέσα από τα θεσμικώς αναγνωρισμένα πλαίσια κάποιων καλλιστείων με τα επαγγέλματα και του τίτλους σπουδών του ψυχολόγου, συνεπώς με το αντίστοιχο μορφωτικό κεφάλαιο, αλλά και την πολιτισμική νομιμοποίηση των αξιώσεων που προκύπτουν απ' το συνδυασμό της «γυναικείας γοητείας» με το επιστημονικό status του ψυχολόγου, δηλαδή το πολιτισμικό κεφάλαιο, θα δημιουργήσει αντιδράσεις συναισθηματικά φορτισμένες σε εκείνα ιδίως τα υποκείμενα που επιχειρούν να αναδειχθούν κοινωνικά μέσα από την επίσημανση του πιο «διανοητικού» («ορθολογικού», «επιστημονικού») χαρακτήρα της κοινωνικής τους προσφοράς και επιθυμητής κοινωνικής καταξίωσης.

3.3.2. Επιμέρους Υποθέσεις

1^η Υπόθεση

Υποθέτουμε ότι εάν δημιουργήσουμε κοινωνιογνωστική και πολιτισμική σύγκρουση στα υποκείμενα, αναφορικά με τις ρητές και άρρητες θεωρίες περί της επιστήμης της ψυχολογίας και της επαγγελματικής πρακτικής της, θα λειτουργήσουν ως θεματοφύλακες και προασπιστές της πίστης τους απέναντι στην αμφισβήτηση αυτού του οικοδομήματος θεωριών.

2^η Υπόθεση

Υποθέτουμε ότι η κοινωνική άνοδος και η κατάκτηση κοινωνικού status αυξάνει την ανάγκη παροχής υπηρεσιών ψυχολόγου ως ένα είδος πολυτελείας, άρα τα υποκείμενα αποκτούν κοινωνική αξία όταν συμμετέχουν ως συνομιλητές σε μια εκλαϊκευμένη εκδοχή της ψυχολογίας (άρα στην οποία μπορούν να συμμετέχουν πρακτικά, αφού δεν απαιτούνται βαθύτερες μεθοδολογικού τύπου γνώσεις), την οποία όμως την προασπίζονται επιστημονικά με ηθικού τύπου επιχειρήματα για να μην απολέσουν τη δυνατότητα να αντλούν κοινωνική αξία από την συμμετοχή τους σε ένα τέτοιο διάλογο.

Με άλλα λόγια, τα υποκείμενα διαθέτοντας ενδεχομένως την τυπικά κατοχυρωμένη επιστημονική εξειδίκευση, χωρίς αυτό προφανώς να εμπεριέχει αναγκαστικά τις επιστημολογικές και μεθοδολογικές γνώσεις που μια τέτοια εξειδίκευση προϋποθέτει θα συνεχίσουν να συμμετέχουν σε ένα σχετικό διάλογο με εμφανώς εξειδικευμένους επιστήμονες επενδύοντας τις απόψεις τους και τα αξιακά στοιχεία των λεγομένων τους επί των οποίων οικοδομούνται αυτές οι τελευταίες με όρους επιστημονοφανείς και κατά τη γνώμη τους ορθολογικά αποδεκτούς. Κατά κάποιον τρόπο θα λέγαμε ότι το ίδιο το γεγονός της συμμετοχής τους στον διάλογο της δεδομένης δυνητικής κοινότητας και επί του συγκεκριμένου θέματος συζήτησης, το οποίο τους φαίνεται «απλό και προσβάσιμο» (και όχι άκρως θεωρητικό ή εξειδικευμένο), είναι αυτό που τους δίνει τη δυνατότητα δικαιωματικής συμμετοχής, επικυρώνοντας έτσι την προσδοκώμενη κοινωνική αναγνώριση (δηλαδή το διεκδικούμενο κοινωνικό status).

3.3.3. Επιχειρησιακές Υποθέσεις

1^η Επιχειρησιακή Υπόθεση

Υποθέτουμε ότι αν δηλώσουμε ρητά την ανωτέρω αντιστροφή που βιώνουν τα υποκείμενα αποκαλύπτοντας τον προσχηματικό και εκλογικευτικό τους λόγο θα αισθανθούν την ανάγκη να υποτιμήσουν από τη μία με επιστημονοφανείς και από την άλλη με ηθικοπολιτισμικούς όρους, την πηγή που δηλώνει ρητά την αμφισβήτηση ενός ιδεολογικά επιστημονοποιημένου αξιακού μοντέλου.

2^η Επιχειρησιακή Υπόθεση

Εάν δεν κατορθώσουν να υποτιμήσουν την παρουσία και τα λεγόμενα της πηγής θα ανεβάζουν διαρκώς την ένταση¹⁸ των επιχειρημάτων τους, θα εκτίθενται όλο και περισσότερο χρησιμοποιώντας προσωπικά και ηθικά επιχειρήματα αναδεικνύοντας τον προσχηματικό χαρακτήρα του ορθολογικού και επιστημονικού λόγου τους και τα αξιακά πρότυπα επί του οποίου έχει στηριχθεί.

¹⁸ Οι τρόποι αύξησης της έντασης όπως παρατηρήθηκε ήταν δυο ειδών: α) συναισθηματική φόρτιση μηνύματος, β) απόπειρα ορθολογικής τεκμηρίωσης των επιχειρημάτων τους (π.χ. στη βάση αναφορών σε κάποια βιβλιογραφία).

3.4. Τεχνικές

Σε συνάρτηση με τα παραπάνω συγκροτήσαμε την ακόλουθη σχάρα ανάλυσης περιεχομένου των απαντήσεων των υποκειμένων της δυνητικής κοινότητας.

Ταξινομήσαμε την κατεύθυνση των εκτιμήσεων των υποκειμένων σε δυο γενικές κατηγορίες (θετικές/ μάλλον θετικές ή αρνητικές/ μάλλον αρνητικές) σε συνάρτηση:

1^{ον} Με τη φυσική παρουσία της πειραματίστριας στον διαγωνισμό ομορφιάς.

2^{ον} Με την γλωσσική εκφερόμενη θεωρητική της παρουσία στον διαδικτυακό διάλογο.

Γι' αυτήν την γλωσσικά εκφερόμενη παρουσία της πειραματίστριας ταξινομήσαμε τις εκτιμήσεις των υποκειμένων – αξιολογητών της υπό συγκρότησης δυνητικής κοινότητας σε τέσσερις υποκατηγορίες:

A) Γνωστική Επάρκεια της «μοντέλου – ψυχολόγου»

B) Δυνατότητες της να κατανοεί και να διαχειρίζεται την κατάσταση με την οποία έρχεται αντιμέτωπη – εκφορά δεοντολογικών και ηθικών κριτηρίων με επιστημονικούς όρους. Απόψεις που εκδηλώνουν την συμφωνία ή τη διαφωνία των υποκειμένων όχι άμεσα ως προς τη συμμετοχή μιας ψυχολόγου στα καλλιστεία, αλλά ως προς τις απόπειρες να νομιμοποιήσει θεωρητικά και ως ψυχολόγος αυτήν την συμμετοχή.

Γ) Δεοντολογικά κριτήρια που αφορούν την υπενθύμιση και την ανάγκη σεβασμού των κανόνων επαγγελματικής συμπεριφοράς, αλλά και ενδεχομένως την ανοχή στην υπέρβαση αυτών των κανόνων.

Εντός της τρίτης κατηγορίας ταξινομούνται οι απαντήσεις των υποκειμένων που αφορούν:

- i. Την ηθική ακεραιότητα της «ψυχολόγου – μοντέλου»
- ii. Την επαγγελματική της αξιοπρέπεια
- iii. Την ευθύνη της για την επιλογή των μέσων προβολής και ανάδειξής της
- iv. Την επαγγελματική της αλληλεγγύη και την σχέση της με τους άλλους συναδέλφους της

Δ) Κριτήρια που αφορούν την απόδοση εσωτερικών ψυχολογικών ερμηνειών, συνεπώς, τα ψυχολογικά και πολιτισμικά κίνητρα της διαγωνιζόμενης ψυχολόγου. Στην ίδια κατηγορία ταξινομείται η κριτική θεσμών όπως τα καλλιστεία, πολιτισμικών πρακτικών όπως οι διαγωνισμοί ομορφιάς και η συμμετοχή επιστημόνων σε αυτούς.

Ε) Γενική και αδιαφοροποίητη εκτίμηση της παρουσίας της ψυχολόγου - μοντέλου

Πινάκας 1

Πινάκας 1 συνεχεια

Επιλέξαμε να επικεντρωθούμε στην ανάλυση του περιεχομένου 13 σχολίων από την κάθε μία από τις 2 κατηγορίες του πληθυσμού όπως αναφέρονται παρακάτω στο υποκεφάλαιο περί υποκειμένων και δείγματος. Πιο συγκεκριμένα, είναι προφανές ότι κατά την ανάλυση και για να ανταποκριθούμε στις αξιώσεις της ακρίβειας και της αντικειμενικότητάς σε συνάρτηση προφανώς με τους στόχους της εργασίας μας επιλέγουμε ως μονάδα καταγραφής το «θέμα» που αντιστοιχεί στις κατηγορίες της σχάρας. Το θέμα αυτό μπορεί να εμφανίζεται με μια λέξη που θα χρησιμοποιηθεί ως μονάδα αρίθμησης όπως όμως και ένα ευρύτερο γλωσσικό ενέργημα που προσεγγίζει το θέμα που ορίζει η κατηγορία. Έτσι, ενώ είναι δυνατό ένα ευρύτερο σχόλιο να επιχειρεί να τεκμηριώσει μία μόνον θεματική κατηγορία της σχάρας ανάλυσης, μπορούμε να συναντήσουμε συγκριτικώς μικρότερα (ή και πολύ μικρότερα) σχόλια που μέσω συγκεκριμένων λεκτικών αναφορών παραπέμπουν σε δυο ή και περισσότερες κατηγορίες της σχάρας. Έτσι, λόγου χάρη το σχόλιο υπ. αριθμόν 33 εμπίπτει στις ακόλουθες κατηγορίες: α) «Θεωρώ ότι μια γυναίκα με βλέψεις σε καριέρα ψυχοθεραπεύτριας δεν έχει καμία θέση εδώ», όπου ανήκει στην κατηγορία 2Γ, β) «Ωστόσο, ο άντρας που θα της κινήσει το ενδιαφέρον θα πρέπει να ξέρει να «μεταμορφώνεται», για να αντιμετωπίσει τις διακυμάνσεις του χαρακτήρα της – θυμίζουν σύνοψη οπισθόφυλλου ΑΡΛΕΚΙΝ», όπου ως φράση ανήκει στην κατηγορία 2Α, γ) «Πρόσεξε κοριτσάκι μου ανόητο μη βρεθεί στο δρόμο σου «πελάτης» που δε θα μπορέσεις να κουμαντάρεις και θα πρέπει εσύ να προσαρμοστείς στις διακυμάνσεις του χαρακτήρα του», όπου ανήκει στην κατηγορία 2Β, ενώ η λέξη «ανόητο» εμπίπτει στην κατηγορία 2Γ.

3.5. Υποκείμενα - Συμμετέχοντες

Για την επαλήθευση των επιχειρησιακών μας υποθέσεων διενεργήσαμε σύγκριση μεταξύ ατόμων της δυνητικής κοινότητας που δηλώνουν επαγγελματίες ψυχολόγοι ή έστω άτομα που έχουν εμπειρία της ψυχιατρικής ή της ψυχολογικής πρακτικής και εκείνους που δηλώνουν ότι δεν έχουν καμία σχέση και που συμμετέχουν στο διάλογο ως «επιστημονικά αφελείς».

Όσον αφορά τα υποκείμενα – συμμετέχοντες στην έρευνα δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ποιοι από τους συμμετέχοντες σε αυτόν το διάλογο ήταν πραγματικά επαγγελματίες ψυχολόγοι, φοιτητές ή πτυχιούχοι ψυχολογίας και ποιοι όχι, αφού δεν μπορούσαμε να διασταυρώσουμε την πραγματική με τη δυνητική τους ταυτότητα, παρά μόνο βασιζόμεσταν στις δηλώσεις του κάθε υποκειμένου σχετικά με την ταυτότητά του και την ανατροφοδότηση που μας έδινε το ίδιο παραπέμποντας μας σε σελίδες κοινωνικής δικτύωσης με φωτογραφίες κλπ. (βλ. Παράρτημα, σχόλιο 69). Παρόλα αυτά η πλειοψηφία των συμμετεχόντων δηλώνουν ότι έχουν ένα ενδιαφέρον ή μια προσωπική εμπλοκή με την ψυχολογία, είτε μέσα από θεωρητικές εκλαϊκεύσεις της ερμηνείας της ανθρώπινης συμπεριφοράς, είτε μέσα από την όποια εμπειρία τους από την επαγγελματική πρακτική των ψυχολόγων.¹⁹

Συνοπτικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι τα υποκείμενα – συμμετέχοντες του πειράματος μπορούν να ταξινομηθούν σε δυο κεντρικές κατηγορίες. Η πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει όσους δηλώνουν εμμέσως ή αμέσως κάποια σχέση είτε με την επιστήμη της ψυχολογίας, είτε με το επάγγελμα του ψυχολόγου. Γενικότερα, συμπεριλαμβάνει όλους εκείνους που δηλώνουν κάποια σχέση με την ψυχολογία και κάποια γνώση γύρω από αυτήν, η οποία έχει προκύψει είτε μέσα από δομημένα πλαίσια σπουδών, είτε εμπειρικά και βιωματικά. Η δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνει όλους όσους διατείνονται ότι δεν έχουν καμία σχέση με την ψυχολογία ούτε ακαδημαϊκή, ούτε εμπειρική ή βιωματική.

Πέραν των εκδηλώσεων θαυμασμού για την φυσική παρουσία της διαγωνιζόμενης²⁰ και των διαλόγων πάνω σε σχόλια που αφορούν γενικά το ασύμβατο μεταξύ της ιδιότητας του ψυχολόγου και του διαγωνισμού σε on –line καλλιστεία, είναι δυνατόν να διακρίνουμε ορισμένες άλλες παρεμβάσεις υποκειμένων, που, χωρίς να τις έχουμε με κανέναν τρόπο

¹⁹ Κάποιοι δηλώνουν ρητά ότι έχουν σπουδάσει ψυχολογία και έχουν εργαστεί κοντά σε ψυχολόγους, έστω στα πλαίσια της πρακτικής τους άσκησης.

²⁰ Είναι αξιοσημείωτο ότι στο σύνολο του πολυήμερου διαδικτυακού διαλόγου δεν εμφανίστηκε σχεδόν κανένα αρνητικό ή επικριτικό έστω σχόλιο κατά της διαγωνιζόμενης στο πεδίο αυτό.

προβλέπει, λειτούργησαν θετικά ως προς την ανάπτυξη των προβληματισμών μας και την συλλογή δεδομένων. Οι πιο αξιοσημείωτες σταθερές παρουσίες μεταξύ αυτών, ήταν εκείνες του Νομά, εκείνες του «Δημητρίου», εκείνες του «No name» και εκείνες του «D. Devlin». Το κοινό χαρακτηριστικό τους ήταν ίσως η «κριτική υποστήριξη» της διαγωνιζόμενης, η έμφαση στην προσωπικότητά της και στο ενδιαφέρον που παρουσίαζε ο προβληματισμός που αναπτύχθηκε στα πλαίσια του διαδικτυακού διαλόγου ακόμα και μετά την δραματική συρρίκνωση του επιτρεπόμενου ανώτερου μεγέθους των σχολίων (που έλαβε χώρα με την απόφαση των διοργανωτών, δύο εβδομάδες περίπου μετά την έναρξη του διαγωνισμού).

3.6 Υλικό

3.6.1. Υλικό Πειράματος

Για να μπορέσουμε να διαχειριστούμε πειραματικά τις επιχειρησιακές μας υποθέσεις και τη γνωστική σύγκρουση που θέλαμε να δημιουργήσουμε στους συμμετέχοντες στο πείραμα αποφασίσαμε να κατασκευάσουμε ένα «avatar» που θα είχε τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

Καταρχάς, ως προς την οικοδόμηση του εν λόγω avatar²¹ δανειστήκαμε ένα πρόσωπο της πραγματικότητας (ώστε να μοιάζει αληθινό ως πρόσωπο και να έχει δυναμική στην εξωδιαδικτυακή πραγματικότητα). Το εμφανίσαμε λοιπόν αφενός με τα φυσικά σωματικά και αισθητικά προσόντα του και αφετέρου με μια επαγγελματική και επιστημονική ταυτότητα. Το εν λόγω avatar παρουσιάζοταν ως «ερασιτέχνης – μοντέλο» και ως επαγγελματίας ψυχολόγος εν ενεργεία. Επιπλέον του προσδώσαμε έναν λόγο ακαδημαϊκό και επιστημονικά άρτιο με γνωστικές δεξιότητες και επιστημονικές γνώσεις. Συγχρόνως, ψυχοκοινωνιολογικά κατασκευάσαμε ένα «λαϊκό – αντιλαϊκίστικο» προφίλ ή αλλιώς μια φυσιογνωμία με έναν «bottom – up ελιτίστικο» λόγο. Το εν λόγω avatar δρούσε σε συγχρονισμό με ένα κοινωνικό περιβάλλον (πειραματικοί συνεργοί), το οποίο παρουσιάζοταν ως επιστημονικά άρτια καταρτισμένο, με ακαδημαϊκό και κοινωνικό status. Ένα περιβάλλον που «οριοθετείται και χαρακτηρίζεται ως αυθεντία». (Παπαστάμου, 1989) Θεωρήσαμε λοιπόν ότι ένα τέτοιο avatar συνιστά ακριβώς, λόγω της αληθοφάνειας των στοιχείων που το απαρτίζουν, παράγοντα κοινωνιογνωστικής σύγκρουσης. Το avatar διαθέτει ως δυνητική, αλλά (όπως δηλώνουμε) και πραγματική ταυτότητα έναν συνδυασμό ετερόκλητων στοιχείων τα οποία φαινομενικά συνδυάζονται παρά τις αντιθέσεις τους. Το avatar διαθέτει, επομένως, μια πολυδιάστατη προσωπικότητα και καταπιάνεται με ποικίλα ενδιαφέροντα που σύμφωνα με την οπτική της «κοινής γνώμης» δεν συνδυάζονται μεταξύ τους. Το «κλειδί» όμως στον πειραματικό χειρισμό της φιγούρας αυτής είναι η δυνατότητα του επιτυγχάνειν σε όλους τους τομείς με τους οποίους καταπιάνεται. Δεν φοβάται την έκθεση, παρόλα αυτά περιχαράκωνει τον εαυτό της με την επιχειρηματολογία της και το υποστηρικτικό της περιβάλλον, νομιμοποιώντας αυτού του είδους την έκθεση ως θεμιτά και δεοντολογικά ορθή. Δεν ενδιαφέρεται για τα στερεότυπα της εικόνας που συνοδεύουν το επάγγελμά της, αλλά επενδύει στην ουσία της άσκησης του. Καταπιάνεται με το life style της εποχής της περιφρονώντας τις αρχές που το διέπουν.

²¹ Ως avatar καλούμε την φιγούρα «Σαρηγιαννίδη Ευγενία: μια sexy ψυχολόγος», με το σύνολο της παρουσίας της μέσω φωτογραφιών και μέσω της συνέντευξης και μέσω παρεμβάσεων γραπτού λόγου.

Θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε τον μακρύ κατάλογο των φράσεων που περιγράφουν την συγκρουσιακή παρουσία και συμπεριφορά του avatar. Πιο γενικά, θεωρούμε πως από τα προαναφερθέντα και από το παράρτημα των αναλυτικών διαλόγων και των παρεμβάσεων του avatar, προκύπτει το «πολυδιάστατο στυλ», το οποίο ως ψυχοκοινωνιολογικό προφίλ είναι ενοχλητικό για τους συμμετέχοντες, ακριβώς επειδή δεν αφήνει περιθώρια αμφισβήτησης, αμφισβητώντας το ίδιο την καθεστηκυία επαγγελματική και επιστημονική τάξη πραγμάτων ως ελλιπή, ανεπαρκή και υποκριτική.

Αυτό που θέλαμε να πετύχουμε συνθέτοντας ένα τέτοιο προφίλ avatar – εργαλείο πειραματικού χειρισμού είναι να αμφισβητήσουμε το «life style» του ψυχολόγου και της επαγγελματικής του πρακτικής, με σκοπό να φανούν οι αντιδράσεις των συμμετεχόντων στο πείραμα όταν υφίστανται αυτήν την κατά μέτωπο επιθετική αμφισβήτηση των δεδομένων και των στοιχείων που τους προσδίδουν κοινωνικό κύρος και αυταξία (όπως οι σπουδές τους, οι «γνώσεις» τους, η επαγγελματική χρηστοθήεια την οποία επιδοκιμάζουν κλπ.)²²

Συνοπτικά το υλικό του πειράματος μπορεί να αρχειοθετηθεί ως εξής:

- α) τα οπτικά ερεθίσματα (φωτογραφίες)
- β) η συνέντευξη που ακολουθεί ως κείμενο τις φωτογραφίες της υποψηφιότητας στο διαγωνισμό ομορφιάς της καθημερινής εφημερίδας
- γ) τις λεκτικές παρεμβάσεις και τα σχόλια της ίδιας της πειραματίστριας
- δ) τις λεκτικές παρεμβάσεις του πειραματικού συνεργού Alex
- ε) τις λεκτικές παρεμβάσεις του πειραματικού συνεργού Billy

²² Άλλωστε, θα πρέπει να επισημάνουμε για πολλοστή φορά πως οι συμμετέχοντες στη δυναμική κοινότητα και στον διάλογο που διεξήχθη σε αυτήν ήταν άτομα που κάποια σχέση είχαν με την ψυχολογία είτε επιστημονικά, είτε επαγγελματικά, είτε θεραπευτικά, είτε απλώς ως τμήμα των ενασχολήσεων και ενδιαφερόντων τους κατά τον ελεύθερο χρόνο τους.

3.6.2. Υλικό που προκύπτει από τη Συλλογή Δεδομένων

Τα σχόλια που περιλαμβάνονται στο διάλογο αριθμούν τα 423. Από αυτά, επιλέχθηκαν μόνον 26 σχόλια πάνω στα οποία βασίστηκε η προσωρινή ανάλυση περιεχομένου. Τα σχόλια αυτά θα αναφερθούν παρακάτω κωδικοποιημένα. Τα αναλυτικά σχόλια βρίσκονται στο παράρτημα. Επιπλέον τα σχόλια ταξινομήθηκαν σε δυο κατηγορίες αναφορικά με το πρόσωπο που εκφέρει λόγο και τη σχέση που το πρόσωπο αυτό έχει με την επιστήμη της ψυχολογίας και την επαγγελματική της πρακτική. Όπως έχει επισημανθεί και στο υποκεφάλαιο που περιγράφει τα Υποκείμενα που συμμετέχουν στο διαδικτυακό διάλογο, τα σχόλια (όπως και τα υποκείμενα) χωρίστηκαν σε δυο κατηγορίες: α) σχόλια που εκφέρονται από υποκείμενα που δηλώνουν ότι έχουν κάποια σχέση με την επιστήμη της ψυχολογίας και με την πρακτική της (13 σχόλια) και β) σχόλια που εκφέρονται από άτομα που δηλώνουν ότι δεν έχουν καμία σχέση με την επιστήμη της ψυχολογίας και με την πρακτική της (13 σχόλια).

1^η Κατηγορία: *Σχόλια που εκφέρονται από άτομα που δηλώνουν ότι έχουν κάποια σχέση με την επιστήμη της ψυχολογίας και την πρακτική της:*

Σχόλια: 107, 154,155,161,162,33, 205, 191,199, 200, 201, 202, 87

2^η Κατηγορία: *Σχόλια που εκφέρονται από άτομα που δηλώνουν ότι δεν έχουν καμία σχέση με την επιστήμη της ψυχολογίας και με την πρακτική της:*

Σχόλια: 106, 136,139,150, 35,56,62, 63, 195,197,194, 203,165

3.7. Πειραματικός Χειρισμός

Όσον αφορά των πειραματικό χειρισμό ο οποίος υλοποιήθηκε μέσω των παρεμβάσεων των πειραματικών συνεργών και της πειραματίστριας έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής: Αφού πραγματοποιήσαμε το αρχικό ερέθισμα που περιελάμβανε την συνέντευξη της διαγωνιζομένης ψυχολόγου – μοντέλο και των φωτογραφιών της υλοποιήσαμε τις ακόλουθες παρεμβάσεις:

Η 1^η παρέμβαση εκ μέρους της πειραματίστριας (βλ. Παράρτημα, ενδεικτικά σχόλιο 90, 91) και των πειραματικών συνεργών (βλ. Παράρτημα, ενδεικτικά σχόλιο 28, 44, 31, 52, 72, 92) είναι σκληρή, αυστηρή και επιθετική προς τα άτομα περιλαμβάνοντας ταπεινωτικά και εξευτελιστικά μηνύματα ως προς το περιεχόμενο. Η αντίδραση των ατόμων σε αυτήν την παρέμβαση είναι επιθετική με προσωπικούς χαρακτηρισμούς προς τους πειραματιστές. Όταν εφαρμόζουμε την 2^η στρατηγική, η οποία είναι πιο διαλλακτική, λιγότερο επιθετική, φαινομενικά ανεκτική και με διάθεση για συζήτηση, τα υποκείμενα αντιδρούν με τον ακόλουθο τρόπο: στην αρχή αποσύρονται. Όταν οι πειραματιστές δεν εμπλέκονται σε μια ισότιμη μάχη, υποτιμώντας τον αντίπαλο τα Υποκείμενα αναζητούν και καλλιεργούν διακαώς την αντιπαράθεση. Όταν εν συνεχεία οι πειραματιστές αποδέχονται το αίτημα και εμπλέκονται σε καταστάσεις αντιπαράθεσης διαλόγου και επιχειρηματολογίας, οι προηγουμένως διακαώς αιτούντες την αντιπαράθεση εγκαταλείπουν – έστω και προσωρινά – το πεδίο της δυνητικής – πειραματικής «σύγκρουσης».

Με τις παρεμβάσεις αυτές μια από τις κεντρικές μεταβλητές που θέλαμε να χειριστούμε ήταν εκείνη της «ισότητας». Την μεταβλητή αυτή την χειριστήκαμε πειραματικά με τους ακόλουθους τρόπους:

- Ισότητα η οποία πλήττεται εκ των άνω μέσα από ένα στυλ ανωτερότητας των πειραματιστών και ως προς την εκφορά λόγου και ως προς τα τυπικά προσόντα.
- Ισότητα η οποία επικυρώνεται μέσα από bottom up διαδικασίες.
- Ζητήματα ισότητας όταν τα υποκείμενα έρχονται αντιμέτωπα με ανώτερες θέσεις εξουσίας (πειραματικούς συνεργούς)
- Ζητήματα ισότητας που προκύπτουν όταν τα υποκείμενα έρχονται αντιμέτωπα με άτομα ως προς τα επιφανειακά εξωτερικά χαρακτηριστικά ίσης αξίας (π.χ. σχόλιο 106)

Οι συγκεκριμένοι πειραματικοί χειρισμοί της ισότητας διαμορφώθηκαν και εμφανίστηκαν στον λόγο της πειραματικής ομάδας (Σαρηγιαννίδη, Billy, Alex) γύρω από δυο κεντρικά στοιχεία:

1. Μια συγκαταβατικού τύπου ανεκτικότητα (Παπαμιχαήλ, 2005, σ. 365). Τα κοινωνικά υποκείμενα που υιοθετούν μια τέτοια στάση εγκαθίστανται συμβολικά σε μια θέση εξ ορισμού υψηλότερη (ηθικά, μορφωτικά, πολιτισμικά, κοινωνικά), από τους ενδεχόμενους ομιλητές (συνεργάτες, συντρόφους τους κλπ.). Είναι ικανά, συνεπώς, να δείξουν «κατανόηση και επιείκεια» - όπως όμως και τη «δέουσα αυστηρότητα» σε όποιους «παραβάτες» τολμήσουν να αμφισβητήσουν την «ανωτερότητά» τους. Είναι προφανές ότι η έμμεση δήλωση μιας τέτοιας στάσης αμφισβητεί άμεσα την αξία της «ασότητας» και της ισοκυρίας των απόψεων που εκφράζουν σε ένα διάλογο οι διάφοροι συνομιλητές.
2. Μια καταστρατήγηση της άρρητης «ειρηνευτικής συμφωνίας» μεταξύ των συνομιλητών. (Παπαμιχαήλ, 2005) Τα κοινωνικά υποκείμενα σε αυτήν την περίπτωση αντιδρούν με άμεσα συγκρουσιακό τρόπο απέναντι σε μια φραστική επίθεση (επιτιμητική παρατήρηση ή υποτιμητική κριτική) που δέχονται από τους συνομιλητές τους. Μοιάζουν να αρνούνται κάθε πιθανή «διαπραγμάτευση» των σημασιών που διακυβεύονται από τις πράξεις τους (π.χ. από τη συμμετοχή μιας ψυχολόγου σε καλλιστεία). Η πολεμική στο πεδίο της ρητορικής αντιπαράθεσης συγκροτείται από δυο κυρίως φραστικά εγχειρήματα: α) ένα εγχείρημα που διατυπώνεται, αναδεικνύεται ή υποδηλώνεται σαν μια μορφωτική και πολιτισμική υπεροχή και που υποστηρίζεται από μια αντίστοιχη επιχειρηματολογία των «συνηγόρων», β) ένα εγχείρημα ακόμα πιο επιθετικό, που διαμορφώνεται γύρω από συγκρουσιακά κοινωνικά βιώματα και οργανώνεται μέσα από μια «ταξικού τύπου» επιχειρηματολογία αντιπαράθεσης αντιπάλων κοινωνικών συμβολικών συμφερόντων. Σε αυτήν την τελευταία περίπτωση, η διαγωνιζόμενη και οι υποστηρικτές της δεν διστάζουν να χρησιμοποιήσουν πολύ προσβλητικές εκφράσεις κατά των αντιπάλων τους για να υποστηρίξουν τις θέσεις τους. Τα επιχειρήματά τους (εκφερόμενα από τη συμβολική σκοπιά της λαϊκής μνήμης ή της ασυμβίβαστης αντιπαλότητας των απογόνων της «εργατικής τάξης» απέναντι σε όλες τις κοινωνικές πρακτικές που αποσκοπούν στην ιδεολογική τους ενσωμάτωση), κατατείνουν στην διάλυση κάθε πιθανής «ειρηνευτικής συμφωνίας» με τους ιδεολογικούς αντιπάλους και την απόρριψη κάθε ιδέας «πολιτικά ορθής» επαγγελματικής, κοινωνικής ή πολιτισμικής «συναδέλφωσης» με αυτούς (π.χ. βλ. Παράρτημα σχ. 91). Με

άλλα λόγια, ο λόγος της «πειραματικής ομάδας» εντός της δυνητικής κοινότητας των συνομιλητών που οργανώθηκε γύρω από την υποψηφιότητα μιας ψυχολόγου σε καλλιστεία, λειτούργησε σχεδόν «τρομοκρατικά»: καλά «εξοπλισμένη» από μορφωτικής άποψης, ενσωματωμένη μέσα στο ακαδημαϊκό σύστημα, διαθέτοντας τα φυσικά και διανοητικά προσόντα που απαιτούνται για να ανταπεξέλθει σε όλους τους σχετικούς «διαγωνισμούς» και ανταγωνισμούς χωρίς καν να καταδέχεται να χρησιμοποιήσει «πλάγια μέσα» (όπως οι «χακερίστικες» διαδικασίες ψηφοφορίας για την ανάδειξη της πιο όμορφης διαγωνιζόμενης της εβδομάδας), η διαγωνιζόμενη της πειραματικής ομάδας αποσκοπούσε για να εξυπηρετηθούν οι σκοποί του πειράματος, να κάνει αισθητή την «ανωτερότητά της σε όλα τα πεδία».

Στο επίπεδο του διαδικτυακού διαλόγου διαμορφώνεται σε γενικές γραμμές ένας συγκρουσιακός λόγος ίσως υπερβολικά αλαζονικός – που δεν επιχειρεί ιδιαίτερα να καλλιεργήσει την συναίνεση ή τον «πολιτισμένο διάλογο», ούτε να αξιοποιήσει τις πιθανές αντιφάσεις των συνομιλητών για να τους «πείσει να αλλάξουν γνώμη», αλλά να επιβληθεί εκμηδενίζοντας ισοπεδωτικά σχεδόν την όποια αξία των στερεοτύπων, έστω μέσα από τα οποία διαμορφώνονται όμως οι ενστάσεις ή οι αντιρρήσεις. Με τον τρόπο αυτό, εξαναγκάζονται οι «αντιφρονούντες» να σωπάσουν και να αποσυρθούν από τον διάλογο, με όλα τα μέσα, ακόμα και με αυστηρές νομικές προειδοποιήσεις προς τους συνομιλητές των οποίων η ταυτότητα ήταν ή έγινε γνωστή (βλ. Παράρτημα, σχόλιο 90). Η πειραματική ομάδα επομένως ως προς τα χαρακτηριστικά της είναι άκαμπτη και συγχρόνως λειτουργεί ως αυθεντία. Το κοινωνικό πρόσωπο της διαγωνιζόμενης χρωματίστηκε σε αυτή τη φάση ως «αδίστακτο» και «εκδικητικό». Αυτοπαρουσιάζεται σαν να πρόκειται για ένα άτομο προικισμένο με υψηλές διανοητικές και φυσικές δυνατότητες και που εμφανίζεται πλαισιωμένη από «συνηγόρους» (ή «καθοδηγητές») που συνδηλώνονται ως άριστα ενσωματωμένοι στο ακαδημαϊκό κατεστημένο, συνεπώς «αυθεντίες» υψηλού κοινωνικού κύρους και αναμφισβήτητης επιστημονικής επάρκειας. Ίσως επίσης, «πολιτικά μη ορθούς», αλλά εξίσου «αδίστακτους».

Στο επικοινωνιακό πεδίο, η πειραματική ομάδα εμφανίζεται ιδιαίτερα συμπαγής και επιχειρεί να ασκεί ένα είδος «μειονοτικής επιρροής». Η διαγωνιζόμενη έτσι φαίνεται να είναι σε θέση να χρησιμοποιεί επιλεκτικά τα MME και να παίζει το παιχνίδι της δημοσιότητας. Επί παραδείγματι, τους διοργανωτές των καλλιστείων, ραδιοφωνικούς σταθμούς, τηλεοπτικά κανάλια, έτσι ώστε να χρησιμοποιήσει η ίδια στο μέτρο πάντα του

δυνατού αυτήν την δημοσιότητα για λόγους επαγγελματικής προβολής περισσότερο ως ψυχολόγου, παρά ως «μοντέλου».

Στο πεδίο της πρόσληψης των μηνυμάτων που συνδέονται με τη συμμετοχή μιας επαγγελματία ψυχολόγου στον διαγωνισμό των καλλιστείων, δημιουργήθηκε συνεπώς ένα αντιφατικό πεδίο σχετικά ακατανόητων, ασύμβατων μεταξύ τους παραστάσεων οι οποίες οπωσδήποτε υπερέβαιναν τις συνηθισμένες κοινωνικές προσδοκίες (το «ανάλαφρο life style») που χαρακτηρίζουν την αρμονική σχέση μεταξύ της παρουσίας και του λόγου ενός μοντέλου που συμμετέχει σε καλλιστεία. Αυτές οι αντιφατικές παραστάσεις που απορρέουν από το συγκρουσιακό πλαίσιο που συγκροτήθηκε από τις δυο κεντρικές δηλώσεις της διαγωνιζόμενης οδήγησαν ακόμα και σε ψυχιατρικού τύπου ερμηνείες της «περίπτωσης» της διαγωνιζόμενης, οι οποίες διεγράφησαν με την παρέμβαση της διοργανώτριας αρχής στο blog της διαγωνιζόμενης ψυχολόγου. Όπως αρκετοί επεσήμαναν (επισυναπτόμενο παράρτημα) διαμορφώθηκε ως προς τη συνολική εικόνα της διαγωνιζόμενης κάτι το ενοχλητικό, που δημιουργεί αμηχανία. Υπό όρους κοινωνικής ψυχολογίας και με βάση μελέτες που έχουν διεξαχθεί στο αντικείμενο της κοινωνικής επιρροής θα μπορούσαμε να πούμε πως οι μειονοτικές απόψεις καινοτομούν (Παπαστάμου, 2001, 1989), συνεπώς εκπλήσσουν τα υποκείμενα δημιουργώντας κοινωνιογνωστική σύγκρουση αναφορικά με τις εκλαϊκευμένες ιδεολογικές τους στάσεις αναφορικά με την ψυχολογία, την εξάσκηση του επαγγέλματος του ψυχολόγου, το κοινωνιοψυχολογικό προφίλ του επιστήμονα ψυχολόγου και της συμπεριφοράς αυτού.

Η πειραματική ομάδα λοιπόν εκτός από τα στοιχεία της ακαμψίας και της αδιαμφισβήτητης αυθεντίας, είναι σχετικά προσωποπαγής και καινοτόμος. Γνωρίζουμε ότι οι μειονοτικές ομάδες και οι μειονοτικές συμπεριφορές που εκδηλώνουν, συχνά δημιουργούν γνωστική σύγκρουση στα άτομα, τα οποία μια άκαμπτη μειονότητα τείνουν να την ψυχολογιοποιούν, ώστε να μειώνουν την επιρροή που τους ασκεί. Παρόλα αυτά, σχετικές έρευνες (Παπαστάμου, 1989) έχουν δείξει ότι η ψυχολογιοποίηση δεν επηρεάζει τη διάδοση μια καινοτόμου ιδέας από μια άκαμπτη μειονότητα. Η ακαμψία της μειονότητας οδηγεί σε υψηλού τύπου κοινωνιογνωστική σύγκρουση, την οποία τα άτομα δεν μπορούν να τη διαχειριστούν στο παρόν και φαινομενικά αντιστέκονται στα πλαίσια μιας βραχυπρόθεσμης επιρροής, εμπλέκονται όμως στη διαπραγμάτευση και έτσι λαμβάνουν μέρος σε μια διαδικασία που θα οδηγήσει σε μακροπρόθεσμα, βραδυφλεγή επιρροή.

Καταληκτικά και όσον αφορά την μεθοδολογία συλλογής δεδομένων επιμείναμε με άμεσες διαδοχικές ερωτήσεις (και με την απρόσμενη βοήθεια ενός αγνώστου

συμμετέχοντος, που υπογράφει με το ψευδώνυμο «Νομάς») σχετικά με την αποσιώπηση της «δεοντολογικής ασυμβατότητας», ως προς την συμμετοχή στο διαγωνισμό άλλων φοιτητριών – ιδιαίτερα μάλιστα φοιτητριών ψυχολογίας. Η κοινότητα των «κριτικών ψυχολόγων» δεν θέλησε εντούτοις να απαντήσει σε καμμία από αυτές τις παρατηρήσεις παρά μόνο επισημαίνοντας (μία μόνον φορά) ότι πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ επαγγελματιών και φοιτητών, αφού με τον χρόνο, η «φοιτητική επιπολαιότητα» μπορεί να «συνετιστεί».

4. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Καταρχάς, πριν αναφερθούμε στην επεξεργασία των ευρημάτων και στα αποτελέσματα που έδωσαν αξίζει να σημειωθεί ότι ο αριθμός των σχολίων και των παρεμβάσεων από την δυνητική κοινότητα που «μέσω κουβέντας έγινε πραγματικότητα» με την ευκαιρία της συγκεκριμένης συμμετοχής, ήταν δυσανάλογα μεγάλος. Πιο συγκεκριμένα, ενώ ο μέσος όρος των σχολίων για όλες τις υπόλοιπες διαγωνιζόμενες στον ίδιο διαγωνισμό ομορφιάς ήταν περίπου τα 15 σχόλια, στην περίπτωση της συγκεκριμένης συμμετοχής ο αριθμός των σχολίων ανέρχεται στα 423 και οι διάλογοι είχαν χρονική διάρκεια όχι για 2- 3 μέρες κατά την περίοδο διεξαγωγής των καλλιστείων, αλλά αρκετών μηνών, που καλύπτουν ένα ημερολογιακό έτος, συγκεκριμένα από τις αρχές Μαρτίου του 2009 έως τον Μάρτιο του 2010. Προφανώς, αυτό δεν οφείλεται στην επιστημονική ιδιότητα της ψυχολόγου, διότι στον ίδιο διαγωνισμό συμμετείχαν αρκετές διαγωνιζόμενες με σπουδές στην Ανώτατη Εκπαίδευση, αλλά και δυο άλλες διαγωνιζόμενες με σπουδές στην ψυχολογία. Μπορούμε συνεπώς, να συμπεράνουμε ότι δεν είναι τόσο η ιδιότητα του ψυχολόγου, ούτε οι «προκλητικές» ή «αισθησιακές» φωτογραφίες με τις οποίες υλοποιήθηκε η συμμετοχή στον on line διαγωνισμό καλλιστείων, αλλά ο θεωρητικός λόγος και ο τρόπος με τον οποίον τόσο η πειραματίστρια, όσο και οι συνεργάτες της επιχείρησαν να τεκμηριώσουν και να νομιμοποιήσουν αυτήν την συμμετοχή μέσω μιας ορθολογικής επιχειρηματολογίας και μιας αυστηρής κριτικής των αρνητικών στερεοτύπων τα οποία χρησιμοποιήθηκαν στον διάλογο από τους επικριτές της πειραματίστριας – ψυχολόγου για την συμμετοχή της σε αυτόν τον διαγωνισμό.

Στις περισσότερες όμως από τις παραπάνω περιπτώσεις εμφανίστηκαν στον διάλογο αντιθέσεις και ορισμένες αντιπαλότητες όχι προς το πρόσωπο της διαγωνιζόμενης ή προς την επιλογή της να συμμετέχει στο διαγωνισμό, αλλά προς άλλους τους «φίλους» ή το «οικείο περιβάλλον της», (δηλαδή τους δυο πειραματιστές – συνεργάτες της έρευνας, τον Billy και τον Alex), οι οποίοι θεωρήθηκαν υπεύθυνοι για το «ύφος» της διαγωνιζόμενης (ή την «αλαζονεία» της).

Πιο συγκεκριμένα, αρκετές παρεμβάσεις του Νομά, του No name ή του Devlin διακρίθηκαν από μια συναισθηματικά φορτισμένη (αλλά «διαψευσμένη»), σχεδόν ερωτικού τύπου, θετική προδιάθεση προς την πειραματίστρια, αλλά ταυτόχρονα – και από την άμεση, ενδεχομένως προσβλητική - αντιπαράθεσή τους με το οικείο (ακαδημαϊκό) περιβάλλον της. Αυτό το περιβάλλον, σύμφωνα με ορισμένα σχόλια, την «καθοδηγούσε»

και σιγοντάριζε, αν όχι διαμόρφωνε την «αλαζονεία» της. Η απευθείας αμφισβήτηση της κοινωνικής ιεράρχησης και των ανισοτήτων της, πήρε τελικά, στην περίπτωση του «Νομά», την μορφή της άμεσης αμφισβήτησης όχι μόνο του «ακαδημαϊκού κατεστημένου», αλλά και του κοινωνικού κύρους του, εμφανιζόμενος με «φιλική προειδοποίηση» προς την διαγωνιζόμενη.

Ειδική μνεία απαιτείται για το σχόλιο του Δημητρίου, που δηλώνοντας ψυχίατρος, έκανε μια «ψυχιατρική διάγνωση» της ίδιας της προσωπικότητας της διαγωνιζόμενης.

Στο επίπεδο της ποσοτικοποίησης των δεδομένων που εμφανίζονται με την ανάλυση των σχολίων που εμπεριέχονται στα 26 πρωτόκολλα των απαντήσεων τα οποία επιλέξαμε να επεξεργαστούμε ποσοτικά (13 από την κάθε κατηγορία υποκειμένων, σύνολο 26 σχόλια) μπορούμε συνοπτικά να παρατηρήσουμε τα εξής:

Πίνακας 2

Είναι προφανές ότι από τον πιο πάνω περιγραφικό πίνακα των δεδομένων (πίνακας 4.2), οι εκτιμήσεις των εχόντων σχέση με την επιστήμη και την πρακτική του ψυχολόγου (N= 5) αναφορικά με τα items της γνωστικής επάρκειας, της κατανόησης της κατάστασης και του σεβασμού των κανόνων της δεοντολογίας είναι στο σύνολό τους αρνητικές ως προς την πρακτική της συμμετοχής μιας ψυχολόγου στα καλλιστεία.

Επιπρόσθετα, θα μπορούσαμε να παρατηρήσουμε ότι μόνο οι μη έχοντες σχέση με το επάγγελμα του ψυχολόγου αναγνωρίζουν την γνωστική επάρκεια της πειραματίστριας ψυχολόγου που συμμετείχε σε διαγωνισμό καλλιστείων. Αντίθετα, οι έχοντες σχέση με το επάγγελμα του ψυχολόγου δεν θεωρούν ως επαρκή την μόρφωση, την γνωστική ή τη διανοητική επάρκεια της ψυχολόγου – πειραματίστριας. Είναι προφανές ότι η αξιολογική αυτή εκτίμηση δεν προκύπτει από καμία αξιολόγηση της νοημοσύνης της ή των γνώσεων της, αλλά συμπερασματικά με αυθαίρετο και τυπικά προ-επιστημονικό τρόπο, από την παράσταση που αυτά τα υποκείμενα έχουν διαμορφώσει για την ηθική και πολιτισμική ανεπάρκεια της πειραματίστριας, συνεπώς από την απαξίωση της ως προσώπου. Η απαξίωση αυτή απορρέει αποκλειστικά από αυτό που τα παραπάνω υποκείμενα θεωρούν ως έλλειψη σεβασμού των δεοντολογικών κανόνων από την πλευρά της πειραματίστριας. Μπορούμε συνεπώς να ερμηνεύσουμε την στάση αυτή ως εκλογικευτική και ριζικά ανορθόλογη, η οποία εκφέρει άποψη και εκτιμήσεις με ορθολογικοποιημένους και επιστημονοποιημένους όρους στηριζόμενη αποκλειστικά σε στερεότυπα δεοντολογικής δήθεν φύσης. Η ερμηνεία των εκλογικευτικών σχημάτων σκέψης των συγκεκριμένων υποκειμένων, η οποία συμβαδίζει με τις γενικές υποθέσεις της εργασίας μας απαιτεί να αποδώσουμε τις στάσεις αυτές είτε στην προβληματική του «αθέμιτου ανταγωνισμού» (η οποία άλλωστε αναφέρεται ρητώς από ένα από τα παραπάνω υποκείμενα (βλ. σχόλιο 106), είτε με πιο κοινωνιοψυχολογικούς όρους στις διαδικασίες του χαμηλού self-monitoring που οδηγεί, όπως ήδη αναφέραμε στην μεθοδολογική μας προβληματική, τα παραπάνω υποκείμενα να ταυτιστούν με ένα πρότυπο του ψυχολόγου – επαγγελματία, του οποίου οι στάσεις και οι συμπεριφορές – και γενικότερα η δημόσια παρουσία του σε όλες τις πιθανές της εκδηλώσεις, οργανώνονται γύρω από τα κοινωνικά αποδεκτά στερεότυπα ενός κοινωνικά αποδεκτού και «πολιτικώς ορθού» λόγου σχετικά με την πρακτική του ψυχολόγου.

Είναι επίσης ενδιαφέρον να επισημάνουμε ότι στα υποκείμενα που δηλώνουν ότι δεν έχουν καμία σχέση με τις σπουδές και το επάγγελμα του ψυχολόγου, οι γενικά θετικές εκτιμήσεις της συνολικής παρουσίας (αισθητικής και κυρίως «θεωρητικής») - δηλαδή, η επιχειρηματολογία της πειραματίστριας και των συνεργατών της γύρω από τη

νομιμοποίηση της συμμετοχής της στα καλλιστεία), συμπαρασύρουν θετικές εκτιμήσεις, όχι τόσο ως προς την φυσική και αισθητική της παρουσία, όσο ως προς την «νοημοσύνη» της, την γνωστική της επάρκεια, την κατανόηση και τον χειρισμό των καταστάσεων μέσα στις οποίες εμπλέκεται και την συμβατότητα της συμπεριφοράς της με τους δεοντολογικούς κανόνες (8 τέτοιες θετικές εκτιμήσεις έναντι 0 των «εχόντων σχέση με την ψυχολογία» σε σύνολο 22 εκτιμήσεων περί αυτών των θεμάτων).

Πίνακας 4.3, Κατανομή των θετικών και αρνητικών εκτιμήσεων των εχόντων και μη εχόντων σχέση με την ψυχολογία ως επιστήμη και ως πρακτική, για το σύνολο των items της σχάρας ανάλυσης.

	<i>Θετικές Εκτιμήσεις (+)</i>	<i>Αρνητικές Εκτιμήσεις (-)</i>	<i>Σύνολο</i>
<i>Έχοντες Σχέση</i>	2	29	31
<i>Μη Έχοντες Σχέση</i>	18	7	25
<i>Σύνολο</i>	20	36	56

Η παραπάνω συνοπτική ανάλυση παρά το μικρό δείγμα που περιλαμβάνει η ανάλυσή μας, δηλαδή 5 υποκείμενα «εχόντων σχέση» και 8 υποκείμενα «μη εχόντων σχέση», δηλαδή συνολικά 13 σχόλια από τη μία ομάδα υποκειμένων και 13 από την άλλη, δίνει αποτέλεσμα στατιστικώς σημαντικό επιβεβαιώνοντας την εναλλακτική υπόθεση που διατυπώσαμε. Οι διαφορές μεταξύ θετικών και αρνητικών εκτιμήσεων των εχόντων κάποια σχέση με την επαγγελματική πρακτική της ψυχολογίας και των μη εχόντων ανάλογη σχέση δείχνει ότι οι έχοντες κάποια σχέση φαίνονται συνολικά πολύ περισσότερο επικριτικοί από τους μη έχοντες σχέση ($\chi^2 = 25,9$, sig < 0,01).

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Η διαφορεική μεθοδολογία που υιοθετήσαμε γύρω από την μεταβλητή της εμπειρίας που έχουν ή δεν έχουν τα υποκείμενα της δυναμικής κοινότητας από τη διδασκαλία ή την πρακτική της ψυχολογίας διέρχεται συνεπώς από την ανάλυση του περιεχομένου των κοινωνικών παραστάσεων για το επάγγελμα του ψυχολόγου από την άποψη ιδίως των αντινομιών που σύμφωνα με την υπόθεσή μας θα χαρακτήριζαν την σύγχρονη νεοελληνική κοινή γνώμη, όπως η γνώμη αυτή αντανακλάται σε διαδικτυακούς διαλόγους όπου συζητιούνται μεταξύ άλλων και «δεοντολογικής φύσης» ζητήματα που αφορούν τις ηθικά νόμιμες και επαγγελματικά αποδεκτές διαδικασίες αυτοπροβολής.

Όπως φάνηκε από την ανάλυση των αποτελεσμάτων, το μικροαστικό ανάλαφρο life style έχει στο επίπεδο της ακαδημαϊκά καλλιεργούμενης πολιτικώς ορθής κανονικότητας, το αντίστοιχο πρότυπο ψυχολογικής μέριμνας και πλαισίωσης των «ανθρωπίνων σχέσεων»:

A) Προσπαθώντας να προσδώσει κάποιο επιστημονικό κύρος στην επαγγελματική πρακτική των απλοϊκών συνήθως «ψυχοθεραπευτών» (και των διαφόρων σχολών της «ψυχοθεραπείας»), αυτή η αφελώς ψυχολογίζουσα προοπτική διαπνέεται βέβαια από μια ιατρικού τύπου σοβαροφάνεια, η οποία εκφέρεται στον λόγο των υποκειμένων (ψυχολόγων ή μη) υπό το πρόσχημο της «δεοντολογίας» (του καθωσπρεπισμού, της αντιπάθειας για «πρακτικές που υποβαθμίζουν το επάγγελμα», αναδεικνύοντας το life style στο πεδίο της εικόνας της φυσικής παρουσίας και του σώματος του επαγγελματία ψυχολόγου). Επιπρόσθετα, τα υποκείμενα αφήνουν να διαφανούν τα επιφανειακά κοινωνικά κριτήρια που έχουν αναφορικά με τα επαγγέλματα και την κοινωνική εικόνα των λειτουργών των εν λόγω επαγγελμάτων (που ασχολούνται με την υγεία ψυχική και σωματική του ανθρώπου).

B) Επιπρόσθετα, ως προς το ποιοτικό σκέλος του περιεχομένου των επιχειρημάτων των υποκειμένων είναι παρόμοια όταν κρίνουν ένα μοντέλο ή έναν ψυχολόγο. Δηλαδή η εικόνα που δείχνει προς τα έξω (η οποία κάθε φορά πρέπει να ανταποκρίνεται στο life style της κοινωνικής κατηγορίας υπαγωγής), είναι καθοριστική για την ποιότητα και την άσκηση του επαγγέλματός του. Ένα καλός οργανωμένο και στερεοτυπικά συμπαγώς διαμορφωμένο life style ελλοχεύει πίσω από την κριτική που ασκείται. Το life style επομένως κατέχει ιεραρχικά υψηλότερη θέση σε σχέση με τα πτυχία, την ακαδημαϊκή ενσωμάτωση, τις επαγγελματικές επιτυχίες ή ακόμα τη δυνατότητα εκφοράς λόγου πάνω σε αντικείμενα που άπτονται της επιστήμης της ψυχολογίας.

Προφανώς, στα πλαίσια του διαλόγου που αναπτύσσει για το συγκεκριμένο θέμα η συγκεκριμένη διαδικτυακή κοινότητα, δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ποιες παρεμβάσεις προέρχονται από άτομα που έχουν πράγματι μια ακαδημαϊκή εκπαίδευση στην ψυχολογία ή αντίθετα εκφράζονται ως άποψη εκείνων που διατηρούν κάποια σχέση με τον λόγο και την πρακτική της ψυχολογίας είτε ως πελάτες ψυχολόγων, (δηλαδή στα πλαίσια μιας «ψυχοθεραπευτικής σχέσης»), είτε ως απλοϊκοί ψυχολόγοι που έχουν διαμορφώσει τις παραστάσεις τους περί της ψυχολογίας μέσα από τις πολυάριθμες εκλαϊκεύσεις της (σεμινάρια, άρθρα σε διάφορα έντυπα κλπ.). Όπως και να έχει όμως, η επίμονη συμμετοχή των ατόμων αυτών, ενδεχομένως με μια ή και περισσότερες «διαδικτυακές ταυτότητες», σε όλο σχεδόν το μήκος του διαλόγου – κυρίως δε κατά την «τρίτη περίοδο», μετά δηλαδή την κοινωνικά και πολιτισμικά «αλαζονική» παρέμβαση της πειραματίστριας (σχόλιο 90, 91), αρκεί για να υποδείξει ότι, αντίθετα από όσους δηλώνουν ρητώς ότι συμμετέχουν ως αξιολογητές χωρίς να έχουν καμία ιδιαίτερη σχέση με την ψυχολογία και τις συναφείς επιστήμες, τα παραπάνω άτομα, είτε ως επισήμως αναγνωρισμένοι ψυχολόγοι, είτε όχι, έχουν υιοθετήσει μια άποψη περί της ψυχολογίας και των δεοντολογικών της «κανόνων». Άποψη την οποία υπερασπίζονται με τρόπο όχι αποστασιοποιημένο και αδιάφορο, αλλά με ένα είδος σθένους, κάποτε μάλιστα και εμπάθειας, που μοιάζει να αντιφάσκει με τις γενικότερα επιτρεπτικές, ανεκτικές και «αντικανονιστικές» αντιλήψεις που συνήθως χαρακτηρίζουν ως διανοητικό life style τις κοινωνικές νοοτροπίες αυτών ακριβώς των κοινωνικών ομάδων που στα πλαίσια των επιδιώξεων κάποιας κοινωνικής διάκρισης ή μορφωτικής αναβάθμισης έχουν επενδύσει την «ψυχολογία» με τις γνωστές και μάλλον επιπόλαιες σημασίες της «ατομικότητας» και της «χειραφέτησης».

Συνεπώς, η επιθετικότητα των «ψυχολόγων», που δηλώνουν συνήθως ότι πιστεύουν στις αξίες της ανεκτικότητας, του σεβασμού στις ατομικές επιλογές και στις ιδιαιτερότητες, στην ιδιωτικότητα, όπως όλοι οι σπουδαγμένοι σε ΑΕΙ και συνήθως κατά φαντασίαν κοινωνικά αναβαθμισμένοι και διακεκριμένοι πολίτες και επιστήμονες με σαφείς «προοδευτικούς» και «εκσυγχρονιστικούς» προσανατολισμούς, δείχνει ότι όλο αυτό το αξιακό πλαίσιο (και η αντίστοιχη χρησιμοήθεια) ξεχνιέται μόλις, έστω έμμεσα, θιγεί «το status της ισότητας των ευκαιριών», έστω ως προς την μόνιμη υποαπασχόληση των (αδικημένων «από το σύστημα») επιστημόνων ή υπο-επιστημόνων, που με το πτυχίο τους στο χέρι, δηλώνουν ευθαρσώς «ψυχολόγοι» ή και «κλινικοί ψυχοθεραπευτές». Μια τέτοια διαδικασία λοιπόν φαντάζει στα μάτια των πτυχιούχων κοινωνικών επιστημόνων ως παραβίαση των κανόνων του ήδη εγκαθιδρυμένου αθέμιτου ανταγωνισμού. Συνεπώς, με

υψηλές προσδοκίες και ανάλογη αντίληψη για τις υψηλές τους ικανότητες, αλλά συγχρόνως με εξωτερικές αποδόσεις για τις συναπτές αποτυχίες ή δυσκολίες που συναντούν, τείνουν από τη μία να κατηγορούν το «σύστημα» που δεν τους αφομοιώνει πραγματώνοντας τις υψηλές τους προσδοκίες, από την άλλη, όταν αυτό «το σύστημα» και οι «αυστηροί κανόνες» που θέτει για την επαγγελματική αποκατάσταση με κάποιον «παράδοξο» τρόπο αμφισβητούνται ή παρακάμπτονται, τα ίδια υποκείμενα που προηγουμένως μέμφονταν το σύστημα αποδίδοντας σε αυτό την ανεπάρκεια της εξέλιξής τους, τώρα μεταλλάσσονται σε θεματοφύλακες της τάξης και των κανόνων που υπαγορεύει το «σύστημα αυτό», αναλαμβάνοντας οι ίδιοι να τιμωρήσουν τον παραβάτη (εν προκειμένω τη διαγωνιζόμενη), που επιχειρεί να παρακάμψει την πεπατημένη σειρά «ρίχνοντας στην αγορά εργασίας» προσόντα άσχετα με το λειτούργημα του «θεραπευτή των ψυχών»...

Ποια συμπεριφορά θα περιμέναμε λοιπόν από τα άτομα αυτά που συνήθως ενστερνίζονται όλες τις αξίες, τις «πολιτικά ορθές» χρηστοθήθειες και τα ιδεολογήματα των σύγχρονων κοινωνιών; Την ανεκτικότητα στις διαφορές, την επιτρεπτικότητα, τα χειραφετητικά αιτήματα με τις «αντιαυταρχικές» τους συνδηλώσεις, την καλλιέργεια, την πρωτοτυπία της καινοτομίας κλπ.; Θα μπορούσαμε ενδεχομένως να περιμένουμε ότι αυτά ακριβώς τα «ευαισθητοποιημένα» δημοκρατικώς άτομα, που έχουν μάλιστα μια κάποια εμπειρία της αφελούς ή της επίσημης ψυχολογίας, θα ήταν περισσότερο «ανοιχτά» σε «καινοτόμες πρακτικές προβολής» - λόγου χάρη εκείνες που θα υιοθετούσε μια ψυχολόγος που συμμετέχει σε κάποιο διαγωνισμό ομορφιάς – ή τουλάχιστον, θα έδειχναν μεγαλύτερη ανοχή ή έστω συγκατάβαση απέναντι σε οτιδήποτε θα μπορούσε να φαίνεται ή να θεωρείται ως αντιδεοντολογική συμπεριφορά από ψυχολόγους των προηγούμενων εποχών ή έστω από συμβούλους που ασχολούνται με την δυσφορία ή την δυστυχία των πολιτών μέσα στον δυτικό σημερινό πολιτισμό. Ωστόσο, θεωρήσαμε – και σχεδιάσαμε αυτήν την έρευνα για να επαληθεύσουμε τη πεποίθησή μας αυτή με εμπειρικά δεδομένα, ότι θα συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Πιο συγκεκριμένα, υποθέσαμε ότι οι ομάδες των ατόμων που έχουν, δηλώνουν ότι έχουν ή φαντάζονται ότι έχουν κάποια εμπειρία σε «θέματα ψυχολογίας», λειτουργώντας στα πλαίσια μιας δυνητικής κοινότητας στη βάση του κοινωνικού ρόλου του αξιολογητή υποψηφίων σε κάποιο διαγωνισμό ομορφιάς, θα είναι σε σχέση με τους άλλους αξιολογητές της ίδιας δυνητικής κοινότητας που δεν δηλώνουν καμία σχέση με την ψυχολογία, ιδιαίτερα αυστηροί και περισσότερο επικριτικοί απέναντι σε υποψήφιους ψυχολόγους (υπόθεση η οποία τελικά επιβεβαιώθηκε). Η παραπάνω επικριτική στάση σε αυτήν την συγκεκριμένη ομάδα αξιολογητών δεν θα εμφανίζεται

όμως γενικά και αφηρημένα απέναντι σε όλες τις ψυχολόγους – μοντέλα ή απέναντι σε υποψηφιότητες με άλλες επιστημονικές εξειδικεύσεις, αλλά μόνον όταν οι ψυχολόγοι – «μοντέλα» επιχειρούν να νομιμοποιήσουν την συμμετοχή τους σε αυτόν τον διαγωνισμό με ορθολογικά επιχειρήματα προερχόμενα από τον ίδιο τον χώρο της ψυχολογίας ή άλλων τομέων των κοινωνικών επιστημών.

Όπως, επομένως, αφήσαμε να διαφανεί στο υποκεφάλαιο της μεθόδου, όλα τα προαναφερθέντα στοιχεία «life style» τα οποία όμως ήταν φαινομενικώς αντιφατικά και ασύμβατα, τα πληρούσε η πειραματίστρια - και η πειραματική ομάδα φρόντισε να τα αναδείξει ακριβώς για να διαφανεί πως, αποκλειστικά και μόνον επειδή η διαγωνιζόμενη δεν πληρούσε το αναμενόμενο στερεοτυπικά life style του «επαγγελματία ψυχολόγου», κρίνεται απορριπτέα από μια ορισμένη κατηγορία υποκειμένων, όχι μόνον ως προς το εν λόγω life style, αλλά και ως προς τα υπόλοιπα στοιχεία της επιστημονικής της ταυτότητας, τα οποία, παρότι αντικειμενικά και διαπιστευμένα, συμπαρασύρονται και αμφισβητούνται εντόνως (όπως το γνωστικό της υπόβαθρο, το γνωστικό αντίκρισμα των σπουδών της κλπ.).

Με άλλα λόγια, η διαγωνιζόμενη και τα υπόλοιπα μέλη της πειραματικής ομάδας μοιάζουν να ενοχλούν την καθεστηκυία τάξη των «ψυχολογικών πραγμάτων», εξαναγκάζοντας τα υποκείμενα να έρθουν αντιμέτωπα με τα «κακώς κείμενα τους», δηλαδή τους προβάλλουν ως αντίδοτο στις κατ' επανάληψη εξωτερικές αποδόσεις που πράττουν, εσωτερικές αποδόσεις για την επιτυχία ή αποτυχία μέσα από το παράδειγμα της διαγωνιζόμενης. Στην προκειμένη περίπτωση λοιπόν, δεν εμφανίζεται αθέμιτος ανταγωνισμός, αλλά ακριβώς το αντίθετο, αμφισβητείται, αφού η πειραματική ομάδα προτάσσει μόνον αληθινά και ξεκάθαρα αντικειμενικά προσόντα. Τα υποκείμενα λοιπόν που προηγουμένως κατηγορούσαν την κυρίαρχη τάξη πραγμάτων για αθέμιτο ανταγωνισμό έρχονται στη συνέχεια να τον υποστηρίξουν, αφού εάν αυτός καταργηθεί, μέσα στα πλαίσια μιας «νεοφιλελεύθερης λογικής» κάθε επαγγελματία θα κρινόταν για το σύνολο των αντικειμενικών του προσόντων και η αποτυχία του θα εκπορευόταν αποκλειστικά και μόνο από τις δικές του ικανότητες ή ανικανότητες. Όπως προκύπτει ένα τέτοιο «καθαρό αξιολογικό σύστημα» δεν είναι ανεκτό από τα υποκείμενα.

Όπως φαίνεται επομένως από τις λεκτικές αλληλεπιδράσεις των υποκειμένων και από την ανάλυση ενός μικρού μέρους αυτών, επί της ουσίας και ως προς την δημόσια εμφάνιση σε καλλιστεία μιας **ψυχολόγου** εμφανίζεται στην κοινωνική σκέψη ο ίδιος περίπου μυστικισμός που απαγόρευε στις «ιέρειες» να συγχρωτίζονται με τους κοινούς θνητούς ή να αποκαλύπτουν στους «πιστούς» τους την φυσική, σωματική τους υπόσταση. Η ίδια

πάνω κάτω θεολογική αντίληψη στρέφεται κατά κάθε επικίνδυνης εκδήλωσης της γυναικείας σεξουαλικότητας. Στις σύγχρονες, μεταμοντέρνες συνθήκες της ατομικής χειραφέτησης, των υποκειμενικών φαντασιώσεων και παρεκκλίσεων από ηθικούς κανόνες, ελλοχεύει ως λανθάνων πουριτανισμός, εκτός της έκρηξης του life style (και της απελευθέρωσης της πορνογραφίας) προσλαμβάνοντας ακόμα και «προοδευτικού», φεμινιστικού τύπου ενστάσεις κατά της «εμπορευματοποίησης» του γυναικείου σώματος, όταν εντάσσεται ιδίως στην ανδροκρατούμενη «κοινωνία του θεάματος». Επί της ουσίας πρόκειται για μεταμφίεση της αντίληψης που τον μεσαίωνα έκαίγε τις μάγισσες και ξόρκιζε ή εξάγνιζε με το καθαρτήριο πυρ το «κακό που φώλιαζε μέσα τους».

Παρατηρήθηκε λοιπόν ότι τα υποκείμενα θεωρούν πως υπάρχει κάποιος αποκρυφισμός στις γνώσεις και στις τεχνικές με τις οποίες, όπως υποτίθεται, ο ψυχολόγος βυθίζεται στον ψυχισμό του «θεραπευόμενου» και αναδεικνύει τις αθέατες πλευρές της προσωπικότητάς του. Με άλλα λόγια, υπάρχει στην κοινωνική σκέψη μια χροιά μυστικισμού γύρω από το επάγγελμα της ψυχολογίας ειδικά - και όχι απλώς γύρω από την ίδια την επιστήμη της ψυχολογίας γενικά. Η ψυχολογία λοιπόν ως επιστήμη διακρίνεται από κάποιες μυστικές συμπεριφορές που τελετουργικά αντλούν από την ψυχαναλυτική πρακτική τις τεχνικές της συνέντευξης και την εικόνα του «διακριτικού αυτιού, που κάθεται στην πολυθρόνα, πίσω από το ντιβάνι». Υπάρχουν συνεπώς, κάποιες αποδεκτές κανονικότητες στις στάσεις του σώματος. Ίσως και κάποια «μαγικά λόγια» ή σιωπές που ως συμβολικά μυστικά γεγονότα θεωρούνται απολύτως ασύμβατα με την επιδεικτική δημόσια παρουσία και την απογύμνωση της «έρευνας» ή με την προκλητική της αμφίεση, την σαγήνη του βλέμματος της, την κοφτή και εριστική σαφήνεια των λόγων της ή των δηλώσεων της (όπως χαρακτηριστικά επισημαίνουν κάποιοι από τους συνομιλητές (π.χ. βλ. Παράρτημα σχόλιο 110) ή το σχόλιο «Αυτό πιστεύω εγώ ότι is happening here, με την περίπτωση της Ευγενίας, κύριε Νομά» (από την άποψη των άρρητων κοινωνικών παραστάσεων και «ιδεολογιών»). Υπάρχουν βέβαια και άλλες πιο πρακτικές απόψεις όπως α) ο «αθέμιτος ανταγωνισμός» «πως το παίζει έτσι η Ε.Σ. σε όλα τα «ταμπλό» (βλ. σχόλιο Μάνου). Στο σημείο αυτό ανοίγει ένα ζήτημα γύρω από το αντινεοφιλελεύθερο πλαίσιο ισότητας ευκαιριών ως προς την αγορά εργασίας, β) ότι με τέτοιες παρουσίες σε καλλιστεία θίγεται άμεσα ή έμμεσα το επιστημονικό κύρος του επαγγέλματος του ψυχολόγου – κύρος που από την άποψη του ορθού λόγου, διαμορφώνεται γύρω από τις παραστάσεις του συμβούλου, ειδικού επιστήμονα της ψυχικής υγείας – και συνεπώς, γύρω από εικόνες που προέρχονται εν μέρει από το ιατρικό επάγγελμα και την δεοντολογία του.

Όμως τα δυο αυτά τελευταία ιδεολογικά πλαίσια των ενστάσεων (το «αντινεοφιλελεύθερο – ισονομικό» και το «ιατρικό – ορθολογικό») δεν αρκούν προφανώς μόνα τους για να ερμηνεύσουν τους λόγους για τους οποίους τα άτομα που συμμετείχαν στο διάλογο είτε ως ψυχολόγοι, είτε ως έχοντες κάποια σχέση με την ψυχολογία αντέδρασαν βίαια ως κοινωνικά υποκειμένα στην συμμετοχή μιας **επαγγελματία** ψυχολόγου σε on –line καλλιστεία. Διότι αν αρκούσαν, θα έπρεπε οι ίδιες μορφές ενστάσεων να εμφανίζονται α) και για άλλες υποψήφιες του ίδιου διαγωνισμού που όχι μόνον δηλώνουν επιστήμονες γενικά (αρχαιολόγοι, νομικοί, επαγγελματίες των δημοσίων σχέσεων, καθηγήτριες κλπ.), αλλά και συμμετείχαν στο διαγωνισμό με φωτογραφίες πολύ πιο «άσεμνες» και «προκλητικές» από εκείνες της πειραματίστριας Ε.Σ. , β) και για εκείνες τις υποψήφιες που δηλώνουν «φοιτήτριες ψυχολογίας», που προετοιμάζονται να εισέλθουν στην ανταγωνιστική αγορά εργασίας χρησιμοποιώντας κατά κόρον τα φυσικά τους προσόντα (λόγου χάρι την αξιοποίηση περιπτώσεων στα πλαίσια τηλεοπτικών παρουσιών ψυχολόγων για την δημοσιογραφική διαχείριση γεγονότων της επικαιρότητας).

Το δυνατό πλαίσιο ενστάσεων αναδεικνύεται λοιπόν εμφατικά ακριβώς με την ένταξή τους στο πρώτο, εντελώς «άρρητο» πλαίσιο «θρησκευτικής» συγκρότησης της εικόνας του ψυχολόγου – ψυχοθεραπευτού. Κατά συνέπεια, τρία κεντρικά ιδεολογικής φύσης κριτήρια χαρακτηρίζουν τις ενστάσεις της συμμετοχής της ψυχολόγου – πειραματίστριας στα καλλιστεία:

1. Ένα άρρητο, γενικό πλαίσιο μεταφυσικής (ή «πνευματικής») που σημασιοδοτεί την ψυχολογία (και πιο ειδικά την ψυχοθεραπευτική επαγγελματική πρακτική) με όρους σχεδόν θρησκευτικούς – και συνεπώς, τείνει να αποδώσει στον ψυχολόγο – ψυχοθεραπευτή ένα κοινωνικό status τελετουργικά αρκετά συγγενές με εκείνο του ιερέα ή του «εξομολογητή». Οι όποιες «ψυχολογιοποιήσεις» θα εξαρτηθούν από αυτό το γενικό, αξιακό φύσης πλαίσιο σημασιόδότησης της επαγγελματικής πρακτικής των ψυχολόγων ως ειδικών στις ανθρώπινες σχέσεις, στις διαγνώσεις ψυχολογικών προβλημάτων ή ακόμα «θεραπευτών της ανθρώπινης ψυχής».
2. Ένα αντι-νεοφιλελεύθερο πλαίσιο ορισμού των «ηθικά αποδεκτών» ατομικών δυνατοτήτων υπέρβασης του ισονομικού ανταγωνισμού και περιορισμού του απολύτως ελεύθερου και ανόθευτου ανταγωνισμού των (γυναικών) ψυχολόγων ως κοινωνικών υποκειμένων που αναζητούν ίσες ευκαιρίες πρόσβασης στην αγορά εργασίας (χαρακτηριστικό κείμενο Μάνου).
3. Ένα ορθολογικοποιημένο «ιατρικής προέλευσης» πλαίσιο νοηματοδότησης του επαγγέλματος που έρχεται σε αντίφαση με κάθε μορφή «λαϊκού εκχυδαϊσμού» και

αντλεί το κύρος του από μια τυπικά ελιτίστικη διάκριση μεταξύ των επιστημονικών και των άλλων επαγγελμάτων, επιτρέποντας τη διάκριση (και την κοινωνική καταξίωση) των «σεμνών κοινωνικών υποκειμένων που εργάζονται με τις επιστημονικές γνώσεις τους, μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας και της επίδειξης».

6. ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Κλείνοντας την παρούσα εργασία θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι το υλικό που συλλέξαμε αποτελεί από μόνο του εύρημα εξαιρετικά αξιόλογο ως προς τα ποιοτικά στοιχεία και το μέγεθός του. Η επεξεργασία όμως του συνόλου του υλικού αποτελεί μια απόπειρα που ξεπερνά κατά πολύ τις φιλοδοξίες αυτής της εργασίας και εμπίπτει στους επιστημονικούς και ακαδημαϊκούς περιορισμούς της. Παρόλα αυτά, το υπό μελέτη ζήτημα που πραγματευόμαστε στην παρούσα εργασία αφορά ένα πεδίο έρευνας εξαιρετικά ενδιαφέρον και ευρύ, η συστηματική και επιστημονική ενασχόληση με το οποίο παρέχει στον ερευνητή πολλά και ετερόκλητα στοιχεία αναφορικά με τις κοινωνικές επιστήμες και ειδικά με την επιστήμη της ψυχολογίας. Συγχρόνως, η «ομπρέλα της ιστορίας» αγκαλιάζει ένα τέτοιο ερευνητικό αντικείμενο καθιστώντας την μελέτη του εκτός από εξαιρετικά ενδιαφέρον επιστημονικό και ερευνητικό πεδίο, κοινωνική και πολιτική αναγκαιότητα. Το γεγονός ότι σε μια ρευστή εποχή σαν την σημερινή, που περισσότερο από ότι στο παρελθόν κυριαρχούν τα συναισθήματα της ανασφάλειας, της αβεβαιότητας και του φόβου για μεγάλες κατηγορίες πληθυσμού και οι βασικότεροι πυλώνες πάνω στους οποίους στηρίζεται και αναπτύσσεται η κοινωνία βρίσκονται σε κρίση, οδηγεί συστηματικά έναν μεγάλο αριθμό ατόμων να υποφέρουν από ψυχολογικά προβλήματα, να βιώνουν προσωπικές κρίσεις, να απομονώνονται, να περιθωριοποιούνται, εσωτερικεύοντας κάθε φορά τις κοινωνικές ασθένειες των δυτικών κοινωνιών στις οποίες ζουν, καθιστώντας τες προσωπικές ασθένειες, ψυχολογικά ή ψυχοσωματικά συμπτώματα. Τα ανωτέρω σε συνδυασμό με το γεγονός ότι οι παλαιότερες κοινωνικές δομές που απορροφούσαν τις διάφορες πραγματικές ή φανταστικές ψυχολογικές «δυσλειτουργίες» έχουν αποδυναμωθεί πρακτικά και έχουν απομυθοποιηθεί στις συνειδήσεις των ανθρώπων (όπως η θρησκεία ή ο θεσμός της οικογένειας), ο ψυχολόγος ως ειδικός ψυχικής υγείας έρχεται να καλύψει το κοινωνικό κενό που αφήνει πίσω της η μετάβαση από τις νεωτερικές κοινωνίες στις μετανεωτερικές και από την μοντέρνα εποχή στην μεταμοντέρνα. Σε τέτοιες ιστορικές, κοινωνικές και πολιτισμικές συγκυρίες, ο ψυχολόγος μετατρέπεται στον «πιο δικό μας άνθρωπο», ο οποίος αφουγκράζεται τα άγχη και τις ανησυχίες μας και είναι πάντα εκεί όπου και όποτε τον χρειαζόμαστε για να μας βοηθήσει να βγούμε από τα προσωπικά και κοινωνικά μας αδιέξοδα. Θα μπορούσαμε με ακόμη περισσότερο λυρικό και συναισθηματικά φορτισμένο λόγο να συνεχίσουμε να καταθέτουμε την τεράστια σημασία και την ανυπολόγιστη αξία του ρόλου του ψυχολόγου

στις σύγχρονες δυτικές κοινωνίες. Ενός λόγου που διατυπώνει όλα αυτά που η «κοινωνική σκέψη» των σημερινών δυτικών ανθρώπων αρέσκεται να νοηματοδοτεί ως επιστημονικά διακυβεύματα, τα οποία θεωρεί πως προκύπτουν από μια καλά οργανωμένη «κοινωνική νόηση» γύρω από τα ζητήματα της κοινωνίας και του ανθρώπου.

Καταληκτικά, με την παρούσα εργασία επιχειρήσαμε να αναδείξουμε τις επιστημονικές μυθοποιήσεις που κατατρύχουν το επάγγελμα του ψυχολόγου, τις κοινωνικές αναπαραστάσεις με τις οποίες είναι επενδυμένο και πως η επένδυση αυτή συνάδει με την αναπαραστάση των υποκειμένων για τον ίδιο τους τον εαυτό, την θέση τους στην κοινωνική ιεραρχία, το γνωστικό τους υπόβαθρο, το κοινωνικό τους status και τελικά το ίδιο το life style με το οποίο πλαισιώνουν τη ζωή και την ταυτότητά τους.

Ένα τέτοιο ερευνητικό εγχείρημα επιχειρεί επιπλέον να κινηθεί μέσα στον λαβύρινθο των παρεξηγήσεων, παρερμηνειών, ασαφειών και άγνοιας που χαρακτηρίζουν όχι μόνο την επιστήμη της ψυχολογίας στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, αλλά κυρίως την εφαρμογή αυτής σε ένα επαγγελματικό πεδίο. Και επειδή, εφόσον αποτελεί κοινωνική επιστήμη θέτει στον πυρήνα των ενδιαφερόντων της τον άνθρωπο - και συγχρόνως, όσον αφορά την μεταφορά της στους εφαρμοσμένους κλάδους π.χ. της Συμβουλευτικής, της Σχολικής και της Κλινικής Ψυχολογίας, επικεντρώνεται σε ένα μεγάλο βαθμό στην ψυχική υγεία του υποκειμένου, οφείλει να απεκδύεται τα «περιτυλίγματα» της, να ξεχνά την mainstream προοπτική της και να διατυπώνει όλα εκείνα που η κοινή γνώμη προτιμά να αφήνει ανείπωτα, μέσα σε μανδύες και πέπλα μυστηρίου, ενώ η επιστήμη αποκαλύπτει με στυγνό ορθό λόγο επιχειρώντας να ξεβολέψει όλους εκείνους που «κάνουν επιχειρήσεις» πουλώντας «ελπίδες που αχνοφέγγουν» μέσα σε ένα ομιχλώδες τοπίο. Αλλιώς, η ψυχολογία ως οργανωμένη επιστήμη και επαγγελματική πρακτική κινδυνεύει στο άμεσο μέλλον να ενταχθεί άμεσα ή έμμεσα στις ίδιες εκείνες αμφισημίες που θα είχε το προνεωτερικό παρελθόν ένας θεολογικός λόγος που θα συγκάλυπτε τις αμφιλεγόμενες πρακτικές ενός κακού ιερέα – εξομολόγου.

7. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

7.1 Ελληνόγλωσση Βιβλιογραφία

- Adorno, T. (2000). Θεωρία της Ημιμόρφωσης. Αθήνα: Αλεξάνδρεια
- Αλεξιάς Γ. (2003). ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΣΩΜΑ: Από τη Βιολογία στη Δυνητικοποίηση. Σημειώσεις
- Αλεξιάς, Γ. (2004). Κοινωνιολογία του Σώματος. Σημειώσεις, Αθήνα: Πάντειο Πανεπιστήμιο
- Baudrillard J. (1984). Γοητεία. Αθήνα: Θεωρία
- Bauman, Z. (2008). Ζωή για Κατανάλωση. Αθήνα; Πολύτροπον
- Bourdieu, P. (1999). Η Διάκριση, Κοινωνική κριτική της καλαισθητικής κρίσης. Αθήνα: Πατάκη
- Bourdieu, P., Passeron, J. C. (1996). Οι κληρονόμοι, Οι φοιτητές και η Κουλτούρα, Αθήνα: Καρδαμίτσα
- Dreyfus, H. (2001). Τι δεν μπορούν ακόμη να κάνουν οι Υπολογιστές .Κριτική της Τεχνητής Νοημοσύνης . Ηράκλειο: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης
- Engels, F. (1997). Η καταγωγή της οικογένειας της ατομικής ιδιοκτησίας και του κράτους: Αθήνα, Σύγχρονη Εποχή.
- Grawitz, M. (2006). Μέθοδοι των Κοινωνικών Επιστημών, Τόμος Α΄ & Β΄, (επιμ. Κατερέλος, Ι.) Αθήνα: Οδυσσέας
- Κατερέλος, Ι. (2000). Χάος και Θεωρία Καταστροφών: η «μεθοδολογία» της νέας χιλιετίας, στο «Η Κοινωνική Ψυχολογία στο Κατώφλι του 21^{ου} αιώνα, Η ελληνική πραγματικότητα» (επιμ. Παπαστάμου, Σ.). Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα
- Κατερέλος, Ι. (1996). Σύγχρονες Έρευνες στην Κοινωνική Ψυχολογία, Δυναμική των Κοινωνικών Αναπαραστάσεων. Αθήνα: Οδυσσέας

- Κοσκινάς, Κ., Αρσένης Δ. (2008) Δυνητικές Κοινότητες και Διαδίκτυο: Κοινωνιοψυχολογικές Προσεγγίσεις και Τεχνικές Εφαρμογές. Αθήνα: Κλειδάριθμος
- Κουζέλης, Γ. (2006). Φιλική Κοινωνία ή Κοινωνία Χρηστών; Γνώση, Υποκειμενικότητα και πολιτισμός στον κόσμο των νέων τεχνολογιών. Αθήνα: Κριτική
- Κουλάκογλου, Κ. (2002). Ψυχομετρία και Ψυχολογική Αξιολόγηση (2^η εκδ.). Αθήνα: Παπαζήσης
- Κωνσταντινάκος Π. (2008). Η οργάνωση της Άσκησης – Άθλησης στην Ελληνική Κοινωνία: Αθήνα, Εκδόσεις Παπαζήση
- Levy, P. (1999). Δυνητική Πραγματικότητα. Η φιλοσοφία του πολιτισμού και του κυβερνοχώρου. Αθήνα: Κριτική
- Leyens, J. P. (1996). Είμαστε όλοι Ψυχολόγοι; Κοινωνιοψυχολογική Προσέγγιση των άρρητων θεωριών της προσωπικότητας, (επιμ. Κατερέλος, Ι.) Αθήνα: Παπαζήσης
- Maisonneuve J. (2001). Εισαγωγή στην Ψυχοκοινωνιολογία. Αθήνα: ΤΥΠΩΘΗΤΩ
- Μακρυνιώτη, Δ. (2004). Τα όρια του σώματος. Διεπιστημονικές Προσεγγίσεις. Εκδόσεις: Νήσος Π. Κάπολα
- Μανωλόπουλος Χ., Σπυράκης Π. 2008. Οι Δυνητικές Κοινότητες ως τεχνοκοινωνικά μορφώματα. Μεθοδολογίες, Αναπαραστάσεις και Ερμηνείες. Επιμέλεια: Κοσκινάς, Κ., Αρσένης Δ. (2008) Δυνητικές Κοινότητες και Διαδίκτυο: Κοινωνιοψυχολογικές Προσεγγίσεις και Τεχνικές Εφαρμογές. Αθήνα: Κλειδάριθμος
- Μισεά, Ζ. Κ. (2002). Η εκπαίδευση της αμάθειας. Αθήνα: Βιβλιόραμα
- Moscovici, S. (1999). Η ψυχανάλυση, η εικόνα και το κοινό της, Αθήνα: Οδυσσέας
- Παπαμιχαήλ, Γ. (2007). Πολιτικές Ανεπάρκειες και Κοινωνικές Ψευδαισθήσεις στα Ζητήματα της Παιδείας, Φεγγαράκι μου Χλωμό. Αθήνα: Αντίλογος

- Παπαμιχαήλ, Γ. (2005). Αυτοκρατορία και Συνειδήσεις. Αθήνα: Gutenberg
- Παπαστάμου, Σ. (2006). Εισαγωγή στην Κοινωνική Ψυχολογία: Επιστημολογικοί Προβληματισμοί και Μεθοδολογικές Κατευθύνσεις, Τόμος Α, 401-432. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα
- Παπαστάμου, Σ., Μιουνύ, Γ. (2001). Μειονότητες και Εξουσία. Μια κοινωνιοψυχολογική και πειραματική προσέγγιση της κοινωνικής επιρροής και συμπεριφοράς των μειονοτήτων. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα
- Παπαστάμου, Σ. και συν. (2001). Εισαγωγή στην Κοινωνική Ψυχολογία, Επιστημολογικοί Προβληματισμοί και Μεθοδολογικές Κατευθύνσεις, Τόμος Α, Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα
- Παπαστάμου, Σ., Μαντόγλου, Α. (1995). Σύγχρονες έρευνες στην Κοινωνική Ψυχολογία, Κοινωνικές Αναπαραστάσεις. Αθήνα: Οδυσσέας
- Παπαστάμου, Σ. (1989). Ψυχολογιοποίηση, Επιπτώσεις των Ψυχολογικών Ερμηνειών στα Φαινόμενα Κοινωνικής Επιρροής. Αθήνα: Οδυσσέας
- Παπαστάμου, Σ. (1989). Εγχειρίδιο Κοινωνικής Ψυχολογίας. Εκδόσεις: Οδυσσέας: Σειρά Κοινωνικής Ψυχολογία
- Ρηγοπούλου Π (2000). Το σώμα. Ικεσία και απειλή. Εκδόσεις Πλέθρον
- Χρυσόχου, Ξ. (2008). Εξελικτικοί μηχανισμοί και διαδικασίες συγκρότησης των διαστάσεων της κοινωνικής ταυτότητας, Αθήνα: Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών
- <http://library.panteion.gr:8080/dspace/bitstream/123456789/1314/1/tsek-kate-EKE2.pdf>

7.2. Ξενόγλωσση Βιβλιογραφία

- Breakwell, G. M. (1986). *Coping with Threatened Identities*. London and New York: Methuen.
- Breakwell, G. M. (2001). Social Representational constraints upon Identity Processes. In K.Deaux & G. Philogene (Eds.), *Representations of the Social* (pp.271-284). Oxford: Blackwell.
- Cantor (N), Markus (H.), Niedenthal (P.), Nurius (P.), *On motivation and the self concept*. In Sorrentino (R. N.) Higgins (E.T.) *Handbook of motivation and cognition*, New York, Wiley, 1986, 96 - 121
- Chassin (L.) et al, *Self images and cigarette smoking in adolescent*, *Personality and Social Psychology, Bulletin*, 1981, 7, 670-676
- Hedstrom, P. *Dissecting the Social, On the Principles of Analytical Sociology* , UNIVERSITY PRESS: *University of Oxford*, CAMBRIDGE
- Granovetter, M. 1995 *Getting A Job , A Study of Contacts and Careers*, United States of America
- Kaiser, S. (1985). *The Social Psychology of Clothing*. Macmillan Publishing Company, New York
- Lecuyer, R., Le Marc, M., Petard, J.P., Pithon, G., Ricateau, M. Weil – Barais, A. «Enquête nationale sur les étudiants en psychologie». *Bulletin de Psychologie*, 1985, 373, XXXIX, 7-88
- Markus, H. R. & Nurius, P. (1987). Possible Selves: the interface between motivation and the self-concept. In K.Yardley & T. Honess (Eds.), *Self and Identity: psychological perspectives* (pp. 157-172). Chichester: John Wiley and Sons.
- Niedenthal (P.M.), Cantor (N.), Kihlstrom (J.F.), *Prototype matching: a strategy for social decision – making*, *Journal o Personality and Social Psychology*, 1985, 48, 575-584

- Scott, J. 1991. *Social Network Analysis. A Handbook*. Sage Publications: London
- Tajfel, H. (1981). *Human Groups and Social Categories: Studies in Social Psychology*. Cambridge: Cambridge University Press.

8. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ:
Πειραματικές Παρεμβάσεις της Υπό Συγκρότησης Δυνητικής
Κοινότητας

8.1 Παράρτημα:
Αντιληπτικής Φύσης Ερεθίσματα / Εικονικά Μηνύματα (Φωτογραφίες)

8.2. Παράρτημα:

1^ο Γλωσσικής Φύσης Ερέθισμα από την Πειραματίστρια

(Συνέντευξη)

Η Ευγενία Σαρηγιαννίδη, η προτελευταία υποψήφια γι' αυτή την εβδομάδα, είναι μια πανέμορφη ψυχολόγος, που πιστεύει ακράδαντα ότι η ευτυχία τού κάθε ανθρώπου εξαρτάται τόσο από την «παιδείωση» της ψυχής του όσο και από τη φροντίδα της εξωτερικής του εμφάνισης. Η Ευγενία είναι 23 ετών και έχει σπουδάσει ψυχολογία στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Τώρα κάνει το μεταπτυχιακό της στην ψυχολογία γύρω από τις νέες τεχνολογίες-υπολογιστές, ενώ παράλληλα έχει δικό της γραφείο που εδράζεται στην Ελευσίνα. «Μου άρεσε από μικρή η ψυχολογία και ικανοποιήθηκα πολύ από την επιλογή μου όταν πέρασα στο πανεπιστήμιο. Γενικά με ενδιαφέρει ο άνθρωπος...», δηλώνει η ίδια.

Για την Ευγενία η ψυχολογία συνδυάζεται αρμονικά με τα καλλιστεία, καθώς, επίσης, με το μοντελικ και τις φωτογραφήσεις. «Ο άνθρωπος στην καθημερινότητά του είναι σαν να βρίσκεται σε μια διαρκή πασαρέλα, που τον κρίνουν συνέχεια και πρέπει να είναι πάντα άψογος. Άρα η συμμετοχή μου στα καλλιστεία είναι σαν να μπαίνω εγώ στη θέση των πελατών μου», επισημαίνει.

Όσον αφορά τα καλλιστεία «Miss Απογευματινή on line» ενημερώθηκε από την εφημερίδα «Απογευματινή», καθώς είναι τακτική αναγνώστρια, και δεν δίστασε στιγμή να λάβει μέρος. «Τα καλλιστεία είναι διαδικτυακά και το Διαδίκτυο σχετίζεται με τα τωρινά μου ενδιαφέροντα άμεσα», αναφέρει χαρακτηριστικά.

Πέρα από τη μεγάλη της αγάπη την ψυχολογία, λατρεύει τα ταξίδια, καθώς επίσης τον κινηματογράφο και το θέατρο. Σε μια επαγγελματική φωτογράφιση δεν θα έλεγε «όχι», καθώς οι καλλιτεχνικές φωτογραφίες είναι το φόρτε της. Το γυμναστήριο είναι μέσα στα ενδιαφέροντά της, απλά δεν είναι απόλυτα συνεπής λόγω έλλειψης χρόνου.

Πιστεύει πως η συμμετοχή της στα καλλιστεία δεν θα δημιουργήσει πρόβλημα στη δουλειά της, ίσα ίσα θα δώσει «τροφή» για συζήτηση με τους πελάτες της. «Αν μετά την παρουσίαση μου κάποιος πελάτης με κοιτάξει περίεργα στο γραφείο, θα είναι μια πρώτη

τάξεως ευκαιρία για να ξεκινήσω μαζί του τη συζήτηση, προκειμένου να τον βοηθήσω να μου ανοιχτεί», αναφέρει.

Οι σχέσεις της με τους άντρες είναι πολύ καλές, αφού –όπως λέει η ίδια– «μ' αγαπάνε, ακόμα και όταν τους απορρίπτω». Ωστόσο, ο άντρας που θα της κινήσει το ενδιαφέρον θα πρέπει να ξέρει να «μεταμορφώνεται», για να αντιμετωπίσει τις διακυμάνσεις του χαρακτήρα της.

8.2.2. Παράρτημα: Λοιπές Λεκτικές Αλληλεπιδράσεις

- 423 Σχόλια στο άρθρο “Ευγενία Σαρηγιαννίδη: Μία sexy ψυχολόγος”
1. antonis aigio8 Μαΐου, 2009 - 10:24 MM
kouklaraaaaaaa! eisai prwth!
 2. ISAAK THESSALONIKI8 Μαΐου, 2009 - 10:56 MM
OXI MONO KOYKΛA AΛΛA KAI EΞYΠNH!!!!!!!
 3. DHMHTRHS PARIS8 Μαΐου, 2009 - 11:05 MM
ti mati kai ti stil einai auto? den tha kliso mati. tyfla na xoun oi Gallides.
 4. KATEPINA AΘHNA.8 Μαΐου, 2009 - 11:41 MM
EISAI YΠEPOXH KAI MAKAPH NA BΓEIEΣ ΠPΩTH.
 5. [NASOS](#)9 Μαΐου, 2009 - 12:57 ΠM
ΓNHΣIA KOYKΛAPA.ΘA CE ΨHΦIΣΩ MONO ΓIATH ΘEΛΩ NA CE ΞANAΔΩ. H EKΔIKHΣH THΣ EΞYΠNHΣ ΞANΘIAC.
 6. JOHN DEVLIN9 Μαΐου, 2009 - 2:58 ΠM
NO CLIFF ,SO FAIR AND SO TERRIBLE,HAS CLAIMED MORE WILLING WRECKS OF HEARTS OF MEN,EACH PEARL AROUND YOUR NECK,A TEAR SHED IN WRATH,A TEAR SHED IN VAIN....
PLEASE,DO NOT TAKE OFFENCE IF MY VERSES FALL FAR SHORT OF DOING JUSTICE TO YOUR BEAUTY, I DEAL NEITHER IN HUMAN SOULS ,NOR WORDS,BUT IN STEEL AND STONE.....OH,HOW I LONG TO KISS YOU....
 7. κουταβάκι- ούφο9 Μαΐου, 2009 - 11:01 MM
Ζήτω η κατηγοριοποιημένη ξανθιά!!!!!!!!!!!!!! πάρ’ τους τις ταυτότητες!!!
;oo
 8. Αγγελική από Χαλάνδρι9 Μαΐου, 2009 - 11:04 MM
Συμφωνώ με την Κατερίνα η Ευγενία σίγουρα είναι από μακριά καλύτερη από όλες τις απόψεις, ελπίζω αυτό να μην αποτελέσει εμπόδιο στο να βγει πρώτη.
 9. christos9 Μαΐου, 2009 - 11:39 MM
eugenia kopela mou eisai para polu omorfh kai exeis kai endiaferouses apopseis gia thn psychologia, alla ti theleis kai mplekesai me auta ta kykломata kai tis psyfofories? mou fainesai arketa eksipni gia na katalabeis oti ta potelesmata duskola tha einai antikeimenika. elpizo na kano lathos!
 10. ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΗΣΤΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΓΕΛΙΚΗ10 Μαΐου, 2009 - 2:13 ΠM
Η ΕΥΓΕΝΙΑ, ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΤΗΝ ΞΕΡΩ ΚΑΙ ΗΤΑΝ ΤΟΤΕ ΣΤΗΝ ΠΡΩΙΜΗ ΕΦΗΒΕΙΑ,ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ ΔΕΝ ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΕΙ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΓΥΡΩ ΤΗΣ. ΤΟ ΝΑ ΠΑΕΙ ΚΑΛΑ ΣΕ ΑΥΤΑ ΤΑ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΩΣ ΜΙΑ ΚΟΡΩΝΙΔΑ ,ΕΝΑ ΕΠΙΣΤΕΓΑΣΜΑ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΤΗΣ,ΠΟΥ ΘΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΔΩΣΕΙ ΕΝΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΤΟΝΟ ΚΑΙ ,ΙΣΩΣ,ΘΑ ΚΑΝΕΙ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΒΛΕΠΟΥΝ ΣΑΝ ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ ΜΕ ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΗ ΤΑΣΗ ΝΑ ΚΙΝΗΘΕΙ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΠΕΠΑΤΗΜΕΝΗΣ.
ΕΑΝ ΔΙΑΚΡΙΘΕΙ ΕΧΕΙ ΚΕΡΔΙΣΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΤΟ ΔΙΑΣΗΜΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΥΜΒΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΘΕΤΙΚΗ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΟΡΟΥ,ΑΝ ΔΕΝ ΔΙΑΚΡΙΘΕΙ,ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΧΑΣΕΙ ΟΥΤΕ Η ΙΔΙΑ ,ΟΥΤΕ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΚΑΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΠΑΙΡΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΤΟΛΜΗΣΑΝ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ.
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ,ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ,ΑΣΥΜΒΑΤΟΤΗΤΑ ΜΕΤΑΞΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΩΣ ,Η ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΘΙΣΤΑ ΤΟΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΑΡΜΟΝΙΚΟ Η ΧΥΔΑΙΟ ΚΑΙ Η ΕΥΓΕΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΕΞΥΠΝΗ ΚΑΙ ΑΦΟΣΙΩΜΕΝΗ ΣΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΔΑΚΥΒΕΥΘΕΙ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ.
ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΚΡΙΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ,Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΑΞΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΕΝ ΦΟΒΑΤΑΙ ΝΑ ΑΝΤΙΠΑΡΑΤΕΘΕΙ ,ΕΝ ΓΝΩΣΕΙ ΤΟΥ ,ΣΤΗΝ ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΞΙΑ ΠΑΝΤΑ,
ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΑ,ΔΙΑΠΡΕΠΕΙ.
ΕΥΓΕΝΙΑ ,ΕΠΑΝΩ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΘΥΜΗΣΟΥ ΟΤΙ Η ΤΥΧΗ ΒΟΗΘΑΕΙ ΤΟΥΣ ΤΟΛΜΗΡΟΥΣ ΚΑΙ ΟΤΙ ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΑΝ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΚΡΙΘΕΙ ΩΣ ΟΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΕΡΟΙ....ΜΕ ΤΗ ΝΙΚΗ !!!!!!!!!!!!!!!
 11. swtiria kai maria10 Μαΐου, 2009 - 10:34 MM
eugenia eisai mia kouklitsa!!! sou euxomaste na ta pas kala sta kallisteia. su azizei i prwti 8esh!!!

12. faidon11 Μαΐου, 2009 - 7:24 ΠΜ
ainte gera re eugenia kouklara ise partous ta sovtraka...
fillia polla
13. Lela11 Μαΐου, 2009 - 12:16 ΜΜ
ΕΙΣΑΙ ΘΕΑ.....ΜΕ ΤΑ SEXY ΕΣΩΡΟΥΧΑ.....
14. τσιπουρα11 Μαΐου, 2009 - 2:18 ΜΜ
Ξανθια οπτασια σου ευχομαι να σκισεις! Καλη επιτυχια, μην κολωνεις πουθενα!
15. [ΝΕΣΤΩΡ](#)11 Μαΐου, 2009 - 7:02 ΜΜ
ΕΣΚΙΣΕΣ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟΝ ΑΥΤΙΑ , ΣΕ ΨΗΦΙΖΩ ΓΙΑ ΝΑ ΣΕ ΞΑΝΑΔΩ
16. [ΜΑΚΗΣ](#)11 Μαΐου, 2009 - 7:06 ΜΜ
ΕΙΣΑΙ Η ΑΝΑΓΕΝΗΣΗ
ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΜΟΝΟ
17. [ΨΥΧΑΚΙΑΣ](#)11 Μαΐου, 2009 - 9:41 ΜΜ
ΤΕΤΟΙΑ ΨΥΧΟΛΟΓΟ ΘΕΛΩ ΝΑ ΜΕ ΓΙΑΤΡΕΨΕΙ.ΦΑΤΟΥΣ ΟΛΟΥΣ.
18. [ΨΥΧΑΚΙΑΣ](#)11 Μαΐου, 2009 - 9:44 ΜΜ
ΜΟΝΟ ΤΕΤΟΙΑ ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ ΘΕΛΩ ΝΑ ΜΕ ΓΙΑΤΡΕΨΕΙ.
19. Gourounitsa12 Μαΐου, 2009 - 1:39 ΠΜ
Ευγενεια ,
Παντα το πρωινο του Αυτια ειναι απολαυση.Σημερα ήταν πανδεσια.
Σε φιλω με την νικη,
20. [ΨΙΡΑΣ](#)12 Μαΐου, 2009 - 4:43 ΜΜ
ΚΣΕΚΙΝΗΣΕ POLY ΚΑΛΑ Ο ΑΦΤΙΑΣ ΧΤΕΣ.BRAVO GENNY
21. [CRISTHINE](#)12 Μαΐου, 2009 - 8:09 ΜΜ
ΤΟΥΣ ΕΧΕΙΣ ΚΕΡΔΙΣΕΙ ΟΛΟΥΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ.ΔΑΓΚΩΤΟ
ΕΥΓΕΝΙΑ
22. [ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ](#)12 Μαΐου, 2009 - 8:39 ΜΜ
ΟΛΑ ΠΑΝΕ ΚΑΛΑ.ΜΠΡΑΒΟ ΤΟ ΑΕΙΖΕΙΣ.ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΕΙ ΚΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ.
23. VASO12 Μαΐου, 2009 - 11:41 ΜΜ
ΠΡΟΣ CRISTINE ΚΑΙ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ,
ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΜΕ ΤΗΝ CRISTINE, ΚΥΡΙΩΣ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ
ΑΠΟΤΗΝ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΚΑΝΩ ΤΙΣ ΙΔΙΕΣ ΕΥΧΕΣ ΜΕ ΤΟ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ, ΑΛΛΑ ΔΙΑΤΗΡΩ
ΤΙΣ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ ΜΟΥ. ΘΑ ΔΕΙΞΕΙ.
ΕΥΓΕΝΙΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ ΣΟΥ!!!
24. Ο ΚΕΡΒΕΡΟΣ13 Μαΐου, 2009 - 12:26 ΠΜ
ΜΑΝΑΡΑ ΜΟΥ ,ΕΣΕΝΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΕΙΧΕ ΦΕΡΕΙ ΤΟ ΑΦΕΝΤΙΚΟ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΚΑΙ ΟΧΙ
ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΒΙΤΣΙΟΖΑ ΤΗΝ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ !!!
ΤΡΕΙΣ ΨΗΦΟΥΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΡΑ ΜΟΥ !!!
25. ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ13 Μαΐου, 2009 - 3:31 ΜΜ
ΤΟ ΕΜΑΘΑ ΑΠΟΤΟΜΑ, ΜΟΥ ΠΗΡΕ 5 ΜΕΡΕΣ ΝΑ ΖΥΓΙΣΩ ΤΑ ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΚΑΙ
ΑΚΟΜΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΙΑΦΩΝΩ.
ΑΛΛΑ ΑΝ ΕΧΕΙΣ ΠΟΤΕ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΙ ΕΝΑ ΑΝΘΡΩΠΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΕΙΣ
ΝΑ ΣΤΑΘΕΙΣ ΔΙΠΛΑ ΤΟΥ ,ΑΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ ΟΤΙ ΣΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ
ΚΑΛΟΣ, ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΣΟΥ ΣΕ ΑΥΤΟΝ.
ΑΝ ΔΕΝ ΨΗΦΙΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΜΟΥ ΜΑΘΗΤΡΙΑ ΘΑ ΕΧΕΤΕ ΧΑΣΕΙ ΜΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ
ΚΑΝΕΤΕ ΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΜΑΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟ.
ΣΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ ΔΕΝ ΕΛΕΙΨΕ ΠΟΤΕ.
26. Iuro13 Μαΐου, 2009 - 5:15 ΜΜ
η γυναικα του αυτοκρατορα δεν φθανει μονο να ΕΙΝΑΙ σεμνη πρεπει και να φαινετε
ανεξαρτητα τι σοι ειναι ο αυτοκρατορας και η αυτοκρατοριατου.η ευγενια ειναι ομορφη
εξυπνη και σιγουρα θα βρει πιο καλογουστο τροπο να αξιοποιησει τα ταλεντα της.ΜΙΑ ψηφο
στην ευγενια
27. [kokotas](#)13 Μαΐου, 2009 - 6:16 ΜΜ
ΑΝΟΙΞΑΝ ΟΙ ΟΥΡΑΝΟΙ
ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΜΕΝΑ
ΑΝΟΙΞΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΡΙΣΑ ΕΣΕΝΑ.
<>
28. Billy14 Μαΐου, 2009 - 3:14 ΜΜ
Σε επίπεδο αισθητικής και καλού γούστου η παρουσία της Ευγενίας στο διαγωνισμό όχι μόνο
κοσμεί τη διαδικασία, αλλά θα μπορούσε επίσης να θεωρηθεί ένα τεστ όχι μόνο για τα
αισθητικά κριτήρια των αναγνωστών της εφημερίδας που οργανώνει το διαγωνισμό, αλλά

του ευρύτερου κοινού που παρεμβαίνει ως ψηφοφόρος σε αυτόν. Είναι ίσως μια ευκαιρία για να καταδειχτεί ότι τα κριτήρια της ομορφιάς και της φινέτσας έχουν πλέον αλλοιωθεί σε τέτοιο βαθμό ώστε προφανείς συγκρίσεις υπέρ της Ευγενίας μπορούν ενδεχομένως να τεθούν υπό αμφισβήτηση από μια μεγάλη μερίδα της κοινής γνώμης που συμμετέχει περίπου ως εκ των προτέρων οπαδός ή άμεσο φιλικό περιβάλλον διαφόρων διαγωνιζομένων κάνοντας ό,τι μπορεί για να αναδείξει τη δική του επιλογή. Όπως λένε δείξε μου το φίλο σου να σου πω ποιος είσαι... Όσο για το Luro, θα του έλεγα ότι αν πρόσεχε τις φωτογραφίες που πρότεινε η Ευγενία με κάποιες άλλες θα διαπίστωνε ακόμα και αυτήν την ηθική διάσταση της «γυναίκας του αυτοκράτορα» τη θέση του οποίου θα εποφθαλμιούσαν πολλοί άντρες. Δε χρειάζεται να ευχηθεί κανένας καλή επιτυχία στην Ευγενία γιατί έτσι κι αλλιώς ανεξάρτητα της ψηφοφορίας η επιτυχία είναι δεδομένη.

29. JOHN DEVLIN¹⁴ Μαΐου, 2009 - 7:43 MM

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΥΣΤΟΧΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΠΕΡΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΔΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ BILLY ,ΤΟΣΟ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΟΣΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΗΜΕΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥΣ.

ΙΔΙΩΣ Η ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΙΑ ΚΑΙ ΜΕ ΒΡΙΣΚΕΙ ΑΠΟΛΥΤΑ ΣΥΜΦΩΝΟ.

ΔΥΣΤΥΧΩΣ ,ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΙ Η ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΟΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟ ΧΩΡΟ ΕΧΟΥΝ ΑΡΧΙΣΕΙ ΝΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΥ ΚΟΙΝΟ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΖΕΤΑΙ ΕΝΑ ΘΕΜΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟ,ΣΕ ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ,ΤΙΘΕΤΑΙ ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΙΚΑΣΤΙΚΟ.

ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΕΚ ΤΟΥΤΟΥ, «ΗΘΙΚΟΛΟΓΙΚΕΣ » ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΑΤΟΠΕΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΚΑΙ ΑΦΟΡΟΥΝ ΚΑΤΙ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΠΤΕΤΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΒΟΛΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΚΡΙΝΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΟΥ ΠΟΙΟΥ ΤΟΥ «ΚΡΙΝΟΜΕΝΟΥ».

ΙΣΤΟΡΙΚΑ,ΠΑΝΤΩΣ,ΟΣΟΙ [ΚΑΙ ΟΣΕΣ] ΔΕΝ ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΝ ΤΗΝ ΜΕΓΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΒΑΘΜΟΥ [Η ΠΟΣΟΣΤΟΥ] ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΤΟΥΣ ΩΣ ΑΥΤΟΣΚΟΠΟΥ,ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΕΣ,.....

30. GIANNIS¹⁴ Μαΐου, 2009 - 10:25 MM

eida polles kopeles alla giati mono edw grafoun polu??? a zerw spania vlepete asteria na einai sti gh e?? em ti na kanoume tetoia einai liga kai auta mono otan feloun to dixnoun kai twra apla den to dixnei alla ta tiflonei ola!!!!!!

31. ALEX¹⁴ Μαΐου, 2009 - 11:21 MM

Συνοψίζοντας και ανακεφαλαιώνοντας όπως μπορώ όλα τα παραπάνω πολύ ενδιαφέροντα σχόλια: 1. ούτε εγώ Ευγενία κατάλαβα τι ήθελες να αποδείξεις με τη συμμετοχή σου σε αυτό το διαγωνισμό – και επιλέγω να στο πω δημοσίως γιατί ξέρω ότι έχεις τη μαγκιά να λες στους άλλους ιδίως όταν κάτι σε ενοχλεί «Βγες να το πεις δημόσια». Δεν ξέρω ακόμα αν μέχρι σήμερα και εσύ η ίδια έχεις βγάλει κάποια συμπεράσματα. 2. Εντούτοις, απορώ με τη στάση σου σχετικά με τη διαδικασία της ψηφοφορίας. Εξηγούμαι: είναι σαφές ότι όλες οι διαγωνιζόμενες στο μέτρο των δυνατοτήτων τους κινητοποιούν τις προσωπικές ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ σχέσεις τους αναζητώντας υποστήριξη. Είναι οι κύκλοι ή οι παρέες των γνωστών, φίλων, συμφοιτητών, συναδέλφων κλπ. οι οποίοι ΔΕΝ ΤΙΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΩΣ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΚΡΙΤΕΣ, ΑΛΛΑ ΩΣ ΟΙΚΕΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ – ΩΣ «ΟΠΑΔΟΙ ΤΟΥΣ». Και το κάνουν χρησιμοποιώντας τα προσωπικά τους PC, όπως και εκείνα των φίλων και γνωστών – αλλά και εκείνα των internet cafe: τα ίδια άτομα (ας πούμε 50 – 100 φίλοι) γυρίζουν παντού ψηφίζοντας και ξαναψηφίζοντας την υποψήφια του κύκλου τους, εκείνη που υποστηρίζουν. Αυτό είναι κάτι παραπάνω από φανερό. Δεν νομίζω ότι θέτει ένα ζήτημα διοργάνωσης ή εγκυρότητας της διαδικασίας. Ίσως μάλιστα θα μπορούσε κανένας να πει ότι επιβεβαιώνεται μια γνωστή κοινωνιολογικά τάση ομαδοποιήσεων: τα κύρια κριτήρια επικράτησης ενός υποψηφίου σε μια τέτοια, ηλεκτρονική μορφή έκφρασης της κοινής γνώμης είναι α) το εύρος των κολλητών και οπαδών του και β) ο φανατισμός με τον οποίο υποστηρίζουν τον «δικό τους άνθρωπο». Καταλαβαίνεις ελπίζω ότι σε αυτό το πεδίο, για προφανείς κοινωνιολογικούς λόγους, το εύρος των δικών σου φίλων παρέας [που θα λειτουργούσαν ως «οπαδοί σου»] είναι πολύ μικρότερο από εκείνο των περισσότερων υποψηφίων. Αυτό φαίνεται και από τα σχόλια ακόμα που σου γράφουν πολλοί φίλοι σου οι οποίοι όχι μόνο απορούν για την συμμετοχή σου, αλλά είναι και επικριτικοί ως προς την ίδια τη λογική των καλλιστείων. Με ένα λόγο, καλώς ή κακώς σνομπάρουν τον ίδιο το θεσμό και δεν επιθυμούν καθόλου να εμπλακούν στις διαδικασίες στις οποίες εσύ συμμετέχεις, ενώ κατά τη γνώμη τους δεν θα έπρεπε να το είχες κάνει. Σου απομένει λοιπόν ο επαγγελματικός, φοιτητικός και συναδελφικός σου κύκλος: θα ήταν ενδεχομένως μαζικοί ψήφοι

συναδελφικής θεσμικής υποστήριξης που οι άλλες συνυποψήφίες σου φαίνονται να έχουν ήδη κεφαλαιοποιήσει. Εσύ όμως δεν θέλησες όπως φαίνεται με κανέναν τρόπο, ως σήμερα τουλάχιστον, να αξιοποιήσεις αυτό το επαγγελματικό περιβάλλον υπέρ σου. Γιατί άραγε; Μήπως ντρέπεσαι; Αλλά τότε γιατί μπήκες σε αυτό το παιχνίδι; Μήπως για λόγους εντιμότητας; Μα ακριβώς φαίνεται ότι δεν έχεις καταλάβει τους πραγματικούς κοινωνικούς όρους με τους οποίους διεξάγονται και αποδίδουν αποτελέσματα οι ηλεκτρονικές ιδίως ψηφοφορίες. Πρόκειται ενδεχομένως για ένα θεωρητικό πρόβλημα που δεν θα το συζητήσουμε εδώ, αλλά που καθιστούν τη στάση σου και τη συμμετοχή σου σε αυτό το διαγωνισμό αντιφατικές. Κατά τη γνώμη μου οφείλεις να αξιοποιήσεις άμεσα το επαγγελματικό σου περιβάλλον, κινητοποιώντας το. Εγώ προσωπικά θα κινηθώ από αύριο προς αυτή την κατεύθυνση χωρίς να μου το έχεις ζητήσει αν διαφωνείς τηλεφώνησε μου. Φιλικά και συναδελφικά Άλεξ

32. [STELIOS](#) 15 Μαΐου, 2009 - 9:27 ΠΜ

ΜΠΡΑΒΟ ΕΥΓΕΝΙΑ

ΠΕΡΑΣΕΣ ΕΝΑ ΜΥΝΗΜΑ ΟΛΟΙ ΜΑ ΟΛΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΤΙ ΚΑΛΟ ΝΑ ΔΕΙΞΟΥΜΕ

ΜΗ ΦΟΒΑΣΤΕ ΛΟΙΠΟΝ

ΜΠΡΑΒΟ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΑΛΛΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΠΟΥ ΤΟΛΜΑΝΕ

33. Αγγελική από Γκυζη 15 Μαΐου, 2009 - 8:06 ΜΜ

Μπορείτε να με χαρακτηρίσετε κακία, ποσως...με συγχωρείτε αλλά θεωρώ ότι μια γυναίκα με βλέψεις σε καριέρα ψυχοθεραπευτριάς δεν έχει καμία θέση εδώ! Και σχολία του τυπου ~Οι σχέσεις της με τους άντρες είναι πολύ καλές, αφού –όπως λέει η ίδια– «μ' αγαπάνε, ακόμα και όταν τους απορρίπτω». Ωστόσο, ο άντρας που θα της κινήσει το ενδιαφέρον θα πρέπει να ξέρει να «μεταμορφώνεται», για να αντιμετωπίσει τις διακυμάνσεις του χαρακτήρα της~ θυμίζουν συνοψη οπισθοφυλλου ΑΡΛΕΚΙΝ. Αυτά τα σχολία μου βγαζουν και μια αλαζονεία. Για να μην αναφερθώ στο ότι χαρακτηρίζει τους ασθενείς της ~πελατες~!!!! Προσεξε κοριτσάκι μου ανοητό μη βρεθεί στο δρόμο σου `πελατης` που δε θα μπορέσεις να κουμανταρεις και θα πρεπει εσυ να προσαρμοστείς στις διακυμάνσεις του χαρακτήρα ΤΟΥ.....ΕΛΕΟΣ!!!

34. Iuro15 Μαΐου, 2009 - 10:20 ΜΜ

στην ινδία πριν μερικά χρόνια προσπάθησαν να περσούν τον θεσμο των καλλιστείων τυπου χολιγουντ και τότε ολη ηινδικη κοινωνία τ αρνηθηκε και πρωτες οι πανεμοφες γυναικες που ντυμενες με την παραδοσιακη φορεσια εξαγριωμενες τους εβαλαν φωτια και τα εκαπαν φωναζοντας » δεν χρειαζομαστε τα σκατα του του πολιτισμου σας». Α και κατι ακομα »οταν ακουω κουλτουριαριδες τραβαω πιστολι» Νομιζω οτι το ειπε ο Μπρετον. Οσο για τον αυτοκρατορα θα τον συμβουλεβα να ειναι Μαρκος Αυριλιος και οχι Καλλιγουλας

35. JOHN DEVLIN 16 Μαΐου, 2009 - 2:53 ΠΜ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΠΟ ΓΚΥΖΗ ΚΑΙ ΚΟ ΛΥΡΟ.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΕΜΠΕΡΙΣΤΑΤΩΜΕΝΗ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΝΑΠΑΡΑΓΟΜΕΝΟ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ

ΣΑΣ ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΩ ΟΤΙ ΕΝΑ ΩΡΙΣΜΕΝΟ ΥΦΟΣ ΜΕ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΩΡΙΣΜΕΝΑ ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΘΙΣΤΑ ΣΑΦΕΣ ΟΤΙ Ο ΣΧΟΛΙΑΣΤΗΣ ΙΣΟΡΡΟΠΕΙ ΠΑΝΩ ΣΤΟ

ΛΕΠΤΟ ΣΧΟΙΝΙ ΠΟΥ ΧΩΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΚΑΛΟΠΙΣΤΗ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΥΣΤΕΡΟΒΟΥΛΟ ΜΙΣΟΣ.

ΑΛΛΑ ,ΠΕΡΑΝ ΑΥΤΟΥ.

ΔΥΟ ΓΝΩΣΤΙΚΕΣ Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΜΠΟΡΕΙ ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ

ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΗΣ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ ΝΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΚΑΙ

ΝΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΩΣ ΑΣΥΜΒΑΤΕΣ,ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΕΦ ΟΣΟΝ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΑΖΟΜΕΝΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ,ΜΙΑ ΓΝΩΣΤΙΚΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΑΝΤΙΠΑΡΑΤΙΘΕΤΑΙ ΜΕ

ΕΝΑ ,ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ ,ΕΙΚΑΣΤΙΚΟ ΦΥΣΙΚΟ ΠΡΟΣΟΝ Η ΟΜΑΔΑ ΠΡΟΣΟΝΤΩΝ.

ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ,ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ,ΕΤΕΡΟΚΛΗΤΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΜΗΝ

ΣΥΝΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ ΦΟΡΕΑ ,ΚΑΤ'ΕΠΙΛΟΓΗΝ Η ΕΞ ΑΝΑΓΚΗΣ.

ΠΡΟΣΦΙΛΕΣΤΑΤΗ ΜΟΥ ΚΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗ,ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΨΗ ΜΟΥ,ΤΟ ΣΦΑΛΜΑ ΤΟ

ΟΠΟΙΟ ΔΙΑΠΡΑΤΕΤΕ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ DE FACTO ΘΕΩΡΕΙΤΕ ΟΤΙ Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΡΩΜΗ

ΚΑΙ Η ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΑΡΜΟΝΙΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΣΥΝΥΠΑΡΞΟΥΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΑ

ΣΤΕΓΗ.

ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΝΑΙ ,ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟ ΜΙΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΤΑΣΕΩΣ ΠΟΥ ΕΠΙΒΡΑΒΕΥΕΙ ΤΗΝ «ΚΑΛΛΙΓΡΑΜΜΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΠΥΓΟΝ

» [ΚΑΙ ΔΗ ΞΑΝΘΙΑ] ΥΠΑΡΞΗ Η ΟΠΟΙΑ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙ ΤΗΝ ΑΔΥΝΑΜΙΑ

ΤΗΣ ΑΡΘΡΩΣΕΩΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΝΟΗΜΟΝΟΣ ΛΟΓΟΥ Η ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΩΣ

ΕΠΑΡΚΟΥΣ ΟΡΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΚΕΨΕΩΣ,ΠΑΡΑ ΣΗΜΕΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΝΤΙΦΑΣΕΩΣ

ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΕΙΔΟΥΣ.

ΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΤΗΣ ΚΑΣ ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗ [ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ,ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΔΙΑΚΥΒΕΥΟΥΝ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΟ ΕΥΡΥ ΚΟΙΝΟ ΓΙΑ ΑΥΤΟΥΣ ,ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΣΕ ΤΕΤΟΙΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΕΚΜΑΥΛΙΣΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ] ΔΙΑΤΕΙΝΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΘΡΕΥΤΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ. ΘΑ ΣΑΣ ΠΡΟΤΕΙΝΑ ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ ΛΙΓΟ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΗΣ ΥΠΟΨΗΦΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΑΝΑΡΩΤΗΘΕΙΤΕ ΑΝ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΔΙΑΒΛΕΠΕΤΕ ΟΓΚΟ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΚΗ ΓΙΑ ΝΑ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΕΙ ΤΟ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΩΣ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟ ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΜΕ ΤΟ ΧΑΜΑΙΡΠΕΣ ΣΑΡΚΙΚΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ,ΤΟΝ ΘΕΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΙΑΒΟΛΟ ,ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ,ΣΕ ΕΝΑ ΕΝΙΑΙΟ ΣΥΝΟΛΟ, ΠΟΥ ΤΕΛΙΚΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΗ. ΕΓΩ ,ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ,ΦΟΒΟΥΜΑΙ ΟΤΙ ΒΛΕΠΩ.

ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ «ΑΝΔΡΟΛΟΓΙΑ» ΤΗΣ ΥΠΟΨΗΦΙΑΣ,ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΣΑΣ ΤΡΟΜΑΖΕΙ ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΛΟΓΟΝ ΤΗΣ ΔΗΛΩΣΕΩΣ.

ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΚΑΠΟΙΟΣ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΚΑΤ'ΑΡΧΑΣ ΔΕΝ ΘΑ ΑΠΕΤΡΕΠΕ ΕΑΥΤΟΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΝΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙ ΤΗΝ ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΙΚΑ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟΥ ΤΩΝ ΠΡΟΣΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ,ΘΑ ΕΙΧΕ ΑΡΚΕΤΗ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑ ΚΑΙ ΕΝΤΙΜΟΤΗΤΑ ,ΕΦ ΟΣΟΝ ΑΠΕΡΡΙΠΤΕΤΟ ,ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΙ ΟΤΙ Η ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΕΓΙΝΕ ΜΕΤΑ ΛΟΓΟΥ ΓΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΠΟΜΕΝΩΣ ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΧΕ ΚΑΝΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΝΑ ΑΓΑΠΑ ΤΗΝ ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΟΥ ΟΤΙ ,ΤΕΛΙΚΑ,Ο ΕΡΩΤΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΥΠΟΣΥΝΕΙΔΗΤΟ ΘΑΥΜΑΣΜΟ ΠΟΥ ΤΡΕΦΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΜΑΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΝΑ ΤΙΣ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΟΥΜΕ ΣΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΓΟΝΙΔΙΑ. ΤΕΛΙΚΑ ΕΡΩΤΕΥΟΜΑΣΤΕ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΚΑΙ ΕΜΑΣ Η ΟΤΙ ΘΑ ΘΕΛΑΜΕ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΣΑΝ ΚΑΙ ΕΜΑΣ. [Η ΝΑ ΠΑΡΑΞΕΙ ΚΑΤΙ ΣΑΝ ΕΜΑΣ]

ΘΑ ΣΑΣ ΔΩΣΩ ΕΝΑ ΚΑΠΟΙΟ ΔΙΚΙΟ ,ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΑ ΠΕΡΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΩΝ ΤΟΥ ΙΔΑΝΙΚΟΥ ΓΥ'ΑΥΤΗΝ ΑΝΔΡΑ ,ΑΝ ΚΑΙ ΘΑ ΕΛΕΓΑ ΟΤΙ Ο ΟΡΟΣ «ΕΥΚΑΜΨΙΑ» Η «ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΙΚΟΤΗΤΑ» ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΥΜΗΤΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ. ΝΑΙ,Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΕΝΑ ΙΣΤΙΟΠΛΟΙΚΟ ΣΚΑΦΟΣ ΠΟΥ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΡΑΧΗ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΡΟΜΑΝΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΣΥΜΒΑΘΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΑΡΜΟΝΙΑΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΕΠΕΙ ΜΙΑ ΣΧΕΣΗ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ,ΕΝΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΦΟΡΟ ΠΟΥ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΣΕ ΕΝΑ ΤΥΦΩΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΕΣ ΘΕΑΜΑ.

ΚΑΙ ΣΑΣ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΚΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΟΥ,ΜΗΝ ΤΗΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΤΕ «ΑΝΟΗΤΗ» ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΑΝ ΔΕΝ ΑΠΕΧΕΙ ΠΟΛΥ ΗΛΗΚΙΑΚΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΡΙΤΣΙ. ΑΝ ΗΤΑΝ ΑΝΟΗΤΗ,ΑΝ ΕΣΕΙΣ ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΑΤΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ,ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΝΑΤΕ ΚΑΝ ΤΟΝ ΚΟΠΟ ΝΑ ΑΣΧΟΛΗΘΕΙΤΕ ΜΑΖΙ ΤΗΣ ΚΑΙ ΝΑ ΣΧΟΛΙΑΣΕΤΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΥΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ,ΚΑΙ ΕΓΩ ΔΕΝ ΘΑ ΕΚΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΠΟ ΝΑ ΣΑΣ ΑΝΤΙΚΡΟΥΣΩ ΣΤΟΥΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΥΣ ΣΑΣ. ΑΡΑ ,ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΞΕΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΚΑΙ ΤΟ ΞΕΡΑΜΕ ΠΡΙΝ ΚΑΝ ΑΝΟΙΞΟΥΜΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ ΜΑΣ.

ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΜΑΣ ,ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ,ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΡΑΓΜΑ ,ΕΝΑ ΕΞΑΙΡΕΤΟ ΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΦΟΒΑΤΑΙ ΝΑ ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΧΕΙ ΠΛΟΥΣΙΟΠΑΡΟΧΑ ΚΑΙ ΤΟ ΟΠΟΙΟ,ΠΙΘΑΝΟΤΑΤΑ ,ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΘΑ ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΜΕ ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΩ . ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΑΡΜΟΝΙΑ ΜΟΡΦΗΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

ΚΑΙ, ΑΓΑΠΗΤΕ ΜΟΥ ΚΥΡΙΕ ΛΥΡΟ, ΚΑΙ ΕΓΩ ΑΝ ΗΜΟΥΝ ΙΝΔΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΚΑΝΑ ΤΟ ΙΔΙΟ,ΜΑΛΛΟΝ ΘΑ ΕΚΑΝΑ ΤΟ ΙΔΙΟ. ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΚΑΙ ΧΑΙΡΟΜΑΙ ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΠΑΡΝΕΙΤΑΙ ,ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΑ ,ΚΑΝΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΛΛΑ ΔΕΙΧΝΕΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΗΦΑΝΟΣ ΓΥ'ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ.

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΣ,ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ,ΑΛΛΑ ΞΕΡΩ ΔΥΟ ΠΡΑΓΜΑΤΑ.

ΤΟ ΕΝΑ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ,ΜΑΛΛΟΝ ΤΟ ΙΔΙΟ ΒΛΕΜΜΑ [ΕΣΤΩ ,ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΙΑ ΑΝ ΠΙΣΤΕΨΟΥΜΕ ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ] ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΔΕ Ο ΚΑΙΣΑΡΑΣ ΝΑ ΦΩΤΙΖΕΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ,ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΒΙΑΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ,ΑΛΛΑ ΤΡΑΒΑΩ ΠΙΣΤΟΛΙ ΟΤΑΝ ΒΛΕΠΩ ΦΑΝΑΤΙΚΟΥΣ.

ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗΝ ΜΑΚΡΥΓΟΡΗΣΑ.

36. [BASILHS](#) 16 Μαΐου, 2009 - 10:02 ΠΜ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΠΟ ΓΚΥΖΗ :

ΟΙ ΨΥΧΟΛΟΓΟΙ ΠΑΝΕ ΠΑΝΤΟΥ ΜΗ ΦΟΒΑΣΑΙ ΞΕΡΟΥΝ ΤΙ ΚΑΝΟΥΝ ΟΛΑ ΤΑ ΑΣΧΗΜΑ ΠΑΡΑΓΜΑΤΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΞΩ ΣΤΟ ΦΩΣ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

37. Συναδελφος 16 Μαΐου, 2009 - 10:46 ΠΜ

δυσκολο το θεμα...Ως πολυπειρος συναδελφος Ευγενια μου θα σου συνιστουσα τουλαχιστον να εισαι προσεκτικη με τους μελλοντικους ασθενεις σου. Πως μπορει η θεραπεια που θα τους

παρεχεις να είναι αποτελεσματική? Αν σε γνωρίσουν μέσα απ' την on-line προβολή σου φοβούμαι ότι θα εμφανιστεί ένα τεραστίο και ίσως ανυπερβλήτο θέμα μεταβίβασης...Περιμένω τα σχόλια σας.

38. Αγγελική από Γκυζή 16 Μαΐου, 2009 - 10:51 ΠΜ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΗ...δυστυχώς υπάρχουν αρρώστοι και επικίνδυνοι άνθρωποι εκεί έξω...Ελπίζω να υπάρχουν άτομα στο στενό της περιβάλλον που να την αγαπούν τόσο ώστε να είναι σκληροί μαζί της και να της λένε και αυτά που πονάνε αλλά χρειάζεται να συνειδητοποιήσει!

39. Αγγελική από Γκυζή 16 Μαΐου, 2009 - 11:03 ΠΜ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ ΚΟ. DEVLIN...υποκλινομαι μπροστα σας! δεν σας ειρωνευομαι. προφανως διαθετετε εμφυτη ευγενεια και αναμφισβητητες γνωσεις για την ανθρωπινη ψυχη..Θα ηθελα να τονισω οτι η γνωμη μου ειναι απαλλαγμενη απο φθονο και μισος! Εχω γνωρισει τη διαγωνιζομενη απο κοντα και φαινεται ατομο χαρουμενο, ευφυες και γεματο μπριο. Αλλα μην τα μπερδευουμε τα πραγματα. Τα διαφορου τυπου καλλιστεια υποβιβαζουν τη γυναικα ψυχη τε και σωματι. Δεν ειμαι η μονη που το υποστηριζω. Και ελπίζω να μην υποθεσει κανεις οτι ειμαι μια σκληροπυρηνικη, φθονερη και δυσμορφη φεμινιστρια! Αυτα που γραφω νομιζω οτι αποτελουν κοινη λογικη

40. JOHN DEVLIN 16 Μαΐου, 2009 - 12:19 ΜΜ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑ.ΑΓΓΕΛΙΚΗ.

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΠΟΛΥ , ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗΝ ΣΑΣ ΠΡΟΣΕΒΑΛΛΑ ,ΚΑΘ'ΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΤΡΟΠΟ ,ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΑΣ.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΟΥΤΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΙΚΡΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΓΝΩΣΗ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΨΥΧΗ ΔΙΑΘΕΤΩ ,ΟΥΤΕ ΕΙΧΑ ΠΟΤΕ ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΝΑ ΕΛΘΩ ΕΙΣ ΛΟΓΟΥ [ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΟΡΟΥ] ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΣΧΟΛΙΑΖΟΜΕΝΗ . Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΜΟΥ ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΣΑΣ ,ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ,ΟΥΤΕ ΕΜΠΙΘΕΙΣ ΠΙΣΤΕΥΩ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ, ΟΥΤΕ ΣΤΕΡΟΥΜΕΝΕΣ ΚΟΙΝΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ ,ΕΓΚΕΙΤΑΙ ΣΤΟ ΟΤΙ Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑ ,Η ,ΙΣΩΣ,Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΑΥΤΗΣ , ΜΕ ΟΔΗΓΕΙ ΝΑ ΘΕΩΡΩ ΩΣ ΩΡΑΙΟ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΠΡΟΦΑΝΗ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΟΤΙ ΣΕ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΔΟΜΗΜΕΝΟ ΣΩΜΑ ΣΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΛΚΤΙΚΗ ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΕΝΑ ΑΡΤΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΔΕΚΤΙΚΟ «ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΕΩΣ » ΜΕ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΟΡΟΥ.

Η ΑΝΤΙΡΗΣΗ ΜΟΥ [ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΜΟΥ] ΣΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΑΣ ,ΠΕΡΑΝ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ,ΠΟΥ ΙΣΩΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΗ ,ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΕΠΟΙΘΗΣΗ ΜΟΥ ΟΤΙ ΣΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΚΤΙΘΕΝΤΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΓΡΑΠΤΩΣ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΚΠΙΕΦΡΑΣΜΕΝΕΣ ΜΕ ΟΡΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ Η ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΕΩΣ , ΚΑΤΙ ΤΕΤΟΙΟ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΨΙΑ ΥΠΟΒΟΣΚΟΥΣΗΣ ΕΜΠΙΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ,ΕΥΛΟΓΩΣ,ΘΑ ΟΔΗΓΟΥΣΕ ,ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΣΑΣ,ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΟΤΙ ΕΙΣΘΕ Η ΣΛΗΡΟΠΥΡΗΝΙΚΗ [ΜΑΚΡΑΝ ΕΜΟΥ Η ΥΠΟΨΙΑ ΟΤΙ ΣΚΕΦΘΗΚΑ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΔΥΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΥΣ] ΦΕΜΙΝΙΣΤΡΙΑ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ,ΔΕΝ ΕΙΣΘΕ.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΘΕΣΜΟΣ ΔΕΝ ΥΠΟΒΙΒΑΖΕΙ ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΚΑΝΕΝΟΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΕΓΓΕΝΗ ΑΞΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΕ ΑΥΤΟ ,ΠΟΛΥ ΑΠΛΑ ΔΙΟΤΙ ΕΝΑΣ ΘΕΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΠΡΟΣΩΠΟ ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ,ΛΕΙ ΤΟΥΡΓΙΚΟ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΟ ΣΧΗΜΑ ,ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΞΙΩΣΗ ΤΟΥ Η Η ΑΠΑΞΙΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΤΟΝ ΘΕΣΜΟ ,ΣΕ ΒΑΘΟΣ ΧΡΟΝΟΥ.

ΩΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ ΣΤΟ ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΜΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΜΟΥ ΣΧΟΛΙΟΥ,ΘΑ ΣΑΣ ΚΑΛΟΥΣΑ ΝΑ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΤΕ ΤΗΝ ΑΣΠΡΟΜΑΥΡΗ ,ΟΛΟΣΩΜΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΝΑ ΜΟΥ ΠΕΙΤΕ ΑΝ ΔΕΝ ΒΛΕΠΕΤΕ ΣΕ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΡΤΙΟΥ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΔΙΕΠΕΙ ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΟΜΗ ΣΤΗΝ ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΑΡΤΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ.

ΕΝΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΣΧΟΛΙΟ.

Η ΣΥΝΤΡΙΠΤΙΚΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΩΝ ΔΕΔΗΛΩΜΕΝΩΝ ,ΦΑΝΑΤΙΚΩΝ [ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΛΟΓΟΚΡΑΤΙΚΑ ΤΕΚΜΗΡΙΩΜΕΝΩΝ], ΦΕΜΙΝΙΣΤΡΙΩΝ ΔΙΑΓΟΥΝ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΜΙΖΕΡΟ ΒΙΟ [ΑΠΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ,ΑΝ ΟΧΙ ΑΠΟ ΠΛΕΥΡΑΣ ΥΛΙΚΗΣ ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ], ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΑΥΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΜΟΥ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΖΩΗΣ.

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΣ ΣΑΣ.

41. aggelikh k16 Μαΐου, 2009 - 12:48 ΜΜ

xairomai pou h upopsifiothta ths eugenias edose thn eukairia se diaforous erasitexnes

psixologizontes kai symplegmatikous diaforon eidon na mpourdologhsoun na hthikologhsoun kai telika na synnenohthoun metaksi tous kati pou spania epitygchanetai apo anthropous pasxontes apo diafora psixologika problhmata.

42. Αγγελικη απο Γκυζη16 Μαΐου, 2009 - 1:13 MM

Ευχαριστω πολυ Αγγελικη. Γνωρίζομαστε, ειμαστε και συναδελφοι και λυπαμαι που δειχνεις τετοια εμπαιθεια. Ο καθενας ομως δικαιουται να εκφραζει την αποψη του ειδικα για ατομα που εκτιθενται δημοσια. Επειδη φετος πηρες και συ το διπλωμα σου και δεν εχεις κανει ψυχοθεραπεια, νομιζω οτι δεν εισαι σε θεση να διαγνωσκεις ψυχολογικα προβληματα ακομα. Καλη επιτυχια στη σταδιοδρομια σου και ευχομαι να εισαι πιο επειικης με τους μελλοντικους σου ασθενεις.

43. Iuro16 Μαΐου, 2009 - 2:11 MM

επι τελους ανοιξα τους ασκους του αιολου, Και ρωτω »γιατι πρεπει να βγει καποια πιο ομορφη απ ολες μιας ολα ειναι νεα κοριτσα καλοφτιαγμενα μα διαθετουν ολες το ιδιο λιγο πολυ μυαλο ?» για φιλοδοξια, διαφημιση, για πλακα, για επιστημονικο πειραμα , για συμφερον? ναι ειμαι φανατικος,

44. alex16 Μαΐου, 2009 - 2:16 MM

Ευγενία αποφάσισα να ξαναγράψω σχόλιο απευθυνόμενος αποκλειστικά σε σένα σε άμεση συνάρτηση με το προηγούμενο δικό μου μήνυμα και με αφορμή τα σχόλια των διαφόρων που εμφανίζονται στο παρόν άρθρο.

Καταρχάς επαναλαμβάνω ότι δεν καταλαβαίνω γιατί αποποιήθηκες με έμφαση τη θεσμική υποστήριξη που είχες τη δυνατότητα να αποκτήσεις (1200 – 1500 περίπου ψήφους) από το ίδρυμα με το οποίο συνεργάζεσαι. Συμπεραίνω ότι για λόγους σοβαρότητας, εντιμότητας, σεβασμού της διαδικασίας κλπ. όπως εσύ καταλαβαίνεις αυτές τις έννοιες, αλλά προφανώς όχι οι συνυποψήφιες σου , ΑΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΘΕΣΗ ΠΟΥ ΕΜΦΑΝΩΣ ΘΑ ΕΙΧΕΣ ΣΕ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ. Προσωπικά δεν το καταλαβαίνω, αλλά σέβομαι την επιλογή σου πιστεύοντας ότι κάποιοι άλλοι λόγοι εκτός από τους προφανείς λόγους που αναφέρω σε οδήγησαν στην άρνηση της υποστήριξης του επαγγελματικού σου περιβάλλοντος.

Τώρα, όσον αφορά τα σχόλια διαφόρων τύπων που βρήκαν ευκαιρία να βγουν από τη μίζερη ζωής τους και να βγάλουν τα απωθημένα τους,

δεν είμαι σίγουρος ότι αξίζουν σχολιασμού. Η λεγόμενη «κοινή γνώμη» επειδή έχει δικαίωμα προφανώς να λέει θεωρεί ότι αυτά που λέει έχουν μια οποιαδήποτε αξία ή εγκυρότητα. Όπως ξέρεις αδιαφορώ για όλους αυτούς τους ανθρώπους τόσο όταν μοιάζουν με συμπλεγματικές πωλήτριες σούπερ μάρκετ που έχουν αποκτήσει απόψεις για την επιστήμη και ειδικότερα για την ψυχολογία, όσο και για κάποιους άλλους δυστυχείς που νομίζουν ότι ανήκουν στην ελίτ. Είναι καλύτερα να αφήνεις όπως είπε η aggeliki k παραπάνω να εκφράζονται και να συννενοούνται μεταξύ τους, ώστε να παρηγορούν τη δυστυχία τους και την κακομοιριά τους. Όπως θα διαπίστωσες ακόμα και «πωλήτριες σούπερ μάρκετ» για να αποκτήσουν κοινωνικό κύρος έρνουν συγκαταβατικό τόνο και «δίνουν συμβουλές», π.χ. σε αποκαλούν ανόητο κοριτσάκι. Γνωρίζοντας σε μπορώ να φανταστώ ότι κατά την ανάγνωση θα έχεις πάθει κρίση νευρικού γέλιου, σκεπτόμενη το προφίλ εσωτερικό και εξωτερικό των ανθρώπων αυτών, που τα σχόλια τους αναδεικνύουν και τα προβλήματα που θα έχουν με την εμφάνισή τους και με την κοινωνική τους παρουσία. Τώρα όσον αφορά για τον αυτοαποκαλούμενο «συνάδελφο» θα του συνιστούσα πρώτον να μην χρησιμοποιεί δύσκολες λέξεις όπως μεταβίβαση που αναδεικνύουν την ασχετοσύνη του σχετικά με λεπτές επιστημολογικές διακρίσεις μεταξύ ψυχολογίας και ψυχανάλυσης και τώρα που πλησιάζει και το καλοκαίρι με τέτοιες δύσκολες σκέψεις μπορεί να πάθει κουράζοντας το μυαλουδάκι του μηνιγγίτιδα.

Τέλος, τελικά ένας διαγωνισμός ομορφιάς είναι στις αρχές του καλοκαιριού και οι ωραίες ψυχολόγοι έχουν δικαίωμα να συμμετέχουν σε αυτόν όπως όλες οι άλλες ωραίες γυναίκες επιστήμονες ή μη. Θα σας πρότεινα επομένως την σοβαροφάνεια περί της επιστήμης να την κρατήσετε για τα καφενεία και τις παρέες στα οποία συχνάζετε. Εδώ προφανώς ο ρόλος της Ευγενίας δεν ήταν να σας κάνει ψυχοθεραπεία, παρότι τελικά τις παρέχετε πολύ καλό υλικό για εργασία και έρευνα.

Έχει αρχίσει το πράγμα να γίνεται διασκεδαστικό και ενδιαφέρον για τους κοινωνικούς επιστήμονες, γι' αυτό συγχαίρω τη διαγωνιζόμενη Ευγενία την απογευματινή και τις υπόλοιπες διαγωνιζόμενες.

Τέλος, επειδή πολύ θα αποτολήσουν να απαντήσουν στο σχόλιο μου θα τους προλάβω «μην παρουφολογείτε άλλο ρε παιδιά και καλό καλοκαίρι».

45. Αγγελικη απο Γκυζη16 Μαΐου, 2009 - 2:27 MM

LURO....προσεξε μη χαρακτηριστεις ηθικολογος, μπουρδολογος και συμπλεγματικος....!!! εεε να σε ρωτησω εχεις ψυχολογικα προβληματα? χαχα!!

46. Αγγελικη απο Γκυζη16 Μαΐου, 2009 - 4:42 MM
πραγματικα εχει αρχισει να γινεται διασκεδαστικο το ολο θεμα! Οποιος καθεται και γραφει τοςες αραδες για κατι τοσο ασημαντο ειναι για πολυ γελιο!! Εχεις καποιο προβλημα με τους υπαλληλους των σουπερ-μαρκετ ALEX? υπαρχουν και αποφοιτοι ιατρικης που δουλευουν εκει μεχρι να κανουν το αγροτικο τους...Φανταζομαι οτι εισαι απ` αυτους που δεν τους χαιρετουν καν! Μπραβο Ευγενια!! Οι φιλοι σου ειναι πολυ μοχθηροι τελικα...κριμα
47. Iuro16 Μαΐου, 2009 - 4:54 MM
δυστυχως παμε κατα διαολου
48. Iuro16 Μαΐου, 2009 - 5:02 MM
σαν πολυ δεν ασχολιθηκαμε με την ολη ιστορια? γεια χαρα απο μενα και μπραβο σε οποια βρει πρωτη.Η Ευγενια μαλλον θα κερδισει .
49. Iuro16 Μαΐου, 2009 - 5:36 MM
δεν εχω δικαιομα να υποστηριζω οτι εσυ υποστηριζες μανιωδως τοσα χρονια? γιατι εκνευριστηκες?ΜΗ φοβασε δασκαλε δεν προβοκαρω τη γνωμη μου λεω η δεν πρεπει?
50. ΕΝΩΣΗ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ ΕΛΛΑΔΑΣ16 Μαΐου, 2009 - 8:22 MM
Παρακαλουμε θερμα ολους τους αποφοιτους και καθηγητες πανεπιστημιακων σχολων ψυχολογιας να μας βοηθησουν να απαλλαγουμε απ` το δικαιομα να εχουμε προσωπικη αποψη. Να μας συγχωρειτε που ειχαμε το θρασος να αμφισβητησουμε την αισθητικη σας τοποθετηση. Να μας συγχωρειτε που ειχαμε την αλογιστη αυθαδεια να προσβαλλουμε το φινο γουστο της εστετ ιντελιγκεντοιας στην οποια και ανηκετε. Με το παρδον τωρα αλλα πρεπει να εξυπηρετησω την πιστη μας πελατισσα κα. Μαριγουλα που ζητα επιμονως ψαρνεφρι. Ο χασαπακλας υπαλληλος του μηνια των σουπερμαρκετ `Σκλαβενιτης`, ΒΑΓΓΟΥΡΑΣ
51. Αγγελικη απο Γκυζη16 Μαΐου, 2009 - 8:59 MM
ALEX κουτουτσικο μου αγορακι!! Δεν εχω κανενα προβλημα με την εμφανιση μου ουτε με το κοινωνικο μου προφιλ. Νομιζω οτι καταφευγεις σε ευκολα ψυχαναλυτικα κλισε! Ή μηπως δεν μου επιτρεπεις να χρησιμοποιω τον ορο? Το οτι σπουδαζει κανεις μια επιστημη δε σημαινει απαραιτητως οτι θα ειναι και καλος στο αντικειμενο του. Σε παρακαλω παντως να συνεχισεις και τα δικα σου συγκαταβατικα σχολια γιατι μαζι με τη Eurovision θα γελασουμε πολυ αποφε εγω και οι υπολοιποι φιλοι μου των κατωτερων επαγγελματικων στρωματων!! μακια μακια
52. BILLY16 Μαΐου, 2009 - 11:10 MM
Το θέμα περί της δήθεν ασυμβατότητας μεταξύ της επαγγελματικής και επιστημονικής εγκυρότητας του ψυχολόγου και της διαγωνιζόμενης σε καλλιστεία – όπως και όλη η υποκριτική σοβαροφάνεια των διαφορών εκφραστών της κοινής γνώμης (την έκφραση τη δανειζομαι από τον Alex) μιας κοινωνίας ξεχαρβαλωμένης σαν τη νεοελληνική και εθισμένης τόσο στο δήθεν και τη φιγούρα όσο και στο σκάνδαλο, το έθεσε με τον τρόπο του και με τον τρόπο του το εξάντλησε ο Ντεβλιν στο σχόλιο του της 16ης Μαΐου ώρα 2.53. Δεν επανέρχομαι. Εντούτοις, φαίνεται ότι το δήθεν πρόβλημα αυτής της ασυμβατότητας απασχολεί τους σχολιαστές αφού το κείμενο που αφορά την Ευγενία έχει συγκεντρώσει ως τώρα 51 σχόλια ενώ οι υπόλοιπες διαγωνιζόμενες της προηγούμενης εβδομάδας έχουν συγκεντρώσει 5 – 6 σχόλια η καθε μία και μια από αυτές 21. Προφανώς τα σχόλια για τις άλλες κοπέλες είναι απλώς θαυμαστικά και αφορούν τη φυσική ομορφιά των διαγωνιζόμενων και εκδηλώσεις συμπάραστασης από τους φίλους τους. Καμία σχέση με οτι συμβαίνει εδώ. Το γεγονός θα πρέπει να ενδιαφέρει φαντάζομαι και τους διοργανωτές που είδαν την ιστοσελίδα τους να έχει οργανώσει αναπάντεχα ένα ενδιαφέρον φόρουμ ανταλλαγής ιδεών περί του παραπάνω θέματος. Ο Alex έθεσε με σαφήνεια τα όρια της σοβαρότητας και της εγκυρότητας των σχετικών απόψεων και των κακών σχολίων από κάποιους/ες που θυμήθηκαν την υποβάθμιση της γυναίκας από τα καλλιστεία ειδικά στην περίπτωση της ευγενίας ή τουλάχιστον εκεί αποφάσισαν να βγάλουν τη χολή τους. Το ότι πολλοί «πωλητές σουπερ μάρκετ» όπως λέει ο Alex έχουν αποκτήσει πτυχία δεν σημαίνει ότι έγιναν επιστήμονες σημαίνει ότι και η κουτσή μαρία μπήκε και βγήκε από το πανεπιστήμιο χωρίς να καταλάβει πως και γιατί. Φυσικά και η δουλειά σε σουπερ μάρκετ δεν είναι ντροπή, αστείο είναι να θεωρεί ο υπάλληλος σουπερ μάρκετ ότι έχει άποψη για τα πάντα επειδή απέκτησε ένα πτυχίο. Έτσι κι αλλιώς ένα πτυχίο σε ένα τομέα δε σου δίνει τη δυνατότητα να έχεις άποψη για όλες τις ειδικότητες τις οποίες δεν έχεις σπουδάσει. Όμως ειδικά για την ψυχολογία ο καθένας φαίνεται να έχει αποκτήσει άποψη και να πετάει λεξουλες για να την «τεκμηριώσει». Πληροφορώ λοιπόν την EYSME (ένωση υπαλλήλων super market ελλαδος) ότι το δικαίωμα να έχουν αισθητικά κριτήρια δεν τους το αμφισβήτησε κανείς. Το δικαίωμα αντίθετα να θεωρούν ότι οι περι δεοντολογίας κλπ. εκτιμήσεις τους είναι έγκυρες δεν το είχαν και δεν θα το αποκτήσουν ποτέ μέσω πτυχίων. Και όλα αυτά ρε Βάγγουρα τα λέω γιατί

πριν από κάμποσο καιρό ήμουνα συνάδελφος χαμηλότερος -αποθηκάριος βλέπεις- και γι' αυτό τυγχάνει να γνωρίζω πως σκέφτεσαι και αισθάνεσαι (όπως ακριβώς φαίνεται στα θετικά σχόλια που έχουν γίνει στις άλλες κοπέλες και στην ευγενία), θα περίμενα κάτι σαν «Ω ρε ψυχολόγα μου θεράπευσε την ψυχή μου και αυτή είναι κοπέλα ρε φίλε κλπ.». Διότι ο πραγματικός Βάγγουρας ως κλασικός Έλληνας εργαζόμενος δεν έχει συμπλέγματα κατωτερότητας και έχει μάθει τις ωραίες και έξυπνες γυναίκες να τις αγαπά και να τις σέβεται. Εσύ είσαι Βάγγουρας μαϊμου, τρέχα λοιπόν να εξυπηρετήσεις την κα Μαριγούλα ή την κόρη της την Αγγελική από το Γκύζη και μην της πεις για τις εμπειρίες σου στο διαδίκτυο γιατί η μεν πρώτη πολύ σωστά θα σου φέρει το ψαρονέφρι στο κεφάλι, η δε δεύτερη θα σε καλέσει να δείτε μαζί το Σάκη και την ώρα που θα τραγουδάει το this is the night θα σου μιλάει για τα ψυχαναλυτικά κλισέ.

Φιλικά Βασιλάκης απ' την Πετρούπολη

53. Κορη της κας. Μαριγoulας Αγγελικη απο Γκυζη16 Μαΐου, 2009 - 11:41 ΜΜ
πραγματικα απο το στομα μου τα πηρες ολα αυτα!!! ψηφιζω εσενα για Miss Online! Συγνωμη ΔΕ ΒΛΕΠΕΙΣ ΣΑΚΗ?
54. Αγγελικη απο Γκυζη17 Μαΐου, 2009 - 12:06 ΠΜ
Μπορει επιτελους καποιος να μου πει γιατι δεν γινονται και αντιστοιχα καλλιστεια για ανδρες? Που ειναι ο Μιστερ Online? γιατι δεν μπορω να πιστεψω οτι καποιος νεος και κουκλος ψυχολογος θα εβαζε υποψηφιοτητα? Δε σχολιαζω τις αλλες κοπελες γιατι θεωρω οτι δεν εχουν επιτεδο....δεν καταλαβαινω γιατι μια ομορφη και προφανως εξυπνη κοπελα νιωθει την αναγκη να φωτογραφηθει με τα εσωρουχα της με βλεμμα ολο υποσχεσεις. Πειτε μου τι θα πετυχει αν νικησει? Επαγγελματικη αναγνωριση σε ποιον ακριβως χωρο? Θυμαται κανεις αυτην την οδοντιατρο που δεν αφηνε παρτι για παρτι οπου πηγαινε σχεδον γυμνη? Μεχρι και στα Οσκαρ ειχε παει. Γιατι λοιπον γινotan περιγελος απ' ολα τα μεσα ενημερωσης? Γιατι θελησαν να τη διαγραφουν απ' τον Οδοντιατρικο Συλλογο? Η καλυτερη φιλη της Ευγενιας μου επιτεθηκε σημερα φραστικα επειδη τολμησα να κριτικαρω τη συγκεκριμενη συμμετοχη....Εν πασει περιπτωσει, οταν θα αποκτησετε κορη/κορες, να δουμε ποσο προοδευτικοι και ανοιχτομυαλοι θα εισαστε...Τα θυσιαζουμε ολα στο βωμο της εφημερης δοξας και προβολης. Στα καλλιστεια Σταρ Ελλας και Miss Universe δεν εχω δει να βγαινει καμμια με εσωρουχα..βγαινουν με μαγιω..Και μη μου πειτε οτι ειναι το ιδιο πραγμα....Δεν παμε στην παραλια με τα εσωρουχα κυριες μου και κυριοι. Τα εσωρουχα υπονοουν κρεβατοκαμαρα. Αλλο τα καλλιστεια Σταρ Ελλας και αλλο Miss Playmate
55. Αγγελικη απο Γκυζη17 Μαΐου, 2009 - 12:24 ΠΜ
ΓΡΑΦΕΙ Ο BILLY «Το ότι πολλοί “πωλητές σούπερ μάρκετ” όπως λέει ο Alex έχουν αποκτήσει πτυχία δεν σημαίνει ότι έγιναν επιστήμονες σημαίνει ότι και η κουτσή μαρία μπήκε και βγήκε από το πανεπιστήμιο χωρίς να καταλάβει πως και γιατί.» BILLY μου γιατι να μην υποθεσω οτι και η δικη σας παρεα συμπεριλαμβανεται στο κλαμπ της ΚΟΥΤΣΗΣ ΜΑΡΙΑΣ? Ξερεις υπαρχει και το μικρουλη προβληματακι της ανεργιας...πω πω ποσο μ'αρεσουν τα διπλα σας στανταρ!
56. Ιυρ017 Μαΐου, 2009 - 9:39 ΠΜ
ΕπανερχομαιΕχει εκλαικευτει η δυνατοτητα αναδυσης απο τον πατο στην επιφανεια ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ,ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ , ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΗ,ακομα και 'ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ»Λυσσαλαε η προσπαθεια γεματη απο το οΣΚΟΠΟΣ ΑΓΙΑΖΕΙ ΤΑ ΜΕΣΑ'και'οποιος πεσει σ αυτην την παγίδα πρεπει να ξερει οτι εχει πουλησει την ψυχη του στο διαολο και απωλεσει την αξιοπρεπεια και την ελευθεριατου για παντα.-[Σοφιστιες δεκτες, παρακαλω ενας ενας..... Δεν βαρεθηκατε αυτον τον υστερικο αγωνα δρομου που δεν εχει τελειωμο?] _____ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ _____
57. Αγγελικη Καρύδη17 Μαΐου, 2009 - 8:17 ΜΜ
1. Όσον αφορά το σχόλιο »δεν σχολιάζω τις άλλες κοπέλες γιατί θεωρώ ότι δεν έχουν επίτεδο» εκπλήσσομαι με τον ελιτισμό της εν λόγω κυρίας, η οποία εμφανιζόταν ως λαϊκίστρια στα προηγούμενα μηνύματα της. Θα ήθελα να σημειώσω ότι και οι υπόλοιπες κοπέλες, στην πλειοψηφία τους, έχουν πανεπιστημιακές σπουδές. Γιατί δεν έχει αξία π.χ. η αρχαιολόγος ή η φοιτήτρια πολιτικών έργων υποδομής ή η καθηγήτρια αγγλικής γλώσσας; Εμένα, πάντως, μου φαίνονται άξιες λόγου και σχολιασμού. Συνεπώς, θεωρώ πολύ επισφαλή τα κριτήρια της σχετικά με την αξία του κάθε ανθρώπου και κατ'επέκταση, τη δική της. Στο σημείο αυτό έρχομαι στο δεύτερο ζήτημα.
2. Πιστεύω ότι η συζήτηση αυτή, παρότι αποτελούσε έκφραση των προσωπικών γνώμων και απόψεων κάποιων ανθρώπων, άφηνε να διαφανεί το πεδίο της ιδεολογικής διαμάχης και σύγκρουσης πάνω σε ζητήματα, όπως η συμμετοχή σε θεσμούς όπως αυτός των καλλιστειών ή το ασυμβίβαστο μεταξύ της επιστήμης της ψυχολογίας και των φωτογραφίσεων ή του μόντελινγκ. Μέχρι ώρα, λοιπόν, η διαμάχη αυτή είχε ένα ψυχοκοινωνιολογικό ενδιαφέρον,

το οποίο, πλέον, έχει χαθεί, αφού οι συμμετέχοντες απ'ότι φαίνεται έχουν εξαντλήσει την επιχειρηματολογία τους. Συνεπώς, η συνέχιση του παραπάνω διαλογού αποτελεί έκφραση των απωθημένων, των κόμπλεξ και των προβλημάτων των σχολιαστών. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, η AGGELIKH K (παρότι δεν είμαι εγώ) με βρίσκει απόλυτα σύμφωνη. Η ιδεολογική σύγκρουση τείνει να εξελιχθεί σε εκδήλωση κακεντρέχειας και μνησικακίας.

58. Αγγελικη απο Γκυζη17 Μαΐου, 2009 - 10:39 MM

Αγγελικη αν μας δει κανεις διπλα διπλα θα ειναι τοις πασι φανερο ποιος πασχει απο κομπλεξ. Και για να μην παραξηγηθουμε, αυτη δεν ειμαι εγω. Εχω αποδειξει στους συναδελφους μου και στους φιλους μου την αξια και το ηθος μου. Αγγελικη μου εισαι πολυ μικρη ακομα (23) να μου κανεις ψυχαναλυση καθοτι ειμαι σχεδον 40, ειμαι ανεξαρτητη οικονομικα και δεν μενω με τους γονεις μου, ουτε εχω μια γλυκια μανουλα να μου φερνει το φαγητο μου καθημερινα στη δουλεια. Εχει γινει σουσουρο στη δουλεια, ειδικα αφου φροντισες να ενημερωσεις την ανωριμη σου παρεα οτι ειμαστε υπαλληλοι σουπερμαρκετ για να μας υποτιμησεις. Και αφου συμφωνεις απολυτα με την Αγγελικη K (χαιρομαι, γιατι ειναι το σωφρον να συμφωνεις με τον εαυτο σου) σου κανω επικολληση παλι την απαντηση μου. «Αγγελικη απο Γκυζη16 Μαΐου, 2009 – 1:13 MM

Ευχαριστω πολυ Αγγελικη. Γνωριζομαστε, ειμαστε και συναδελφοι και λυπαμαι που δειχνεις τετοια εμπαιθεια. Ο καθενας ομως δικαιουται να εκφραζει την αποψη του ειδικα για ατομα που εκτιθενται δημοσια. Επειδη φετος πηρες και συ το διπλωμα σου και δεν εχεις κανει ψυχοθεραπεια, νομιζω οτι δεν εισαι σε θεση να διαγνωσκεις ψυχολογικα προβληματα ακομα. Καλη επιτυχια στη σταδιοδρομια σου και ευχομαι να εισαι πιο επιεικης με τους μελλοντικους σου ασθενεις.» Και εδω που τα λεμε αφου δεν φαινεται να εχεις τη δυνατοτητα να χειρεζεσαι συμπλεγματικους, μνησικακους και γενικότερα προβληματικους ανθρωπους παρα μονο με εξυπνακιστικο υφακι και οχι με κατανοηση οπως υποτιθεται οτι θα επρεπε ως ψυχολογος, αστο καλυτερα, μινε στο σουπερμαρκετ. Περαστικα μας. Και Αγγελικη, χαλαρωσε λιγο. Ισχυουν οσα σου εγραψα στο sms. Αντε να τηλεφωνησεις τωρα στην παρεα σου να συνταξεις και αλλη ετεροχρονισμενη απαντηση.

59. ΕΥΓΕΝΙΑ ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗ17 Μαΐου, 2009 - 10:41 MM

Καταρχάς, θα ήθελα να συγχαρώ την κ. Μ. Αναγνωστοπούλου για την επιτυχία της αυτήν την εβδομάδα και να της ευχηθώ καλή συνέχεια. Να συγχαρώ όλες τις άλλες διαγωνιζόμενες της εβδομάδας και να τους ευχηθώ καλή ευόδωση των όποιων σχεδίων τους. Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω την Απογευματινή που με το διαγωνισμό Miss on line μου έδωσε τη δυνατότητα να αποκτήσω αυτήν την ενδιαφέρουσα εμπειρία. Τέλος, θα ήθελα βέβαια να ευχαριστήσω όλους όσους, έστω και με κριτική διάθεση ως προς το θεσμό των καλλιστειών ή ως προς την συμμετοχή μου σε αυτά, με υποστήριξαν με την ψήφο τους.

60. γιώργος από κάτω πετράλωνα17 Μαΐου, 2009 - 11:14 MM

Θα ήθελα να συγαρώ όλα τα κοριτσάκια που δείχνουν ότι μόνο η ομορφιά αξίζει... αλλά τα ίδια δεν είναι όμορφα. Θα ήθελα επίσης να τα ευχαριστίσω γιατί συνεχίζουν να εμπλουτίζουν τον εγωισμό του καπιταλισμού καθώς και των εντύπων, και αποφασίζουν να ξεπουλήσουν τον εαυτό τους με δήθεν γνώσεις.

Επίσης, το επίθετο φαίνεται από το πως κρίνουν μία αντίθετη άποψη. Όταν αποφασίζεις να εκτεθείς, πρέπει να είσαι αποφασισμένος/η να δεχτήκε και κριτική επικριτική ή μή.

Τέλος, επειδή πολύς λόγος γίνεται για πτυχία κλπ, έχω συναντήσει ανθρώπους με διδακτορικό που δεν έχουν τη μισή εξυπνάδα/ ανθρωπιά/ ηθική κλπ από έναν λαχειοπώλη. Χμ και τελικά ότι δεν προκρίθηκε μάλλον κάτι λέει...

Ας έχει λίγο αυτοσεβασμό... το προκλητικό δεν είναι το ωραίο. Το σύνολο είναι που θα την αναδείξει. Προσωπικότητα, γνώσεις κλπ
φιλικά γιώργος

Υ.Γ. θα ήθελα να γνωρίσω τις συν-αδέλφισσες... χαχαχα

61. ΓΙΩΡΓΟΣ17 Μαΐου, 2009 - 11:22 MM

Διάβασα την τελική σου απάντηση όπου πολύ ορθά κλείνεις αυτόν το διάλογο που είχε ενδιαφέρον μέχρι που οι γνωστοί προβληματικοί τύποι που παρουσιάζονται σε αυτές τις ευκαιρίες για να εκτονωθούν αποφάσισαν να λύσουν τα προσωπικά τους τα οποία δεν ενδιαφέρουν κανέναν. Όπως γνωρίζεις κοντά στους βασιλικούς της επικαιρότητας και της κοινωνικής αναγνωρισιμότητας (ή εκείνους που τα ΜΜΕ αναδεικνύουν έστω κακώς ως βασιλικούς – πολιτικούς, επιχειρηματίες, ακαδημαϊκούς, δημοσιογράφους κλπ.) ποτιζόντουσαν πάντα ως γνωστόν και «γλάστρες». Δίπλα στις γλάστρες και τα λουλούδια τους, κάποιες σταγόνες έπεφταν τυχαία και στα ταπεινά χορταράκια του κήπου, ακόμα και στις τσουκνίδες. Έτσι ζούσαν και επιβίωναν και αυτά στο δικό τους κόσμο. Ήταν ολιγαρκή ανθεκτικά και χαιρόντουσαν τη ζωή τους ως είχε. Συμπαθούσαν τα όμορφα λουλούδια της γλάστρας χωρίς να συγκρίνουν τους εαυτούς τους με αυτά. Με άλλα λόγια είχαν εκείνη τη

γνωστή λαϊκή αρχοντιά και καλοσύνη. Τώρα όμως τα χορταράκια και οι τσουκνίδες ζηλεύουν τις γλάστρες και τα λουλούδια τους. Τις υποτιμούν και τις βρίζουν όχι γιατί είναι καλλιεργημένα φυτά που ομορφαίνουν την αυλή, αλλά γιατί χαίρουν ιδιαίτερης φροντίδας και προσοχής, έστω και μέσω του βασιλικού που βρίσκεται πλάι τους, επειδή αντίθετα με τα χορταράκια και τις τσουκνίδες τα λουλούδια δεν είναι ανώνυμα και ασήμαντα. Οι διαψευσμένες ελπίδες για κάποια ισότητα ευκαιριών και μεταχείρισης όλων των φυτών, διανθισμένες μάλιστα με στερεότυπα λογύδρια κοινωνικής ή ηθικοπολιτισμικής ψευδοκριτικής του «άδικου τούτου κόσμου», που ο κάθε άσχετος έχει μάθει να παπαγαλίζει, δημιουργούν πια στον κόσμο των ανώνυμων μεταμοντέρνων χορταρικών που μισούν την ανωνυμία τους και που πιστεύουν ότι η «κακούργα κοινωνία» τους χρωστάει μια αναγνώριση, πολλά άγχη, μίση και κακίες. Ψυχολογικά προβλήματα τα λένε στα ανθρώπινα πράγματα. Αυτά που αναδεικνύονται σε κάθε ευκαιρία γεμίζοντας την καθημερινότητα με γκρίνια, επιθετικότητα και διάφορες άλλες συμπλεγματικές συμπεριφορές μισότρελου. Τα άτομα αυτά, αφού τους βασιλικούς δεν τους φτάνουν, ούτε καν μπορούν να απευθυνθούν σε αυτούς, μισούν όχι απλώς την πραγματικότητα όπως τη βλέπουν στον καθρέπτη κάθε πρωί, αλλά οτιδήποτε στο κοντινό ή και στο οικείο τους περιβάλλον τους φαίνεται πιο όμορφο, πιο έξυπνο, πιο καλλιεργημένο, πιο χαρούμενο, πιο άξιο γενικά κοινωνικής προσοχής από αυτούς. Πες λοιπόν σε όλους αυτούς που παριστάνουν ότι σου κάνουν κριτική ότι είσαι μια επιδειξιμανής γλάστρα για να ησυχάσουν. Αντίθετα με αυτούς είσαι μια πολύ ωραία γλάστρα. Για να τους πω με τη σειρά μου και εγώ ότι προτιμάω τις ωραίες γλάστρες και τα όμορφα λουλούδια από τα βούρλα, τις λειχήνες και τα παράσιτα: με τα άτομα αυτά δεν συζητάς παρά μόνον όταν έρθουν να σου ζητήσουν βοήθεια ως ψυχολόγο, ελπίζοντας εσύ ως επαγγελματίας ότι με την αυτογνωσία τους θα αποκτήσουν και κάποια αξία. Τα αξιολύπητα θύματα της διαψευσμένης εξισωτικής ιδεολογίας λυσοσάνε και λυσοσώντας, τρώγονται με τα ρούχα τους, γεμίζουν το περιβάλλον τους σάλια και αφρούς από το δηλητήριο που κρύβουν στα μυαλά και στις γλώσσες τους. Το διαδίκτυο είναι το ιδεώδες μέρος όχι απλώς για να «εκφράσουν τη γνώμη τους», αλλά για να εκτονωθούν, να αφρίσουν να φτύσουν κακία και χολή. Για μια συγκεκριμένη μάλιστα κατηγορία ατόμων, το θέμα των on line καλλιστείων είναι το ιδεώδες κείμενο για να εκφράσουν υπό μορφή κοινωνιοπολιτικής δήθεν προοδευτικής «κριτικής» τα βλακώδη στερεότυπα του δήθεν προοδευτικού συρμού μαζί με τα απωθημένα εσώψυχα τους. Δηλώνουν λόγου χάρη ότι περιφρονούν ή απεχθάνονται το θεσμό των καλλιστείων, όπως και όλη την περί του θέματος παραπάνω συζήτηση – αλλά αντι όπως όλοι εκείνοι που πραγματικά αδιαφορούν να απέχουν από τη συζήτηση, αυτοί διαρκώς επανέρχονται και παρεμβαίνουν για να πουν τα δικά τους. Σίγουρα λοιπόν ένας ευφυής και καλός ψυχολόγος θα μπορούσε να βρει χρήσιμο υλικό για έρευνα της μεταμοντέρνας ψυχοπαθολογίας σε όλα αυτά. Όπως πολύ καλά κάνεις θα πρέπει να μην ασχοληθείς καθόλου με αυτά τα νούμερα προσωπικά. Άλλες ετεροχρονισμένες απαντήσεις σε αυτούς τους ταλαίπωρους δεν χρειάζονται και για να προλάβω την απίστευτη συνωμοσιολογία που διέκρινε σε διάφορα μηνύματα δεν γνωρίζω καμία κ. Α. Καρύδη ή άλλους σχολιαστές, αν και το τι πιστεύουν το γράφω στα παλιά μου τα παπούτσια
Καλή Τύχη Ευγενία Καλό Κουράγιο και ιδίως Μπράβο σου!

62. ΕΛΕΝΑ ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ ΑΠΟ ΧΑΪΔΑΡΙ17 Μαΐου, 2009 - 11:27 ΜΜ

Με έχει εντυπωσιάσει σε αυτή τη συζήτηση (παρόλο που δεν γνωρίζω για ποιο λόγο καθημερινώς εκπλήσσομαι σε αυτή τη χώρα που ζω) με πόσο ρατσισμό μπορεί να φερθεί κάποιος σε κάποιες κοινωνικές ομάδες (βλ. υπάλληλοι σούπερ μάρκετ....) καθώς και με πόση μνησικακία και χαιρεκακία μπορεί κανείς να φερθεί σε κάποιον που απλά τυγχάνει να έχει αντίθετη άποψη με αυτόν.

Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή στο γεγονός, ότι η προβολή της «ομορφιάς» (που να τονίσω ότι προσωπικά με αφήνει όχι μόνο παγερά αδιάφορη, αλλά με κάνει να λυπάμαι όλα αυτά τα κορίτσια που αναγκάζονται για διάφορους κοινωνικούς ή ψυχολογικούς λόγους να προβάλλονται και τελικά δεν έχουν και πολλά να προβάλλουν, παρά τον εαυτό τους ημίγυμνο, με δαντέλες και χρυσά κολιέ) παγκοσμίως ως τακτική έχει αμφισβητηθεί και έχει παρομοιαστεί με «τσίρκο», «νυφοπάζαρο» κλπ. κλπ.

Εγώ δεν είμαι απαραίτητα της άποψης ότι είναι ασύμβατη η ιδιότητα ψυχολόγου και «μοντέλου» – «ημίγυμνης», αλλά δεν καταλαβαίνω για ποιο λόγο κάποιος σε έναν διαγωνισμό ομορφιάς προβάλλει απαραίτητως και την επαγγελματική του ιδιότητα, η οποία ουδεμία σχέση έχει με την προβολή ενός κορμιού...

Επίσης θα ήθελα να τονίσω σε όλα τα κορίτσια που εκτίθενται σε τέτοιους χώρους ότι μία «κακή» κριτική είναι το λιγότερο που θα δεχθούν. Θα πρέπει να αναλογιστούν μάλλον καλύτερα και με μεγαλύτερη ωριμότητα το γεγονός ότι γίνονται αντικείμενα εκμετάλλευσης και πολύ συχνά περιέργως. Το καλύτερο μάλλον που μπορεί να τύχει στην εκάστοτε κοπέλα

που προβάλλει το κορμί της είναι η «κριτική» κάποιου. Αυτό όμως δεν χρειάζεται να το πω εγώ σε μία ψυχολόγο...

Φιλικά,

Έλενα Παπαδόγιαννη από Χαϊδάρη

63. 19ο18 Μαΐου, 2009 - 9:13 ΠΜ

Πολυ ψυχολογία και ψυχανυση πεφτει.Πολυ επιστημονικο μπλα-μπλα . Καλα ρε φωστηρες τι συμφερον εχετε να υπερασπιζετε ξεφτυλισμενους θεσμους οπως των »καλλιστιων? Ο ελληνικος λαος σας μορφωσε , πληρωσε και πληρωνει για να τον κριτηκαρετε και να κανετε διαγνωσεις στις αποψεις του απαγορευοντας το δικαιομα της γνωμης του βγαζοντας τον αρρωστο και κομπλεξικο?.Ξερετε πια ειναι η γνωμη των απλων αθρωπων για ολη αυτη την ξεφτυλα ? Διμαριδες,λαμογια εχετε διαφθιρει τα παντα Ψευτοεπιστημονες και καταλογιστε μου οσο μισος ,κομπεξ, και αρρωστεια θελετε. Σας γραφω και σας ξαναγραφω.....

64. ΑΓΓΕΛΙΚΗ Κ18 Μαΐου, 2009 - 11:21 ΠΜ

sthn arxi mou arese h pareksigisi kai to oti h parembash mou apotelouse mysthrio, alla epeidh vlepo oti exo dhmioyrg hsei problima se mia synonomati aggelikh me to epitheto karydi tha ithela na dieykriniso oti egoeimai h aggelikh k (apo kalimpaki), kai eimai 38 eton filologos kai epeidh o kathe problhmatikos bgainei kai brizei to diagonismo os thesmo kai apo tis diagonizomenes eidika thn eugenia pou fainetai tous dimiourgei ena thema pou den to dhmioyrgoun oi alles legontas oti exoun dikaioma kai ayth na poyn th gnomi tous elpizo na mhn diafonei kaneis me thn idea oti kai ego opos kai alloi polloi exo dikaioma na leo th gnmh mou gia aytous pou lene th gnomh tous: einai fanero oti prokeitai gia problhmatika kai perithoriopoihmena atoma pou psaxnoyn eukairia na anadeiksoun ton eautoulh tous os forea kai os ekfrasti proodeytikon ideon.

65. ΣΑΞΩΝ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ18 Μαΐου, 2009 - 2:22 ΜΜ

ΠΙΣΤΕΥΩ ΟΤΙ ΤΟ ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚΟ ΣΧΟΛΙΟ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΤΗΣ ΚΑΣ.ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗ , ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΝΑ ΣΕΒΑΣΘΟΥΝ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ , ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΝΟΗΤΗ.

ΜΙΑ ΑΤΕΡΜΝΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟΨΕΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ,ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ,ΤΗΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΤΟΧΗΣ , ΑΦΕΥΚΤΩΣ , ΘΑ ΚΑΤΑΛΗΞΕΙ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΙΤΙΟ.....

66. 19ο18 Μαΐου, 2009 - 3:03 ΜΜ

γιατι εβγαζες αφρους, σαλια, δηλητηριο, ξεσκιζες τα ρουχασου σ το τηλεφωνημα που σου εκανα το πρωι? επειδη λεω οτι πιστευω και δεν ειμαι αυλικος?Σταματα , τοποιοις ειναι μισοτρελος και συμπλεγατικος φαινετε καθαρα και ξαστερα. Εσυ ΛΥΣΣΑΞΕΣ με την οποια διαφορετικη γνωμη ,εσυ εχεις το προβλημα.Κανενας δεν εβρισε την Ευγενια μα ουτε και καμια κοπελα απ τις αλλες .Για τα »καλλιστεια» ειπα ελευθερα τη γνωμη μου. Δες τα σχολια για τη ευrovision και τοτε θα καταλαβεις αν εισαι στα καλα σου και δεν εισαι fan του Ρουβα και του ελληνικου "star system" kallistia,festivalτραγουδιου κ.τ.λ Παρεμε οταν παρεις Lexotanil. me agari o filou sou LUPO

67. Αγγελικη απο Γκυζη18 Μαΐου, 2009 - 3:20 ΜΜ

Προς ΑΓΓΕΛΙΚΗ Κ. Το οτι ειστε φιλολογος δεν σας δινει το δικαιομα ουτε τη γνωση να χαρακτηριζετε αγνωστους ανθρωπους προβληματικους και περιθωριοποιημενους. Αλλα μια στιγμη...το βρηκα!!! Σας εκαναν ταχυρρυθμα μαθηματα! Αντε και μεταπτυχιακο κομπλε σε 2 βδομαδες ! Οπως καταλαβατε, εκφραζω την αποψη μου για την αποψη σας για την αποψη μου. Και κατι ακομα...δεν εβρισα κανενα σε κανενα απ`τα σχολια μου. Δεν ειναι του επιπεδου μου. Βριζω μονο φατσα καρτα. lol

68. ελευσιναϊα18 Μαΐου, 2009 - 3:34 ΜΜ

Ρε αγγελικη απο Γκυζη (μονο το Γκυζη αξιζει να γραφει με το πρωτο γραμμα κεφαλαιο) τι σε εχει πιασει? Μήπως γουσταρεις την Ευγενια? Εμπάθεια ειπες δεν ειναι, μισος δεν ειναι, τι μενει? Ο ερωτας!!

Για πες μου ρε κοπελιά, απο ποτε ενας ανθρωπος που χρειάζεται να μιλήσει σε έναν ψυχολόγο πρέπει να είναι υποχρεωτικά άρρωστος? Εσύ για παράδειγμα, που είναι φανερό πως χρειάζεται να επισκεφτείς ψυχολόγο για να ξεπεράσεις την ερωτική σου απογοήτευση απο τη στιγμη που επιβεβαιώσες στην συνέντευξη πως στην Ευγενία αρέσουν άντρες, πρέπει να χαρακτηριστείς «ασθενής»? Δε νομιζω! Οποτε το «πελάτης» είναι μια χαρά πιστεύω...

Είναι προφανής ο λόγος που εισαι κατά των καλλιστείων. Δεν έχεις τα προσόντα να το κάνεις και νευριάζεις όταν βλέπεις κάποια που μπορει! Δε χρειάζεται περαιτέρω ανάλυση...

Όσο για τα ΑΡΛΕΚΙΝ δεν ξέρω να σου απαντήσω.. Εσύ που τα διαβάζεις όλο και κάτι θα ξέρεις!!

Και για να τελειώνουμε, αφού την γνωρίζεις προσωπικά γιατί δεν της λες την άποψη σου απο κοντά παρά επιλέγεις να κρυφτείς πίσω απο την ασφάλεια της οθόνης σου?

69. Αγγελικη απο Γκυζη18 Μαΐου, 2009 - 4:14 MM
Πω πωωω. Βρηκατε ολα τα χαρακτηριστικα μου...κομπλεξικη, περιθωριοποιημενη, μπουρδολογησασα, ηθικολογησασα λεσβια και μαλιστα ασχημη!! Την αποψη μου την εχω πει στην κολλητη της την Αγγελικη Καρυδη γιατι εκεινη βλεπω καθε μερα και εκεινη ειπε να μπουμε και να ψηφισουμε υπερ της. Σαφως δεν κρυβομαι ! Το ονομα μου ειναι Αγγελικη Κούτουλα, συ γνωμη ξεχαστηκα, αγγελικη κούτουλα. Πολυ ωραιο το ονομα σου ΕΛΕΥΣΙΝΑΙΑ! Ποτε γιορταζεις? Μαλλον εσυ κρυβεσαι μικρη μου πισω απ` την ασφαλεια της οθονης σου. Εγω προσωπικα εχω παει σε ψυχολογο! Με βοηθησε ενας επιστημων ονοματι Μακης Μαρκεζινης (στο Ανοιχτο Ψυχοθεραπευτικο Κεντρο στη Μαυρομχαλη) να ξεπερασω το θανατο και των 2 γονιων μου απο καρκινο. Οι καλοι ψυχολογοι ασκουν λειτουργημα. Νομιζω οτι ολοι σας θα μπορουσατε να ελωφεληθειτε απο τακτικες επισκευεις στο συγκεκριμενο κεντρο. ΑΛΛΟΣ?
70. Αγγελικη απο Γκυζη18 Μαΐου, 2009 - 4:22 MM
απο δω και περα το πρωτο γραμμα της πρωτης λεξης καθε νεας προτασης δε θα γραφεται με κεφαλαιο παρα μονο αν η λεξη ειναι `Γκυζη`. καλυτερα βεβαια να γραφουμε ολη τη λεξη με κεφαλαια. δηλαδη, ΓΚΥΖΗ.
71. Αγγελικη απο Γκυζη18 Μαΐου, 2009 - 6:31 MM
και επειδη με κουρασατε παιδακια με την σφοδρη σας επιθυμια να ειμαι κουτοη, στραβη, κακασχημη παρτε και ενα link για να με δειτε.
<http://www.facebook.com/privacy/?ref=mb#/people/Angela-Koutoula/1080121660>
το ονομα μου στο facebook Angela Koutoula. Θα χαρω να σας κανω φιλους! Εδω λοιπον θα δουμε ποιος κρυβεται και ποιος οχι.
72. Billy18 Μαΐου, 2009 - 10:47 MM
βερι λαβλι οι φωτογραφιες παρα την πικρα στο βλεμμα. Συγκινηθηκα ιδιως με το βαθος της εκφρασης μου θυμιζουν τις νεανικες φωτογραφιες του 1940 της θειας μου της Μαριτσας μετα απο δυο ερωτικες απογοητευσεις απανωτες και την απωλεια του αρραβωνιαστικου της στο ελληνοαλβανικο μετωπο. Σου προτεινω να βαλεις τις φωτο του facebook στα επόμενα καλλιστεια για χαροκαμενες αδελφες και αρραβωνιαρες. Και επειδη ο δημοκρατικος νόμος (ανεκτικότητα στις διαφορετικες αποψεις κλπ.) φαίνεται οτι ειναι για σενα και τον αλλο συμπλεγματος καταγκιοζη που υπογραφει Lyro η πρόκληση μέχρι του κοινου χαφιεδισμού, στείλε καμία φωτογραφία και σε αυτον να συγκινηθει. Και επειδη το παιζεις σοβαρη στα τελευταια σου μηνυματα σου υπενθυμιζω αυτο που ειπε η aggelikh k λιγο παραπάνω: αν τα δηθεν προοδευτικα στερεοτυπα περι των καλλιστειων που προσβαλλουν τη γυναικεια αξιοπρεπεια (ακόμα και αν γινονται μέσω φωτογραφιών και διαδικτύου) έχουν βέβαια το δικαίωμα να εκφράζονται, η αμφισβήτηση της προοδευτικότητας αυτών των απόψεων του σοβαροφανους πουριτανισμού τους, της κατινίστικης νοοτροπίας και τελικά του δηθεν ορθολογικού τους χαρακτήρα έχει επίσης δικαίωμα να εκφράζεται, αφού τίποτα απολύτως πέραν του στερεότυπου και υποκριτικού ψευδοηθικού κώδικα συμπεριφοράς δεν τεκμηριώνει τη δογματική απόρριψη των αντρικών έστω συζητήσεων περι της συγκριτικής αποτίμησης της γυναικείας ομορφιάς: τα παραδοσιακά νυφοπάζαρα δεν ήταν τίποτε άλλο. Και αν συνέχιζες να ζεις στο χωριό του πατέρα σου προφανώς δεν θα είχες τα προβλήματα σχέσεων με τους άντρες που φαίνεται οτι σε ταλανίζουν τώρα. Τόσο πολύ που κάνεις κρίση ζηλοτυπίας σε γυναίκες συναδέλφους σου. Και βέβαια πίσω από όλα αυτά, αυτό που φαίνεται οτι πειράζει εσένα και τους ομοίους σου είναι να υποτιμήσει το κοινωνικό και γνωστικό σου επίπεδο, παρόλο που εσύ επιχειρήσες να κάνεις αυτό τόσο με τη διαγωνιζόμενη Ευγενία που δε σου έκανε τίποτα, όσο και με τη φίλη της συνάδελφό σου. Κάθε άλλη συζήτηση μαζί σου ή με τους ομοίους σου είναι περιττή. Ουρανία τον κουβά!
73. ΠΑΡΑΘΗΜΕΝΗ ΚΑΙ ΧΑΡΟΚΑΜΕΝΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΜΑΡΙΤΣΑ ΑΠΟ ΓΚΥΖΗ18 Μαΐου, 2009 - 11:37 MM
μαλιστα καταλαβα BILLY!!!! τωρα που ειδες οτι δεν ειμαι ασχημη αποφασισες να παιξεις το χαρτι της ανεραστης νευρωτικης γυναικας....μιλησε κανεις για κλισε και στερεοτυπα? Αυτη τη στιγμη γελαω γιατι η παρεα σας παει απο το ενα κλισε στο αλλο!! Πρωτα επεσε το ασχημομουρα , τωρα πεφτει το«θα ειχες τα προβλήματα σχέσεων με τους άντρες που φαίνεται οτι σε ταλανίζουν τώρα. «. και Billy καλυτερα υφος «βασανισμενης συντροφισσας» (ωραιο γυναικα πρεπει να ηταν η Μαριτσα) παρα υφος «κρεβατοκαμαρας». Και εφοσον καθε αλλη συζητηση μαζί μου ειναι περιττη, χαρηκα πολυ για τη γνωριμια και ναι, ναι ειναι κλισε το παραδεχομαι αλλα νομιζω οτι εισαι ερωτευμενος με την Ευγενια!!! Εξωφρενικο? Θυμισου!!! Καθε αλλη συζητηση μαζί μου ειναι περιττη.....Μπορεις βεβαια να βαλεις ψευτικο ονομα και e-mail και να συνεχισουμε...Au revoir!!
74. ΠΑΡΑΘΗΜΕΝΗ ΚΑΙ ΧΑΡΟΚΑΜΕΝΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΜΑΡΙΤΣΑ ΑΠΟ ΓΚΥΖΗ18 Μαΐου, 2009 - 11:57 MM

BILLY!! ξεχασα να σου υπενθυμισω οτι η φιλη σου ελαβε μερος στα καλλιστεια, οχι εγω!! Κατα συνεπεια, οποιος επιζητα τη δημοσιοτητα θα διαβασει καιπραγματα που δεν θα συναδουν με την εικονα που εχει αυτο το ιδιο ατομο για τον εαυτο του. Μη λεμε τα ιδια!!! Θα το εκτιμουσα αν εφεξης ο καθενας που θα θελησει να με προσβαλλει να το κανει με ονοματεπωνυμο!!! ναι, ναι, οπως η σοκολατα. Βεβαια, μπορει να εχω αδικο και αν συνεχιζες να ζεις στο χωριο του πατερα σου να σε φωναζανε Billy σκετο, καθοτι προχωρημενο. Say hello to Aunt Maritsa!!

75. Say hello to Aunt Maritsa 19 Μαΐου, 2009 - 12:04 ΠΜ
Ενα παραπονο παντως το `χω. Κανεις να μην εχει πει τιποτα για το χιουμορ μου? Εχω πεταξει απιστευτες ατακες. Α, τσ τσ...ολα κι ολα. Θα σας μαλωσω.
76. Say hello to Aunt Maritsa 19 Μαΐου, 2009 - 12:18 ΠΜ
Παιδια, δεν ξερω για σας αλλα εγω περασα εκπληκτικα...Δεν θα ξαναμπω στο link γιατι νομιζω οτι μαλλον τα ειπαμε ολα. Σας περιμενω στο Facebook να θρηνησουμε τον σκοτωμενο μου αρραβωνιαστικο together!! να περνате καλα και να δηλωνετε συμμετοχη σε ολους τους διαγωνισμους ομορφιας. Ισχυει και για σας αγορια!!! Πρεπει να ξεπερασετε το κλισε οτι τα καλλιστεια ανδρων ειναι μονο για....πως να το πω...ανδρες με ιδιατερα γουστα. Ειναι το στερνο μου αντιο.
77. farel19 Μαΐου, 2009 - 8:20 ΠΜ
ολο το λουμπεν της ψυχολογιας και τετοιου ειδους διαγωνισμων συσπειρωθηκε γυρω απ το «sexy» εσωρουχο και το πονυρο πολλα υποσοχμενο υφακι της διαγωνιζομενης για την οποια θα πω το «οποιος ανακατεβετε με τα πυτουρα τον τρων οι κοττες» κι ας αγωνιζετε η παρεα των ραμουλιμεντων και μη οπαδων της να δικαιολογησουν τα αδικαιολογητα. Κανε τη δουλιτσα που εμαθες κοριτακι μου και ασε το ψωνιο της «κουκλαρας» κατα μερους. Την ΕΥΧΗ ΜΟΥ να χεις.
78. farel19 Μαΐου, 2009 - 2:58 ΜΜ
ΒΑΡΙΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΠΕΦΤΟΥΝΕ ΣΤΟΥ ΤΙΠΟΤΑ ΤΗ ΧΩΡΑ ΞΕΣΠΙΑΘΩΣΑΝ ΟΙ ΑΜΥΓΑΛΟΙ ΚΑΙ ΕΧΟΥΝ ΠΑΡΕΙ ΦΟΡΑ.ΚΑΒΑΛΑ ΣΤΟ ΚΑΛΑΜΙ ΤΟΥΣ ΤΡΕΧΟΥΝ ΣΕ ΚΑΤΗΦΟΡΑ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΒΛΕΠΟΥΝΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟ ΧΑΟΣ ΚΑΙ ΜΠΟΡΑ. Θελω ναμου δωσετε να καταλαβω γιατι τοσος ντορος στο γαμο του καραγκιοζη.Γιατι τετοια μοχθηρια και απο τις δυο πλευρες? μηπως το δικιο του ισχυροτερου αμφισβηται? Μηπως καποιοι εχουν κανει λαθος και δεν το παραδεχοντε? Παντος απο οτι διαβασα ο κηπος εχει ολα τα φρουτα, νομμερα ,φανατικους οπαδους καλλιστειων και μαλιστα μορφωμενους, ψωνια,τρελους και μισοτελους, και αλλους που μπορει ναεχουνε δικιο η αδικο,δεν εχει σημασια,σημασια εχει οτι λιγο απεχουν ολοι τους απο ενα μακελειο.Εμπρος λοιπον μαμακες σφαχτητε για την τριχα Μωμεθ.
79. lupro19 Μαΐου, 2009 - 4:39 ΜΜ
Κυριε Billy κανενας δεν εβρισε δεν συκοφαντισε και δεν εκφρασε τη γνωμη του οπως κανεις με χυδαιο και συκοφαντικο τροπο εσυ.Νομιζω οτι εισαι τυφλωμενος και ως εκ τουτου ακρως μπερδεμενος.Αλλα ολα εχουν ορια που αν τα ξεπερασει καποιος εκτειθετε ανεπανορθωτα. Δεν προστατευεις τον εαυτο σου. Αν γελασει καποτε μαζι σου και το παρδαλο κατσικι μην απορισεις ,τα λαθη ξερεις τι ζητουν εξυπνος εισαι και δεν επιτρεπετε να μη ξερεις. Γεια χαρα .ο καποτε φιλος σου LUPRO
80. Billy19 Μαΐου, 2009 - 11:23 ΜΜ
Έτσι είναι ο έρωτας δεν κρύβεται, ούτε ο βήχας, ούτε η κακομοιριά ούτε η αθλιότητα ούτε η ψυχασθένεια των κομπλεξικών. Τίποτα δεν κρύβεται. Κυρίως η πραγματική λουμπενναρία που μόλις της θίξουν την αθλιότητα την ιδεολογική, τη γνωστική, αλλά και την άλλη την καθ' αυτό κοινωνική όπως όλοι που έχουν τη μύγα μυγιάζεται και με την επιμονή μύγας κοπριάς έρχεται και επανέρχεται «για να πει κάτι» . Και ρε παιδιά εκείνο το υστερικό ψωραλέο μισότρελο σκυλάκι, το Lupro, που έχει λυσσάξει να γαβγίζει στην αυλή και να παριστάνει το μαντρόσκυλο των αξιών, των παραδόσεων και της πολιτικής ορθότητας των διαφόρων «Farel» που δίνουν μάλιστα και «συμβουλές σε κοριτσάκια» ελπίζοντας τελικά ότι κάποιος θα το προσέξει και θα το υιοθετήσει, δεν υπάρχει κάποιος φιλόζωος στην παρέα που να του δώσει λίγη σημασία ή και κανένα κόκκαλο να γλύψει, μπας και πάψει να γρυλίζει, να ουρλιάζει, να παριστάνει τον κέρβερο και να μας παίρνει τα αυτιά;
81. aggelikh k19 Μαΐου, 2009 - 11:29 ΜΜ
Καλά εσεις δεν έχετε μάθει πως κάποια στιγμή εξαντλείται και η πιο ενδιαφέρουσα η αστεία συζήτηση;
Υποτίθεται ότι είσαστε ψυχολόγοι. Θα πρέπει να ξέρετε λοιπόν ότι κάποια άτομα με τα οποία ασχολείστε εδώ και καιρό ψοφάνε για να έχουν ακροατήριο. Φαντάζονται ότι κάποιος έτσι τους αναγνωρίζει. Όσο λοιπόν τους μιλάτε ότι και να τους πείτε αυτοί θα επαναλαμβάνουν τα ίδια. Αφήστε τους λοιπόν να μιλάνει μόνοι τους και μην ασχολείστε άλλο. Ίσως τότε τελικά να πάνε – ευτυχώς για μας τους υπόλοιπους -να μιλάνε και αυτοί.

82. billy19 Μαΐου, 2009 - 11:43 ΜΜ
 Έτσι είναι ούτε ο έρωτας, ούτε ο βήχας, ούτε η κακομοιριά, ούτε η αθλιότητα η γνωστική ή ιδεολογική και κυρίως η κοινωνική δεν κρύβονται. Δεν κρύβεται η πραγματική λουμπεναρία, που παρεμβαίνει παντού αναζητώντας αξία και αναγνώριση μόνο και μόνο από τις ανόητες παρεμβάσεις της και επανέρχεται σαν τη μύγα παριστάνοντας μάλιστα τον ειδήμονα ή τον τιμητή των παραδοσιακών αξιών και δίνει μάλιστα και συμβουλές ως Farel στα «κοριτσάκια» . Ε ρε ζόρι που τραβάνε κάποιιοι. Και ρε παιδιά, εκείνο το υστερικό ψωραλέο μισότρελο σκυλάκι, το Lupo, είναι πια εντελώς αδέσποτο; Μήπως έχει τη γρίπη των χοίρων και το παρατήσανε το ταλαίπωρο; Έχει λυσσάξει το κακόμοιρο να γαβγίζει στην αυλή και να παριστάνει το μαντρόσκυλο των παραδόσεων και της πολιτικής ορθότητας, ελπίζοντας ίσως ότι τελικά κάποιος θα το προσέξει και θα το υιοθετήσει. Δεν υπάρχει κανένας φιλόζωος στην παρέα να του δώσει λίγη σημασία ή κανένα κόκκαλο να γλύψει, μπας και πάψει να γρυλίζει, να ουρλιάζει, να παριστάνει τον κέρβερο και να μας παίρνει τα αυτιά;
83. BILLY ΠΡΟΣ ADMIN20 Μαΐου, 2009 - 12:47 ΠΜ
 έβαλα ένα σχόλιο αλλά δεν πέρασε. Γιατί; Μήπως κάτι δε γίνεται σωστά; Admin Μήπως μπορεί να μου απαντήσεις; Θα προσπαθήσω πάλι αύριο, μήπως και έχει λυθεί το πρόβλημα.
84. Προς Αγγελική20 Μαΐου, 2009 - 3:10 ΠΜ
 Επειδή ακόμα μπαίνεις και κοιτάς τι έχουμε γράψει μετά από σένα, είδα και την φωτο σου στο facebook. Σε βρίσκω άσχημη. Δεν θα σε έβαζα στις αποκρουστικές αλλά στην κατηγορία των «απλών άσχημων-περνώ απαρατήρητη». Αυτά για να μην νομίζεις πως μας «ρούμπωσες»!!!
 υγ. Επειδή μου αρέσει να είμαι αντικειμενική, πήρα και την γνώμη 3 άλλων για την εμφάνιση σου που κατά διαβολική σύμπτωση είπαν κι εκείνοι πως είσαι άσχημούλα!
 Εύχομαι ολόψυχα να σε αδικεί η φώτο και να είσαι ομορφότερη! Bye
85. lupο21 Μαΐου, 2009 - 9:21 ΠΜ
 Χα χα χα χα Ω Ω α α χα χα χα χι χι χι χα χαχα ειπε ογαιδαρος τον πετεινο κεφαλα.Ενταξει δεν θα ξαναπω τιποτα, με βουλωσες με τους χαρακτηρισμου σου mr Bill , Εσυ που εισαι ρωμαλεο κοπροσκυλο και τρωσ μονο φολες οπου τις βρεις γιατι εισαι παντα λιμασμενος φραε την μπριζολα που σου ελαχε προσεχε ομως μη σου βγει κι αυτη φολα.Α, και προσεχε τη λυσσα[τρελα] αν δεν την εχεις ηδη αρπαξει και μην ασχολεισε με ζωακια.Με ΑΓΑΠΗ ο μικρος αδεσποτος κακομοιρος »πεινασμενος» σκυλακος LUPO που τολμαει ακομα παρ ολη τη φραστικη τρομοκρατια του »κερβερου» να γαυγηζει.
86. FAREL21 Μαΐου, 2009 - 10:35 ΠΜ
 Ε ρεπλακα που εχει η ιστορια ,καλα δουλεια δεν εχετε πρωι πρωι? Εδω ο κοσμος]καιγετε και το νινι χτενιζετε [η σερνει караβι] ADIOS MUTSATSOS CABALLEROS
87. zeitgeist22 Μαΐου, 2009 - 2:32 ΠΜ
 Genika se endiaferēi o anthrwpos les..exeis spoudasei psuxologia dhlwneis..kai sunama ahkeis stho xwro ths modas k tw n sexy gunaikwn.. Poso lepta ta oria loipon anamesa sthn episthmh kai thn ilithiothta?? H seksoualikohthta sou toso pasifanhs oso kai h ilithiothta sou.. En antithesh.. h sxesh sou me thn episthmh apla ena steiro xarti me steira gnwsh..to idio akribws xarti pou exw k egw sta xeria mou kai pou elpizw omws na tou dwsw egw kateuthunsh, mia kateuthunsh allaghs poreias pros mia koinwnia xwris stereotupikes eikones, opws autes gunaikwn pou pwlountai sta ekswfula tw n periodikwn gia mia stigmh diashmothtas k andrwn pou orizoun th seksoualikohthta tous mesa apo th marka tou autokinhtou tou tous...
 Bouthgmenh esu mesa sta stereotupa, autoorizomenh ws «eidikh na boithiseis k na katanohseis anthrwpous pou ponoun»...poso s'enan kosmo tuflohtas zeis..alla kai poso tuxerh sunama pou h fush sou se ploutise me perisia elleipsh suneidhsews???
88. AGGELIKH K25 Μαΐου, 2009 - 3:54 ΜΜ
 SE AKOYSA STO 93.4 HSOYN YPEROXH. ANTE EKTOS APO THLEOPTIKA NA SE AKOYME KAI RADIOFONIKA...
89. Say hello to Aunt Maritsa25 Μαΐου, 2009 - 8:22 ΜΜ
 Κα Σαρηγιαννιδη δεν εχω καταλαβει ακομα τι θελατε να πετυχετε. Ηρθατε στο χωρο εργασιας μου για να με καταγγειλετε στον προϊσταμενο και στον εργοδοτη μου για την σκληρη εστω κριτικη που σας ασκησα....Θελατε να με τιμωρησετε? Θελατε να χασω τη δουλεια μου? Η εργοδοσια μου δεν εχει καμια σχεση με τα πιστευω μου και σε καμια περιπτωση δεν τους αντιπροσωπευω...Φροντισα φυσικα να ενημερωσω και τους υπευθυνους της Απογευματινης για τα ρεζιλια.Κριμα και εις ανωτερα
90. ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗ ΕΥΓΕΝΙΑ25 Μαΐου, 2009 - 10:02 ΜΜ
 Παρατηρώ την αλλαγή του ύφους γραφής σας. Σας συνιστώ να ανατρέξετε στα πρώτα

μηνύματά σας. Ανόητο κοριτσάκι κλπ. κυρία ανήκουν στην κατηγορία των ύβρεων και προσβολών για τα οποία ο νόμος (στον οποίο δεν κατέφυγα για να μην χάσετε τη δουλειά σας ή αναγκαστείτε σε αποζημιώσεις) προβλέπει κυρώσεις. Νομίζω ότι γνωρίζετε ότι επρόκειτο για ύβρεις για αυτό και τις διατυπώνατε. Αντίθετα, εγώ δεν σας επιτέθηκα, δεν σας έβρισα, ούτε καν σας απάντησα, άλλωστε δεν σας γνωρίζω όπως δεν με γνωρίζετε και εσείς. Εάν ο εργοδότης σας ενδιαφερόταν για την επιχείρησή του θα είχε πάρει ο ίδιος τα μέτρα του στην περίπτωση που οι εργαζόμενοι υβρίζουν και προσβάλλουν τους αγνώστους γι' αυτούς πελάτες. Άλλωστε, από αυτόν ζήτησα μια συγγνώμη εκ μέρους σας και τίποτε άλλο. Μην βαυκαλίζεστε επομένως και μην δικαιολογείστε λέγοντας «έκανα κριτική και γι' αυτό είμαι θύμα». Μην βαφτίζετε κριτική την κακεντρέχεια και τις ύβρεις (άμεσες ή έμμεσες). Επίσης, δεν αντιλαμβάνομαι ακόμα γιατί θελήσατε να εκφράσετε τα πιστεύω σας, όπως λέτε, σχετικά με τα καλλιστεία της Απογευματινής χρησιμοποιώντας τη δική μου αποκλειστικά συμμετοχή, ως στόχο. Συνεχίζεται να υβρίζετε βέβαια, όπως βλέπω. Μήπως και η λέξη «ρεζίλια» ανήκει στην κατηγορία των επαινών ή των ουδέτερων σχολίων; Ή μήπως το «κρίμα και εις ανώτερα» είναι ειλικρινές και χωρίς ίχνος ειρωνείας; Σας παρακαλώ, υπάρχουν και όρια και στο θράσος των υβριστών, όπως επίσης συγγνώμη, όπως και ετεροχρονισμένο έστω, φιλότιμο.

91. ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗ ΕΥΓΕΝΙΑ 25 Μαΐου, 2009 - 10:52 ΜΜ

ΠΡΟΣ zeitgeist ή αλλιώς, ελληνιστί, πνεύμα των καιρών – πιο απλά: γερμανόφωνο «αγαπητικό της βοσκοπούλας»,

Εγώ βγήκα δημόσια με όνομα και επώνυμο – και έτσι, εσείς απευθύνεστε προσωπικά σε εμένα αποκαλώντας με ηλίθια επειδή συμμετείχα στις διαδικασίες κάποιων καλλιστείων. Πρώτον, δε θυμάμαι να σας έχω προσλάβει ως ψυχαναλυτή μου ή Σύμβουλο Επαγγελματικής Αποκατάστασης. Αν λοιπόν σας απαντήσω με εξίσου προσωπικές ύβρεις, δεν θα έπρεπε νομίζω να παρεξηγηθείτε. Βεβαίως δεν θα το κάνω διότι δεν είμαστε ίσοι και όμοιοι. Αλλά αφού υποτίθεται ότι είστε και εσείς ψυχολόγος, μου αναφέρετε σας παρακαλώ ευθαρσώς το όνομα, το επώνυμο και τον αριθμό της άδειας ασκήσεως επαγγέματος που έχετε; Διότι προφανώς δεν χάνω χρόνο συζητώντας με «ψυχολόγους μαϊμού». Αλλά τελοσπάντων ως υποθέσουμε χάρην οικονομίας ότι είστε εκπαιδευσιμη «μαϊμού». Θα σας πω τα παρακάτω λοιπόν: Ας υποθέσουμε ότι έχω το σύνδρομο της «ωραίας της ημέρας» (ή ίσως και της Μεσσαλίνας ποιός ξέρει), είναι ίσως ακριβώς, επειδή αντίθετα από διάφορους επικριτές μου, έχω τα φυσικά, διανοητικά, ηθικά, αλλά ενδεχομένως και μορφωτικά προσόντα να το κάνω και να το διαχειριστώ. Και βέβαια ο αρμόδιος κριτής ή αξιολογητής αυτών των πραγματικών ή φανταστικών δυνατοτήτων μου δεν θα είναι ποτέ κάποιος δήθεν ψυχολόγος της γειτονιάς, που μάλιστα εκφέρει γνώμη επί των στερεοτύπων με το πιο εμπαθή και στερεότυπο τρόπο που μπορεί να γίνει, αλλά άτομα αναμφισβήτητου θεσμικά και αντικειμενικά κύρους και ηθικού αναστήματος. Άτομα των οποίων η επιστημονική καταξίωση έχει πάψει προ πολλού να απορρέει μόνον από ένα απλό πτυχίο ψυχολογίας ή να στηρίζεται σε ένα κοινό διδακτορικό δίπλωμα. Με άλλα λόγια, για να με καταλάβετε δήθεν συνάδελφε, τη γνώμη σας για το πρόσωπό μου τη γράφω στα παλαιότερα των υποδημάτων μου, όχι επειδή εσείς είστε ένας απλώς υποκριτής που παριστάνει τον πουριτανό ή ένας ημιμαθής δήθεν ψυχολόγος παραπάνω, ούτε επειδή εγώ είμαι κυνική, αριβίστρια, δημοσιοσχεσίτισσα ή ότι άλλο σχετικό θέλετε να πιστεύετε ότι είμαι, αλλά επειδή δεν συμμερίζομαι καθόλου το ίδιο λαϊκίστικο ιδεώδες της πολυφωνικής δημοκρατίας, επί του οποίου στηρίζεται ρητορικά τον μετασχηματισμό της ύβρεως και της προσβολής σε ατομικό δικαίωμα «έκφρασης γνώμης». Το ιδεώδες δηλαδή όπου ο καθένας όχι μόνο έχει και εκφράζει μια άποψη, αλλά και θεωρεί αυτομάτως ότι υπάρχει και ισοκυρία ως προς την αλήθεια που εκφέρει αυτή η άποψη υπό μορφή ατάκας. Ούσα απολύτως σίγουρη ότι δεν καταλάβατε τίποτα από ότι σας είπα, σας συμβουλεύω εκλεκτέ κύριε «συνάδελφε» να συνεχιστεί όπως κάνω κι εγώ τις σπουδές σας για να διευρύνετε όσο μπορείτε τις γνώσεις και τους ορίζοντές σας – αλλά και να συμβουλευτείτε κανένα ψυχαναλυτή (και όχι απλό ψυχολόγο, όπως εγώ), για να σας βοηθήσει να ξεπεράσετε το σοκ που ενδεχομένως προκαλεί η σύγχρονη κοινωνία στους «ψυχολόγους» του είδους σας και του επιπέδου σας, όπως και να αναλύσετε το σοκ που αντιστρόφως μπορεί να προκαλέσει το ανιαρά προεπιστημονικό και αφελές είδος της ψυχολογίας που δηλώνετε ότι υπηρετείτε, στην κοινωνία την οποία μάλλον κοροϊδεύετε. Ποιά κοινωνία; Ίσως αναρωτηθεί κάποιος. Θα έλεγα: την κοινωνία των απλών, εργαζόμενων ανθρώπων (η οποία βέβαια δεν συμμετέχει στο διάλογο αυτό, ούτε προλαβαίνει να ασχοληθεί με ψυχολογίες, καλλιστεία κλπ.). Εκείνη που έχει αρχές και αξίες, χωρίς να ηθικολογεί να κραυγάζει ή να παριστάνει κάτι. Η κοινωνία που γνωρίζω πολύ καλά, γιατί κατάγομαι από την Ελευσίνα και όχι από την Εκάλη. Η άλλη σημερινή κοινωνία, την οποία αντιπαθώ, είναι γεμάτη «δήθεν»: δήθεν απόψεις «κατά των στερεοτύπων», που στερεότυπα

επαναλαμβάνουν τα ίδια κλισέ, με το ίδιο πάνω κάτω ψευτο προοδευτικό ύφος. Δήθεν (κοινωνικοί) επιστήμονες που αντιγράφοντας και γλύφοντας συνήθως, απέκτησαν κάποιους τίτλους σπουδών. Δήθεν αδικημένοι από την κοινωνία, που επειδή απέκτησαν κάπως έτσι κάποιους τίτλους σπουδών, θεωρούν ότι έχουν ανέβει κοινωνικά – και κλαίγονται όταν δεν βρίσκουν την αντίστοιχη δουλειά αρπακτής ή αργομισθίας που ονειρεύτηκαν και που ταιριάζει στο κοινωνικό προφίλ που έχουν κατασκευάσει για τον εαυτό τους. Των δήθεν που μισούν κάθε υπόμνηση της λαϊκής ή αγροτικής τους καταγωγής και ντρέπονται γι' αυτήν. Όλους εκείνους με έναν λόγο που «το παίζουν σνομπ». Ποιοι το παίζουν σνομπ σήμερα; Οι «αδικημένοι από την κοινωνία»: Όλοι οι πτυχιούχοι που έγιναν 'υπάλληλοι super market», όλες οι ωραίες πωλήτριες, ο κάθε ταλαίπωρος γενικά που πουλάει μούρη και βρίσκεται σε διαρκή ανταγωνισμό με τους ομοίους του. Μέσα σε αυτούς οι πιο αξιολύπτες είναι ίσως οι νέες ωραίες γυναίκες που θέλουν να αναδειχτούν χρησιμοποιώντας μόνο την ομορφιά τους. Δεν ανήκω σε αυτήν την κατηγορία – ακόμα και αν οι διάφοροι επικριτές μου προφανώς πιστεύουν το αντίθετο. Δεν σκοπεύω να τους πείσω: οι κοινωνικές παραστάσεις περί της «ηλίθιας ξανθιάς» που συμμετέχει σε καλλιστεία και το παίζει και ψυχολόγος είναι μάλλον ακλόνητες. Κατά τη γνώμη μου σνομπ το παίζει η νέα, μεταμοντέρνα χοντρή πληβειακή μάζα που έχει πουλήσει τη λαϊκή και καλόγνωμη ψυχή της στο διάβολο για λίγη διάκριση. Εγώ λοιπόν σνομπάρω όλους τους «σνομπ», ψευτοκοσμοπολίτες, ψευτοεπιστήμονες, ψευτοψυχολόγους, ανώνυμους και επώνυμους κυρίους και κυρίες με άποψη για τα πάντα – ιδίως δε για την ψυχολογία (και όχι τόσο π.χ. για την ιατρική, τη φυσική και τις άλλες επιστήμες).

Θα σας δώσω λοιπόν τροφή για τη σύνδεση του ναρκισσισμού μου με τη μεγαλομανία μου: Ο ψυχαναλυτής μου θα τα είχε φτύσει – αλλά δεν έχω ψυχαναλυτή. Θέλετε γκλαμουριές; Παίζω! Θέλετε σοβαρή συζήτηση, επιστημολογικές διευκρινίσεις; Στο μέτρο των δυνατοτήτων μου, παίζω! Θέλετε ύφος ξανθιάς ανόητης; Παίζω! Θέλετε τσαμπουκά λαϊκό; Παίζω! Θέλετε σκληρό ροκ; Παίζω! Θέλετε χασάπικα καλαματιανά τσιφτετέλια; Παίζω! Που δεν παίζω; Σε συμπλεγματικές κοντρίτσες με διάφορους δήθεν κάτι: Βαριέμαι. Αν λοιπόν κάποιος που σνομπάρει τους σνομπ είναι αλαζών, τότε είμαι αλαζονική: έχω όλα τα φόντα άλλωστε για να το κάνω, στη μνήμη ίσως των ποντίων προγόνων μου και των παπούδων που δεν δίστασαν να δουλέψουν σκληρά στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη – και για τους οποίους εγώ είμαι υπερήφανη. Κατάλαβες κύριε «συνάδελφε» γιατί δεν θα γίνεις ποτέ δικός μου συνάδελφος και θα είσαι πάντα μακριά από αυτούς που πονάνε και θέλουν βοήθεια; Άντε τράβα λοιπόν με το ψευτοπροοδευτικό ιδεολογικό σου κουβαδάκι και ψευτοεπιστημονικό σου γερμανόφωνο greeklisch υφάκι σε καμιά άλλη παραλία. Καλοκαίρι έρχεται σιγουρα κάπου θα βρεις κοινό ομοίων σου να σε προσέξει.

92. Billy25 Μαΐου, 2009 - 11:41 MM

Μου έχει μείνει μια απορία γιατί κάποια εκλεκτά άτομα όπως η Αγγελικο-Μαρίτσα και ο Lupo- Farel έφαγαν τέτοιο κόλλημα με τη συγκεκριμένη διαγωνιζόμενη; Ποιος τους προσέλαβε για Συμβούλους ή κριτές της; Αν την υψηλή ηθική και πολιτική τους διαμαρτυρία την απευθύνουν γενικά στο θεσμό των καλλιστείων και γενικά σε όσες συμμετέχουν σε αυτό, γιατί δεν μπήκαν άραγε στον κόπο να γράψουν τις λαμπρές τους απόψεις στις άλλες κοπέλες (φοιτήτριες, επιχειρηματίες, καθηγήτριες, τραγουδίστριες κλπ.) των οποίων μάλιστα οι φωτογραφίες σύμφωνα πάντα με τα δικά τους κριτήρια ήταν μάλλον «πιο άσεμνες» από εκείνες που έβαλε η κ. Ευγενία Σ.; Μήπως μπορεί κάποιος να με διαφωτίσει; Είναι άραγε η ιδιότητα του ψυχολόγου που τους τραβάει και αν ναι γιατί; Μήπως επειδή «εκτιμούσαν» περισσότερο τη συγκεκριμένη υποψήφια και θέλησαν να την «προφυλάξουν»; αλλά τότε, πως και γιατί την εκτίμησαν τόσο πολύ και ποιος τους έδωσε το δικαίωμα να ανακατεύονται, με τόσο μάλιστα χονδροειδή τρόπο, στις προσωπικές της επιλογές. Σε αυτό το ερώτημα προφανώς δεν θα δοθεί απάντηση. Και επειδή θεωρώ ότι ένας από τους δυο (ο κ. Lupo – Farel) ουσιαστικά απευθύνεται σε εμένα για προσωπικούς λόγους και εγώ σέβομαι την ιστοσελίδα και το θέμα της ώστε να μην μπλεχτώ σε προσωπικές αντιπαραθέσεις μαζί του για άσχετα θέματα, θα αρκεστώ εδώ να επισημάνω δύο ή τρία στοιχεία μιας ειλικρινούς απάντησης στον πιο πάνω κύριο και να του στείλω μια πολύ πληρέστερη απάντηση μέσω προσωπικής αλληλογραφίας.

Λυπάμαι κ. Lupo που στο λέω έτσι ξερά, αλλά ακόμα και εγώ σε βαρέθηκα. Αυτό άλλωστε με σώζει από την κατάθλιψη στην οποία θα έπεφτα μετά τη δήλωση σου ότι δεν με θεωρείς πλέον φίλο σου. Και σε βαρέθηκα όχι βέβαια επειδή είσαι κακός (γιατί δεν είσαι καν κακός), αλλά επειδή μέσα από τα απωθημένα σου και τα συμπλέγματά σου – τα συμπλέγματα του αποτυχημένου σε όλα τα πεδία μικροαστού, σε οδήγησε σε στάσεις και σε συμπεριφορές εχθρικές προς το φιλικό σου περιβάλλον, άτιμες και τιποτένιες. Συμπεριφορές που δεν αξίζουν παρά την απόλυτη περιφρόνηση. Σε βαρέθηκα κυρίως επειδή έχασες ακόμα και την

καλοπροαίρετη αγαθότητα που αντιστάθμιζε τα πασίγνωστα ελαττώματά σου και που έχουν κάνει σήμερα όλο το περιβάλλον σου (πέραν ίσως του σκύλου σου, που χωρίς να σε παίρνει στα σοβαρά, σε συμπάθει γιατί ανήκετε ίσως στο ίδιο είδος), να σε αποφεύγει και να σε αντιμετωπίζει συγκαταβατικά (με ένα χεχε) μόλις σε βλέπει ή σε ακούει. Όσο για το τι σέρνει και το τι δεν σέρνει το κάθε «νίνι», αυτό εξαρτάται από τα κυβικά και τις αντοχές του «νινιού» Εσένα πάντως το άγιο και σοφό «νίνι» με το οποίο συζείς σε ανέχεται πλέον μόλις και μετά βίας. Το ξέρεις έτσι δεν είναι; Τώρα ποιος είναι η φόλα και ποιος η μπριζόλα άσε να διαβάσεις πρώτα το γράμμα μου...

93. Say hello to Aunt Maritsa 26 Μαΐου, 2009 - 7:46 ΠΜ
δεν νομίζω ότι μπορεί κανείς να συρει τον άλλον στα δικαστήρια επειδή χρησιμοποίησε τον ορο `ανοητος`. Δεν ειστε πελατισσα στο καταστημα μας. Δεν ερχεστε απο την Ελευσινα στα Βορεια Προαστεια να αγορασετε τα προιοντα μας. Σας τα αγοραζει η φιλη σας με την εκπτωση που εχει ως υπαλληλος. Και ειναι η ιδια εκεινη η φιλη σας που μας ειπε να σας ψηφισουμε εν ωρα δουλειας....Η εκτος οριων αντιδραση σας προδιδει τη δικη σας κακεντρεχεια και υπερμετρη αισθηση αξιωσης που εχετε.
94. Ο ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΟΡΑΣ 26 Μαΐου, 2009 - 1:00 ΜΜ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑ. ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗ.
ΚΑΠΟΙΟΙ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΔΡΑΚΟΙ ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΕΣ ΓΕΝΝΑΙΕΣ ΠΡΙΓΚΙΠΗΣΣ
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΜΟΝΕΣ ΤΟΥΣ ΤΗΝ ΑΝΤΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥΣ. ΟΜΩΣ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΔΡΑΚΟΙ, ΕΙΝΑΙ ΚΑΚΟΒΟΥΛΕΣ ΣΚΙΕΣ ΚΑΙ ΙΣΩΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΤΙΜΟΤΕΡΟ ΝΑ ΤΟΥΣ
ΓΥΡΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΔΙΑΛΥΘΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΠΡΩΤΟ
ΦΩΣ. ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΟΤΙ ΕΙΣΘΕ ΣΤΑΤΙΚΩΣ [ΥΠΕΡ] ΕΠΑΡΚΗΣ ΚΑΙ ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΩΣ
ΑΡΤΙΑ, ΜΗΠΩΣ, ΣΤΑ ΔΥΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΑΣ ΔΙΑΚΡΙΝΩ ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΥΡΑ ΕΜΦΥΤΟΥ
ΔΙΚΑΝΙΚΟΥ ΤΑΛΑΝΤΟΥ ???
95. Θ.Κ. 27 Μαΐου, 2009 - 12:21 ΜΜ
Δεν έχω καμία άλλη ανάμειξη με την συζήτηση πέραν της ιδιότητας του νομικού που συμβουλευτήκε η κ. Σαρηγιαννίδη. Σας πληροφορώ κ. Κούτουλα ότι οι χαρακτηρισμοί που χρησιμοποιείτε της επιτρέπουν να προσφύγει στη δικαιοσύνη τουλάχιστον για εξύβριση, αλλά και για προσβολή της προσωπικότητάς της. Κατά πάσα πιθανότητα, θα κέρδιζε μια παρόμοια αναγωγή. Κατά τη γνώμη μου, εντούτοις δεν αξίζει τον κόπο να το κάνει και τη συμβούλευσα να μην προχωρήσει γιατί οι διαδικασίες είναι ιδιαίτερα χρονοβόρες. Ωστόσο, θα σας συνιστούσα να μην την προκαλείτε άλλο και αν δεν μπορείτε, να απέχετε από τον διάλογο της παραπάνω ιστοσελίδας.
96. ΔΗΤΗΕΝ 27 Μαΐου, 2009 - 12:26 ΜΜ
kai ksantia, kai pontia, kai tsampoukas laikos kai eueksapti kai paizei se ola ta tamplo. Ta resta mou!
97. Angelino 27 Μαΐου, 2009 - 3:53 ΜΜ
1. Η κα. Κούτουλα έχει δει την κα. Σαρηγιαννίδη ΜΙΑ φορά όλη κι όλη στη ζωή της, οπότε εκφέρει άποψη για ένα άτομο το οποίο της είναι παντελώς άγνωστο. Τα συμπεράσματα δικά σας...
2. Προς aunt Maritsa: Η κα. Σαρηγιαννίδη αγόραζε βιβλία από το βιβλιοπωλείο κόβοντας τιμολόγια με τη νόμιμη, για όλους τους πελάτες, έκπτωση του 10%.
98. ΘΑΝΑΣΗΣ - ΧΡΙΣΤΙΝΑ 27 Μαΐου, 2009 - 3:58 ΜΜ
ΕΠΕΙΔΗ Η ΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑΤΙΚΗ ΜΠΟΥΡΔΟΛΟΓΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΑΚΑΤΑΠΑΥΣΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΟΥΜΕ ΤΑ ΕΞΗΣ: ΤΑ ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΚΟΒΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΤΟ ΑΤΟΜΟ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΣΧΕΤΙΚΟ ΑΦΜ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΟΠΟΙΑΣΔΗΠΟΤΕ ΦΙΛΗΣ ΠΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ΕΚΠΤΩΣΗ. ΟΥΤΕ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΑΣ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ. ΕΧΕΤΕ ΑΠΟΨΗ ΟΜΩΣ, ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ ΠΟΥ ΤΗΝ «ΠΑΙΖΕΤΕ ΣΤΑ ΔΑΧΤΥΛΑ» ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ. ΑΣ ΣΑΣ ΚΑΝΟΥΜΕ ΚΑΙ ΕΔΩ ΜΑΘΗΜΑ: ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΑΣΗΣ ΛΕΓΕΤΑΙ ΤΟ ΟΛΟ ΥΦΟΣ. ΣΙΩΠΗΣΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΔΙΟΤΙ Ο ΓΕΛΩΤΑΣ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΛΕΓΟΜΕΝΑ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΟ ΣΟΥ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ.
99. Petros 27 Μαΐου, 2009 - 5:40 ΜΜ
Ναι τι να σου πω ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΟΡΑ....ιδια ο Μάτλοκ ειναι....
100. Γεωργίου.Σ 27 Μαΐου, 2009 - 7:46 ΜΜ
Καλοι μου ανθρωποι, ψυχραιμια! Δεν γνωριζω καμια απο τις κυριες για τις οποιες γινεται λογος....Φαινεται παντως οτι το εχετε παρατραβηξει ΟΛΟΙ σας. Μιλω και για τους bloggers. Ειναι απλα καλλιστεια, τιποτα περισσοτερο, τιποτα λιγοτερο. Σιγα τα αιματα (εκατερωθεν). Θα γινουμε αμερικανικα να τρεχουμε στα δικαστηρια με το παραμικρο....Εχουμε σοβαροτερα προβληματα ολοι μας. Peace

101. Γεωργίου.Σ27 Μαΐου, 2009 - 8:11 MM

Να σας δώσουνε ραδιοφωνική εκπομπή μαζί, ακροαματικότητα εγγυημένη. Παντως σεβόμαι εξίσου και την Ευγενία και τη Μαρίτσα που βγαίνουν επώνυμα. Αφήστε τις μηνύσεις κορίτσια, φαίνεται ότι βράζει το αίμα σας! Δείτε το λίγο χιουμοριστικά. Και σας παρακαλώ μη τα βάλετε μαζί μου, έχω μόνο καλές προθέσεις

102. Γεωργίου.Σ27 Μαΐου, 2009 - 8:19 MM

Και τώρα βλέπω αυτό το ΤΟ ΣΧΟΛΙΟ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟ ΘΕΩΡΗΣΗ. Τελικά μήπως ευθυνονται οι της ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΣ. Ένας άλλος έγραψε ότι μοιάζουν όλες οι υποψηφίες με κορες της Βασιλείαδου.. Αυτό τώρα γιατί το περασανε.

103. [admin](#)27 Μαΐου, 2009 - 8:58 MM

Όλα τα σχόλια που δεν περιλαμβάνουν υβριστικές φράσεις εγκρίνονται, πιθανώς και με κάποια καθυστέρηση, αναλόγως φόρτου της σύνταξης. Δεν υπάρχει πρόθεση για κανενός είδους λογοκρισία.

104. Γεωργίου.Σ27 Μαΐου, 2009 - 9:42 MM

Τότε γιατί γίνεται λόγος για μηνύσεις εφόσον λέτε ότι δεν έχουν περάσει υβριστικές φράσεις; Δεν γνωρίζουν οι υποψηφίες ότι θα δεχτούν και ακομψες κριτικές; Τι τα θέλατε τα σχόλια; Ας μπαινει ο καθένας να ψηφίζει μόνο να τελειώνουμε. Είναι σαν να λέτε ότι η Μαρίτσα έχει δικαίωμα να γράφει αυτά που έγραψε. Τι ισχύει τελικά;

105. " OF NO NAME "27 Μαΐου, 2009 - 10:55 MM

Σε κάθε είδους διαγωνισμό ένα μόνο σχόλιο είναι,δεοντολογικά,αποδεκτό,το «ας νικήσει η καλύτερη».

Δεν είμαι ψυχολόγος,κοινωνιολόγος,επικοινωνιολόγος ή νομικός αλλά είναι πασιφανές ότι στον διάλογο αυτό το χιούμορ έχει χαθεί και η αντιπαράθεση έχει καταστεί ακομψή. Θα προτεινά λοιπόν,στην κα.Σαρηγιαννίδη να γράφει αυτή ένα καταληκτικό σχόλιο,ανταξιο της παιδείας και της ευγενείας της και ΟΛΟΙ εμείς οι υπολοίποι να δείξουμε τον προσήκοντα ιπποτισμό και να επιστρέψουμε σε εκείνο που όλοι είμαστε εις θεσιν να κάνουμε καλά. Να γίνουμε οι μικροί ήρωες της αφανούς μας καθημερινότητας η οποία ουδενός είδους περαιτέρω δικαιοσύνη χρειάζεται.

106. MANOS28 Μαΐου, 2009 - 9:11 MM

Θα συμφωνούσα με τον «χωρίς όνομα», αλλά αυτή η συμμετοχή έχει από ότι φαίνεται ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον και γι' αυτό συγκεντρώνει ποικίλα αρνητικά σχόλια, πολλά από τα οποία είναι αρνητικά – και ίσως αυτά αξίζουν περισσότερο. Διαβάζοντας τα αναρωτήθηκα το εξής: Τι είναι αυτό που ενοχλεί πραγματικά; Η ομορφιά; Η ιδιότητα; Ο συνδυασμός των δυο προηγούμενων και το ασύμβατο μοντέλου – ψυχολόγου; Ίσως. Οι περισσότεροι φαντάζομαι αυτό θα πιστεύουν. Εγώ διαφωνώ. Όλη αυτή η συζήτηση που διεξήχθη σχετικά με το ασύμβατο των δύο ιδιοτήτων της κ. Σαρηγιαννίδη είναι για μένα εντελώς προσχηματική. Σε μια εποχή όπου όλοι διεκδικούν την ισότητα (δηλαδή ίσες ευκαιρίες για να πιάσουν την «καλή» και να γίνουν άνισοι, συνεπώς να διακριθούν) η συμμετοχή αυτή χτυπάει πάνω στην καρδιά του αθέμιτου ανταγωνισμού. Τι σκέφτεται π.χ. ένας συνάδελφος της ίδιας ηλικίας πάνω κάτω και ανάλογου πτυχίου; «Χρησιμοποιεί την εμφάνιση της για να γίνει διάσημη, να τη γνωρίσει ο κόσμος, να κάνει τσάμπα διαφήμιση, να εγκαθιδρυθεί στο χώρο και να γίνει γνωστή με σκοπό να προσελκύσει πελατεία. Εγώ αυτό – αν θα το καταφέρω – χωρίς να μπορώ με βεβαιότητα να το διασφαλίσω δεν θα το πραγματοποιήσω παρά σε μεγάλη ηλικία». Συνεπώς τον ενοχλεί ηθικά ή δεοντολογικά η εν λόγω συμμετοχή; Και τους υπόλοιπους που δεν είναι συνάδελφοι, αυτούς και πάλι το ασύμβατο τους κάθεται στο στομάχι; Δεν νομίζω. Τους πειράζει πως η κ. Σαρ. δημιουργεί αθέμιτο ανταγωνισμό. Μπορείς να έχεις ένα προσόν που θα χρησιμοποιείς στον αγώνα για επιβίωση, άντε μπορείς και να έχεις και δύο. Αν το παρατραβήξεις όμως χτυπάς στην καρδιά του ιδεολογήματος της ισότητας ευκαιριών. Σε μια εποχή ανεργίας το παίζεις αποκατεστημένη επαγγελματικά από τα 23 σου. Σε μια εποχή που η ομορφιά αποτελεί τον εύκολο δρόμο εσύ μας απαντάς «την έχω, αλλά είμαι και έξυπνη και γι' αυτό δεν κομπλάρω πουθενά. Αυτά στις γλάστρες». Σε μια τέτοια εποχή δικαιούσαι να έχεις ένα όπλο και να το χρησιμοποιείς μετά μανίας. Αλλά εσύ το παρατράβηξες κορίτσι μου.

Το παίζω σε όλα τα ταμπλο; Και αυτό γνωστό κόλπο. Αλλά το παίζω σε όλα τα ταμπλό με πολύ καλές επιδόσεις και με αυτογνωσία ταυτόχρονα και μετριοπάθεια. (Το άκουσα αυτό το «η μετριοφροσύνη μου δεν επηρεάζει καθόλου τις φιλοδοξίες μου» ή κάπως έτσι, στο ραδιόφωνο). Θα συμφωνούσα με τους προλαλήσαντες και θα έγραφα ΕΛΕΟΣ αλλά για τελειώς διαφορετικούς λόγους. Σαν πολλά δεν μαζευτήκανε; Και μήπως τελικά αυτό ενοχλεί; Ψυχολόγους και μοντέλα έχω δει και άλλες στην τηλεόραση και αλλού. Homo Universalis σε μεταμοντέρνα γυναικεία έκδοση πρώτη φορά βλέπω.

107. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ28 Μαΐου, 2009 - 10:36 MM

Σκέφτηκα το προηγούμενο σχόλιο και μερικά άλλα. Από την δικιά μου σκοπιά νομίζω το εξής: Έστω ένας νέος άνθρωπος που ψάχνει σημεία αναφοράς για να μοιάζει με τους άλλους ανθρώπους της εποχής του, έτσι ώστε να μπορεί στη συνέχεια, στη βάση των όποιων ιδιοτήτων ή προσόντων του να διακριθεί ή να διαφοροποιηθεί από αυτούς. (Γιατί ως γνωστόν δεν μπορούν να συγκριθούν παρά τα όμοια πράγματα). Ψάχνοντας σημεία κοινής αναφοράς στις νεότερες γενιές, δεν βρίσκει παρά εξεζητημένους, «δήθεν» που λέει η κ. Ευγενία που πουλάνε μούρη και κάνουν ότι μπορούν να δείξουν ότι «δεν είναι σαν τους άλλους». Πως να μοιάσει κανείς με κάποιους που απορρίπτουν κάθε ιδέα ομοιότητας; Άλλοι ντύνονται περίεργα, άλλοι έχουν άποψη για όλα ή το παίζουν έξυπνοι, άλλοι το παίζουν πλούσιοι κλπ. (Όλοι διαφορετικοί). Για να μοιάσει λοιπόν με κάποιους αναφέρεται σε ανθρώπους προηγούμενων γενεών: Πιο αγαθούς, πιο καλόπιστους που δεν σκοτώνονται να το παίξουν κάτι, ιδίως κάτι καλύτερο και ανώτερο από όλους τους άλλους, απλοί άνθρωποι με ένα λόγο: μια αναφορά στην παράδοση. Μοιάζοντας με αυτούς, όντας εν μέρει ίδια με αυτούς, αναγκαστικά διαφέρει και διακρίνεται, αφού όλοι οι άλλοι της γενιάς της είναι κατά φαντασίαν εξαιρετικοί. Παρεμβαίνω στη συζήτηση θέλοντας να επισημάνω κάποιες παρεξηγήσεις και με την ιδιότητα του ψυχιάτρου: όπως ενδεχομένως και άλλοι ψυχίατροι και ψυχολόγοι θα γνωρίζουν η αλαζονεία αυτής της μορφής αντιστοιχεί αρκετά καλά στο σύνδρομο της τραυματικής κοινωνιοπολιτισμικής ενοχοποίησης (και για όσους ενδιαφέρονται να το ψάξουν στην ξένη βιβλιογραφία S.C.S.C Smith and Brown 1990). Αυτό εμφανίζεται στα κοινωνικά στρώματα που χαρακτηρίστηκαν τα τελευταία χρόνια από μια ταχεία τάση ανοδικής κοινωνικής κινητικότητας χωρίς όμως να μπορέσουν να αφομοιώσουν τις αξίες και το lifestyle των υπόλοιπων νεόπλουτων. Ιδίως τον αμοραλισμό. Σύμφωνα με αυτήν τη θεωρία, κατά το διάστημα της μετάβασης και της σταθεροποίησης των ατόμων αυτής της κατηγορίας στη νέα κοινωνιοοικονομική συνθήκη ζωής τους, εμφανίζονται συχνά υπό μορφή «επιστροφής απωθημένου», όπως θα έλεγαν οι ψυχαναλυτές, επώδυνες ψυχολογικές καταστάσεις και φαντασιώσεις ενός πατρικού συμβολικού νόμου που εγκალεί όλους τους «αποστάτες» από την κοινωνική τάξη και τους πολιτισμικούς κωδικούς της και τους ωθεί να εκτεθούν στη δημόσια χλεύη και ενδεχομένως καταδικη. Στο ίδιο πλαίσιο θα μπορούσε εξάλλου να ερμηνευτεί και η απορριπτική στάση αρκετών γόνων θρησκευόμενων οικογενειών με ισχυρά στοιχεία εθνικής ταυτότητας οι οποίοι εμφανίζονται προσφάτως να μισούν οποιαδήποτε παράδοση από τη γλώσσα και τις νοοτροπίες μέχρι τα εθνικά και θρησκευτικά σύμβολα. Πριν την ομαλή ιδεολογική τους αφομοίωση στις νέες συνθήκες ζωής τους οι νέοι αυτοί αισθάνονται την ανάγκη να ενταχθούν στις όποιες ακραίες ομάδες κρούσης κατά της πολιτισμικής τους παράδοσης. Όπως κάθε επιστημονική άποψη και η παραπάνω είναι σεβαστή. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η εμπειρία του πάσχοντος από το συγκεκριμένο σύνδρομο πρέπει οπωσδήποτε να βιωθεί έστω αυτοταπεινωτικά ή υπό μορφή τιμωρίας. Ενδεχομένως λοιπόν {και αυτή είναι η δική μου ερμηνεία} η συμμετοχή της κ. Σαρηγιαννίδη στα καλλιστεία της Απογευματινής να αντιστοιχεί σε αυτήν ακριβώς τη γραμμή αντιμετώπισης του συνδρόμου. Αν αληθεύει αυτή η υπόθεση δεν το ξέρω. Όμως το πράγμα δεν μπορεί ποτέ βεβαίως να επιβεβαιωθεί από την ίδια.

108. JOHN DEVLIN29 Μαΐου, 2009 - 12:57 MM

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟ.ΔΗΜΗΤΡΙΟ.

ΓΙΑΤΡΕ,ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΟΙ ΙΠΠΟΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΕΔΩ ΚΑΠΟΙΟΣ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΕΝΑ ΒΗΜΑ ΕΜΠΡΟΣ ΚΑΙ ,ΩΣ ΠΡΟΜΑΧΟΣ ΤΗΣ ΚΑΣ.ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗ ΝΑ ΣΑΣ ΡΙΞΕΙ ΤΟ ΓΑΝΤΙ,ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΩΣ.

ΝΑ ΣΠΕΥΣΩ ΝΑ ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΩ ΟΤΙ ΚΑΤ'ΟΥΔΕΝΑ ΤΡΟΠΟ ΑΜΦΙΣΒΗΤΩ ΤΑ ΛΕΓΟΜΕΝΑ ΣΑΣ ,ΟΥΤΩΣ Η ΑΛΛΩΣ ΟΓΝΩΣΤΙΚΟΣ ΜΟΥ ΧΩΡΟΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΛΛΟ ΑΚΡΟ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΠΡΑΝΟΥΣ ΟΠΟΥ ΣΥΓΚΑΤΟΙΚΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΚΟ ΣΑΣ ΚΑΙ ΜΕ ΤΙΑ ΑΛΛΕΣ ,ΜΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ,ΚΑΙ ΟΥΔΕΜΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ ΟΥΤΕ ΓΝΩΡΙΖΩ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑ ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗ,ΑΛΛΑ,ΓΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΛΛΗΣΕΩΣ ΣΕ ΕΝΑ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΞΙΩΝ ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΙΑ,ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΟΦΕΙΛΩ ΝΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΘΩ.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ,ΔΕΙΤΕ ΤΟ ΣΑΝ ΜΙΑ ΡΟΜΑΝΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ,ΣΑΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΩ ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΦΡΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΣΑΣ ΘΕΣΕΩΣ.

ΛΟΙΠΟΝ,ΑΣ ΠΟΥΜΕ ΑΥΡΙΟ,ΣΤΙΣ 06.00 ΠΜ ΣΤΟΝ ΠΕΡΙΜΕΤΡΙΚΟ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΣΑΣ ? ? ?

109. ΑΠΟ ΜΕΓΑΡΑ29 Μαΐου, 2009 - 7:42 MM

Θα καταχραστώ και έγω το δικαίωμα να μιλήσω δημόσια και να συμμετάσχω σε ένα «διάλογο» -ή καλύτερα σε ένα μωσαϊκό απόψεων-περί αισθητικής, φιλοσοφίας, επιστήμης

και «κοινωνικής κριτικής». Η αφορμή δόθηκε κυρίως με τα όσα αναφέρει παραπάνω ο κύριος Δημήτριος και σε καμία περίπτωση δεν θα ήθελα να τα σχολιάσω ως ειδικός επιστήμονας -άλλωστε στερούμαι αυτού του τίτλου-, και να αμφισβητήσω το όποιο επιστημονικό κύρος προβάλλει στο απόσπασμά του.

Πρώτα από όλα, όπως πολλοί ανέφεραν παραπάνω έχουμε να κάνουμε με ένα θεσμό -στη συγκεκριμένη περίπτωση με τα καλλιστεία- κοινωνικής διάκρισης και επιβράβευσης του καλύτερου -στη συγκεκριμένη περίπτωση του ωραιότερου, του πιο καλλίγραμμου, του πιο αισθησιακού. Αν τοποθετήσουμε αυτόν τον θεσμό σε ένα γενικότερο πλαίσιο και αν παρατηρήσουμε τις ιστορικές του καταβολές, πράγμα το οποίο είναι αδύνατο να γίνει εδώ, θα διαπιστώσουμε ότι και άλλοι θεσμοί, πιο σοβαροφανείς, εξυπηρετούν τους ίδιους στόχους. Για παράδειγμα, πρόσφατα είχαμε την βράβευση του καλύτερου διδακτορικού στην ψυχολογία. Τι σημαίνει άραγε το καλύτερο διδακτορικό; Ή τι μπορεί να σημαίνει η βράβευση του καλύτερου μυθιστορήματος; Ειδωμένη μέσα σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να κριθεί η επιλογή της εν λόγω κυρίας και κάθε κυρίας που λαμβάνει μέρος σε τέτοιου είδους διαγωνισμούς. Συνεπώς, κύριε Δημήτριε, για να εκφέρετε μία άποψη για την ψυχοπαθολογία της διαγωνιζόμενης, έστω και γενικόλογη, πρέπει πρώτα να ανατρέξετε στην ψυχοπαθολογία της κοινωνίας μέσα στην οποία αυτή η διαγωνιζόμενη ανατράφηκε. Και η μελέτη της παθογένειας του περιβάλλοντος της διαγωνιζόμενης δεν γίνεται με την παράθεση και «εφαρμογή» θεωριών, που δεν γνωρίζουν τόπο, ούτε χρόνο. Ποιά «κοινωνική ανοδικότητα», ποιών «κοινωνικών στρωμάτων», ποιών «κοινωνιών», ποιών «τελευταίων χρόνων»; Όταν διευκρινίσετε αυτούς τους όρους στην ελληνική κοινωνία, τότε ίσως θα μπορούσατε στη συνέχεια να μας εξηγήσετε για την «τραυματική κοινωνιοπολιτισμική ενοχοποίηση». Από τη μία υποβαθμίζετε το κύρος των θεωριών αυτών, αναφέροντάς τις στον συγκεκριμένο «διάλογο», και από την άλλη εκλαϊκεύετε τόσο πολύ έναν χώρο που υπηρετείτε, εκθέτοντας με αυτόν τον υπεραπλουστευτικό τρόπο τις απόψεις σας, κινδυνεύοντας έτσι να γίνει κτήμα οποιουδήποτε σήμερα θέλει να έχει άποψη περί ψυχολογίας και ψυχιατρικής.

110. Αγγελική απο Γκυζη30 Μαΐου, 2009 - 12:08 ΠΜ

Και ελειδη δεχομαι και απειλες για τον ορο `ανοητη` που χρησιμοποιησα καθως και για τον τοπο μου, μπορειτε να πατε στην ΒΑΣΙΑ ΠΕΡΓΙΑΛΗ για να δειτε τι εστι προσβολη της αξιοπρεπειας. Και νομιζω οτι δεν μπορει κανεις να μου απαγορευει να εκφερω τη γνωμη μου εφοσον ΔΕΝ χρησιμοποιω υβριστικους ορους. Εξακολουθειτε βλεπω να κρυβεστε πισω απο ψευδωνυμα κτλ. και συνεχιζω να πιστευω οτι η επισκεψη της κας Σαρηγιαννιδη στο χωρο εργασιας μου (ενω ηξερε οτι θα απουσιαζα ολη την εβδομαδα)με σκοπο να τιμωρηθω/απολυθω και για να ζητησει συγγνωμη εκ μερους μου απο τον εργοδοτη μου (???!!???) ειναι τουλαχιστον σουρρεαλιστικα κωμικη. Δε θα μου εκανε καθολου εντυπωση αν επιστρατευατε και τον Κουγια στην ελομενη απαντηση σας για να με εκφοβισετε. Περιμενω εναγωνιως νεους, φρεσκους χαρακτηρισμους! Απλα σας θυμιζω οτι εχετε χρησιμοποιησει ηδη: ασχημη, κομπλεξικη, ανεραστη, φθονερη, γελοια....Ποιος υβριζει ποιον τελικα? Εγω παντως εξακολουθω να διασκεδαζω με την αναποτελεσματικη σας επιθετικοτητα!

111. JOHN DEVLIN30 Μαΐου, 2009 - 8:57 ΠΜ

ΥΠΟΘΕΤΩ ΟΤΙ ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΤΗΝ ΑΙΣΘΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ ΑΠΟ ΟΤΙ Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΛΟΦΟΥ. ΚΥΡΙΕ ΜΕΓΑΡΕΥ, ΜΕ ΚΑΛΥΨΑΤΕ ΠΛΗΡΩΣ.

112. ΚΙΝΗΜΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟΝ ADMIN30 Μαΐου, 2009 - 12:23 ΜΜ

ΡΕ ΤΙ ΕΠΑΘΕ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ Ο ADMIN ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΘΟΥΜΕΝΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ. ADMIN ΣΕ ΚΑΛΙΣΤΕΙΑ ΕΙΠΕ ΘΑ ΕΙΜΑΙ ΚΑΙ ΚΟΙΜΟΤΑΝ ΗΣΥΧΟΣ. ΞΑΦΝΙΚΑ ΒΡΕΘΗΚΕ ΝΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΕΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ, ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ, ΑΣΕ ΠΟΥ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΑ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΝΕΙ ΜΕ ΤΗ ΝΟΜΙΚΗ ΜΗΝ ΚΑΙ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΚΑΜΙΑ ΕΞΥΒΡΙΣΗ. ΑΠΟ ΨΥΧΟΛΟΓΟ ΞΕΡΕΙ ΠΟΥ ΝΑ ΑΠΕΥΘΥΝΘΕΙ ΒΕΒΑΙΑ, ΑΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΜΟΛΙΣ ΑΚΟΥΕΙ ΨΥΧΟ...ΛΟΓΟΣ ΘΑ ΠΑΘΑΙΝΕΙ ΕΠΙΛΗΨΙΑ.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ADMIN!

113. [admin](#)30 Μαΐου, 2009 - 3:23 ΜΜ

114. [admin](#)30 Μαΐου, 2009 - 3:56 ΜΜ

Είμαστε ακόμα στην πρώτη φάση και έχουμε ξεπεράσει την μετάπτωση της μεταφοράς στο νέο σύστημα, δεν είναι απίθανο να μην εμφανίζεται κάποιο μήνυμα, σίγουρα όμως δεν έχει διαγραφεί, και λόγω του back up και λόγω διατήρησης δύο συστημάτων σε ταυτόχρονη λειτουργία. Αν έχετε υπόψην σας σε ποια σχόλια αναφέραστε, να ψάξω να δω εάν έχει γίνει οποιοδήποτε τεχνικό λάθος...

115. JOHN DEVLIN30 Μαΐου, 2009 - 12:57 MM
ΥΠΟΘΕΤΩ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ
ΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΩΝ,ΑΛΛΑ ΓΙΑΤΙ ΠΕΡΙΠΟΥ 10
ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΩΙ ΣΤΙΣ 9 ΠΟΥ ΚΟΙΤΑΞΑ ΕΧΟΥΝ ΧΑΘΕΙ ?
116. JOHN DEVLIN30 Μαΐου, 2009 - 2:52 MM
ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΠΑΡΑΚΑΜΨΑΤΕ ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ ΕΝΤΕΧΝΟ ΤΡΟΠΟ ΜΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
ΠΟΥ,ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΘΕΣΩ ΕΥΓΕΝΙΚΑ,ΕΙΧΕ ΑΡΧΙΣΕΙ ΝΑ ΥΠΕΡΠΗΔΑ ΤΑ ΕΣΚΑΜΜΕΝΑ ΤΗΣ
ΕΥΡΥΤΕΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ.
ΤΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΜΟΥ !!!
117. Αγγελικη απο Γκυζη30 Μαΐου, 2009 - 2:53 MM
Σιγουρα χαθηκαν σχολια....
118. Αγγελικη30 Μαΐου, 2009 - 2:57 MM
Η κα Σαρηγιαννιδη εβαζε την φιλη της ν` αγοραζει βιβλια. Κοιταξα τα αρχεια και δειχνει
τουλαχιστον 6 αγορες, ενω εχει ερθει μονο 2 φορες στο καταστημα μας.
119. apotso30 Μαΐου, 2009 - 9:15 MM
Επιμένω ότι δεν χάθηκε κανένα σχόλιο... μπορείτε να ελέγξετε μέσω του παλιού συστήματος
σε αυτή τη διεύθυνση http://www.apogevmatini.gr/?page_id=11491 όλα τα σχόλια που
έχουν εκδοθεί... παρόλα αυτά ήδη έχει ξεκινήσει έλεγχος στη βάση δεδομένων για να
διασταυρωθούν τα σχόλια που έχουν εκδοθεί και με αυτά που μεταφέρθηκαν στο καινούργιο
σύστημα... δεν υπάρχει καμία διάθεση να παρακάμψουμε καταστάσεις που προκαλούν
ενδιαφέρον σε αυτούς που συμμετέχουν σε αυτό το δημόσιο διάλογο... εάν διαπιστωθεί ότι
δεν έχουν μεταφερθεί μηνύματα θα σας ενημερώσω όπως κάνω άλλωστε σε όλη την πορεία
και του διαλόγου και της διαχείρισης της ηλεκτρονικής έκδοσης...
120. apotso30 Μαΐου, 2009 - 9:15 MM
Επιμένω ότι δεν χάθηκε κανένα σχόλιο... μπορείτε να ελέγξετε μέσω του παλιού συστήματος
σε αυτή τη διεύθυνση http://www.apogevmatini.gr/?page_id=11491 όλα τα σχόλια που
έχουν εκδοθεί... παρόλα αυτά ήδη έχει ξεκινήσει έλεγχος στη βάση δεδομένων για να
διασταυρωθούν τα σχόλια που έχουν εκδοθεί και με αυτά που μεταφέρθηκαν στο καινούργιο
σύστημα... δεν υπάρχει καμία διάθεση να παρακάμψουμε καταστάσεις που προκαλούν
ενδιαφέρον σε αυτούς που συμμετέχουν σε αυτό το δημόσιο διάλογο... εάν διαπιστωθεί ότι
δεν έχουν μεταφερθεί μηνύματα θα σας ενημερώσω όπως κάνω άλλωστε σε όλη την πορεία
και του διαλόγου και της διαχείρισης της ηλεκτρονικής έκδοσης...
121. OF NO NAME31 Μαΐου, 2009 - 2:03 MM
Μονο μια παρατηρηση.Πιστευω οτι σε παρομοια σειρα ενοχλητικων για το μεγα μερος της
κοινης γνωμης δηλωσεων προβαινει απο καιρου εις καιρον μεγα πληθος συνομηλικων της
κας.Σαρηγιαννιδη,αλλα μαλλον περνα απαρατηρητο.____Το γιατι η συγκεκριμενη υποψηφια
δημιουργησε τετοιο ογκο αντιδρασεων παραμενει μυστηριο.
122. DHMHTRIOS31 Μαΐου, 2009 - 7:47 MM
ΣΙΓΟΥΡΑ ΧΑΘΗΚΑΝ ΣΧΟΛΙΑ ΕΚ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΤΟ ΕΝΑ ΗΤΑΝ ΔΙΚΟ ΜΟΥ. ΕΙΧΑ
ΤΥΠΩΣΕΙ ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΓΙΝΕΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΧΟΛΙΟ ΜΟΥ ΑΠΟ
ΚΑΠΟΙΟΝ ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΥ Κ. ΝΤΕΒΛΙΝ. ΠΑΡΟΤΙ ΧΑΘΗΚΕ ΕΓΩ ΘΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΩ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΣΩ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ΤΙΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΥΟ
ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΣΥΝΟΜΙΛΗΤΩΝ.
123. DHMHTRIOS31 Μαΐου, 2009 - 8:09 MM
DEN KATALABAINO GIATI OTAN PAO NA BALO ENA MEGALO KEIMENO (PANO APO 5
GRAMMES) MOY VGAZEI MHNHYMA OTI DEN TO DEXETAI. SOBARO KAI ENNIAIO
KEIMENO DEN MPOREI NA MPEI PIA? ANAMENO APANTHSH SE AYTO KAI STO GIATI
XATHIKE TO SXOLIO MOU TO PROTO
124. JOHN DEVLIN1 Ιουνίου, 2009 - 4:56 ΠΜ
ΓΙΑΤΡΕ,ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΥΜΠΤΩΣΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΘΕΟΣΤΑΛΤΕΣ ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΙΣΩΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ
ΤΕΤΟΙΑ. ΘΑ ΠΡΟΤΕΙΝΑ ΝΑ ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΘΕΙΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΕΠΙΔΕΙΞΕΤΕ ΤΟ
ΑΙΣΘΗΜΑ ΤΟΥ ΙΠΠΟΤΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΣΙΓΟΥΡΑ ΔΙΑΘΕΤΕΤΕ.ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΜΙΑ ΤΕΤΟΙΑ
ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΘΑ ΣΑΣ ΤΙΜΟΥΣΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΟΤΙΔΗΠΟΤΕ ΑΛΛΟ.
125. pros admin1 Ιουνίου, 2009 - 9:43 ΠΜ
ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΕΠΙΣΗΜΑΝΩ 1. ΟΤΙ ΧΑΘΗΚΑΝ ΜΗΝΥΜΑΤΑ Ο .Κ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΧΕΙ
ΔΙΚΙΟ. 2. ΕΧΩ ΛΑΒΕΙ ΠΟΛΛΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑ ΚΑΙ
ΜΕΣΩ FACEBOOK ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ
ΒΑΛΟΥΝ. ΕΧΕΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑ. ΑΝΑΜΕΝΩ ΑΠΑΝΤΗΣΗ. ΕΥΓΕΝΙΑ
ΣΑΡΗΓ.
126. DHMHTRIOS1 Ιουνίου, 2009 - 10:22 ΠΜ
ΔΕΝ ΜΕ ΕΝΟΧΛΕΙ ΤΟΣΟ ΤΟ ΟΤΙ ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ

ΕΞΑΦΑΝΙΣΘΕΝΤΟΣ ΣΧΟΛΙΟΥ ΜΟΥ, ΑΛΛΑ ΟΤΙ ΜΕ ΕΝΤΕΛΩΣ "ΙΠΠΟΤΙΚΟ" ΤΡΟΠΟ ΣΥΜΦΩΝΕΙΤΕ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ. ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ ΣΥΡΡΙΚΝΩΘΗΚΕ ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ ΚΑΘΕ ΣΟΒΑΡΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ.

127. [SARIGIANNIDIE](#)¹ Ιουνίου, 2009 - 2:44 ΜΜ

PROS ADMIN

ΕΧΟΥΝ ΧΑΤΗΕΙ ΣΧΟΛΙΑ ΠΟΥ ΤΑ ΕΙΧΑ ΔΕΙ. ΠΑΡΑΚΑΛΟ ΑΡΑΝΤΗΣΤΕ ΜΟΥ ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΡΟΤΑΝΕ ΤΟ ΛΟΓΟ ΠΟΥ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΜΟΝΟ ΤΟΣΟ ΜΙΚΡΑ ΚΕΙΜΕΝΑ. ΑΥΤΟ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΔΥΣΧΕΡΑΙΝΕΙ ΑΛΛΑ ΚΑΤΑΡΓΕΙ ΚΑΤΗ ΣΟΒΑΡΟ ΔΙΑΛΟΓΟ ΡΟΥ ΚΣΕΦΕΥΓΕΙ ΑΡΟ ΑΤΑΚΑ.

ΜΕ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΠΟΥ ΧΑΤΗΚΑΝ ΤΙ ΤΗΑ ΓΙΝΕΙ ?

128. [admin](#)¹ Ιουνίου, 2009 - 3:54 ΜΜ

Όπως ήδη έχω απαντήσει από το Σάββατο και την Κυριακή έγινε αναβάθμιση σε νέο σύστημα σχολίων. Δεν έχει χαθεί ή διαγραφεί κανένα σχόλιο. Πράγματι, όπως ενημέρωσα χθες εδώ, έγινε έλεγχος στη βάση δεδομένων και στα σχόλια που ενσωματώθηκαν στο καινούργιο σύστημα και βρέθηκε ότι στο παρών thread δεν έχουν ενσωματωθεί 10 σχόλια. Γίνετε αντιπαραβολή και σύντομα θα βρεθούν ακριβώς ποια είναι με στόχο να ενσωματωθούν και αυτά. Για το θέμα του μεγέθους του κειμένου που επιτρέπει το νέο σύστημα, εκτιμώ ότι είναι δυνατό να πούμε αυτά που θέλουμε αποφεύγοντας τα μακροσκελή σεντόνια. Στη διάθεση σας

admin

129. [JOHN DEVLIN](#)¹ Ιουνίου, 2009 - 8:47 ΜΜ

ΙΣΩΣ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑ ΑΚΡΙΒΩΣ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΟΥ ΣΑΣ,ΕΞ ΑΛΛΟΥ ΠΡΟΛΑΒΑ ΝΑ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΩ ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΦΟΡΑ,ΟΠΟΤΕ ΙΣΩΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΣΑΣ ΖΗΤΗΣΩ ΣΥΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΡΟΡΜΗΤΙΣΜΟ ΜΟΥ. ΕΠΙΦΥΛΑΣΣΟΜΑΙ ΝΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΩ,ΕΦ'ΟΣΟΝ ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΗΣΟΥΝ ΠΡΟΦΑΝΗ ΤΑ ΑΤΟΠΗΜΑΤΑ ΜΟΥ.

130. [JOHN DEVLIN](#)¹ Ιουνίου, 2009 - 8:57 ΜΜ

ΠΙΘΑΝΟΝ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑ ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΟΥ ΣΑΣ,ΕΞ' ΑΛΛΟΥ ΠΡΟΛΑΒΑ ΝΑ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΩ ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΦΟΡΑ,ΟΠΟΤΕ, ΠΙΘΑΝΟΝ ΝΑ ΧΡΕΙΑΣΘΕΙ ΝΑ ΖΗΤΗΣΩ ΣΥΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΡΟΡΜΗΤΙΣΜΟ ΜΟΥ. ΕΠΙΦΥΛΑΣΣΟΜΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ, ΑΝΑΛΟΓΩΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ.

131. [OF NO NAME](#)² Ιουνίου, 2009 - 8:06 ΠΜ

" ΚΑΠΟΥ-ΚΑΠΟΥ Η ΣΙΩΠΗ, ΔΙΧΩΣ ΤΙΠΟΤΕ ΝΑ ΠΕΙ, ΠΟΛΛΑ ΛΕΕΙ. ΟΠΩΣ ΚΑΠΟΤΕ ΤΟ ΓΕΛΙΟ, ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΓΕΛΙΟ, ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΚΛΑΙΕΙ." ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΕΦΕΡΗ, ΝΟΜΙΖΩ.

132. [EUGENIA](#)² Ιουνίου, 2009 - 8:20 ΜΜ

ΟΠΟΙΟΣ ΚΟΙΤΑΖΕΙ ΤΗΝ ΤΙΓΡΗ ΝΑ ΣΑΠΙΖΕΙ ΣΤΟ ΚΛΟΥΒΙ ΣΑΠΙΖΕΙ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΤΙΓΡΗΣ.

"ΡΕΝΕ ΣΑΡ"

ΕΙΜΑΙ ΣΙΓΟΥΡΗ ΔΕΝ ΤΟ ΝΟΜΙΖΩ ΑΠΛΩΣ.

133. [OF NO NAME](#)² Ιουνίου, 2009 - 9:22 ΜΜ

ΚΑΠΟΙΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΟΙΤΑΖΕΙ ΤΗΝ ΤΙΓΡΗ ΣΤΟ ΚΛΟΥΒΙ ΚΑΙ ΝΑ ΦΟΥΣΚΩΝΕΙ Η ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΑΠΟ ΣΙΩΠΗΛΗ ΟΡΓΗ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΤΗΝ ΕΚΛΕΙΣΑΝ ΕΚΕΙ...ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΝΑ ΕΧΕΙ...ΜΙΑ ΤΙΓΡΗ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΤΙΓΡΗ...ΔΕΝ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΥΕΙΣ ΛΙΓΩΤΕΡΟ ΕΠΕΙΔΗ ΘΑ ΣΕ ΦΑΕΙ ΑΝ ΤΗΣ ΔΟΘΕΙ Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ... Ο ΡΟΜΠΕΡΤ ΡΟΥΑΡΚ ΤΟ ΕΙΠΕ ΑΥΤΟ....ΥΠΟΚΛΙΝΟΜΑΙ....

134. [OF NO NAME](#)³ Ιουνίου, 2009 - 6:22 ΠΜ

ΕΚΤΙΜΟ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΟΝ CHAR, ΙΣΟΣ ΕΙΜΑΙ ΚΑΙ ΕΓΟ ΕΝΑ ΑΝΕΚΣΕΛΕΓΤΟ ΣΦΥΡΙ. ΜΑΛΛΟΝ ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΑΝΑΦΕΡΕΣΤΗ....ΥΠΟΚΛΙΝΟΜΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ....

135. [NOMAS](#)³ Ιουνίου, 2009 - 9:57 ΠΜ

BECAUSE SOMETHING IS HAPPENING HERE AND YOU DON'T KNOW WHAT IT IS. DO YOU? MR JONES (BOB DYLAN)

136. [NOMAS](#)³ Ιουνίου, 2009 - 10:00 ΠΜ

ΛΑΚΟΝΙΚΑ ΜR. ΝΤΕΒΛΙΝ, ΟΡΟΣ ΑΡΑΙΤΕΙ Η ΑΝΑΒΑΤΗΜΙΣΙ "ΣΕ ΑΛΟΓΟΥ ΤΟΡΟΥ ΓΑΙΔΟΥΡΙΑ ΜΗΝ ΔΕΝΕΙΣ"

137. [MANOLHS](#)³ Ιουνίου, 2009 - 4:12 ΜΜ

Η συμμετοχή και παρουσία της Ευγενίας ξεχωρίζει καταφανώς από όλες τις απόψεις που τελικά δημιουργεί αμηχανία και ενόχληση.

138. [OF_NO_NAME3](#) Ιουνίου, 2009 - 9:39 ΜΜ
ΑΝ ΦΟΒΑΣΑΙ ΤΗΝ ΤΙΓΡΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ ΚΑΙΡΟ ΝΑ ΤΗΝ ΘΑΥΜΑΣΕΙΣ. ΑΝ ΤΗΝ ΘΑΥΜΑΖΕΙΣ, Ο ΦΟΒΟΣ ΑΠΟΚΤΑ ΕΝΤΕΛΩΣ ΤΡΙΤΕΥΟΥΣΑ ΣΗΜΑΣΙΑ....
139. NOMAS4 Ιουνίου, 2009 - 8:29 ΜΜ
ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΓΙΑ ΤΙΓΡΕΙΣ ΑΛΛΑ ΣΙΓΟΥΡΑ ΜΠΗΚΕ Η ΓΕΡΑΚΙΝΑ ΣΤΟ ΚΟΤΕΤΣΙ.
140. NOMAS4 Ιουνίου, 2009 - 8:57 ΜΜ
ΠΑΡΟΛΟ ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ ΟΞΥΘΥΜΗ ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗΝ ΘΥΜΩΣΕΙΣ. ΑΛΛΩΣΤΕ ΕΓΩ ΔΗΛΩΝΩ ΟΠΑΔΟΣ ΣΟΥ. ΑΛΛΑ ΝΑ ΧΟΥΜΕ ΚΑΛΟ ΡΩΤΗΜΑ: ΑΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑ ΚΑΛΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙΣ ΣΤΑ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΟΥΚΑΡΙΑΡΗΔΕΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΓΟΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΠΠΟΥΔΕΣ ΣΟΥ;
141. [OF_NO_NAME4](#) Ιουνίου, 2009 - 9:11 ΜΜ
ΝΕΑΡΕ ΜΟΥ ΦΙΛΕ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΟΡΙΟΘΕΤΕΙΤΕ ΤΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑ ΣΑΣ ΜΕ ΤΟΣΗ ΖΕΣΗ. ΕΓΩ, ΟΥΤΩΣ Η ΑΛΛΩΣ, ΕΦΕΥΓΑ.
142. [OF_NO_NAME4](#) Ιουνίου, 2009 - 9:18 ΜΜ
ΝΕΑΡΕ ΜΟΥ ΦΙΛΕ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΟΡΙΟΘΕΤΕΙΤΕ ΤΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑ ΣΑΣ ΜΕ ΤΟΣΗ ΖΕΣΗ.
ΕΓΩ, ΟΥΤΩΣ Η ΑΛΛΩΣ, ΕΦΕΥΓΑ.
143. [JOHN_DEVLIN4](#) Ιουνίου, 2009 - 10:00 ΜΜ
ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ Ο ΦΙΛΟΣ ΜΑΣ Ο ΝΟΜΑΣ ΑΝΗΚΕΙ ΔΙΧΩΣ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ "ΔΗΘΕΝ"
ΜΠΡΑΒΟ ΜΕΓΑΛΕ, ΩΡΑΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΒΑΡΑ ΤΑ ΛΕΣ !!!
144. REDEEMER4 Ιουνίου, 2009 - 10:50 ΜΜ
Ενταξει, η κα Σαρηγιαννιδη ειναι Γερακινα, οι υπολοιπες κοπελλες του διαγωνισμου ειναι ορνιθες κε ΝΟΜΑΔΑ ?
145. [LE_CHAR5](#) Ιουνίου, 2009 - 5:16 ΠΜ
ΟΤΑΝ ΧΑΘΕΙ Η ΑΘΩΟΤΗΤΑ, ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΙΣΩΣ ΝΑ ΑΡΧΙΖΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ.
146. NOMAS5 Ιουνίου, 2009 - 8:58 ΠΜ
Διαβάζοντας το μεγάλο σχόλιο της οξύθυμης Ευγενίας και ελπίζοντας να μη θυμώσει αφού εγώ είμαι οπαδός της μου δημιουργήθηκε ένα ερώτημα: Αν κατάλαβα καλά συμμετέχει στα καλλιστεία για τους "φουκαράδες" τους προγόνους και τους παππούδες της
147. [C.A5](#) Ιουνίου, 2009 - 2:17 ΜΜ
Η ΕΥΓΕΝΙΑ ΕΧΕΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΠΑΠΠΟΥΔΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΓΟΝΟΥΣ ΤΗΣ. ΤΟ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΕΣΘΕ ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΤΕ ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ, ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΑΓΕΝΕΣ. ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΤΗΣ ΟΦΕΙΛΕΤΕ ΜΙΑ ΣΥΓΝΩΜΗ.
148. [ΕΥΓΕΝΙΑ5](#) Ιουνίου, 2009 - 6:44 ΜΜ
Καταρχάς, φουκαράδες είναι οι δικοί σου παππούδες. Εγώ δε είμαι το κορίτσι του μεταμοντέρνου λαού. Κινούμαι διαδικτυακά ανάμεσα σε Βούρτση, Καζαντζίδη και Ασκητή. Από το γιατί στα καλλιστεία. Σέξυ εσώρουχα, μυστρί στο ένα χέρι και κινητό στο άλλο (συνέχεια...)
149. [ΕΥΓΕΝΙΑ5](#) Ιουνίου, 2009 - 6:51 ΜΜ
(συνέχεια...) Ο image maker που έχω συμβουλευτεί μου πρότεινε αυτό το προφίλ για το διαγωνισμό. Φαίνεται ότι εμπνέει τους νομάδες να μου εκδηλώνονται. Talk to me χωρίς χρέωση.
150. NOMAS5 Ιουνίου, 2009 - 9:44 ΜΜ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΚΟ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΛΙΓΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟΙ. ΓΝΩΡΙΖΩ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΑ ΟΣΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ΔΗΛΑΔΗ ΚΑΘΟΛΟΥ. ΡΙΧΤΕ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΛΟΙΠΟΝ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΤΙ ΛΕΝΕ. ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ ΜΕΤΑ ΜΟΝΟΣ ΣΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΣΑΣ.
151. NOMAS5 Ιουνίου, 2009 - 9:49 ΜΜ
ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΚΑΘΙΣΤΕ ΠΟΥ ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ; ΕΓΩ ΔΕΝ ΕΧΩ ΚΑΜΙΑ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑ ΕΙΜΑΙ ΝΟΜΑΣ.
152. NOMAS5 Ιουνίου, 2009 - 9:56 ΜΜ
ΚΑΜΙΑ ΑΝΤΙΡΡΗΣΗ. ΣΥΓΓΝΩΜΗ! ΩΣΤΟΣΟ ΕΧΩ ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ. ΚΑΤΑ ΤΑ ΑΛΛΑ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΠΟΛΛΩΝ ΨΗΦΟΦΟΡΩΝ ΤΟ ΧΩ ΗΔΗ ΠΕΙ: "ΣΕ ΑΛΟΓΟΥ ΤΟΠΟ ΓΑΪΔΟΥΡΙΑ ΜΗ ΔΕΝΕΙΣ". ΤΩΡΑ ΒΕΒΑΙΑ "ΟΤΑΝ ΨΟΦΗΣΟΥΝ ΤΑ ΑΛΟΓΑ ΤΙΜΗ ΕΧΟΥΝ ΤΑ ΓΑΪΔΟΥΡΙΑ". ΕΛΠΙΖΩ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΟΙ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΞΕΧΩΡΙΖΟΥΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΔΥΟ.
153. [OF_NO_NAME5](#) Ιουνίου, 2009 - 10:48 ΜΜ
ΔΕΝ ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΕΙΔΑ ΠΟΥΘΕΝΑ ΝΑ ΒΓΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΠΠΟΥΔΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΤΗΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ. Η ΙΣΤΟΡΙΑ

ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΞΕΚΙΝΑΕΙ ΜΕ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΚΑΘΟΡΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ ΩΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ. ΚΑΙ "ΦΟΥΚΑΡΑΣ" ΕΙΝΑΙ ΟΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ.

154. psy6 Ιουνίου, 2009 - 9:11 MM
Αναρωτιέμαι τι σόι θεραπευτική σχέση χιτίζεται ανάμεσα σε έναν θεραπευόμενο με ουσιαστικά προβλήματα και έναν θεραπευτή με εσώρουχα και λαγνο βλέμμα...
155. psy6 Ιουνίου, 2009 - 9:11 MM
Και πέρα από αυτό ο αριθμός άδειας που έχεις στην κατοχή σου δεν είναι ένας αριθμός τζακ ποτ.... είναι κάτι παραπάνω.... και σίγουρα εμπεριέχει μία άγνωστη μάλλον για σένα λέξη: "Δεοντολογία".
156. Ω ΜΕΓΑ6 Ιουνίου, 2009 - 11:12 MM
Δηλαδή, υπάρχει τω οντι ενδυματολογικός κώδικας καθορίζων την εγκεκριμένη "περιβολή για τις εκτος εκτελεσεως της ψυχαναλυτικης πρακτικης περιστασεις " και ο μη συμμορφουμενος τιμωρειται με διαπομπευση.+
157. Ω ΜΕΓΑ6 Ιουνίου, 2009 - 11:19 MM
Θεμελιωδης κανονας της δεοντολογιας αλλα και της καλης συμπεριφορας ειναι η οποια αρνητικη κριτικη,αν ειναι καλοπιστη, να γινεται κατ'ιδιαν. Αντιδεοντολογικο θα ηταν η Ευγενια να σας ψυχανελυε απο τον χωρο των δημοσιων σχολιων.
158. EUGENIA7 Ιουνίου, 2009 - 8:52 ΠΜ
ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΘΑ ΕΛΕΓΑ 'ΜΕ ΑΝΤΙΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΚΟ ΤΡΟΠΟ' (Ε ΤΙ ΛΕΣ PSY?) ΟΤΙ ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΜΑΙ ΤΟΝ IMAGE MAKER ΜΟΥ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΔΙΟΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΣΤΗΣΕΙ ΤΟ ΠΡΟΦΙΛ ΤΟΥ ΤΣΙΠΡΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗ. ΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΤΟΥΣ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ ΘΑ ΔΕΙΞΟΥΝ ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΚΑΛΟΣ.
159. EUGENIA7 Ιουνίου, 2009 - 8:56 ΠΜ
ΒΡΕ ΚΑΛΩΣ ΤΟΝ PSY ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ PSY ΑΛΛΑ PSYCHO ΚΑΙ ΜΕ ΑΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ! ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ ΤΟΣΟ ΚΑΙΡΟ ΕΣΥ; ΧΑΘΗΚΕΣ!
160. BILLY7 Ιουνίου, 2009 - 9:17 ΠΜ
Ρε νομά, καλός μου φαίνεσαι, πλάκα έχεις, αλλά είσαι λίγο φαρμακόγλωσσα. Γιατί; Να σου πο και εγώ μια αγροτοκτηνοτροφική παροιμία; "Παίζει η λύκαινα το αρνί; Κακό που 'παθε το αρνί!"
161. psy7 Ιουνίου, 2009 - 1:41 MM
Δεν αναφέρομαι σε ενδυματολογικό κώδικα αλλά σε έκφραση σεξουαλικότητας. Αντιστοίχως, δε μπορεί να υπάρξει θεραπευτική σχέση ανάμεσα σε αδέρφια, φίλους κλπ.
162. psy7 Ιουνίου, 2009 - 1:51 MM
Όσο αντιδεοντολογικό είναι να ψυχαναλύει κάποιος σε ένα τέτοιο χώρο, άλλο τόσο αντιδεοντολογικό είναι να τον βλέπουν οι θεραπευόμενοι του με εσώρουχα.
163. psy7 Ιουνίου, 2009 - 1:51 MM
Αλλά η συζήτηση θα ήταν πιο γόνιμη αν μέναμε στην ουσία χωρίς να πετάμε το μπαλάκι. Ο τρόπος που μιλάω τώρα σίγουρα δεν θίγει κανέναν θεραπευόμενο ούτε το επάγγελμα και άρα δεν emπίπτει στον κώδικα δεοντολογίας των ψ.
164. Angelino7 Ιουνίου, 2009 - 2:21 MM
Η σοβαρότητα σας, αγαπητέ "συνάδελφε", με αφήνει άφωνη. "Χαίρομαι" που υπάρχουν "psy" σαν εσάς που "τιμούν" το επάγγελμα, σωβρακολογώντας ακατασχέτως.....
165. PETROS YS7 Ιουνίου, 2009 - 3:36 MM
mipos eisai esy i anoiti? giati ego apo oti vlepo i eugenia dixnei arketa eksipni antitheta esy dixneis enas anthropos pou zileveis ayto pou den mporeis na ftaseis!!!
166. PETROS YS7 Ιουνίου, 2009 - 3:59 MM
eugenia eisai polu omorfi poli eksipni kai exeis enan uperoxo xaraktira distixos me ola auta ta prosonta einai logiko merikoi na se zilevoun kai na prospathoun na se rikoun sto diko tous epipedo ego tha soy po na sinexiseis etsi giati eisai teleia
167. PETROS YS7 Ιουνίου, 2009 - 4:05 MM
eugenia eisai polu omorfi kai poli eksipni kai exei enan uperoxo xaraktira min akous ayta pou lene osoi se zilevoun eisai teleia
168. PETROS YS7 Ιουνίου, 2009 - 5:08 MM
psy exeis megali plaka!!!!!!! min milas gia deontologia esu meta apo auta pou exeis grapsi stin eugenia
169. [OF_NO_NAME](#)7 Ιουνίου, 2009 - 5:11 MM
ΚΑΙ,ΑΝ ΔΕΝ ΚΑΝΩ ΛΑΘΟΣ,Ο ΦΡΟΥΝΤ ΕΙΧΕ ΠΕΙ ΟΤΙ ΟΙ ΙΡΛΑΝΔΟΙ ΔΕΝ ΥΠΟΚΕΙΝΤΑΙ ΣΕ ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗ. Ε, Η ΚΑ.ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗ,ΕΝΔΥΕΤΑΙ ΤΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΚΑΙ ΚΟΙΤΑΖΕΙ ΛΑΓΝΑ ΠΡΟΣ ΤΕΡΨΙΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΙΡΛΑΝΔΩΝ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ,ΕΕ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ ΔΕΝ

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΟΥΝ ΠΕΛΑΤΕΣ ΤΗΣ. ΟΛΟΥΣ ΕΣΑΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥΣ,ΤΙ ΣΑΣ ΧΑΛΛΑΕΙ ???

170. [OF_NO_NAME](#)7 Ιουνίου, 2009 - 5:26 ΜΜ
ΜΙΑ ΕΞΟΚΑΛΙΣΤΕΙΑΚΗ ΑΠΟΡΙΑ. ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΚΑΠΟΙΟ ΕΙΔΟΣ ΦΕΤΙΧ Η ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΟΡΟΥ "ΠΣΙ" Η "Ψ" Η ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΠΟΙΟΥ ΑΛΛΟΥ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΥ ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΠΛΗΡΟΥΣ ΟΡΟΥ "ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ" ?
171. [OF_NO_NAME](#)7 Ιουνίου, 2009 - 5:38 ΜΜ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΣΙΦΑΝΕΣ ΟΤΙ ΔΥΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΑΠΑΙΤΟΥΝ ΔΥΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΠΡΟΣΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΔΥΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΧΕΙΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΤΡΙΤΗ ΠΕΤΡΙΝΗ ΠΛΑΚΑ ΠΟΥ ΝΑ ΛΕΕΙ ΟΤΙ ΟΙ ΞΑΝΘΙΕΣ ,[ΦΥΣΙΚΕΣ] ΨΗΛΕΣ ΚΑΙ ΓΑΛΑΝΟΜΑΤΕΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΟΙ ???
172. NOMAS7 Ιουνίου, 2009 - 9:27 ΜΜ
ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΜΑΙ ΚΟΜΠΛΕΞΙΚΟΣ ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΟΤΙ ΕΙΜΑΙ ΑΣΧΗΜΟΣ ΑΝΤΡΑΣ, ΛΙΓΟ ΧΑΖΟΣ, ΗΜΙΜΑΘΗΣ, ΛΕΥΚΟΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΑΣ, ΕΝΩ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΕΙΜΑΙ ΩΡΑΙΑ ΕΞΥΠΝΗ ΞΕΝΗ ΜΟΡΦΩΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΣΤΩ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΙΕΡΑ ΛΕΟΝΕ. ΜΗ ΜΟΥ ΔΙΝΕΤΕ ΣΗΜΑΣΙΑ! ΜΠΕΕΕΕΕ!
173. NOMAS7 Ιουνίου, 2009 - 9:42 ΜΜ
ΕΥΓΕΝΙΑ, ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΘΑ ΣΟΥ ΕΚΑΝΑ ΚΑΤΙ ΤΕΤΟΙΟ. ΦΟΒΑΜΑΙ ΠΩΣ ΘΑ ΜΕ ΕΡΩΤΕΥΤΕΙΣ ΚΑΙ ΣΑΝ ΝΟΜΑΣ ΠΟΥ ΕΙΜΑΙ ΔΕ ΘΕΛΩ ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ! ΘΕΛΟΥΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΟΙ IMAGE MAKERS. (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΠΕΤΑΙ)
174. maria_psychologos7 Ιουνίου, 2009 - 9:43 ΜΜ
Έθεσα τελείως επιστημονικά ερωτήματα και πήρα απάντηση μόνο ύβρεις. ΟΚ. Δεν ξέρω με ποιον με μπερδεύετε, εγώ έγραφα πρώτη φορά εδώ χθες, και σήμερα θα είναι η τελευταία. Και αν το θέμα είναι το όνομα που χρησιμοποιώ ok το αλλάζω! Τα ερωτήματα μου θα απαντηθούν ποτε αραγε??
175. NOMAS7 Ιουνίου, 2009 - 9:44 ΜΜ
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ) ΤΟ ΕΙΠΕ ΚΑΙ Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΤΟΥ ΣΤΟ DOWN TOWN ΟΤΙ ΤΟ ΣΤΥΛΑΚΙ ΤΗΣ ΨΩΝΙΣΜΕΝΗΣ ΦΡΑΓΚΟΚΟΤΑΣ ΗΤΑΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΚΑΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ, ΕΝΩ ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΗ ΚΟΠΕΛΑ ΠΟΥ ΠΛΕΝΕΙ ΠΙΑΤΑ ΚΑΙ ΑΠΛΩΝΕΙ ΡΟΥΧΑ. ΑΣΕ ΔΕ ΠΟΥ ΑΠΟΤΡΙΧΩΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΤΗΣ (ΙΣΩΣ ΞΥΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΚΟΤΕΤΣΟΣΥΡΜΑ)
176. NOMAS7 Ιουνίου, 2009 - 9:52 ΜΜ
ΤΟ ΚΑΘΕ ΠΟΥΛΑΚΙ ΕΙΧΕΙ ΤΗ ΦΩΝΟΥΛΑ ΤΟΥ. ΕΓΩ ΑΣ ΠΟΥΜΕ ΕΙΜΑΙ ΚΟΥΚΟΣ. Η/Ο PSY Ή ΟΠΩΣ ΑΛΛΙΩΣ ΑΠΟΚΑΛΕΙΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ ΜΕ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗ ΚΟΡΑΚΙ. ΟΙ ΠΑΠΑΓΑΛΟΙ ΤΑ ΚΟΡΑΚΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΥΚΟΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΑΗΔΟΝΙΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ. ΤΩΡΑ ΑΝ ΕΓΩ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΦΕΡΩ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ, ΑΜΦΙΒΑΛΛΩ...
177. maria7 Ιουνίου, 2009 - 10:02 ΜΜ
Το ψ παραπάνω είναι για λόγους οικονομίας για να μη χρειαστεί να κόψω το μήνυμα σε 2...
178. EUGENIA8 Ιουνίου, 2009 - 9:15 ΠΜ
ΒΟΥΚΟΛΙΚΕ ΕΡΑΣΤΗ ΝΟΜΑ ΒΛΕΠΩ ΔΙΕΠΡΕΨΕΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΠΟΥ ΕΓΩ ΔΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣΑ ΩΣ ΕΥΡΩΠΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΣΑ. ΓΙ' ΑΥΤΟ ΣΟΥ ΑΦΙΕΡΩΝΩ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ "ΜΠΗΚΑΝ ΤΑ ΓΙΔΙΑ ΣΤΟ ΜΑΝΤΡΙ" ΚΑΙ ΣΟΥ ΣΥΝΙΣΤΩ ΝΑ "ΡΟΒΟΛΑΣ ΣΤΗ ΣΤΑΝΗ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΤΣΟΜΠΑΝΗ" ΚΑΙ ΝΑ ΑΦΗΣΕΙΣ ΤΑ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ ΒΟΣΚΟΤΟΠΙΑ. ΟΥΟΥΟΥΟΥ ΟΥΡΛΙΑΖΕΙ Η ΛΥΚΑΙΝΑ!
179. EUGENIA8 Ιουνίου, 2009 - 9:17 ΠΜ
ΣΕ ΒΛΕΠΩ ΕΠΙΛΕΟΝ ΠΟΛΥ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟ. ΤΟ ΠΡΟΦΙΛ ΤΟΥ ΝΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΕΙ ΕΙΝΑΙ ΛΙΓΟ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΤΑ ΒΑΘΟΣ ΕΓΚΑΘΙΣΤΑΣΑΙ ΚΑΙ ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΕΙΣΑΙ ΙΣΩΣ ΓΙΑΤΙ ΓΝΩΡΙΖΕΙΣ ΤΙ ΠΑΘΑΙΝΟΥΝ ΤΑ ΑΡΝΙΑ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗ ΣΤΡΟΥΓΓΑ...
180. [OF_NO_NAME](#)8 Ιουνίου, 2009 - 9:20 ΠΜ
ΣΥΓΧΩΡΗΣΤΕ ΜΕ, ΚΑΤ'ΑΡΧΑΣ ΕΚΑΝΑ ΛΑΘΟΣ ΣΤΟ ΦΥΛΟ. ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ,ΔΕΝ ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΣΑΣ ΗΤΑΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΛΛΑ ΗΘΙΚΟΛΟΓΙΚΑ ΔΗΛ.ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΑ ΤΕΛΕΙΩΣ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΟΥΜΕΝΑ.ΣΑΣ ΠΑΡΑΠΕΜΠΩ ΣΤΟ ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΣΧΟΛΙΟ ΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ.
181. EUGENIA8 Ιουνίου, 2009 - 9:24 ΠΜ
ΜΑΡΙΑ, ΔΕΝ ΕΙΔΑ ΚΑΝΕΝΑΝ ΝΑ ΣΕ ΒΡΙΖΕΙ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΔΑ ΕΠΙΣΗΣ ΝΑ ΣΥΜΦΩΝΕΙ Ή ΝΑ ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΜΕ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΛΕΣ. ΟΙ "ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΣΟΥ" ΑΠΟΡΙΕΣ ΠΕΡΙ "ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ" ΙΣΩΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΘΟΥΝ ΜΕ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΟΣΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ Ο ΧΩΡΟΣ ΕΔΩ. ΑΝ ΒΕΒΑΙΑ ΚΑΠΟΙΟΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΤΑΙ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙ ΣΕ ΑΥΤΕΣ.

182. PETROS YS8 Ιουνίου, 2009 - 10:06 ΠΜ
εγώ έγραφα πρώτη φορά εδώ χθες, και σημερα θα εινα η τελευταία. teleftaia me ayto to onoma thes na peis!!!!!!!!!!
183. PETROS YS8 Ιουνίου, 2009 - 10:10 ΠΜ
εγώ έγραφα πρώτη φορά εδώ χθες, και σημερα θα εινα η τελευταία. teleytaia me ayto to onoma thes na peis!
184. PETROS YS8 Ιουνίου, 2009 - 10:15 ΠΜ
esy egrapses proti fora xthes kai teleytaia fora shmera me ayto to onoma giati pistevo oti tha alakseis onoma kai tha sunexiseis na vgazeis tin zilia sou sto prosopo tis eugenias
185. BILLY8 Ιουνίου, 2009 - 10:24 ΠΜ
Αν και με σοβαροφανές ύφος μπερδεύεται άσχετα πράγματα, υπό τη γενική και συγκεκριμένη επωνυμία της δεοντολογίας (προφανώς δεν έχετε καμία σχέση ούτε με ψυχανάλυση, ούτε με ψυχολογία) θα σας έλεγα αφού σας αρέσουν οι "σοβαρές απαντήσεις"
....
186. PETROS YS8 Ιουνίου, 2009 - 10:27 ΠΜ
εγώ έγραφα πρώτη φορά εδώ χθες, και σημερα θα εινα η τελευταία. me ayto to onoma thes na peis giati den pistevo oti tha stamatiseis na bgazeis tin zilia sou sti eugenia
187. BILLY8 Ιουνίου, 2009 - 10:33 ΠΜ
...ότι η ταύτιση μέσω μεταβίβασης επιτρέπει τη φαντασική συσχέτιση ανεκπλήρωτων και αυτοεκπληρουμένων επιθυμιών . Ακόμα και την σύνδεση του πόνου ή της απώλειας της επιθυμίας με συναισθήματα θαυμασμού ή και απόρριψης του ιδεατού " Άλλου", από την άποψη προφανώς της ηδονής (βλ. Λακάν Σεμινάριο 3)
188. [OF NO NAME](#)8 Ιουνίου, 2009 - 2:47 ΜΜ
ΚΑΛΕ ΜΟΥ ΦΙΛΕ, ΝΟΜΑΔΑ, ΥΠΟΘΕΤΩ ΟΤΙ, ΑΝ ΕΝΑΣ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΣ ΗΡΩΑΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΕΣ ΕΞΕΦΡΑΖΕ ΤΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΦΩΝΑΧΤΑ, ΜΕΧΡΙ ΜΙΑ ΩΡΙΣΜΕΝΗ ΗΛΙΚΙΑ ΘΑ ΑΚΟΥΓΟΤΑΝ ΣΑΝ ΕΣΑΣ. ΑΠΟ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑ, ΣΑΝ ΕΜΕΝΑ.
189. [OF NO NAME](#)8 Ιουνίου, 2009 - 3:16 ΜΜ
ΚΑΤΙ ΑΚΟΜΑ. ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΑΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΠΑΡΚΗ ΕΞΙΛΕΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΟΤΙ ΒΙΑΣΘΗΚΑ ΝΑ ΣΑΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΩ [ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΦΤΑΙΕΙ ΚΑΙ Η ΔΥΣΠΙΣΤΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΙΚΟΠΟΙΗΜΕΝΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΝΟΜΑΔΩΝ],ΑΛΛΑ ΕΙΣΤΕ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΑΔΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΕΙΧΑ ΔΙΠΛΑ ΜΟΥ ΣΕ ΜΙΑ ΔΥΣΚΟΛΗ [ΔΙΑΔΥΚΤΙΑΚΗ Η ΑΛΛΗ] ΣΤΙΓΜΗ,ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΜΑΣ...
190. [OF NO NAME](#)8 Ιουνίου, 2009 - 3:01 ΜΜ
ΕΜΦΑΝΩΣ ΤΑ ΤΣΟΠΑΝΟΣΚΥΛΑ ΑΠΕΡΓΟΥΝ ΚΑΙ Ο ΒΟΣΚΟΣ ΜΙΛΑΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗ ΤΟΥ....ΔΕΝ ΜΟΥ ΠΕΦΤΕΙ ΛΟΓΟΣ,ΑΛΛΑ ΛΑΤΡΕΥΩ ΤΟΥΣ ΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΠΟΧΡΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ [ΟΠΟΥ ΘΕΛΕΤΕ ΒΑΖΕΤΕ ΤΟΝ ΤΟΝΟ]. ΜΕ ΤΗΝ ΑΔΕΙΑ ΣΑΣ,ΝΑ ΣΑΣ ΣΥΓΧΑΡΩ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΥΟ.
191. maria8 Ιουνίου, 2009 - 5:39 ΜΜ
Λυπάμαι περισσότερο που δεν προβληματίζουν εσένα, εφόσον ασκείς το επάγγελμα.
Λυπάμαι γιατί θα μπορούσε να γίνει γόνιμος διάλογος και όχι ξεκατίνιασμα...Δεν έχω σχέση με ψυχανάλυση όπως ούτε κι εσύ.Αλλά έχω σχέση με ψυχοθεραπεία. Θα ήταν χαρά μου αν η παρέμβασή μου σε προβλημάτιζε έστω και λίγο.-
192. [OF NO NAME](#)8 Ιουνίου, 2009 - 7:54 ΜΜ
ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΛΑΚΑΝ,ΠΩΣ ΤΟΝ ΕΙΠΑΤΕ,ΤΟΝ ΠΙΑΝΕΙ Ο ΑΓΙΑΣΜΟΣ Η ΚΑΛΟΥ-ΚΑΚΟΥ ΝΑ ΨΑΞΩ ΓΙΑ ΑΣΗΜΕΝΙΕΣ ΣΦΑΙΡΕΣ ? ? ?
193. NOMAS8 Ιουνίου, 2009 - 7:58 ΜΜ
ΕΥΓΕΝΙΑ, Ο ΛΥΚΟΣ ΕΧΕΙ ΧΟΝΤΡΟ ΤΟ ΣΒΕΡΚΟ ΤΟΥ ΓΙΑΤΙ ΚΑΝΕΙ ΤΙΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΣ.
194. NOMAS8 Ιουνίου, 2009 - 8:00 ΜΜ
ΜΕ ΞΕΝΕΡΩΣΕ Ο BILLY. ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑ ΤΙΠΟΤΑ. ΕΜΕΝΑ ΤΟ ΛΑΓΝΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΟ ΚΑΛΟΓΟΥΣΤΟ ΕΣΩΡΟΥΧΟ, Η ΦΙΝΕΤΣΑ ΤΗΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΜΑΖΙ ΟΜΩΣ ΜΕ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΛΕΕΙ ΜΕ ΒΟΗΘΗΣΑΝ ΝΑ ΜΠΩ ΣΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΕΝΕΡΓΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΑΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ. ΜΟΥ ΕΚΑΝΕ ΚΑΛΟ. ΣΑΣ ΑΡΚΕΙ ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΙΑ;
195. NOMAS8 Ιουνίου, 2009 - 8:07 ΜΜ
ΘΑ ΕΛΕΓΑ ΟΤΙ Ο ΛΥΚΟΣ ΜΕ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΠΟΤΕ ΑΡΝΙ ΔΕΝ ΤΡΩΕΙ. ΟΜΩΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΕΤΟΙΟ ΜΠΑΣΙΜΟ ΤΙ ΝΑ ΜΟΥ ΠΕΙ Η ΜΑΡΙΑΝΝΑ Η ΣΚΥΡΙΑΝΗ Η CATWOMAN20 ΜΕ ΤΙΣ 2777 ΨΗΦΟΥΣ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΑ FACEBOOK, BOYRDELA.COM ΚΑΙ. FORUM ?
196. NOMAS8 Ιουνίου, 2009 - 8:19 ΜΜ
ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΜΟΥ ΕΧΕΙ ΚΑΠΟΙΑ ΣΗΜΑΣΙΑ. ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ: ΕΙΜΑΙ ΣΧΕΔΟΝ ΣΥΝΟΜΗΛΙΚΟΣ ΤΗΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ, ΑΛΛΑ ΛΟΓΩ ΚΙΝΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΤΗΝ ΠΕΡΝΑΩ ΕΔΩ ΚΑΙ 10 ΧΡΟΝΙΑ ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ ΜΕ ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ Η/Υ. (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ...)

197. NOMAS8 Ιουβίου, 2009 - 8:22 ΜΜ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ 1): ΔΕΝ ΕΧΩ ΑΝΑΓΚΗ ΟΥΤΕ ΨΥΧΟΛΟΓΩΝ, ΟΥΤΕ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΥΤΩΝ, ΟΥΤΕ ΣΥΜΠΙΟΝΟΙΑΣ. ΕΧΩ ΑΝΑΓΚΗ ΟΜΩΣ ΑΠΟ ΖΩΝΤΑΝΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΥΠΝΩΝ, ΚΑΛΟΨΥΧΩΝ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΙΔΙΩΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΕΙΝΑΙ "ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΚΕΣ" ΜΠΟΥΡΔΕΣ ΚΑΙ ΨΕΥΤΟΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΞΕΚΑΤΙΝΙΑΣΜΑΤΑ

198. [OF_NO_NAME](#)9 Ιουβίου, 2009 - 10:44 ΠΜ

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΘΑΡΡΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΙΣ "ΚΑΛΗΜΕΡΑ" ΣΕ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΞΕΧΕΔΙΑΣΜΕΝΟΣ ΓΙΑ ΕΞΕΝΑ.

199. zeitgeist9 Ιουβίου, 2009 - 11:40 ΠΜ

Me tima idiaiterws to gegonos oti mou aferwneis mia olokhrh selida gia na apanthseis se kapoia sxolia 5 seirwn..Exw epishs thn uponoia oti einai h monadikh apanthsh pou dineis proswpika se pikroxola sxolia..Shmainei pws mallon kati eixan ta sxolia mou..pou se ephreasan bathia..;h se prosebalan bathia?

To teleutaio den htan h akribhs prothesh mou kathws kamia proswpikh empetheia mazi sou den exw.. Ta sxolia pou diabases htan apla mia parormhtikh ekfrsh enos anthrwpou pou bgainei apo ta rouxa tou..pou den mporei na pistepsei oti diabazei osa diabazei... Ithela na katakraugasw mia allh optiki..Ithela na dhlwsw mia allh fwnh k dexomai oti o tropos mou eixe mia dwsh uperbolhs..pou kinhse omws antidraseis tarakounhse gia ligo ta hrema nera autou tou site pou stoxo exei thn anadeiksh ths omorfias..

Ekrina tis gnwseis sou kai thn idiothta sou giati esu epelekses na tis dhmosiopoihseis kai automatws na na dwseis to dikaiwma ston kathena apo mas ginoume krites..Auto den epizhtas allwste mesa apo auto to site ? na krinoume olio emeis thn omorfia sou?

An dhlwnes loipon agaphth mou, h sexy Eugenia..h kritikh mou tha stamatage ekei..

Alla sth dhlwsh h sexy psuxologos me prokaleis na mporw na exw krish kai gia to deuterio!

200. zeitgeist9 Ιουβίου, 2009 - 11:41 ΠΜ

Esu pali arxises na eksapolueis kritikes kai epitheseis gia to anwnumo proswpo mou exonats ws uliko 5 dikes mou fraseis.. Mhn kserontas oute tis spoudes mou, oute to proswpo mou, oute thn emfanish mou, kai fusika oute thn biot Hewria mou.. Ola auta dil pou esu frontises na gnwstopoihseis se mas etsi wste na mporesoume na exoume thn genikotr h eikona sou.. Oti h kathe ataka sou apopneei kata thn polu proswpikh kai tapeinh mou gnwmh mia ilithiothta kai mia entelws epifaneiaki opsh twn pragmatwn einai gegonos. Fusika kai exeis to dikaiwma na sunduazeis ta diaforetika talenta sou na lambaneis kai na emplekeis osous koinwnikous rolous theleis.Allwste auto einai kai to pneuma twn kairwn mas: "Anything goes..."

Xairomai epishs pou sumfwneis pws oudemia sxesh den exoume emeis oi duo.. Oso gia ta stereotupa atakes tupou "xazh ksanthia" pou anafereis parapanw pote den eipwthikan sta sxolia mou..opws katalabaineis den einai ekei h enstash mou..oute kai pros thn omorfia sou..oute fusika kai pros thn summetoxh sou sta kalisteia.. alla ston tropo pou ekxudaizeis mia episthminiki idiothta sth sthlh enos diagwnismou omorfias.

201. zeitgeist9 Ιουβίου, 2009 - 11:43 ΠΜ

Kai tha epanalabw.. kata thn tapeinh mou pali apopsh den exeis suneidhtopoihsei ti akribws exeis kanei..kai esu den exeis katalabei ti einai auto akribw pou prospathw na sou pw paroti den exw kamia diathesh na xrhsimopoihsw fthnous entupwsiasmous k kanw ta logia mou na fantazoun duskolonothta. H koultoura enos anthrwpou tha thela na pisteuw pws sumfwnoume (kathoti kai oi duo ptuxiouxoi) den anadeiknuetai mesa apo thn xrhsh poluplokwn leksewn...H pseutokoultoura omws???

Alkai h nafora se suneidhto kai asuneidhto mh feroun sto mualo sou periergous suneirmous peri psuxanalushs...oudemia sxesh me ton klado den tha ithela na mou apodwthei! Sou dinw thn adeia na ekfrasteis me opoiodhpote tropo pros to proswpo mou...den ksereis tpt gia mena pera apo ton titlo tou ptuxiou mou k thn apopsh pou katathetw sxtika me ton titlo auths ths istoselidas.. En antithesh me sena oi xarakterismoi sou oute me ephreazoun ..oute kan me aggizoun!

202. zeitgeist9 Ιουβίου, 2009 - 11:43 ΠΜ

Den uparxei kanena apolutos logos na koinwnpoihsu to onoma k thn tautothta mou. Egw, ws egw den exw thesh s auto t site...h fwnh mou omws ws pros ton sugkekrimeno titlo exei kathe dikaiwma na uparxei edw mesa gi auto kai mphka ston kopo na sou aferwsw mia isomegeth me th dikh sou apanthsh.. Sou uposxomai omws oti den tha asxollthw perissotero mazi sou..oute kai me to sugkekrimeno site!

Des to san enan epikodomhtiko dialogo metaksu duo pleurwn pou ekfrazoun diaforetikes optikes.. th sugkekrimenh stigmh mesa apo thn sugkekrimenh antiparathesh h uparksh sou

diamorfwnai (se opoio bathmo) thn uparksh mou kai to antistrofo!

Kalh epituxia sta kalisteia...

Y.G. H grafh ths apantshs sou tha elege kaneis pws den einai dikh sou.. oxi logw tou dthen duskolonohtou leksilogiou..alla auth thn aisthisi mou edwse!apla to anaferw..

203. nickthegreek9 Ιουνίου, 2009 - 2:14 MM

Να υποθέσω ότι η μόνη σχέση που έχεις με την ψυχοθεραπεία είναι ως ασθενής, ε;;; Από πότε πρέπει μια ψυχολόγος να φοράει μπουργκα και να είναι κλώνος της Γεωργίας Βασιλειάδου για να μπορεί να κάνει καλά τη δουλειά της;

204. nickthegreek9 Ιουνίου, 2009 - 2:21 MM

(συνέχεια)Και στην τελική, γιατί κόπτεσαι τόσο πολύ για το αν θα διαταραχθεί η σχέση της Ευγενίας με τους ασθενείς της; Τώρα, αν εσύ βρίσκεις το θέαμα απωθητικό, να μην πας σε εκείνη να σε "θεραπεύσει". Αν και δεν ξέρω κατά πόσο η περίπτωση σου επιδέχεται βελτίωση.....

205. maria9 Ιουνίου, 2009 - 3:06 MM

Από πότε κάποιος που λέει τη γνώμη του, χρήζει ψυχοθεραπείας?? Η κοπέλα είναι όμορφη και εύχομαι να πάει καλά στο διαγωνισμό. Ωστόσο, διαφωνώ με το μπλέξιμο των ιδιοτήτων της. Και αυτή είναι η γνώμη μου.Τώρα μπορείτε να συνεχίσετε την επίθεση ή απλά να παραθέσετε τη δική σας. Ο καθένας διαλέγει το δρόμο του.

206. [OF_NO_NAME9](#) Ιουνίου, 2009 - 3:42 MM

ΕΝΑ FORUM ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΚΑΤΑΞΙΩΝΕΤΑΙ Η ΑΠΑΞΙΩΝΕΤΑΙ ΜΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΕΣΩ ΤΗΣ "ΕΙΚΟΝΙΚΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ" ΤΩΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ. ΟΣΟΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΝΕΒΑΛΑΝ,ΣΕ ΒΑΘΟΣ ΧΡΟΝΟΥ, ΣΤΗΝ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΤΟ ΕΙΔΩΛΟ ΣΧΟΛΙΑΖΟΥΜΕ ΕΔΩ,ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ.

207. [Jo_psych9](#) Ιουνίου, 2009 - 5:40 MM

Για όλους αυτούς που πιστεύουν ότι η δεοντολογία είναι ηθικολογία και υπάρχει για πλάκα ως το ξανασκεφτούν. Η Ευγενία εύχομαι να είναι μια πολύ αξιόλογη ψυχολόγος (και όχι ψυχοθεραπεύτρια ή ψυχαναλύτρια, μιας και ο τίτλος της είναι ψυχολόγος και δε γνωρίζω να έχει ειδικευση στην ψυχοθεραπεία, αλλιώς θα σήμαινε ότι σφετερίζεται τον τίτλο του ψυχοθεραπευτή, που θέλει ειδικά προσόντα).

208. [Jo_psych9](#) Ιουνίου, 2009 - 5:41 MM

Δε με ενδιαφέρει λοιπόν αν η Ευγενία εκτός από το γραφείο της παίζει σε ομάδα μπάσκετ, σε ροκ συγκρότημα ή συμμετέχει σε καλλιστεία. Αυτό που με ενδιαφέρει είναι οι επαγγελματίες ψυχικής υγείας στην Ελλάδα να είναι υπεύθυνοι και ακολουθούν πιστά τον κώδικα δεοντολογίας, ο οποίος διασφαλίζει ότι δε θα βλάψεις, έστω και άθελα κανέναν πελάτη. Σύμφωνα με τον κώδικα αυτό απαγορεύεται να έχεις προηγούμενες σχέσεις με πελάτη σου (φιλικές ή οποιουδήποτε άλλου τύπου).

209. :(((9 Ιουνίου, 2009 - 7:14 MM

JOHN DEVLIN, SAR&, OF_NO_NAME...ΤΟ ΓΡΑΦΙΚΟ UFOS UPODHLWNEI PWS PROFANWS PROKEITAI GIA TO IDIO PROSWPO! ΤΟ ΟΡΟΙΟ ΕΧΕΙ ΚΑΤΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΑΝΕΒΑΖΕΙ ΤΙΣ ΤΕΡΑΣΤΙΟΥ ΜΕΓΕΘΟΥΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΥΠΟΛΟΙΠΩΝ..ΕΝΩ ΕΚΣΑΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΑΝΤΙΤΗΘΕΤΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ!..ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΜΕ ΛΟΙΠΟΝ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ?DHLWNW NTROPH PROS THN EFHMERIDA APOGEUMATINH

210. BILLY9 Ιουνίου, 2009 - 8:27 MM

Νομά έχεις δίκιο. Η ουσιαστική απάντηση στις Μαρίες είναι μόνο η δική σου. Οτι την προσπέρασαν -εκτός του "No Name" – είναι χαρακτηριστικό των όσων μπορείς να φανταστείς.

211. BILLY9 Ιουνίου, 2009 - 8:36 MM

Και εσείς έχετε δίκιο. Αν και ο Λακάν δε βρυκολάκισε. Κακώς όμως απάντησα με ψυχαναλυτικούς όρους και με τηλεγράφημα των 5 γραμμών στην κυρά Μαρία που το παίζει ειδήμων στις ψυχοθεραπείες και μάλιστα με ψυχαναλυτικούς όρους, αφού ο χώρος δεν προσφέρεται για παρόμοιες συζητήσεις.

212. BILLY9 Ιουνίου, 2009 - 8:46 MM

Προς "ψυχοθεραπευτικούς" τύπους: Επειδή έχετε την θρασύτητα και την επιμονή όλων των ημιμαθών: 1. Πως διαπλέκονται η προσωπική της δημόσια ζωή με την επαγγελματική και με ποιά άτομα; 2. Τι ακριβώς σημαίνει δεοντολογία για εσάς και τι είναι η δεοντολογικώς ορθή ψυχοθεραπεία. Έχετε 4 γραμμές για να απαντήσετε.

213. [OF_NO_NAME9](#) Ιουνίου, 2009 - 10:07 MM

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ,ΩΣ ΕΚΤΙΘΕΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΝΟΜΙΛΗΤΕΣ,ΥΠΟΔΗΛΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΔΥΟ ΚΩΔΙΚΩΝ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ. ΣΥΜΒΑΤΟΤΗΤΑ ΙΔΙΟΤΗΤΩΝ ΨΥΧΟΛΟΓΟΥ-

ΥΠΟΨΗΦΙΑΣ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟ ΑΥΤΩΝ. ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ ΤΟΝ ΕΝΑ Η ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΚΩΔΙΚΑ ΔΕΝ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΕΔΩ ΝΑ ΑΝΤΙΠΑΡΑΤΕΘΟΥΝ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ? ? ?

214. [OF_NO_NAME](#) 10 Ιουνίου, 2009 - 8:53 ΠΜ
ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΕΠΙΡΕΠΕ ΝΑ ΘΥΜΗΘΩ ΟΤΙ ΠΟΤΕ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΜΟΥ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΝΑ ΓΡΑΦΩ ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΚΑΙ ΟΤΙ Η ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΔΙΑΔΥΚΤΙΑΚΗ Η ΑΛΛΗ ΜΑΖΙΚΗ ΔΙΚΑΙΩΣΗ.ΕΠΙΣΤΡΕΦΩ ΣΕ ΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΕΛΠΙΖΩ,ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ ΝΑ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΔΙΗΓΗΘΩ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.
215. [ΙΩΑΝΝΑ](#) 10 Ιουνίου, 2009 - 10:11 ΠΜ
Ευτυχώς που δε σε ενδιαφέρει τι κάνει η Ευγενία και σε ενδιαφέρει τι κάνουν όλοι οι υπόλοιποι επαγγελματίες ψυχικής υγείας.....
216. [Προς jo_psych](#) 10 Ιουνίου, 2009 - 10:15 ΠΜ
Ποια είναι τα ειδικά, κατά τη γνώμη σας, προσόντα που οφείλει να έχει ένας ψυχοθεραπευτής;
217. [EUGENIA](#) 10 Ιουνίου, 2009 - 11:22 ΠΜ
Ο/Η psy έχει τη φαντασίωση ότι σε κάποια συνάντηση με εμένα ως ψυχολόγου με τον "ψυχοθεραπευόμενο" (το τι βάζει ο καθένας πίσω από αυτή τη λέξη ας το αφήσουμε προς το παρόν) γίνεται με σέξι εσώρουχα και λάγνο βλέμμα. Ενδιαφέρουσα φαντασίωση.
218. [JOHN_DEVLIN](#) 10 Ιουνίου, 2009 - 11:57 ΠΜ
ΘΑ ΤΟ ΣΚΕΦΤΟΜΟΥΝ ΠΟΛΥ ΠΡΙΝ ΚΑΤΗΓΟΡΗΣΩ ΤΗΝ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΓΙΑ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ.ΠΑΝΤΩΣ,ΜΕ ΕΝΑ ΣΑΣ ΣΧΟΛΙΟ,ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΥΧΗΘΗΚΑΤΕ ΤΗΝ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΤΟΣΟ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΥ ΙΔΕΩΔΟΥΣ [ΤΑΥΤΙΣΗ ΙΔΕΑΣ-ΚΟΣΜΟΥ] ΟΣΟ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΔΕΩΔΟΥΣ ΤΟΥ ΛΑΚΑΝ [ΤΑΥΤΙΣΗ ΕΓΩ-ΙΔΕΑΤΟΥ ΑΛΛΟΥ]. ΜΑΚΑΡΙ ΝΑ ΣΥΝΕΒΑΙΝΕ !!!
219. [EUGENIA](#) 10 Ιουνίου, 2009 - 12:33 ΜΜ
ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΩ ΠΕΡΙ DEVLIN ΚΑΙ OF NO NAME, ΟΜΩΣ ΣΑΡ. ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗ. ΤΟ ΣΧΟΛΙΟ ΑΥΤΟ ΕΙΧΕ ΜΠΕΙ ΠΑΛΙΑ ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΩΝ ΜΗΝΥΜΑΤΩΝ. ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΣΑΙΤ ΤΟ ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗ ΕΓΙΝΕ ΣΑΡ. ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΩΝ ΜΗΝΥΜΑΤΩΝ ΜΕΙΩΘΗΚΕ.
220. [EUGENIA](#) 10 Ιουνίου, 2009 - 12:36 ΜΜ
ΣΥΝΕΧΕΙΑ: ΔΕΝ ΕΙΣΤΕ Ο ΠΡΩΤΟΣ/Η ΠΟΥ ΤΟ ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΕΤΑΙ. ΤΟ ΕΧΩ ΕΠΙΣΗΜΑΝΕΙ ΚΑΙ ΕΓΩ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΚΑΙ Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΕ ΟΤΙ ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΝΕΟΣ ΤΡΟΠΟΣ. ΘΑ ΣΑΣ ΣΥΝΙΣΤΟΥΣΑ ΕΠΟΜΕΝΩΣ ΠΡΙΝ ΓΡΑΦΕΤΕ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΜΕΝΑ ΣΧΟΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΘΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΙΣΤΕ ΒΕΒΑΙΟΣ/Α ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΤΟΥΣ ΠΡΟΛΑΛΗΣΑΝΤΕΣ.
221. [EUGENIA](#) 10 Ιουνίου, 2009 - 12:46 ΜΜ
Αγαπητοί συνομιλητές μην απευθύνεται μηνύματα προς την jo ή (ένα από τα υπόλοιπα ψυχο-ψευδώνυμα που χρησιμοποιεί). Εκείνοι απαντά μόνο στα ερωτήματα που θέτει η ίδια και ο μόνος διάλογος που γνωρίζει καλά είναι ο συλλογικός μονόλογος.
222. [EUGENIA](#) 10 Ιουνίου, 2009 - 1:02 ΜΜ
ΚΥΡΙΕ/Α Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ 1 ΚΑΙ ΟΧΙ ΟΣΟΙ ΘΕΛΟΥΝ ΟΙ ΣΥΝΟΜΙΛΗΤΕΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ BLOG. Η ΣΥΜΒΑΤΟΤΗΤΑ ΔΥΟ ΤΕΤΟΙΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΙΔΙΟΤΗΤΩΝ ΔΕΝ ΕΜΠΙΠΤΕΙ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΚΩΔΙΚΑ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΕΙΝΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΟΙ ΤΟ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΔΙΔΑΧΘΗΚΑΝ. (ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)
223. [EUGENIA](#) 10 Ιουνίου, 2009 - 1:06 ΜΜ
ΣΥΝΕΧΕΙΑ Β: ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΟΙ ΜΗΝ ΕΧΟΝΤΑΣ ΑΙΣΘΗΜΑ ΤΟΥ ΓΕΛΟΙΟΥ ΕΠΙΜΕΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΜΠΟΥΡΔΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥΣ. ΘΑ ΤΟΥΣ ΕΣΤΕΛΝΑ ΣΤΗ ΣΤΡΟΥΓΓΑ ΑΛΛΑ ΜΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΘΑ ΤΟΥΣ ΑΠΕΡΡΙΠΤΑΝ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΑΝ ΤΟ ΕΠΑΙΖΑΝ ΠΙΤΟΥΡΑ.
224. [EUGENIA](#) 10 Ιουνίου, 2009 - 1:19 ΜΜ
Νομά, δεν μπορώ να απαγορεύσω στους αυτόκλητες υπερασπιστές μου να μιλούν. Εγώ διευθετώ τις δουλειές μου μόνη μου. Οι παροιμίες λοιπόν καλές, αλλά θα σου έλεγα για να γίνω πικρή όσο εσύ να τις βάλεις στο δικό σου εγχειρίδιο αυτοβοήθειας.
225. [EUGENIA](#) 10 Ιουνίου, 2009 - 1:26 ΜΜ
Με την άδεια σου Νομά:"ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΜΟΥ ΕΧΕΙ ΚΑΠΟΙΑ ΣΗΜΑΣΙΑ. ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ: ΕΙΜΑΙ ΣΧΕΔΟΝ ΣΥΝΟΜΗΛΙΚΟΣ ΤΗΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ, ΑΛΛΑ ΛΟΓΩ ΚΙΝΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΗΝ ΠΕΡΝΑΩ ΕΔΩ ΚΑΙ 10 ΧΡΟΝΙΑ ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ ΜΕ ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ Η/Υ. (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ...)"
226. [EUGENIA](#) 10 Ιουνίου, 2009 - 1:27 ΜΜ
Νομάς: (ΣΥΝΕΧΕΙΑ 1): ΔΕΝ ΕΧΩ ΑΝΑΓΚΗ ΟΥΤΕ ΨΥΧΟΛΟΓΩΝ, ΟΥΤΕ

ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΥΤΩΝ, ΟΥΤΕ ΣΥΜΠΟΝΟΙΑΣ. ΕΧΩ ΑΝΑΓΚΗ ΟΜΩΣ ΑΠΟ ΖΩΝΤΑΝΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΥΠΝΩΝ, ΚΑΛΟΨΥΧΩΝ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΙΔΙΩΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΕΙΝΑΙ "ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΚΕΣ" ΜΠΟΥΡΔΕΣ ΚΑΙ ΨΕΥΤΟΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΞΕΚΑΤΙΝΙΑΣΜΑΤΑ

227. EUGENIA10 Ιουνίου, 2009 - 1:38 MM

Τα δύο μηνύματα τα επαναδημοσιεύω. Τα έγραψε ο Νομάς και όλοι εκτός από από "OFNONAME" και "Billy" προσποιήθηκαν ότι δεν τα είδαν. Τσιμουδιά οι γράφοντες ψυχολόγοι και όσοι το παίζουν ψυχολόγοι. Εδώ δε συμφέρει και σφυρίζουμε κλέφτικα. Το μόνο μήνυμα που χτυπάει στην καρδιά αποσιωπήθηκε και προσπεράστηκε. (συνεχίζεται)

228. SARIGIANNIDIE10 Ιουνίου, 2009 - 1:58 MM

Είναι λοιπόν η στάση αυτή χαρακτηριστικό δείγμα του εγωκεντρικού λόγου και της επιλεκτικής προσοχής όλων των "ψυχολογούντων" που μιλάνε για να ακούσουν τον εαυτό τους να λέει κάτι, επιδεικνύοντας μάλιστα την ηλιθιότητα και την ψυχοδιανοητική μιζέρια τους.

229. ΓΙΩΡΓΟΣ10 Ιουνίου, 2009 - 2:50 MM

Αρκετά δεν ασχοληθήκαμε με δεοντολόγους κλπ. αυτιστικούς άσχετους "με άποψη"; Για να ησυχάσουμε λέω ότι σύμφωνα με την "Δεοντολογία" (Ω ρε Μάνα μου!), ο "ψυχοθεραπευτής" (ΠωΠωΠωΠω) οφείλει να εμφανίζεται ημίγυμνος και λάγνοςστη συνεδρία. (έρχεται συνέχεια)

230. ΓΙΩΡΓΟΣ10 Ιουνίου, 2009 - 2:54 MM

(Συνέχεια): Μια μάλιστα τάση των νατουραλιστών (κυρίως στην Ιαπωνία) προτείνει στον ψυχοθεραπευτή να εμφανίζεται ολόγυμνος. Δυστυχώς η Ευγενία φαίνεται να ανήκει στην πιο συντηρητική τάση.

231. JOHN_ DEVLIN10 Ιουνίου, 2009 - 3:24 MM

ΓΕΡΜΑΝΟΦΩΝΕ ΦΙΛΕ ΜΟΥ, ΚΑΤ'ΑΡΧΑΣ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΜΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΑΜΨΕΩΣ ΤΟΥ ΟΡΙΟΥ ΟΓΚΟΥ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΟΥ. ΚΑΤΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ, ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΔΕΝ ΑΠΕΦΥΓΕΣ ΠΑΛΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΥΓΕΝΕΙΣ. ΤΡΙΤΟΝ, ΜΗΠΩΣ ΔΙΑΚΡΙΝΩ ΜΙΑ ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΑΡΥΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΟΥ ΣΟΥ ΤΙΤΛΟΥ ? DOES ANYTHING GO ? ? ?

232. JOHN_ DEVLIN10 Ιουνίου, 2009 - 3:38 MM

ΠΑΡΑΚΑΛΩ, ΑΓΝΟΗΣΤΕ ΤΟ ΣΧΟΛΙΟ ΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΒΑΡΥΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΟΥ ΤΙΤΛΟΥ ΣΑΣ, ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΣΧΟΛΙΟ ΣΑΣ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΟΤΙ ΕΙΣΤΕ ΚΑΙ ΕΣΕΙΣ ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ, ΟΠΟΤΕ, ΑΠΟΣΥΡΩ ΤΟΝ ΔΗΚΤΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟ ΜΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΧΟΛΙΟΥ. ΣΑΣ ΖΗΤΩ ΣΥΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΒΛΕΨΙΑ ΜΟΥ.

233. C.A10 Ιουνίου, 2009 - 3:52 MM

Δεν χρειαζοσαι άλλους φίλους περα απο τον "BILLY" και τον "ΝΟΜΑΔΑ", Ευγενια. Μαζί τους μπορείς να πορευθείς εδώ και οπουδηποτε άλλου και να μη νοιώσεις ποτε μονη.

234. JOHN_ DEVLIN10 Ιουνίου, 2009 - 4:57 MM

ΣΥΓΝΩΜΗ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΟΜΙΛΗΤΕΣ ΚΑΙ ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΟΥΣ, ΑΛΛΑ ΣΑΣ ΠΑΡΑΠΕΜΠΩ ΣΕ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ 1955 ΠΕΡΙΠΟΥ, ΘΕΜΑ Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ ΣΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, MARLON BRANDO ΚΑΙ GLEN FORD, ΕΙΛΙΚΡΙΝΑ ΔΕΝ ΘΥΜΑΜΑΙ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ, ΑΛΛΑ ΜΕΣΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΑΤΑΚΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΡΓΕΙ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΟΛΗΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΞΕΩΣ. ΟΧΙ, ΔΕΝ ΘΑ ΣΑΣ ΤΗΝ ΠΩ.

235. JOHN_ DEVLIN10 Ιουνίου, 2009 - 5:04 MM

ΚΑΙ ΝΑ ΣΚΕΦΘΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΟΤΙ ΠΡΙΝ 4 ΜΕΡΕΣ ΕΙΧΑΜΕ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΒΑΣΕΩΣ ΣΤΗΝ ΝΟΡΜΑΝΔΙΑ.

236. SARIGIANNIDIE10 Ιουνίου, 2009 - 8:00 MM

ΕΧΩ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙ ΣΤΟ ΣΧΟΛΙΟ ΤΗΣ "ΒΙΟΘΕΩΡΙΑΣ" ΜΟΥ, ΟΠΩΣ ΤΟ ΑΠΟΚΑΛΕΙΤΕ, ΟΜΩΣ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΔΙΕΞΑΧΘΕΙ, ΜΟΝΟ ΑΝ ΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΕΤΕ ΓΙΑΤΙ ΜΟΝΟΝ ΕΣΕΙΣ ΕΧΕΤΕ ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΝΑ ΒΑΛΕΤΕ ΤΟΣΟ ΜΕΓΑΛΑ ΣΧΟΛΙΑ, ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΟΥ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΙΣΑ, ΑΦΗΝΟΝΤΑ ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ ΣΕ ΠΑΡΕΡΜΗΝΕΙΕΣ.

237. SARIGIANNIDIE10 Ιουνίου, 2009 - 8:04 MM

C.A., ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΙΚΑ ΞΕΚΑΡΦΩΤΟ ΣΤΟΝ ΝΟΜΑ ΑΝΑΦΕΡΟΤΑΝ, ΑΛΛΑ ΜΠΗΚΕ ΜΟΝΟ ΤΟ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ 4. ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΑΙ ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ ΛΟΙΠΟΝ: Ο ΝΟΜΑΣ ΛΕΕΙ ΚΑΠΟΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΣΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΤΙΣ 28 REPLIES. ΜΙΛΑΕΙ ΒΙΩΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΤΗ ΜΟΝΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ "ΨΥΧΟΛΟΓΙΖΟΝΤΕΣ" – ΚΡΕΤΙΝΟΥΣ. (ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

238. SARIGIANNIDIE10 Ιουνίου, 2009 - 8:10 MM

(συνεχεια 1) ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΑ ΓΡΟΘΙΑ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ. ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΤΟ ΠΡΟΣΕΞΕ (ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ OFNONAME ΚΑΙ BILLY?). ΜΟΚΟ! ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΦΕΡΕ.

ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΥΤΟ ΔΕΙΧΝΕΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΙΚΑΝΟΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΝΑ ΛΕΓΟΝΤΑΙ
ΨΥΧΟΛΟΓΟΙ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ. ΚΡΙΜΑ ΠΟΥ ΣΥΖΗΤΑΜΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ ΚΑΙ ΔΕΝ
ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΤΟΥΣ ΦΤΥΣΩ ΚΑΤΑΜΟΥΤΡΑ. Ο ΖΕΙΤΓΕΙΣΤ ΘΑ ΝΟΜΙΖΕΙ ΟΤΙ ΒΡΕΧΕΙ.

239. ΓΙΩΡΓΟΣ10 Ιουνίου, 2009 - 8:20 ΜΜ
ti rousfeti prepei na kanoume ston admin gia na apoktisoume ta pronomia toy zeitgeist.
mipos na sas psonizo apo to super market nuxterines ores ksero kati upallilous me apopsi gia
thn psihologia pou tha me boithisoun. H mipos boithaei na milao blaxogreeklish? blepete
kano proodous.
240. ΓΙΩΡΓΟΣ10 Ιουνίου, 2009 - 8:28 ΜΜ
Η συνέχεια έχει προηγούμενο: Αρκετά ασχοληθήκαμε με δεοντολόγους κλπ. ηλίθιους με
άποψη. Με δύο λόγια: Σύμφωνα με τη σύγχρονη "Δεοντολογία" (Ωρεμάνα μου!) ο
"ψυχοθεραπευτής" (ΠωΠωΠω!) οφείλει να εμφανίζεται ημίγυμνος και λάνγνος στη συνεδρία.
Θα διευκρινίσω πως μετά.
241. ΓΙΩΡΓΟΣ10 Ιουνίου, 2009 - 8:33 ΜΜ
ΠΡΟΣ zeitgeist, psy, Maria και άλλα φυτά: Σύμφωνα με τον κώδικα 1332:2 της αποκρυφής
ψυχοθεραπευτικής Δεοντολογίας των νατουραλιστών ο ψυχοθεραπευτής εμφανίζεται στη
συνεδρία γυμνός με μια κόκκινη φούντα στα οπίσθια, η βελτίωση του ψυχασθενούς είναι
συχνά θεαματική (είναι γνωστή η περίπτωση του Άγγελου από το Γκύζη).
242. ΓΙΩΡΓΟΣ10 Ιουνίου, 2009 - 8:53 ΜΜ
Προς admin: Έχω μια απορία μήπως μπορείτε να μου τη λύσετε. Στο σάιτ της όμορφης
Μαριάννας μπαίνουν σχόλια των 15 γραμμών. Εδώ γιατί τέσσερις βία πέντε γραμμές και
μετά κόβεται. Πως ακριβώς ορίζετε "τα σεντόνια" ανά Blog????????????????????
243. ΓΙΩΡΓΟΣ10 Ιουνίου, 2009 - 9:04 ΜΜ
"alla ston tropo pou ekxudaizeis mia episthminiki idiothta sth sthlh enos diagwnismou
omorfiass". κ. "πνεύμα των καιρών" αυτά στη Μαρία Λαυράνου την άλλη ψυχολόγο του
διαγωνισμού γιατί δεν τα γράφεις; Περίεργη προτίμηση. Όπως περίεργη είναι και η
κωτταρίτιδα επιπέδου φενγκ σουί που έχεις στο "μυαλό" σου.
244. :-)10 Ιουνίου, 2009 - 9:11 ΜΜ
Τι ευγένεια!! Τι φινέτσα!!! Τι ανθρωπιά!!! Η δεοντολογία που έμαθες εσύ, η αλάνθαστη
ψυχολόγος, λέει ότι μπορείς να αποκαλείς ηλίθιους, μπουρδολόγους κλπ δημόσια τους
συναδέλφους σου? Και εαν δεν είναι και αυτό δεοντολογία, τι να πω... ξεσκόνισε τα βιβλία
σου για το καλό όλων...
245. Προς maria10 Ιουνίου, 2009 - 10:36 ΜΜ
Φυσικά και μπορεί ο καθένας να πει τη γνώμη του. Η ένσταση μου αφορά το θέμα στο οποίο
εμμένεις και το οποίο θεωρώ, όχι μόνο ανόητο, αλλά και ύποπτο.....
246. Προς ΝΟΜΑ10 Ιουνίου, 2009 - 10:53 ΜΜ
ΟΠΩΣ ΕΧΕΙΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙ ΚΑΙ Ο ΙΔΙΟΣ, ΠΟΛΛΟΙ ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΓΡΑΦΟΥΝ ΣΕ
ΑΥΤΟ ΤΟ SITE ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ, ΣΕ ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΜΕ ΣΕΝΑ (ΚΑΙ
ΧΑΙΡΟΜΑΙ ΠΟΛΥ ΓΓ'ΑΥΤΟ). ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΣΩΣΤΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ
ΑΚΟΥΣΤΕΙ ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ Η ΦΡΑΣΗ ΣΟΥ "ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΕΞΥΠΝΟΥΣ....."
247. [KAGEMUSA](#)11 Ιουνίου, 2009 - 4:00 ΠΜ
ΟΟΟΣΣ !!! ΕΙΜΑΙ Ο ΚΑΓΕΜUSA RONIN, Ο ΙΣΚΙΟΣ ΧΩΡΙΣ ΑΦΕΝΤΗ ΚΑΙ ΑΝ Η
ΚΑ.ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗ ΜΟΥ ΔΙΝΕΙ ΤΗΝ ΑΔΕΙΑ,ΘΑ ΣΑΣ ΠΩ ΤΙ ΕΙΔΕ Ο ΓΙΑΠΩΝΕΖΟΣ ΣΕ
ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΟΡΟΥΜ. ΜΕΧΡΙ ΤΟΤΕ ΣΙΩΠΩ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΩ.ΟΟΟΣΣ !!!
248. C.A11 Ιουνίου, 2009 - 6:22 ΠΜ
Ο ΝΟΜΑΣ ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΑΤΟΜΟ ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΤΑ ΑΡΧΙΚΑ ΚΑΥΣΤΙΚΑ
ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΗΤΑΝ ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΣΟΥ.ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ
ΓΕΡΜΑΝΟΦΩΝΟΥΣ,ΘΑ ΕΛΕΓΑ ΟΤΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΑΙΖΟΥΝ ΕΔΩ ΜΕ
ΙΣΟΥΣ ΟΡΟΥΣ [ΔΙΑΒΑΖΕ ΟΓΚΟ ΣΧΟΛΙΩΝ] ΑΣ ΜΗΝ ΑΣΧΟΛΗΘΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ.
249. PROS ADMIN11 Ιουνίου, 2009 - 8:03 ΠΜ
epanalambano to erotima: giati epitrpontai sxolia ton 15 grammon (zeitgeist), alla kai se blog
p.x. mariannas anagnostopoulou kai oxi edo. toulaxiston gia olous tous upoloipous
250. giorgos11 Ιουνίου, 2009 - 8:27 ΠΜ
Epanerxomai dioti bgikan oi koukou-Bagies sto klari. Oi agrammates pou to paizoun kai sofes
kai paleuoun oi talaipores gia kapoious "akadimaiikous titlous". Pou mono glifontas
patomata tha apoktisoun. Kai pali xaristika, isn't it?
251. giorgos11 Ιουνίου, 2009 - 9:31 ΠΜ
ortho auto pou leei o C.A. alla uparxei kai kati allo: auto to kompleksiko kai thrasidilo atomo
pou paristanei ton psihologo eno apeuthinetai stin E.Sarigian. o idios menei anonymos.
Tautoxrona de den parembainei pros tin alli psihologo tou diagonismou kai se oles tis
parapano paratiriseis (epibleon peri ogkou sxolion.) den apanta.

252. [Jo psych](#)¹¹ Ιουνίου, 2009 - 9:31 ΠΜ
MSc ή Phd σε κάποια ψυχοθεραπευτική προσέγγιση, αλλά επειδή είμαστε στην Ελλάδα όπου αυτού του τ'που η εκπαίδευση δεν έχει ενταχθεί στο επίσημο σύστημα εκπαίδευσης, ένα από τα 4ετή ολοκληρωμένα προγράμματα εκπαίδευσης σε κάποια προσέγγιση. Αυτά μετά από το 1ο γενικό πτυχίο ψυχολόγου, γιατί απαιτούνται διαφορετικ'ς γνώσεις για το ένα, διαφορετικές για το άλλο.
253. [NOMAS](#)¹¹ Ιουνίου, 2009 - 10:51 ΠΜ
Η ΥΠΟΜΟΝΗ ΠΟΛΛΩΝ ΕΧΕΙ ΜΑΛΛΟΝ ΕΞΑΝΤΛΗΘΕΙ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗ. ΑΛΛΟΙ ΘΑ ΠΡΟΤΙΜΟΥΣΑΝ ΠΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ ΣΑΝ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΣΕ ΑΛΛΑ BLOGS ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΜΠΟΥΤΑΚΙΑ ΤΩΝ ΠΟΥΛΕΡΙΚΩΝ. ΟΙ ΚΟΤΕΣ ΘΕΛΟΥΝ ΠΙΤΟΥΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΛΑΣΠΗ.
254. [NOMAS](#)¹¹ Ιουνίου, 2009 - 10:56 ΠΜ
ΟΙ ΨΥΧΟ ΚΑΤΙ ΤΥΠΟΙ ΙΣΩΣ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΕΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ Ο BILLY (ΙΣΩΣ ΚΑΙ Ο ΓΙΩΡΓΟΣ) ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΠΙΣΩ. ΚΟΡΑΚΙΑ ΠΟΥ ΟΜΩΣ ΤΟ ΕΝΑ ΠΑΕΙ ΝΑ ΒΓΑΛΕΙ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ. ΦΑΡΜΑΚΟΓΛΩΣΣΕΣ ΚΑΙ ΞΕΚΑΤΙΝΙΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΣΑΛΠΑΡΟΥΜΕ.
255. [NOMAS](#)¹¹ Ιουνίου, 2009 - 10:59 ΠΜ
ΕΥΓΕΝΙΑ ΟΥΤΕ ΜΕ ΤΟΥΣ ΤΡΕΛΛΟΥΣ ΠΟΥ ΠΑΡΙΣΤΑΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΟΥΣ, ΟΥΤΕ ΟΜΩΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ ΣΟΥ ΘΕΛΩ ΝΑ ΤΑ ΒΑΛΩ. ΠΡΟΣΞΕΕ ΓΙΑΤΙ ΤΟΥ ΚΟΡΑΚΑ ΤΟ ΑΒΓΟ ΔΕΝ ΒΓΑΖΕΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ. ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΣΟΥ ΔΙΝΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΤΟ ΑΛΕΥΡΙ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΣΟΥ ΠΑΙΡΝΕΙ ΤΟ ΣΑΚΚΙ.
256. [JOHN DEVLIN](#)¹¹ Ιουνίου, 2009 - 2:39 ΜΜ
ΠΙΣΤΕΥΩ ΚΑΙ ΕΥΧΟΜΑΙ ΟΤΙ Η ΕΥΓΕΝΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΣΙΓΟΥΡΑ ΣΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΝΝΕΑΔΑ ΚΑΙ ΜΑΛΛΟΝ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΤΡΕΙΣ ΠΡΩΤΕΣ. ΕΧΕΙ ΑΞΙΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΞΙΖΕΙ. ΟΣΟ ΓΙΑ ΕΜΕΝΑ, ΕΙΔΑ ΕΔΩ ΝΑ ΠΕΡΝΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΘΟΝΗ ΤΟΥ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ ΜΟΥ ΤΑ ΠΤΩΜΑΤΑ ΤΩΝ "ΕΧΘΡΩΝ" ΜΟΥ. ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΜΕΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΦΥΓΩ.
257. [SARIGIANNIDIE](#)¹¹ Ιουνίου, 2009 - 12:38 ΜΜ
Προς "Anything Goes" ή "Αρκετός καιρός και λίγο πνεύμα"
"H grafh ths apantshs sou tha elege kaneis pws den einai dikh sou.. oxi logw tou dhthen duskolonohtou leksilogiou.. alla auth thn aisthisi mou edwse! apla to anaferw."
"Oti h kathe ataka sou apornee kata thn polu proswpikh kai tapeinh mou gnwmh mia ilithiothta kai mia entelws epifaneiaki opsh twn pragmatwn einai gegonos." Συνθέτοντας τις απαντήσεις σου – ένα μικρό δείγμα βρίσκεται παραπάνω – αναδεικνύονται ξεκάθαρα οι αντιφάσεις στις οποίες πέφτεις. Τι λες τελικά; Να ευχαριστήσω τους συγγραφείς των σχολίων μου ή να οικτίρω τον εαυτό μου που τους εμπιστεύτηκε και φάνηκα τόσο ηλίθια και επιφανειακή; Θα τους ενδιέφερε τους «συγγραφείς» πολύ η απάντησή σου. Κρύβεσαι πίσω από την ανωνυμία σου την οποία την τονίζεις κιόλας. Τι φοβάσαι αλήθεια, αφού είσαι τόσο καταρτισμένος και επαγγελματίας ψυχολόγος; Μήπως είσαι «δυναμικός τύπος» και προασπίζεις την ανωνυμία στα blog; Αχ πως δεν το σκέφτηκα! Για «δεοντολογικούς» και «ιδεολογικούς» λόγους δεν αποκαλύπτεις την ταυτότητά σου!
258. [SARIGIANNIDIE](#)¹¹ Ιουνίου, 2009 - 12:57 ΜΜ
Ο Billy ρώτησε: «Τι ακριβώς σημαίνει δεοντολογία για εσάς και τι είναι η δεοντολογικώς ορθή ψυχοθεραπεία» τη Jo. Εσείς «Ανώνυμε» μπορείτε να απαντήσετε σε αυτήν την ερώτηση; Γιατί η «Jo» έκανε πως δεν την είδε! Γιατί όλοι μιλάτε για Δεοντολογία χωρίς να τη γνωρίζετε. (συνεχίζεται σε 2 μην.)
259. [SARIGIANNIDIE](#)¹¹ Ιουνίου, 2009 - 12:58 ΜΜ
συνεχεια Β: Αν ήσασταν ψυχολόγοι θα την είχατε διδαχθεί και θα μπορούσατε με αυτογνωσία να παραδεχθείτε πως όλα όσα γράφετε είναι άσχετα με αυτήν την έννοια που την πιπιλάτε σαν καραμέλα. Κάτι άλλο θέλετε να πείτε πίσω από αυτήν; Σας ακούω λοιπόν.
260. [SARIGIANNIDIE](#)¹¹ Ιουνίου, 2009 - 1:01 ΜΜ
συνέχεια Γ: Επίσης, το μήνυμά σας περί «μη δεοντολογικής συμπεριφοράς μου προς συναδέλφους» γιατί δεν το έχετε απευθύνει προς τους υπόλοιπους που γράφουν ως συνάδελφοι και με κοσμούν με διάφορα επίθετα, φράσεις κλπ.; Μήπως στα δικά σας «βιβλία» η Δεοντολογία είναι ένας κώδικας που εφαρμόζεται επιλεκτικά;
261. [SARIGIANNIDIE](#)¹¹ Ιουνίου, 2009 - 1:10 ΜΜ
Δεν χρειάζεται καμία άδεια αγαπητέ kagemusa. Όπως βλέπεις στη δική μας χώρα δεν πάσχουμε από έλλειψη πολυφωνίας, το αντίθετο μάλιστα. Εγώ προσωπικά θα αναμένω τις παρατηρήσεις σου.
262. [Angelino](#)¹¹ Ιουνίου, 2009 - 2:33 ΜΜ
ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΕΛΕΙΠΕ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ SITE ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΚΙΝΕΖΟΣ, ΟΛΑ ΤΑ

ΥΠΟΛΟΙΠΑ "ΦΡΟΥΤΑ" ΤΑ ΕΧΟΥΜΕ ΔΕΙ!! ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΜΕ, ΛΟΙΠΟΝ, ΤΙ ΕΧΕΙΣ ΝΑ ΠΕΙΣ ΚΑΙ ΕΣΥ.....

263. :-11 Ιουνίου, 2009 - 2:50 MM
Α. Δεν υπάρχει δεοντολογία "για μένα". Η δεοντολογία είναι μία και έχει καθιερωθεί πολύ πριν από μένα. Απευθύνθηκα σ' εσένα γιατί εσύ με κακοχακτήρισες. Η δική σου προστασία είναι δική σου ευθύνη. Μπορώ να πω πολλά πέρα από τη δεοντολογία αλλά δε θέλω να το βαρύνω άλλο. Εξάλλου αν πω θα με λιθοβολήσετε!
264. :-11 Ιουνίου, 2009 - 2:57 MM
Β. Οπότε μένω στο ότι είσαι πανέμορφη, πανέξυπνη, αλάνθαστη ψυχολόγος, ευγενική, ανθρώπινη, αφεγάδιαστη και αποχωρώ... γιατί σε λίγο θα αρχίσετε τις κατάρες και θα' ναι κρύμα...
265. INGE11 Ιουνίου, 2009 - 4:26 MM
Θα έλεγα σκέτο "άσχετους". Τουλάχιστον οι αυτιστικοί είναι συνήθως κλεισμένοι στον εαυτό τους και δεν έχουν άποψη επί παντός επιστητού, την οποία μάλιστα αισθάνονται "υποχρεωμένοι" να μοιραστούν με τους άλλους..... Καλά τα λες.....
266. andreas.k.11 Ιουνίου, 2009 - 4:36 MM
enantia sti methodo tou laspologismou tis kritikes tha apofygo toy paralogismoy..kai me xara antikrizo na span ta stegana ths epistimis poy xoraei monaxa se lefka kelia...eyxomai mesa apo thn kardia moy stin eygenia oti kalytero ... andreas. k
267. SARIGIANNIDIE11 Ιουνίου, 2009 - 8:13 MM
"Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ 1 ΚΑΙ ΟΧΙ ΟΣΟΙ ΘΕΛΟΥΝ ΟΙ ΣΥΝΟΜΙΛΗΤΕΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ BLOG." Αυτή είναι η απάντησή μου λίγο παραπάνω. Δεν την προσέξατε βέβαια! Δεν ξέρω τι πανεπιστημιακές σπουδές έχετε πάντως να διαβάσετε σε επίπεδο πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης δεν έχετε μάθει.
268. SARIGIANNIDIE11 Ιουνίου, 2009 - 8:17 MM
Επίσης, δεν σας κακοχακτήρισα διότι δεν μπορώ να κάνω κάτι τέτοιο σε ανώνυμες παρενθέσεις (έτσι είναι το ψευδώνυμό σας – και όχι το δικό μου, αφού γράφω με όνομα και επώνυμο). Ένα ερώτημα που έχετε σπουδάσει;
269. BILLY11 Ιουνίου, 2009 - 8:29 MM
Νομά γιατί είσαι τόσο επιθετικός απέναντί μου; Όταν εσύ γράφεις προσβλητικά σχόλια για τους άλλους (λόγου χάρι για την Ιρανή διαγωνιζόμενη) τι είσαι κόρακας ή περιστέρι; Αρχίζεις να μου θυμίζεις κάτι άλλους φοιτητές ψυχολογίας ελληνικών ΑΕΙ που γράφουν εδώ μέσα σαν κοράκια μιλώντας για δεοντολογία.
270. BILLY11 Ιουνίου, 2009 - 8:40 MM
Δεν απαντήσατε στο δικό μου ερώτημα σχετικά με τον ορισμό που δίνετε στη Δεοντολογία και επαναλαμβάνεται με αντιδεοντολογικό τρόπο για να μην πω τίποτα άλλο. Να το εκλάβω ως απάντηση; Όσον με αφορά, συμβαίνει να έχω όλους τους παραπάνω τίτλους και πολύ περισσότερους από ότι μάλλον μπορείτε να φανταστείτε.
271. BILLY11 Ιουνίου, 2009 - 8:46 MM
Σιωπή των ψυχολογικών αμνών που κατά τα άλλα πάσχουν από δεοντολογίαση. Δεν πιστεύω να σε ξαφνιάζει Γιώργο; Δεν την είδαν μωρέ την Πατρινιά. Ούτε τα σχόλια μας είδαν. Άσε που είναι σοκαρισμένοι από τη συμμετοχή της Ευγενίας στα καλλιστεία και έχουν ταραχτεί. Που πάει το ελάγγελα κύριοι ψυχοπαραδερμένοι μου;
272. BILLY11 Ιουνίου, 2009 - 8:49 MM
Η φαντασίωση συνεχίζει να κάνει θραύση. Και να σκεφτείς ότι όλοι αυτοί δηλώνουν ψυχολόγοι και σε αποκαλούν και συνάδελφο. Κακομοίρα Ευγενία...
273. BILLY11 Ιουνίου, 2009 - 8:58 MM
Ε admin ακούς? Και εγώ το ίδιο πρόβλημα -απορία έχω. Εάν δεν απαντήσεις υποπτευόμαι ότι είσαι Τιτάνια για καφέ και θα έρθω εκεί!
274. ENEMY_WITHIN11 Ιουνίου, 2009 - 9:21 MM
Καταπληκτικο !! Δυο φράσεις που σχολιαζουν διαφορετικα πραγματα συνδυαζονται ως ερεισμα του ιδιου αντεπιχειρηματος !!! .Ευγενια,γρηγορα στην ΝΟΜΙΚΗ για τα περαιτερω
!!!!
275. Angelino11 Ιουνίου, 2009 - 9:54 MM
Γεια σου andrea ποιητή!!!!!!
276. ENEMY_WITHIN11 Ιουνίου, 2009 - 10:01 MM
andreas.k ??? oxi alek.k ???,alex isos ???
277. [KAGEMUSA](#)11 Ιουνίου, 2009 - 10:10 MM
ΟΧΙ ΚΙΝΕΖΟΣ. ΙΑΠΩΝ ΚΥΡΙΑ ΜΟΥ .
278. [KAGEMUSA](#)11 Ιουνίου, 2009 - 10:40 MM
ΟΛΟΙ ΟΙ "ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ" ΚΛΙΝΙΚΟΙ ΨΥΧΟΛΟΓΟΙ-ΨΥΧΑΝΑΛΥΤΕΣ, ΑΠΟ ΕΔΩ !!! ΟΛΟΙ

ΟΙ "ΕΚΛΑΙΚΕΥΤΕΣ", ΒΙΟΘΕΩΡΗΤΙΚΟΙ [LIFESTYLE, ΙΑΠΩΝΙΣΤΙ "VITARA"], ΜΜΕ , ΨΥΧΟΛΟΓΟΙ ΑΠΟ ΕΚΕΙ !!! ΚΑΙ ΜΗΝ ΠΙΑΣΩ ΚΑΝΕΝΑ ΝΑ ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΙ ΤΗΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΙΠΛΑΝΟΥ ΤΟΥ !!!!!

279. [admin](#)12 Ιουνίου, 2009 - 5:23 ΠΜ

Το νέο σύστημα σχολίων ενσωματώνει στην Απογευματινή το social network "intense debate" και ακολουθεί τους κανόνες και τις λειτουργίες του. Σε όλα τα social networks τα σχόλια περιορίζονται στο μέγεθος που μπορούν να τα διαχειριστούν οι moderators αλλά και να είναι κατανοητά για τον διάλογο. Δεν ανακαλύπτουμε τον τροχό ακολουθούμε μια διεθνή πρακτική που έχει δοκιμαστεί από εκατομμύρια χρήστες πριν την υιοθετήσουμε εμείς. Ο απλούστερος τρόπος για να μπορεί ο σχολιαστής να εκμεταλλευτεί το μέγιστο των δυνατοτήτων που προσφέρει τον σύστημα αυτό είναι να γίνει μέλος του. Παρόλα αυτά και επειδή δεν υπάρχει καμία διάθεση λογοκρισίας, στην περίπτωση που κάποιος δεν επιθυμεί να γίνει μέλος του συστήματος αυτού του δίνεται η δυνατότητα να μπορεί να σχολιάσει με ανάλογους περιορισμούς.

280. [ENEMY_WITHIN](#)12 Ιουνίου, 2009 - 5:43 ΠΜ

Τιτανια για καφε ? Ω,ποια Νταλια μου θυμιζει αυτο !

281. [ENEMY_WITHIN](#)12 Ιουνίου, 2009 - 5:53 ΠΜ

Και κατι αλλο. BILLY, νομιζα οτι ησουν απο καπου μακρια. Απογοητευθηκα λιγο...

282. [INTERNAL_INFERNAL](#)12 Ιουνίου, 2009 - 8:22 ΠΜ

andreas.k ?oxi alek.k ,isos alex???

283. [:-\)](#)12 Ιουνίου, 2009 - 11:02 ΠΜ

Α. Αναφερομενη σε εμένα και σε όσους μίλησαν για δεοντολογία αποκάλεσες ηλιθιους,κρετινους,αμόρφωτους,οτι είμαστε για τα πίτουρα,για φτύσιμο,και αυτό γιατί απλά διαφώνησα μαζί σου.

284. [:-\)](#)12 Ιουνίου, 2009 - 11:03 ΠΜ

Επειδή θεώρησα ότι αυτό που βλέπω δεν ταιριάζει με τη δεοντολογία και την ηθική ψυχολόγου όπως την έχω εγώ στο μυαλό μου.Και είναι δικαίωμά μου να το πιστεύω.Και μην αρχίσεις πάλι τις προσβολές.Έχω σπουδάσει 4 χρόνια ψυχολογία στο Πάντειο και 2 χρόνια ψυχοθεραπεία και συνεχίζω.

285. [:-\)](#)12 Ιουνίου, 2009 - 11:04 ΠΜ

Γ. Και με όσους ψυχολόγους, χρόνια επαγγελματίες, επόπτες και διδάσκοντες έχω συζητήσει το θέμα σου, συμφώνησαν μαζί μου.Κερδισμένη θα βγεις αν προβληματιστείς από αυτά.Δε σε βοηθάει το να με προσβάλεις για να μειώσεις τα λεγόμενά μου. ' Δεν ζηλεύω,γιατί είμαι μια χαρά κοπελίτσα.

286. [:-\)](#)12 Ιουνίου, 2009 - 11:04 ΠΜ

Δ. Και αυτό το χαίρομαι με τους φίλους, την οικογένειά μου, τη σχέση μου.Δε μου λέει κάτι το να με ψηφίσουν κιάλας online.Όσο για την άλλη υποψήφια,απλά δε σχολιάζω γιατί η κοπέλα είναι πρωτοετής.Μπορεί να μην ασκήσει ποτέ το επάγγελμα ή πολλά μπορούν να αλλάξουν μέχρι τότε.

287. [Angelino](#)12 Ιουνίου, 2009 - 3:38 ΜΜ

Είναι σίγουρα andreas, τον έχω δοκιμάσει...Εκτός και αν είναι διχασμένη προσωπικότητα και μου το κρύβει...

288. [Angelino](#)12 Ιουνίου, 2009 - 3:43 ΜΜ

Για την ιστορία, να σημειώσω ότι το Πάντειο Πανεπιστήμιο έχει τμήμα ΜΜΕ, οι απόφοιτοι του οποίου λογικό είναι, νομίζω, να προσανατολίζονται επαγγελματικά προς τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

289. [Angelino](#)12 Ιουνίου, 2009 - 6:35 ΜΜ

Έχεις δίκιο, σίγουρα θα μπορούσαν να έχουν μπει περισσότεροι να υπερασπιστούν, όχι μόνο την Ευγενία, αλλά και το επάγγελμα του ψυχολόγου, εκφράζοντας τη γνώμη τους για όλα αυτά που λέγονται εδώ.

290. [Angelino](#)12 Ιουνίου, 2009 - 6:37 ΜΜ

(συνέχεια) Εντούτοις, όσον αφορά την Ευγενία, πιστεύω ότι μπορεί να υπερασπιστεί επαρκώς τον εαυτό της και μόνη της, χωρίς να έχει ανάγκη από άλλους να μιλάνε άλλοι γι'αυτήν. Παρόλ'αυτά, οποιαδήποτε περαιτέρω υπεράσπιση σαφώς θα ήταν καλοδεχούμενη.....

291. [Angelino](#)12 Ιουνίου, 2009 - 7:03 ΜΜ

Andrea απαιτώ εξηγήσεις!!!! Τόσο καιρό σε λένε alex και δε μου έχεις πει τίποτα;;;;;; Αισθάνομαι βαθύτατα προσβεβλημένη και πληγωμένη που μου έκρυψες κάτι τόσο σημαντικό.....Δε θέλω να σε ξαναδώ ποτέ.....!!!!

292. [SARIGIANNIDIE](#)12 Ιουνίου, 2009 - 7:33 ΜΜ

Απαντήσατε στο ένα από τα ερωτήματα που είχαν τεθεί επανειλημμένα από άλλους

συνομιλητές στο γιατί δεν ασχολείστε με την άλλη διαγωνιζόμενη. Δεν με καλύπτει αυτή η απάντηση. Παρόλα αυτά τη δέχομαι προς το παρόν. Αργότερα θα ήθελα να θέσω εγώ προσωπικά πλέον κάποια άλλα ερωτήματα.

293. SARIGIANNIDIE12 Ιουνίου, 2009 - 7:36 MM
Χαίρομαι επίσης που δηλώνεται πως «αυτή είναι η γνώμη σας» και όχι «η δεοντολογία του επαγγέλματος». Αφού έχετε σπουδάσει στο Πάντειο θα έχετε διδαχθεί Δεοντολογία και πουθενά δεν μιλάει για όλα αυτά που μου προσάπτατε.
294. SARIGIANNIDIE12 Ιουνίου, 2009 - 7:36 MM
Συνεπώς, οι γνώμες όντας προσωπικές μπορούν να περιλαμβάνουν ο,τι θέλουν όπως και οι γνώμες των επαγγελματιών που μου είπατε. Οι γνώμες δεν συνιστούν Δεοντολογία. Προφανώς, πολλοί θα διαφωνούν με την κίνηση μου αυτή τα κίνητρα της οποίας δεν γνωρίζεται.
295. SARIGIANNIDIE12 Ιουνίου, 2009 - 7:37 MM
Η διαφωνία τους είναι καλοδεχούμενη, όπως και η συμφωνία τους. Θα κριθούν για τη γνώμη τους, όπως και εγώ για τις επιλογές μου...
296. BILLY12 Ιουνίου, 2009 - 8:10 MM
Δεν βλέπω πως πολίτες με σύγχρονες δημοκρατικές ευαισθησίες και επιπλέον ψυχολόγοι, που όπως το φαντάζομαι θα πιστεύουν στις αξίες της ανεκτικότητας, του σεβασμού στις προσωπικές επιλογές και ιδιαιτερότητες, στο ατομικό δικαίωμα σε μια απαραβίαστη ιδιωτική ζωή, εκφράζουν εδώ μέσα τόσο αυταρχικές απόψεις.
297. BILLY12 Ιουνίου, 2009 - 8:12 MM
Δεύτερο μέρος:Απόψεις αναχρονιστικές, ίσως και αντιδραστικές που αφορούν τη συμμετοχή μιας ψυχολόγου στα καλλιστεία. Αν κάποιους δεν τους ενδιαφέρει αυτή η συμμετοχή, την Σαρηγιαννίδη την ενδιαφέρει. Το γιατί δεν αφορά κανέναν.
298. BILLY12 Ιουνίου, 2009 - 8:12 MM
3ο μέρος:Και ούτε με κανέναν τρόπο το ζήτημα αυτής της επιλογής μπορεί να εμπλακεί με ζητήματα δεοντολογίας του ψυχολόγου. Η κριτική που γίνεται από ορισμένους δίνει μια τόσο ηθικολογική σημασιοδότηση της δεοντολογίας που θα τρώμαζε ακόμα και έναν ψηφοφόρο του Καρατζαφέρη.
299. BILLY12 Ιουνίου, 2009 - 8:16 MM
Νομά μάλλον κερδίζεις στο στοίχημα. Όλοι οι ψυχολόγοι έχουν ανακαλύψει δεοντολογικό πρόβλημα αποκλειστικά με τη συμμετοχή στα καλλιστεία της Σαρηγιαννίδη. Με φοιτήτριες ψυχολογίας ή άλλων επιστημονικών κλάδων τέτοιο πρόβλημα δεν μοιάζει να υπάρχει. Θα περίμενε κανείς ακριβώς το αντίθετο.
300. BILLY12 Ιουνίου, 2009 - 8:28 MM
Το Τιτάνια είναι ακριβώς δίπλα στα γραφεία της Απογευματινής.
301. SARIGIANNIDIE12 Ιουνίου, 2009 - 9:13 MM
ΙΑΠΩΝΑ, ΠΡΟΣΕΞΕ ΜΗΝ ΑΝΑΓΚΑΣΤΕΙΣ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΤΟΝ ΚΙΝΕΖΟ!
302. SARIGIANNIDIE12 Ιουνίου, 2009 - 9:16 MM
ΙΑΠΩΝΑ, ΜΗΝ ΜΠΕΡΔΕΥΕΙΣ ΤΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΩΣ ΤΜΗΜΑ ΜΕ ΕΚΕΙΝΑ ΤΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ. ΣΤΑ ΦΙΠΨ Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΩΣ ΕΝΑΣ ΤΟΜΕΑΣ.
303. SARIGIANNIDIE12 Ιουνίου, 2009 - 9:25 MM
Αντρέα με την ποιητική σου διάθεση ξεσήκωσε παράνοιες. Που να έλεγες και περισσότερα! Σε ευχαριστώ. Πολύ καλά τα λες περί "λευκών κελιών". Λευκά κελιά μαύρα μυαλά να υποθέσουμε; Θα σου πρότεινα να διαβάσεις λίγο τα περί Νομά. Η γνώμη σου πολύτιμη.
304. SARIGIANNIDIE12 Ιουνίου, 2009 - 9:27 MM
Ενδιαφέρουσα η άποψη σου Billy. Ελπίζω να συζητηθεί.
305. SARIGIANNIDIE12 Ιουνίου, 2009 - 9:29 MM
Όντως με ενδιαφέρει. Μάντεψες σωστά. Το γιατί με ενδιαφέρει όμως είναι "προσωπικό" και δεν έχω λόγο να το σχολιάσω.
306. SARIGIANNIDIE12 Ιουνίου, 2009 - 9:30 MM
Είναι πράγματι εντυπωσιακό. Δεν νομίζω να διαφωνήσουν μαζί σου. Παρόλα αυτά μου επιτίθενται. Αντίφαση ή κάτι άλλο;
307. [KAGEMUSA](#)13 Ιουνίου, 2009 - 6:41 ΠΜ
ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΖΩΟΓΟΝΟ ΝΑ ΔΙΑΣΧΙΖΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΜΙΑ ΘΑΛΑΣΣΑ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΙ ΣΤΙΣ ΡΙΖΕΣ ΤΟΥ. ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΑΝ ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΑΣΤΕΙ ΝΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΕΙ ΤΗΝ ΙΘΑΚΗ ΤΗΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΤΟΥ.
308. [KAGEMUSA](#)13 Ιουνίου, 2009 - 11:52 ΠΜ
ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΜΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΑΣ . ΕΑΝ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΜΕ,ΕΧΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΝΤΑ...
[ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΧΑΙΚΟΥ]

309. NOMAS13 Ιουνίου, 2009 - 8:40 MM
ΓΙΑΤΙ ΕΧΕΙΣ ΥΠΕΡΟΠΤΙΚΟ ΥΦΟΣ ΙΔΙΩΣ ΟΤΑΝ ΠΟΥΛΑΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ Ή ΑΠΕΥΘΥΝΕΣΑΙ ΣΕ ΑΛΛΟΥΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΠΟΥΛΗΣΟΥΝ ΜΟΥΡΗ. ΤΟΥΣ ΠΑΤΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΟΥΛΗΣΕΙΣ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΜΟΥΡΗ ΠΟΥ ΤΗ ΒΡΙΣΚΩ ΑΣΧΗΜΗ. ΠΟΥΛΑ ΟΣΟ ΜΟΥΡΗ ΦΑΝΤΑΖΕΣΑΙ ΟΤΙ ΕΧΕΙΣ. Ο ΔΙΑΟΛΟΣ ΓΙΔΙΑ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΚΑΙ ΓΑΛΑ ΠΟΥΛΑΓΕ.
310. NOMAS13 Ιουνίου, 2009 - 8:46 MM
ΣΙΓΑ ΜΕΓΑΛΕ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΣΟΥ. ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΤΗΝ ΠΕΦΤΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΑ ΚΑΠΟΥ ΣΠΟΥΔΑΣΑΝ, ΚΑΠΟΙΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΜΕ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΕΙΧΑΝ ΚΙ ΑΥΤΟΙ. ΑΛΛΑ ΟΙ ΧΡΥΣΩΜΕΝΟΙ ΓΑΪΔΑΡΟΙ ΠΑΝΤΑ ΓΑΪΔΑΡΟΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ.
311. NOMAS13 Ιουνίου, 2009 - 8:49 MM
ΜΗΝ ΥΙΟΘΕΤΕΙΣ ΤΟ ΣΤΥΛ BILLY ΟΤΑΝ ΑΠΕΥΘΥΝΕΣΑΙ ΣΕ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΣΟΥ ΚΑΛΟΥΣ Ή ΚΑΚΟΥΣ. ΒΕΒΑΙΑ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΠΗΔΗΣΕ Η ΓΙΔΑ ΘΑ ΠΗΔΗΣΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΤΣΙΚΙ ΤΗΣ (Ή ΜΕ ΟΠΟΙΟ ΔΑΣΚΑΛΟ ΚΑΘΙΣΕΙΣ...). ΠΑΤΑ ΛΙΓΟ ΦΡΕΝΟ.
312. Angelino13 Ιουνίου, 2009 - 10:47 MM
Γιατί σβήνεις τα σχόλια σου;;; KAGEMUSA ή αλλιώς Welcome to the twilight zone!!!!
313. [KAGEMUSA](#)14 Ιουνίου, 2009 - 7:57 PM
ΣΥΜΦΩΝΩ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ, ΑΛΛΑ ΣΤΟ ΡΕΘΥΜΝΟ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΣΧΟΛΗ ΜΕ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΚΛΙΝΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ. ΕΞ' ΑΛΛΟΥ, Η ΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΕΔΩ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΕΩΝ ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΛΕΠΙΚΑΛΥΨΗ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΩΝ ΤΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ.
314. INGE14 Ιουνίου, 2009 - 10:26 PM
Οι δημοκρατικές ευαισθησίες των περισσότερων ανθρώπων εξαντλούνται στους μετανάστες, στα άτομα με ειδικές ανάγκες και σε λοιπές ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες
315. INGE14 Ιουνίου, 2009 - 10:27 PM
(συνέχεια) οι οποίες, λόγω της δυσμενούς θέσης στην οποία βρίσκονται, δεν απειλούν τη δική μας "ανώτερη" θέση, οπότε αισθανόμαστε άνετα να τις "ευεργετούμε"
316. ep.15 Ιουνίου, 2009 - 5:44 PM
auth h apopsh einai polu lathos. uparxei sth therapeutikh sxesh kai "sumbolaio" to opoio afora kai ta duo merh, kai skopos einai na egguatai thn asfaleia kai twn duo -giati kaneis den einai aprosvlhtos kai h therapeutikh sxesh gia na einai apotelesmatikh kai ofelimh apaitei empistosunh kai sevasmo amoibaia to opoio shmainei sugkekrimena kai austhra oria (gi auto den kanoume psyxotherapeia stous filous mas kai den kanoume sunedries se kafeteries). auth h nootropia, prwton de ferei sevasmo kai deuteron den empneei empistosunh... an to provlhma tou "peltath" einai o akrotos narkisismos tou, douleia mas den einai na ton aporipsoume (ws thaumatourgika apalagemenoi apo tetoies ropes!!!) alla na ton odhghsoume sth suneidopoishsh.
317. ep.15 Ιουνίου, 2009 - 5:47 PM
auth h apopsh einai ligo adikh. uparxei sth therapeutikh sxesh kai "sumbolaio" to opoio afora kai ta duo merh, kai skopos einai na egguatai thn asfaleia kai twn duo -giati kaneis den einai aprosvlhtos kai h therapeutikh sxesh gia na einai apotelesmatikh kai ofelimh apaitei empistosunh kai sevasmo amoibaia to opoio shmainei sugkekrimena kai austhra oria (gi auto allwste den kanoume psyxotherapeia stous filous mas kai den kanoume sunedries se kafeteries). auth h nootropia, prwton de ferei sevasmo kai deuteron den empneei empistosunh... an to provlhma tou "peltath" einai o akrotos narkisismos tou, douleia mas den einai na ton aporipsoume (ws thaumatourgika apalagemenoi apo tetoies ropes!!!) alla na ton "odhghsoume" sth suneidopoishsh -me megalo sebasmo panta sth dikh tou boulhsh (efoson dhladh o idios einai prothumos kai ikanos gia kati tetoio).
318. ep.15 Ιουνίου, 2009 - 6:30 PM
pou thn eides esu thn kopela kai ksereis an den einai ki auth omorfh kai eksupnh???????????????
319. ep.15 Ιουνίου, 2009 - 6:30 PM
pou thn eides esu thn kopela kai ksereis an den einai ki auth omorfh kai eksupnh???????????????
320. BILLY15 Ιουνίου, 2009 - 10:19 PM
Να στιγματίσω με τους ίδιους όρους τον τρόπο που προσβάλλεις για να πουλήσεις τη δικιά σου μούρη; Αν δεν το κάνω και φανώ συγκαταβατικός θα με πεις υπερόπτη. Άρα προτιμάς τη συμπόνια. Καλώς. Τέλος μονομαχίας.
321. [KAGEMUSA](#)15 Ιουνίου, 2009 - 10:32 PM
ΣΕΒΑΣΤΗ ΜΟΥ ΚΥΡΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΗΜΟΥΝ ΕΥΤΥΧΗΣ ΝΑ ΣΕ ΕΧΩ ΠΡΟΜΑΧΟ ΜΟΥ ΣΕ

ΚΑΘΕ ΔΥΣΚΟΛΗ ΣΤΙΓΜΗ, ΑΦΗΣΑ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΜΟΥ ΕΚΤΕΘΕΙΜΕΝΑ 24 ΩΡΕΣ ΚΑΙ ΕΜΕΙΝΑΝ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΑ. ΟΤΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΘΕΙ ΣΕ 24 ΩΡΕΣ ΜΑΛΛΟΝ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΟ ΓΙΑ 24 ΧΡΟΝΙΑ.

322. [KAGEMUSA](#)15 Ιουνίου, 2009 - 10:35 ΠΜ
ΜΟΝΟ ΕΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑ ΑΠΑΝΤΗΘΗΚΕ, ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΑ. ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ Η ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΧΑΛΥΒΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΕΙΣΑΙ ΦΤΙΑΓΜΕΝΗ . ΕΙΣΑΙ SAN-ΜΑΙ ΜΕ 7000 ΣΤΡΩΣΕΙΣ, ΑΞΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΣΦΥΡΗΛΑΤΗΘΕΙ ΑΠΟ ΑΥΤΟΝ ΤΟ ΣΠΑΘΙ ΕΝΟΣ ΘΕΟΥ.
323. [KAGEMUSA](#)15 Ιουνίου, 2009 - 11:03 ΠΜ
ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΩ . ANGELINO, ΔΙΑΒΑΣΕ ΤΟ "THE MIST" ΤΟΥ STEPHEN KING Η ΔΕΣ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΠΟΥ ΒΑΣΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΑΥΤΟ [ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ]. ΜΗΝ ΠΙΚΡΑΘΕΙΣ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΘΑ ΔΕΙΣ . ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΙΡΑ ΜΑΣ, ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΖΩΗ ΑΥΤΗ.
324. [SARIGIANNIDIE](#)15 Ιουνίου, 2009 - 3:23 ΜΜ
Νομά, βλέπω ότι ξαφνικά εγκαταλείπεις το λογικό – ψυχρό, χιουμουριστικό στυλάκι και μπαίνεις σε άλλα χωράφια. Δεν νομίζω ότι ο σκοπός σου είναι οι νουθεσίες. Άλλο υπονοείς με τη στάση σου. Μην χρησιμοποιείς λοιπόν το στυλάκι του αυστηρού συμβούλου – δασκάλου, που πολύ φορέθηκε εδώ μέσα.
325. [SARIGIANNIDIE](#)15 Ιουνίου, 2009 - 3:24 ΜΜ
Δε σου πάει. Και μην αυτοπειθεσαι ότι κάποιος άλλος (άμεσα ή έμμεσα) μιλάει αντί για μένα, γιατί δείχνεις απλώς πως σου έφταιγε ο γάιδαρος βαρούσες το σαμάρι... Μήπως με λαϊκές ρήσεις με καταλαβαίνεις καλύτερα;
326. [SARIGIANNIDIE](#)15 Ιουνίου, 2009 - 3:31 ΜΜ
Inge, θα συμφωνούσα μαζί σου, αλλά αυτές οι ευαισθησίες τις οποίες επικαλείσαι είναι τόσο ψευδεπιγραφες και τόσο υποκριτικές που χρησιμεύουν μόνο στην ένδυση ανεκτικών λογύδριων με προσοδευτικό ρούχο.
327. [SARIGIANNIDIE](#)15 Ιουνίου, 2009 - 3:33 ΜΜ
Οι άνθρωποι αυτοί όταν έρχονται αντιμέτωποι με τέτοιες κοινωνικές ομάδες, όπως έγινε εδώ, κάνουν πως δεν τις πρόσεξαν. Υπάρχουν γι' αυτούς μόνο και μόνο για να επικυρώνουν την ανωτερότητα τους και τα αισθήματα φιλανθρωπίας που τους εμπνέουν και τελικά έτσι να αισθάνονται σημαντικοί.
328. [SARIGIANNIDIE](#)15 Ιουνίου, 2009 - 3:41 ΜΜ
Ειδικά με επαγγελματικά δικαιώματα διαφόρων τμημάτων δεν έχει να κάνει εν προκειμένω και με αλληλεπικάλυψη. Είναι κάτι πολύ παραπάνω από αυτό αλλά φαίνεται Ιάπωνα δεν το αναγνωρίζεις.
329. [SARIGIANNIDIE](#)15 Ιουνίου, 2009 - 8:03 ΜΜ
ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΣΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΑΥΤΗ: θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι σε λίγες μέρες θα υπάρχει ένα σάιτ που θα μπορεί να φιλοξενήσει συζητήσεις ποικίλης ύλης σχετικά με θέματα κοινωνιοπολιτισμικά και ψυχολογικά. Το σάιτ αυτό θα είναι <http://www.psy-counsellors.gr>. Να αναμένετε νεότερες ενημερώσεις σχετικά με αυτό.
330. petros ys15 Ιουνίου, 2009 - 10:26 ΜΜ
an itan den tha evgaze tosh zilia
331. ΓΙΩΡΓΟΣ16 Ιουνίου, 2009 - 7:55 ΠΜ
Διαχρονικός ο συνοπτικός τρόπος απαλλαγής σου από ενοχλητικούς. Θυμάμαι το νυχτερινό ταξίδι με πλοίο πριν χρόνια, όταν πέταξες στη θάλασσα το κοπρόσκυλο ράτσας που γαύγιζε ασταμάτητα, μαζί με το κλουβί του.
332. BILLY16 Ιουνίου, 2009 - 10:09 ΠΜ
Με συγχωρείτε αλλά δεν καταλάβατε για ποιό πράγμα συζητάμε. Η Σαρηγγιαννίδη μιλούσε για την απόλυτη αποσιώπηση των δηλώσεων του ΝΟΜΑ από ορισμένους συμβούλους "δεοντολόγους". Είστε μάλλον εκτός θέματος.
333. [KAGEMUSA](#)16 Ιουνίου, 2009 - 2:25 ΜΜ
ANGELINO, ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΣΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΥΠΟΚΕΙΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΗΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΕΙ ΤΟΝ ΦΥΣΙΚΟ ΚΟΣΜΟ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΣΤΟΝ ΓΝΩΣΤΗ ΝΑ ΤΟΝ ΕΡΜΗΝΕΥΣΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΝ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙ.
334. [KAGEMUSA](#)16 Ιουνίου, 2009 - 2:29 ΜΜ
[ΣΥΝΕΧΕΙΑ 1] ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΤΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ, ΝΑ ΑΙΤΙΟΛΟΓΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΚΛΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, ΩΣ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΣΧΕΣΕΩΣ ΑΙΤΙΟΥ-ΑΙΤΙΑΤΟΥ.

335. [KAGEMUSA](#)16 Ιουνίου, 2009 - 2:34 ΜΜ
[ΣΥΝΕΧΕΙΑ 2] ΗΔΗ ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΩ ΜΙΑ ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΟΥ ΜΕ ΚΑΘΙΣΤΟΥΝ ΟΛΟ ΚΑΙ ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΝΑ ΕΡΜΗΝΕΥΣΩ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΛΕΓΟΝΤΑΙ ΕΔΩ. Η ΕΙΚΟΝΑ ΠΟΥ ΕΙΧΑ ΑΛΛΑΞΕ ΑΡΔΗΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΩ Σ'ΑΥΤΗΝ...ΑΝΤΙΟ .
336. [BILLY](#)17 Ιουνίου, 2009 - 12:59 ΜΜ
Εγώ τέτοια αποτρόπαιη πράξη; Δεν το θυμάμαι! Θυμάμαι ότι μετά γελάγαμε μαζί με τα γελοία και υστερικά αφεντικά του απωλεσθέντος κοπρίτη.
337. [KAGEMUSA](#)17 Ιουνίου, 2009 - 7:30 ΜΜ
ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΩ. ΓΙΑ ΛΙΓΟ ΕΙΧΑ ΧΑΣΕΙ ΤΟΝ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟ ΜΟΥ,ΑΛΛΑ ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΤΩΡΑ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΩ .
338. [KAGEMUSA](#)17 Ιουνίου, 2009 - 7:35 ΜΜ
ΝΕΑΡΟΙ ΜΟΥ ΦΙΛΟΙ.ΛΙΓΟΣ ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΒΛΑΨΕ ΠΟΤΕ ΚΑΝΕΝΑ.ΕΠΙΣΗΣ,ΕΙΝΑΙ ΛΙΓΟ ΘΛΙΒΕΡΟ ΝΑ ΒΛΕΠΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΤΟΥΝ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ.
339. [KAGEMUSA](#)17 Ιουνίου, 2009 - 7:43 ΜΜ
ANGELINO, ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ,ΝΟΜΙΖΩ ΝΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΩ ΚΑΙ Γ'ΑΥΤΟ ΑΝΤΙΚΑΤΕΣΤΗΣΑ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΣΧΟΛΙΟ ΜΟΥ. ΑΝ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΟΤΙ ΜΕ ΤΑ ΛΕΓΟΜΕΝΑ ΣΟΥ ΦΕΡΝΕΙΣ ΣΕ ΔΥΣΚΟΛΗ ΘΕΣΗ ΚΑΠΟΙΟΝ ΠΟΥ ΣΕΒΕΣΑΙ,ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΤΙΜΟΤΕΡΟ ΝΑ ΤΑΠΕΙΝΩΘΕΙΣ ΕΣΥ. [ΕΙΠΑ ΚΑΠΟΙΟ,ΟΧΙ ΚΑΠΟΙΑ]
340. [SARIGIANNIDIE](#)20 Ιουνίου, 2009 - 10:16 ΠΜ
Προφανώς η συζήτηση εδώ έχει προ πολλού υπερβεί τα όρια των καλλιστείων. Η συζήτηση θα συνεχιστεί εδώ για όσους το επιθυμούν, αλλά για τους πολυλογάδες σε λίγο θα μπορούν να επισκεφθούν το σάιτ <http://www.psy-counsellors.gr>
341. [CHEIRON](#)22 Ιουνίου, 2009 - 6:29 ΠΜ
ΔΙΑΔΥΚΤΙΑΚΟ "ΓΡΑΦΕΙΟ" ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ [ΑΝ ΚΡΙΝΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ] ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΦΟΡΟΥΜ ΜΑΖΙ ! ! ! !
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΤΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.
342. [JOHN_DEVLIN](#)22 Ιουνίου, 2009 - 2:47 ΜΜ
ΠΩΣ ΤΟ ΛΕΝΕ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ? "WE NEVER SAW IT COMING...". ΣΑΣ ΕΥΧΟΜΑΙ ΚΑΘΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΙΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΣΑΣ.
343. [KAGEMUSA](#)23 Ιουνίου, 2009 - 4:48 ΠΜ
ΑΥΤΟ ΑΚΡΙΒΩΣ ΕΝΝΟΟΥΣΑ ΟΤΑΝ ΕΛΕΓΑ ΓΙΑ "ΜΜΕ ΚΑΙ LIFESTYLE" ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ. ΩΡΙΣΜΕΝΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΟΠΩΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΡΡΙΕΡΑΣ,ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΧΡΟΝΟΥ,ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟ,ΟΡΓΑΝΩΣΙΑΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ,ΙΣΩΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ, ΟΨΥΧΟΛΟΓΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΖΕΤΑΙ ΜΕΣΩ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ.
344. [KAGEMUSA](#)23 Ιουνίου, 2009 - 4:52 ΠΜ
ΥΠΟΘΕΤΩ ΟΤΙ ΘΕΜΑΤΑ ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΕΩΣ Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΔΙΧΕΙΡΙΣΘΟΥΝ ΜΕΣΩ "VIRTUAL ΓΡΑΦΕΙΟΥ" ΔΙΟΤΙ Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΘΕΙ ΚΑΙ ΕΤΣΙ ΔΙΑΚΥΒΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΑΠΟΡΡΗΤΟ ΨΥΧΟΛΟΓΟΥ-ΠΕΛΑΤΟΥ.
345. [KAGEMUSA](#)23 Ιουνίου, 2009 - 6:31 ΜΜ
ΟΠΟΙΑΣ ΜΟΡΦΗΣ ΠΑΝΤΩΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΘΕΜΑ ΚΑΙ ΑΝ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΧΕΙΡΙΣΜΟ ΜΕΣΩ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ,Η ΙΔΕΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΙΑΚΗ ΚΑΙ ΙΣΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΙ ΤΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΔΡΑΣΤΙΚΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ Η ΜΑΛΛΟΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΩΣ " ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.
346. [SARIGIANNIDIE](#)23 Ιουνίου, 2009 - 8:29 ΜΜ
Κάνατε μεγάλο λάθος! Δεν είναι Γραφείο Παροχής υπηρεσιών. Είναι φόρουμ σοβαρής συζήτησης για σοβαρούς ανθρώπους.
347. [SARIGIANNIDIE](#)23 Ιουνίου, 2009 - 8:29 ΜΜ
Στο φόρουμ της ιστοσελίδας θα μπορούν να εκφράζονται όλοι όσοι ενδιαφέρονται να συμμετέχουν σε συζητήσεις που αφορούν ψυχολογικά, κοινωνικά ή θέματα κουλτούρας και πολιτισμού.
348. [SARIGIANNIDIE](#)23 Ιουνίου, 2009 - 8:30 ΜΜ
Είναι προφανές ότι η οποιαδήποτε συζήτηση πάνω σε ατομικά ψυχολογικά ή άλλα προβλήματα, που ενδεχομένως θα εκφραστούν δεν θα αποτελούν με οποιονδήποτε τρόπο, ούτε ψυχολογικές διαγνώσεις, ούτε κατά μείζονα λόγο ψυχοθεραπευτικού τύπου παρεμβάσεις
349. [KAGEMUSA](#)24 Ιουνίου, 2009 - 5:10 ΠΜ
ΜΗΝ ΤΟ ΠΑΙΡΝΕΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΚΗ ΕΝΝΟΙΑ. Ο ΟΡΟΣ "COUNCELLORS" ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ

ΕΚΛΗΦΘΕΙ ΟΤΙ ΥΠΟΝΟΕΙ ΕΝΑ ΣΥΝΟΛΟ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ [ΑΛΛΗ ΕΚΔΟΧΗ, "CONSULTING PSYCHOLOGISTS"] ΚΑΙ, ΕΚ ΠΡΩΤΗΣ ΟΨΕΩΣ, ΧΩΡΙΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΗ, ΔΕΝ ΕΚΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΩΣ ΑΠΛΟ ΦΟΡΟΥΜ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΑΠΟΨΕΩΝ.

350. [KAGEMUSA](#)24 Ιουνίου, 2009 - 5:16 ΠΜ
[ΣΥΝΕΧΕΙΑ] ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΤΙΤΛΟΣ ,ΠΧ "PSY-ELOQUENCE" Η "PSYS-IN DEBATE " Η " PSY-TALK " Η " WE SPEAK AS PSYS " ΘΑ ΗΤΑΝ ΠΟΛΥ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΟΣ ΩΣ ΦΟΡΟΥΜ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΑΠΟΨΕΩΝ. ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ,ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΣΑΣ.
351. [KAGEMUSA](#)24 Ιουνίου, 2009 - 5:20 ΠΜ
SEMPER FIDELIS, SEMPER PSY ! ! ! ! [ΑΝ ΘΥΜΑΜΑΙ ΚΑΛΑ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΜΟΥ]
352. [JOHN_DEVLIN](#)24 Ιουνίου, 2009 - 5:56 ΠΜ
ΑΥΤΟ ΤΟ " ΓΙΑ ΣΟΒΑΡΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ", ΥΠΟΘΕΤΩ ΟΤΙ, ΕΚ ΠΡΟΟΙΜΙΟΥ, ΑΠΟΚΛΕΙΕΙ ΕΜΕΝΑ Η, ΙΣΩΣ, ΕΞ ΟΡΙΣΜΟΥ....
353. [SARIGIANNIDIE](#)24 Ιουνίου, 2009 - 7:39 ΜΜ
ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ. ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΩ ΕΠΙΣΗΣ ΟΤΙ ΩΣ "ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ" ΟΙ ΨΥΧΟΛΟΓΟΙ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΔΙΑΘΕΤΟΥΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΟΝ ΝΑ ΟΜΙΛΟΥΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΑΛΛΑ ΘΕΜΑΤΑ, ΠΕΡΑΝ ΤΗΣ ΣΤΕΝΗΣ ΑΝΤΙΑΗΨΗΣ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ.
354. [SARIGIANNIDIE](#)24 Ιουνίου, 2009 - 7:40 ΜΜ
ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΑ ΑΥΤΟΑΝΤΙΑΗΨΗΣ.
355. [KAGEMUSA](#)25 Ιουνίου, 2009 - 12:06 ΜΜ
ΠΙΣΤΕΨΤΕ ΜΕ, ΔΕΝ ΕΙΧΑ ΠΟΤΕ ΚΑΜΜΙΑ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΟΝ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΛΥΣΧΙΔΕΣ ΤΩΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥΣ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ 10 ΧΡΟΝΙΑ,ΝΑ ΜΗΝ ΠΩ 11. ΙΣΩΣ ΝΑ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΜΙΑ ΑΒΑΣΑΝΙΣΤΟΣ ΕΝΤΥΠΩΣΗ ΣΤΟ ΕΥΡΥ ΚΟΙΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ, ΠΑΝΤΩΣ ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΨΥΧΟΛΟΓΟΥΣ.
356. [KAGEMUSA](#)25 Ιουνίου, 2009 - 12:12 ΜΜ
ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ,ΕΝ ΠΟΛΛΟΙΣ, ΚΑΛΛΙΕΡΓΟΥΝ ΟΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΓΚΥΡΙΕΣ,ΟΙ ΥΠΑΡΕΙΑΚΕΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΞ ΑΥΤΩΝ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΣΕΣ [ΑΠΟ ΣΤΟΜΑΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ] ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ [ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΠΩΣ ΕΤΣΙ Η ΟΡΟΛΟΓΙΑ].
357. [Αλκης](#)25 Ιουνίου, 2009 - 12:54 ΜΜ
Εγώ απλα πιστευω οτι οι περισσοτερες κοπελες που ελαβαν μερος δεν εχουν τα προσοντα για μοντελα. Δηλαδη Ευγενια νομιζεις οτι εισαι στο ιδιο επιπεδο με Καγια, Δουνια, Ζυγουλη, Μπαλατσινου, Αδαμ? Μην τρελαθω!
358. [KAGEMUSA](#)25 Ιουνίου, 2009 - 2:37 ΜΜ
ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ ΔΕΝ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΦΘΑΣΩ ΣΤΟ ΒΕΒΙΑΣΜΕΝΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΟΤΙ ΤΑ ΑΛΛΑ ΘΕΜΑΤΑ ΠΕΡΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΥΤΕΡΗ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΥΕΞΙΑΣ {ΕΛΛΗΝΙΚΑ, "WELLNESS"},[NOT SO ELEMENTARY,MY DEAR WATSON..], ΝΑ ΠΡΟΤΕΙΝΩ ΑΛΛΟ ΕΝΑ,ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟ ΤΙΤΛΟ. "COUNCELLORS WITH A SOUL"
359. [Devious](#)25 Ιουνίου, 2009 - 10:42 ΜΜ
Wellness, my Billy, Wellness.....
360. [KAGEMUSA](#)25 Ιουνίου, 2009 - 11:16 ΜΜ
ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΟΥ ΔΩΣΕΤΕ ΤΗΝ ΑΔΕΙΑ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΩ ΣΤΟ ΦΟΡΟΥΜ ΣΑΣ,ΕΦ'ΟΣΟΝ ΚΡΙΝΕΤΕ ΟΤΙ ΕΙΜΑΙ ΣΥΜΒΑΤΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ [ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΣ], ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΧΕΤΕ ΕΠΙΛΕΞΕΙ ΣΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΟΥ. ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΤΙΣ ΕΥΧΕΣ ΜΟΥ ΓΙΑ ΕΥΘΔΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΩΝ ΣΑΣ.
361. [DonVittoPsycho](#)26 Ιουνίου, 2009 - 9:00 ΠΜ
Αλκη μου,εκτος απο αυτες που ειναι μοντελλα, υπαρχει και η Ελενη Πετρουλακη που αποτελει την αισθητικα προτυπη εκδοχη της δασκαλας σωματικης αγωγης. Η Ευγενια θα μπορουσε,στα πλαισια των μεταμοντερνων αποψεων για την Εφαρμοσμενη Ψυχολογια, να αποτελεσει μια τελεια "Δασκαλα Ψυχικης Αγωγης".
362. [Alkis](#)26 Ιουνίου, 2009 - 2:18 ΜΜ
Καλη μου Ευγενια, ειλικρινα πιστευεις οτι εχεις τα προσοντα για καλλιστεια? Ασε τους αλλους να σφαζονται για το ηθικον του θεματος...Οπως σου ειπα και στο mail, δεν εισαι ουτε Καγια ουτε Δουνια, Μπαλατσινου, Ζυγουλη κτλ. Δεν μπορει να ειστε εσεις(αναφερομαι στις περισσοτερες υποψηφιες) οι πιο ωραιες του δικτυου...
363. [Alkis](#)26 Ιουνίου, 2009 - 3:35 ΜΜ
ρε φιλε DonVittoPsycho, μιλαμε ομως για πολυυυυυυυ μεταμοντερνες αποψεις....trash

364. [JOHN DEVLIN](#) 27 Ιουνίου, 2009 - 7:28 ΠΜ
ΠΑΡΑΚΑΛΩ,ΕΠΙΤΡΕΨΑΤΕ ΜΟΥ ΤΗΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ. ΟΤΙΔΗΠΟΤΕ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΜΕΝΗ,ΣΥΝΝΟΜΗ ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ ΕΚΦΑΝΣΗ ΜΙΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ,Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΔΕΝ ΟΔΗΓΕΙ ΤΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ ΣΕ ΑΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΤΟΥ ΟΡΚΟΥ,ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ TRASH.
365. [JOHN DEVLIN](#) 27 Ιουνίου, 2009 - 7:34 ΠΜ
[ΣΥΝΕΧΕΙΑ].ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ Η ΙΔΙΑ Η ΕΠΟΧΗ ΖΗΤΑΕΙ ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΜΕ ΑΛΛΟ ΜΑΤΙ,ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΠΟ ΕΜΑΣ ΕΧΟΥΜΕ ΑΠΛΩΣ ΔΥΣΚΟΛΙΑ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ. ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ,ΑΛΛΑ ΞΕΡΩ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ Η ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ "WELLNESS ACTIVITIES,EXPRESSIONS AND MENTALITY COACH " Η " HAPPINESS COACH".
366. [DonVittoPsycho](#) 27 Ιουνίου, 2009 - 4:18 ΜΜ
Είμαι εντυπωσιακό το πως, ενώ η πορεία της συζήτησης είχε στραφεί τελείως άλλου,αναδύθηκε το ερώτημα που κανενας δεν εθεσε εναμιση μηνια τώρα,γιατι,προφανως κανενας δεν αισθανοταν οτι αποτελει ερωτημα,για την συγκριση της Ευγενιας με επωνυμα τηλεοπτικα μοντελλα. Γιατι αλλαζει ο ανεμος ?
367. [DonVittoPsycho](#) 27 Ιουνίου, 2009 - 4:31 ΜΜ
Σαν τοποθετηση,το βλεπω λιγο εκτος θεματος. Ουτε στα δια ζωσης καλλιστεια μπορει καποιος να ισχυρισθει οτι οι συμμετεχουσες ειναι οι πιο ωραιες απο τις κοπελλες της ηλικιας τους που κυκλοφορουν στο δρομο. Την απαντηση για τους λογους συμμετοχης τους εχει αναφερει "να ερθει στη θεση των πελατων της".
368. [INGE](#) 28 Ιουνίου, 2009 - 1:27 ΜΜ
Δε νομίζω ότι η Ευγενία έδειξε ποτέ να πιστεύει ότι έχει κάποια σχέση με τα μοντέλα που αναφέρεις. Εξάλλου, η συγκεκριμένη διαδικασία δε νομίζω ότι αφορά ήδη γνωστά και καταξιωμένα στο χώρο της μόδας μοντέλα. Παρόλ'αυτά, μπράβο σου που υπερασπίζεσαι το αισθητικό του θέματος.....
369. [JOHN DEVLIN](#) 29 Ιουνίου, 2009 - 8:57 ΠΜ
[ΣΥΝΕΧΕΙΑ2] ΘΑ ΜΟΥ ΠΕΙΤΕ, ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ. ΘΑ ΣΑΣ ΠΩ ΝΑΙ,ΚΑΙ ΕΓΩ ΕΜΑΘΑ ΓΙΑ ΑΥΤΑ ΠΕΡΙΣΤΥ ΑΠΟ ΤΟ "NIP/TUCK ". ΕΝΑΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΑ ΑΣΚΗΣΕΙ ΩΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ??? ΝΟΜΙΖΩ ΝΑΙ .
370. [Alkis](#) 29 Ιουνίου, 2009 - 10:07 ΠΜ
Συμμετεχει στα καλλιστεια για να ερθει στη θεση των πελατων της? Πώς? Θα ειδικευθει στα απωθημενα των wannabe μοντελων? Οσο για τις επωνυμες καλλονες, τις ανεφερα ως μετρο συγκρισης. Ειναι αστειο ή θλιβερο(οπως το παρει κανεις) να κοιταζονται στον καθρεφτη και να μην βλεπουν/παραδεχονται/αποδεχονται οτι δεν ειναι πρεσβειρες ομορφιας, οτι ειναι απλα στην καλυτερη περιπτωση συμπαθητικες. Υπαρχουν βεβαια και οι εξαιρεσεις. Η Λινα Κυριαζοπουλου φαινεται εντυπωσιακη. Και οχι δεν την γνωριζω.
371. [AggelikiGuzi](#) 29 Ιουνίου, 2009 - 10:12 ΠΜ
Αλκη, συμφωνώ μαζί σου. Προς Ευγενία—Να σε πληροφορησω οτι εχω αδεια ολη την εβδομαδα, να σε γλυτωσω απο ενα δευτερο ταξιδι στο Χαλανδρι
372. [DonVittoPsycho](#) 29 Ιουνίου, 2009 - 11:01 ΠΜ
Πω,πω,πω, μα τι ευγενικα διατυπωμενη κακιουλα μεταξυ κυριων και συναδελφων .Αναρωτιεμαι γιατι τοση επιμονη (κε Αλκη,κα Inge)στην συγκριση Ευγενιας και μοντελλων τα οποια, 1) εχουν η ειχαν τηλεοπτικη παρουσια και, 2) ποτε δεν δηλωσαν αλλη επαγγελματικη ιδιοτητα,πλην αυτης του φωτομοντελλου...
373. [Alkis](#) 29 Ιουνίου, 2009 - 2:55 ΜΜ
Λες οτι οι καλλιτεχνικες φωτο ειναι το φορτε σου...Δηλαδη αυτο το θεωρεις καλο στησιμο για φωτογραφια? ~~Εχω παθει ρηξη τυμπανου και οπου να `ναι με πιανει και το αυχενικο~~Καπως ετσι θα ονομαζα το συγκεκριμενο στησιμο στη φωτο υποδοχης
374. [DonVittoPsycho](#) 29 Ιουνίου, 2009 - 7:04 ΜΜ
Ολοι οσοι,εξ αιτιας ενος διεκπεραιωτικου και ψηφοθηρικου εκπαιδευτικου συστηματος,ενος υπερπροστατευτικου και υπερπροστατευομενου κοινωνικου περιβαλλοντος και ενος πολιτιστικου περιβαλλοντος το οποιο τους τροφοδοτει με τα χαλκευμενα ανθρωπινα προτυπα της βιομηχανιας του θεαματος, (συνεχιζω)
375. [DonVittoPsycho](#) 29 Ιουνίου, 2009 - 7:08 ΜΜ
(συνεχεια 1) ...δεν εμαθαν ποτε τα ορια τους η δεν συμφιλιωθηκαν ποτε με τα ορια τους,ειναι, εν δυναμει,πελατες της Ευγενιας. Σε αυτους η Ευγενια εδωσε ονομα στον περισσοτερο η λιγωτερο συνειδητο καθημερινο τους τρομο ,μιλωντας για "πασαρελλα απο την οποια πεрнаμε και καθημερινα εκτιθεμεθα και κρινομαστε"
376. [Γιώργος](#) 29 Ιουνίου, 2009 - 9:27 ΜΜ
Τα φίνα κορίτσια σαν τον "Αλκη" με τα τόσο εκλεπτυσμένα αισθητικά γούστα ως προς τη

γυναικεία ομορφιά (που θαυμάζουν την κ. Καγιά), ακόμα και αν φαίνονται λίγο κακιασμένα, πρέπει κανείς να τα ακούει.

377. [Alkis](#) 29 Ιουνίου, 2009 - 10:28 ΜΜ

Πολυ ψυχολογία και φιλοσοφία περτει εδώ...Εγώ φιλτατε DonVittoPsycho ένας ταπεινος γιατρος ειμαι που δεν εχω κανει ειδικοτητα, οπως καταλαβαινεις δεν σκαμπαζω και πολυ απο εξωτικες θεωριες...Εγώ απ`ολα αυτα που αραδιασες κρατησα οτι μεταξυ των πολλων κορασιδων και η Ευγενια δεν αποδεχεται και δεν συμφιλιωθηκε με τα ορια της. Επιτελους συμφωνουμε! ...ΚΟΡΟΙΔΕΥΟΜΑΣΤΕ? Συμμετεχει στα καλλιστεια για το καλο του κοινωνικου συνολου?

378. [Alkis](#) 29 Ιουνίου, 2009 - 10:29 ΜΜ

Παιδια, σχολιαζουμε τις συμμετοχες ή να το ριξουμε στ`ανεκδοτα να τελειωνουμε? Εξ`αρχης τονισα οτι ΔΕΝ Μ`ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ το τι θελει ν`αποδειξει/καταφερει η Ευγενια και ολες οι αλλες. Εννοειται οτι ολες θελουν επι γης ειρηνη και το τελος της φτωχειας & πεινας στον κοσμο. Κατα τη δικη μου αποψη, δεν ειναι αρκετα ομορφες για καλλιστεια

379. [DonVittoPsycho](#) 30 Ιουνίου, 2009 - 6:48 ΠΜ

(συνεχεια 2)...Εχουμε λοιπον ,το, εκ πρωτης οψεως, παραδοξο, η Ευγενια να ειναι ΑΝΑΓΚΑΙΑ σε ολους αυτους τους καθημερινους ανθρωπους. Αυτο συμβαινει,ουσιαστικα γιατι,πριν απο την Ευγενια,καποιος δεν εκανε καλα την δουλεια του. Ομως,αυτο ουδολως καθιστα την Ευγενια, λιγωτερο ΑΝΑΓΚΑΙΑ.

380. [BILLY](#) 30 Ιουνίου, 2009 - 9:34 ΠΜ

KALI MOY ALKHSTI TO KAKO EINAI OTI OI APOPSEIS DIISTANTAI. OLOI OSOI EXOYN MPEI EDO MESA KAI OSOI THN KSEROYN THEOROYN OTI EINAI POLY KALITERI APO TA PERISSOTERA GNOSTA MONTELA POU THAUMAZEIS. ESY THEOREIS TO ANTITHETO. KRIMA GIA SENA.

381. [BILLY](#) 30 Ιουνίου, 2009 - 9:38 ΠΜ

DEN KSERO POY KOLLAEI TO SXOLIO TOY DEVIOUS KSERO OMOS OTI STON KOSMO AYTON YPARXEI ANISOTITA. KAPOIOI EINAI EKSYPNOI, ORAIOI KAI MORFOMENOI KAI PETYXHΜENOI KAI KAPOIOI BLAKES ASXHMOI AMORFOTOI KAI APOTYXHΜENOI. PERASTIKA.

382. [BILLY](#) 30 Ιουνίου, 2009 - 9:48 ΠΜ

RE TALAIPORE DON VITTO, NTEBLIN, KAGEMUSA KLP. APO KOLHTOS KAI TSIMPOYRI THS EYGENIAS EGINES EMMESOS OPADOS ALLON YPOPSIFION KAI MPAINEIS PANTOY KAI TO PAIZEIS ANTIKEIMENIKOS KRITHS FYSIKOTHTAS AISTHITIKHS KAI KOYLTOYRAS? TORA STO TELOS TOY DIAGONISMOY SE EPIASE H KRISH?

383. [DonVittoPsycho](#) 30 Ιουνίου, 2009 - 12:08 ΜΜ

Σε παρακαλω,ξαναδιαβασε τι γραφω. Ολοι οσοι δεν γνωριζουν τα ορια τους και δεν εχουν συμφιλιωθει με αυτα ειναι εν δυναμει πελατες της Ευγενιας, δεν νομιζω οτι ισχυει αυτο για την ιδια. Το ΑΝΤΙΘΕΤΟ μαλιστα (οπως αποδεικνυει η συνειδητη συμμετοχη της στο διαγωνισμο και μονον.)

384. [Alkis](#) 30 Ιουνίου, 2009 - 2:44 ΜΜ

Ο πνιγμενος απ`τα μαλλια πιανεται..το ονομα μου ειναι Αλκης και οχι Αλκηστη. Και αν ειμαι φινο κοριτσι οπως λειει καποιος εδω επειδη γουσταρω πανεμορφες γυναικες, τοτε και ο Πετρος Κωστοπουλος πρεπει να ειναι φινο κοριτσι καθοτι παντρευτηκε την Μπαλατσινου, οπως πολλοι αλλοι ματσωμενοι παραγοντες του τοπου που εχουν συζυγους καλλονες.

385. [Alkis](#) 1 Ιουλίου, 2009 - 7:24 ΠΜ

DonVittoPsycho εγω καταλαβα τι εγραφες, απλα ημουν ειρωνικος. Δεν ξερω αν εχει η Ευγενια συνειδηση ή εστω συναισθηση του τι σημαινει η συμμετοχη της στα καλλιστεια. Στα mail της παντως προς τον υπογραφοντα χρησιμοποιοει χαρακτηρισμους οπως `γαιδαρος`, `συκια`. Εγω την αποκαλεσα `απλα συμπαθητικη`, `αστεια` κτλ. Αν εισαι γυναικα και κανεις αρνητικη κριτικη, εισαι ασχημη και αν εισαι αντρας και κανεις αρνητικη κριτικη, εισαι συκια. Εγω δεν εχω γνωσεις ψυχολογιας, αλλα ειναι φανερο οτι η σταση της απεναντι στους επικριτες της δεν ειναι η αξιοπρεπεστερη

386. [ΙΩΑΝΝΑ](#) 1 Ιουλίου, 2009 - 10:06 ΠΜ

1. Από τη μια, είσαι υπέρ των επώνυμων μοντέλων, οι οποίες διακρίθηκαν μέσω ή συμμετέχουν στα καλλιστεια και από την άλλη, κάνεις στερεότυπη κριτική σε αυτά. Συνειδητοποιείς ότι φάσκες και αντιφάσκες;
2. Πολλές αμερικάνικες ταινίες (βλ. Miss Congeniality) βλέπεις.....

387. [Alkis](#) 1 Ιουλίου, 2009 - 11:04 ΠΜ

Γιατρούδι μου δεν σε ζηλεύω καθόλου, αντίθετα σε λυπάμαι. Όλοι τα βλαχαδερά και οι γόνοι τους, ήδη μετά τον εμφύλιο γίναν γιατρουδάκια, δικηγορίσκοι και μηχανικούλια. Νομίζουν

ότι αναβαθμίστηκαν κοινωνικά με τεχνοεπιστημονική κατάρτιση.

Επίσης, οι σοβαροί γιατροί που γνωρίζω δεν προλαβαίνουν ούτε να αναπνεύσουν, εσύ μπαίνεις και στα facebook και στις ιστοσελίδες. Από πελατεία πως πάμε; Την εξολόθρευες; Ο μπαμπάς και η ιατρική σου οικογένεια δεν σε βοηθάνε καθόλου

388. [Alkis1](#) Ιουλίου, 2009 - 11:08 ΠΜ

και για οσους δεν καταλαβαν αυτο που δημοσιευσα πριν ηταν το mail που μου εστειλε η Ευγενια (κριμα τ`ονομα) Σαρηγιαννιδη. Δε θιγομαι τοσο ευκολα...Εχεις τοσο μεγαλο προβλημα με τους αντρες που δεν σε κολακεουν?

389. [Alkis1](#) Ιουλίου, 2009 - 6:55 ΜΜ

ΠΡΟΣ ΙΩANNA: Εγω δηλωσα οτι οι περισσοτερες υποψηφιες ειναι μετριες. Ανεφερα ονοματα γυναικων επωνυμων, καλλονων για να καταλαβετε τι θεωρω καλλος. Οχι οτι ειμαι ΥΠΕΡ τους. Καλλονες ειναι και η Ελλη Σταη, Μαρια Ναυπλιωτη, Μελισσα Βαρδινογιαννη, Κλειω-Δαναη Οθωναιου, Αλεξανδριανη Σικελιανου κλπ. Οχι δεν συνειδητοποιω οτι φασκω/αντιφασκω. Γιατι απλα δεν φασκω & αντιφασκω. Αγαπημενες μου ταινιες ειναι Blade Runner, Sunshine, Run Lola Run, Reservoir Dogs. Τα Miss Congeniality και τα ρεστα τ`αφηνω για σας.

390. Inge1 Ιουλίου, 2009 - 7:12 ΜΜ

Για κάποιον που, όπως λέει, δεν ενδιαφέρεται, πολύ ασχολείσαι με την Ευγενία.....

391. [SARIGIANNIDIE1](#) Ιουλίου, 2009 - 8:10 ΜΜ

ΕΧΕΙΣ ΑΠΟΛΥΤΟ ΔΙΚΙΟ ΑΛΚΗ. BILLY ΣΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕ ΓΙΑ Ο ΑΛΚΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΔΡΑΣ. ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ ΜΕ ΚΥΡΟΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΩΝ. ΛΙΓΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΖΗΤΑΕΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ.

392. [SARIGIANNIDIE1](#) Ιουλίου, 2009 - 8:16 ΜΜ

ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ: ΚΑΠΟΙΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΙΝΕΙ ΣΤΟ BLOG ΕΔΩ ΚΑΙ ΛΕΕΙ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ: ΘΕΜΙΤΟ. ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΩ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΜΕ ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΟ Ή ΥΠΟΤΙΜΗΤΙΚΟ ΤΟΝΟ. ΜΕΤΑ ΜΟΥ ΣΤΕΛΝΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΥΠΟΤΙΜΗΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΣΤΟ FACEBOOK. ΓΙΑΤΙ;

393. [SARIGIANNIDIE1](#) Ιουλίου, 2009 - 8:16 ΜΜ

ΑΦΟΥ ΤΟΥ Κ. ΑΛΚΗ ΔΕΝ ΤΟΥ ΑΡΕΣΩ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΤΑΙ ΓΙΑΤΙ ΑΣΧΟΛΕΙΤΕ; ΤΟ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΛΟΓΙΚΟ; ΜΕ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΝΑ ΤΟΥ ΑΠΑΝΤΗΣΩ; ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΤΟΝ ΔΥΣΑΡΕΣΤΗΣΩ; ΤΟΥ ΑΠΑΝΤΩ ΛΟΙΠΟΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΙΖΕΙ ΠΡΟΣΒΕΒΛΗΜΕΝΟΣ. ΑΠΟ ΠΟΥ ΚΑΙ ΩΣ ΠΟΥ ΟΛΑ ΑΥΤΑ; ΕΓΩ ΔΕΝ ΤΑ ΒΡΙΣΚΩ ΛΟΓΙΚΑ. ΕΣΕΙΣ; Ο ΕΙΣΒΟΛΕΑΣ ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΖΗΤΑΕΙ ΚΑΙ ΤΑ ΡΕΣΤΑ;

394. [BILLY1](#) Ιουλίου, 2009 - 8:21 ΜΜ

Κατά τη δικιά μου αντίθετα άποψη και πάρα πολλών άλλων πολύ πιο έμπειρων και έγκυρων από απόψεως γούστου και αισθητικής από όλους τους Άλκηδες από όποια άποψη και αν το δούμε, το πρόβλημα της Ευγενίας σε σχέση με τις περισσότερες διαγωνιζόμενες είναι ότι βρίσκεται εκτός συναγωνισμού.

395. [Devious1](#) Ιουλίου, 2009 - 9:31 ΜΜ

Ρε παιδια,σιγουρα ο ΑΛΚΗΣ [Alkis] ειναι αυτος που γραφει το παραπανω σχολιο ? Εννοω,δεν κολαει νοηματικα,αν προσεξετε το περιεχομενο του ,και ο τροπος γραφης του { ο Αλκης δεν βαζει τονους σαν εμενα } , ειναι διαφορετικος απο τα υπολοιπα σχολια του. ADMIN, για κοιταξε το σχολιο αυτο να δουμε ποιανου ειναι ! ! ! !

396. [Alkis2](#) Ιουλίου, 2009 - 6:04 ΠΜ

Devious, εχεις απολυτο δικιο δεν το εγραφα εγω το σχολιο με τους τονους.Το εστειλε η Ευγενια σε μενα mail.Ευγενια δεν προσβαλλομαι τοσο ευκολα.Το βρισκω αστειο.Εσυ ελαβες μερος στα καλλιστεια,εσυ θελεις προβολη.Καθισα και διαβασα αρκετα σχολια εδω.Πηγες στο χωρο εργασιας καποιας ταλαιπωρης επειδη και κεινη σε σχολιασε αρνητικα?Μενω αναυδος.Τι εισαι,stalker?Ψυχοτεστ δεν σας κανουν πριν σας δωσουν την αδεια?

397. [Alkis2](#) Ιουλίου, 2009 - 9:28 ΠΜ

Σου εστειλα mail στο Facebook επωνυμα γιατι κατι αλλους που σ`εχουν κριτικαρει τους εχεις ταπωσει και καλα γιατι σχολιαζουν υπο την ασφαλεια της ανωνυμιας. Εμενα μου προσαπτει οτι ηρθα απο το πουθενα και με βριζεις επειδη βγαινω επωνυμα και δημοσιως.Ολα δικα σου τα θελεις κοριτσι μου και να `ξερες τι ηθελες καλο θα `ταν

398. [JOHN_DEVLIN2](#) Ιουλίου, 2009 - 11:00 ΠΜ

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΒΕΒΑΙΑ ΝΑ ΠΩ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΝΑ ΔΗΜΟΣΙΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΕΝΗΡΓΗΣΕΣ ΕΙΧΕ ΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΗΣ ΠΑΓΙΔΕΥΣΕΩΣ ,ΕΦ'ΟΣΟΝ ΔΕΝ ΔΗΛΩΣΕΣ ΟΤΙ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΔΙΚΟ ΣΟΥ.

ΤΑ ΕΝ ΟΙΚΩ ΕΝ ΔΗΜΩ ? ? ? ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ! ! ! ! ! !

399. ΓΙΩΡΓΟΣ2 Ιουλίου, 2009 - 9:09 ΜΜ
ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΡΕ ΑΛΚΗ ΑΠΟ ΤΟ ΓΚΥΖΗ; ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΔΕΙΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΓΙΑΖΕΙΣ ΣΤΟ ΙΝΤΕΡΝΕΤ; ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΠΙΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΞΕΡΕΙΣ... ΤΟ ΠΟΙΟΣ ΑΝΑΖΗΤΑ ΑΠΕΓΝΩΣΜΕΝΑ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ STALKER ΕΙΝΑΙ ΠΑΣΙΦΑΝΕΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΙΓΟΥΡΑ Η ΕΥΓΕΝΙΑ...
400. ΓΙΩΡΓΟΣ2 Ιουλίου, 2009 - 9:12 ΜΜ
ΤΑ ΔΙΚΑ ΣΟΥ ΨΥΧΟΤΕΣΤ ΤΙ ΕΔΕΙΞΑΝ;;;;; ΠΡΟΣΟΧΗ ΔΑΓΚΩΝΕΙ;;;;!!!! ΚΑΝΕ ΜΑΣ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΗ ΧΑΡΗ ΚΑΙ ΑΠΑΛΛΑΞΕ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΑΛΑΙΠΩΡΟ (ΟΠΩΣ ΕΣΥ Η ΙΔΙΑ ΛΕΣ) ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΣΟΥ. ΜΑΚΑΡΙ ΝΑ ΣΕ ΠΡΟΣΕΒΑΛΕ ΚΑΤΙ ΑΠ'Ο ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΣΟΥ ΛΕΕΙ Η ΕΥΓΕΝΙΑ. ΑΥΤΟ ΘΑ ΕΔΕΙΧΝΕ ΟΤΙ ΕΧΕΙΣ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΛΙΓΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΤΣΙΠΑ
401. ΓΙΩΡΓΟΣ2 Ιουλίου, 2009 - 9:13 ΜΜ
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ) ΚΑΙ ΘΑ ΚΟΙΤΟΥΣΕΣ, ΑΝΤΙ ΝΑ ΑΣΧΟΛΕΙΣΑΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΑ (ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΙΚΑ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΟΥ ΜΑΖΙ ΤΗΣ), ΝΑ ΛΥΣΕΙΣ ΤΑ ΔΙΚΑ ΣΟΥ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΠΡΟΦΑΝΗ...ΕΛΕΟΣ ΠΙΑ!!!!!!!
402. [DonVittoPsycho](#)2 Ιουλίου, 2009 - 9:30 ΜΜ
CAVEAT IMPERATOR.
403. [Alkis](#)3 Ιουλίου, 2009 - 9:45 ΠΜ
Ο,τι θελετε ελατε να μου το πειτε απο κοντα στο Hall of Mao.Καλα να περνατε
404. [DonVittoPsycho](#)3 Ιουλίου, 2009 - 12:16 ΜΜ
Ο Συρανο Ερκυλ ντε Μπερζερακ,ηταν ευφυης και μορφωμενος (αντικειμενικες ιδιοτητες) αλλα αντι για ωραιος και επιτυχημενος (υποκειμενικες ιδιοτητες) ηταν γενναιος και ειχε ακαμπτες αρχες. (καθως επισης και χιουμορ,συγγραφικο ταλεντο συννεπεια και ακολουθο σκεψεων και πραξεων και το θαρρος της γνωμης του).
405. [DonVittoPsycho](#)3 Ιουλίου, 2009 - 12:18 ΜΜ
[ΣΥΝΕΧΕΙΑ 1] .Τα παραπανω αποδεικνουν οτι, εφ'οσον καποιες αντικειμενικες αρετες ειναι δεδομενες,μια ποικιλια υποκειμενικων αρετων μπορει να χρησιμοποιηθει εναλλακτικα για την προσωπικη ολοκληρωση και την συμμετοχη στο συστημα των εξισωσεων της κοινωνικης ισορροπιας.
406. [Devious](#)3 Ιουλίου, 2009 - 9:02 ΜΜ
Μαλλον θα κανουμε καμποσο καιρο να δουμε τον BILLY εδω γυρω,ετσι δεν ειναι ?
407. [DonVittoPsycho](#)5 Ιουλίου, 2009 - 9:11 ΠΜ
Στον Κυβερνοχωρο,εκει οπου ο " Δυνητικος Αλλος" απλωνει το χερι στον "Ιδεατο Αλλο", μπορει να διατεινομαστε οτι πιστευουμε σε αυτες τις αξιες.
Στον πραγματικο κοσμο,αποδεικνυεται οτι η μορφωση δεν αρκει για να μας απαλλαξει απο τις Κοινωνικες Δεισδαμονιες μας.
408. [JOHN_DEVLIN](#)5 Ιουλίου, 2009 - 9:05 ΜΜ
Η ΕΥΓΕΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΙΣΜΑΤΙΚΟ ΑΤΟΜΟ,ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΕΠΑΓΩΓΙΚΟ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΜΥΑΛΟ ΠΟΥ ΕΙΧΑ ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΝΑ ΔΙΔΑΞΩ ΣΕ 22 ΧΡΟΝΙΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΚΑΡΡΙΕΡΑΣ. 35 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΘΑ ΗΤΑΝ ΠΡΟΔΙΑΓΕΓΡΑΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΜΥΑΛΟΥ ΤΗΣ. ΠΡΟΤΥΠΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΧΟΛΙΟ>ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ>ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΗ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ.
409. [JOHN_DEVLIN](#)5 Ιουλίου, 2009 - 9:08 ΜΜ
[ΣΥΝΕΧΕΙΑ 1] ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΔΙΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΕΧΕΙ ΑΡΧΙΣΕΙ ΝΑ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΚΑΤΙ ΠΟΥ Η ΚΑΤΑΛΗΞΗ ΤΟΥ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΑΠΟ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΣΧΟΛΙΑΖΟΥΜΕ ΕΔΩ. ΑΚΟΥΩ ΤΟ ΒΟΥΗΤΟ ΤΟΥ ΠΑΛΙΡΡΟΙΚΟΥ ΚΥΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΑΝΕΒΑΙΝΕΙ,ΤΟΝ ΤΡΟΧΑΣΜΟ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΝΟΣ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΛΠΙΑΣΜΟΣ,
410. [JOHN_DEVLIN](#)5 Ιουλίου, 2009 - 9:12 ΜΜ
[ΣΥΝΕΧΕΙΑ 2]... , ΤΟΝ ΨΙΘΥΡΟ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΠΟΥ ΣΥΝΟΜΩΤΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΤΗΣ ΧΑΡΙΣΕΙ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ. ΚΑΙ ΟΤΑΝ ,ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΕΝΑ,ΔΥΟ ΙΣΩΣ ΧΡΟΝΙΑ,ΑΥΤΟΣ Ο ΚΥΚΛΟΣ ΘΑ ΕΧΕΙ ΚΛΕΙΣΕΙ,Η ΕΥΓΕΝΙΑ ΘΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΠΟΛΥ ΠΕΡΑ ΚΑΙ ΥΠΕΡΑΝΩ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΜΑΣ. [ΚΑΙ,ΙΣΩΣ, ΤΟΥ ΦΘΟΝΟΥ ΜΑΣ].
411. [JOHN_DEVLIN](#)6 Ιουλίου, 2009 - 3:17 ΜΜ
[ΣΥΝΕΧΕΙΑ 3] ΕΧΟΥΜΕ ΦΘΑΣΕΙ ΠΙΑ ΣΕ ΕΝΑ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ ΟΠΟΥ ΕΓΩ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΤΡΙΨΩ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΑΙ ΝΑ ΤΡΑΒΗΞΩ ΚΑΤΑ ΤΟ ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ. ΚΑΛΗΝΥΧΤΑ, ΛΕΥΚΗ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ .
412. [INGE](#)10 Ιουλίου, 2009 - 10:32 ΠΜ
Νομίζω ότι η συζήτηση σε αυτή τη φιλόξενη ιστοσελίδα τελείωσε μαζί με το διαγωνισμό και τις όμορφες κοπέλες που θα συμμετάσχουν στον τελικό. Προφανώς η Ευγενία δεν είναι μέσα σε αυτές, άρα η συνέχεια της συζήτησης ενδεχομένως περί αυτού του θέματος, αλλά και άλλων ζητημάτων με μεγαλύτερο ενδιαφέρον στο <http://www.psy-counsellors.gr> .

413. EYGENIA15 Ιουλίου, 2009 - 11:30 ΠΜ

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΟΛΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΑΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΚΑΙ ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟ ΔΙΑΛΟΓΟ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΟΝΤΩΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΣΑΙΤ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΙ Η INGE. ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΣΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΔΑΣ. ΚΑΙ ΣΕ ΑΥΤΕΣ ΠΟΥ ΠΗΡΑΝ ΤΟΥΣ ΕΞΙ ΤΙΤΛΟΥΣ.

414. jgikas27 Αυγούστου, 2009 - 8:35 ΜΜ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΓΝΩΣΙΑΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΣ – ΕΠΟΠΤΗΣ ΓΝΩΣΙΑΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Συγαλέσαμε σήμερα το Συμβούλιο για να ασχοληθούμε με μια άσχημη εξέλιξη στις διαδικασίες δεοντολογίας της Γνωσιακής Συμπεριφοριστικής Θεραπείας, που φαίνεται να απειλεί τα θεμέλια του οικοδομήματος στο οποίο εργαζόμαστε.

ΜΙΡΑΝΤΑ (θεραπεύτρια χωρίς μεταπτυχιακούς τίτλους)

Εννοείτε κύριε Πρόεδρε την εξώπορτα του διαμερίσματος της Σχολής μας, που είναι συγχρόνως και η πόρτα του ασανσέρ μας; Το ξέρω, δεν ανοίγει καλά, κολλάει στο πάτωμα και όσοι μπαίνουν στο Ινστιτούτο, το κάνουν σπρώχνοντας την πόρτα.... Ευτυχώς, δεν είχαμε μέχρι σήμερα πολύ ευτραφείς.....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ – ΕΠΟΠΤΗΣ ΓΝΩΣΙΑΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Όχι ρε Μιράντα, δεν μιλάμε για τη συντήρηση του διαμερίσματος, για την οποία είσαι προσωπικά υπεύθυνη. Έχει να κάνει με την Κατερίνα την οποία καλέσαμε σήμερα εδώ.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ (θεραπεύτρια)

Τι έκανα πάλι εγώ. Επειδή γέννησα μωρό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ – ΕΠΟΠΤΗΣ ΓΝΩΣΙΑΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Όπως ξέρεις Κατερίνα, το Κέντρο μας είναι το μοναδικό Κέντρο στην Ελλάδα, που παρέχει αξιόπιστη Μεταπτυχιακή εκπαίδευση στη Γνωσιακή Συμπεριφοριστική Θεραπεία, σύμφωνα με τα στάνταρς του Ευρωπαϊκού Κέντρου Συμπεριφοριστικής Θεραπείας. Βέβαια δεν μας αναγνωρίζει το Beck Institute στην Πενσυλβάνια των ΗΠΑ, του θεμελιωτή της θεωρίας, του Aaron Beck, αλλά αυτό είναι μια λεπτομέρεια...

ΜΙΡΑΝΤΑ (θεραπεύτρια χωρίς μεταπτυχιακούς τίτλους)

Είχε τολμήσει κάποιος θεραπευόμενος να έρθει σε μένα και του ξέφυγε το όνομα της Judith Beck. Τον ξαπέστευλα την ίδια μέρα λέγοντάς του «εσείς μισείτε αυτό που εγώ αγαπώ»

..... (Διορθώνει τη σινιέ φούστα της και παίρνει μια έκφραση σαν της Τζένιφερ Άνιστον)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ – ΕΠΟΠΤΗΣ ΓΝΩΣΙΑΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Εσύ Κατερίνα δέχτηκες σαν πελάτη, την κόρη αυτού του αχρείου που έφυγε από την γνωστή μας συνάδελφο θεραπεύτρια και Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της. Αυτά είναι ανεπίτρεπτα.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Δεν είναι ακριβώς έτσι. Μου τηλεφώνησε τον περασμένο Ιούνιο. Όμως έλειπα συνεχώς και ο τηλεφωνητής μου απαντούσε «Το Ιατρείο θα παραμείνει κλειστό λόγω εγκυμοσύνης».

Τελικά γέννησα, αλλά τι να έγραφα στον τηλεφωνητή. Έτσι κάποια στιγμή απάντησα στο τηλεφώνημά του.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ – ΕΠΟΠΤΗΣ ΓΝΩΣΙΑΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Τι σου είπε;

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Επειγόταν για την κατάσταση της κόρης του. Του είπα να περιμένει να περάσουν ο Ιούλιος και ο Αύγουστος και να τα πούμε από το Σεπτέμβριο, ώστε εγώ να ασχοληθώ με τη δική μου κόρη και όχι με τη δική του. Περιμένα να αγανακτήσει, να με βρίσει και να πάει σε άλλη θεραπεύτρια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ – ΕΠΟΠΤΗΣ ΓΝΩΣΙΑΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Μα είσαι με τα καλά σου Κατερίνα. Εμείς εδώ στο Κέντρο μας έχουμε ερμηνεύσει τη δεοντολογία σε τρόπο ώστε να μη δεχόμαστε ποτέ κάποιο θεραπευόμενο, άμα έχει φύγει από προηγούμενη συνάδελφό μας. Και στη συγκεκριμένη περίπτωση ήταν η Αναπληρώτρια Καθηγήτρια...

ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ (ψυχολόγος – θεραπεύτρια που φοράει άσπρη στολή γιατρού και ακουστικά στο λαιμό).

Και σε μένα είχε έρθει αυτός ο γελοίος και του είχα ζητήσει να έχω τη γνώμη της προηγούμενης θεραπευτριάς του. Δεν δέχομαι ποτέ κανέναν χωρίς το παρελθόν του.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Μα γιατί δεν επεμβαίνει η ίδια η Αναπληρώτρια Καθηγήτρια και πρέπει να βγάζουμε εμείς το φίδι από την τρύπα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ – ΕΠΟΠΤΗΣ ΓΝΩΣΙΑΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Γιατί απλούστατα Κατερίνα μου, η Αναπληρώτρια Καθηγήτρια έχει ασυμβίβαστο και δεν μπορεί να διακινδυνεύει να μάθει η Εφορία ότι δέχεται πελατεία, χωρίς να κόβει αποδείξεις. Τόσο δύσκολο είναι να το καταλάβεις;

KATERINA

Τέλος πάντων, έμαθα από τη Χριστίνα, ότι κύριος αυτός περιμένει ακόμα να μου στείλει την κόρη του. Δεν άντεξα και του είπα ότι «προσέλαβα μια παραδουλεύτρια στο σπίτι. Για να επιβλέπω την παραδουλεύτρια δεν μπορώ να λείπω πολύ από το σπίτι, άρα θα πηγαίνω όσο το δυνατόν λιγότερο στη δουλειά μου. Και κατά συνέπεια δεν θα αναλάβω καινούργιες περιπτώσεις και άρα δεν θα αναλάβω την κόρη σας».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ – ΕΠΟΠΤΗΣ ΓΝΩΣΙΑΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Ας ελπίσουμε ότι το θέμα θα κλείσει έτσι μεταξύ μας, δεν θα το μάθει κανείς, και πολύ περισσότερο η Εφορία. Έτσι θα σώσουμε το γόητρο της Γνωσιακής Συμπεριφοριστικής Θεραπείας όπως την ασκούμε εμείς και θα αποφύγουμε να γίνουμε για μια ακόμα περίγελο του Beck Institute στην Πενσυλβάνια των ΗΠΑ.Μιράντα να φροντίσεις να μη γραφτεί τίποτα από αυτά που είπαμε στο διαδίκτυο.

MIRANTA (θεραπεύτρια χωρίς μεταπτυχιακούς τίτλους)

(Επιθεωρώντας τα νύχια της και τη φούστα της). Μάλιστα κύριε Επόπτη. Να είστε ήσυχος

415. Dr. Antonios Chasouris⁴ Σεπτεμβρίου, 2009 - 6:03 ΠΜ

Dear Sir,

First of all I apologise for the use of English language but here in New Zealand my computer does not support Greek and I have enough respect for your viewers not to use Greecklish.

I am a Specialist Clinical Child Psychologist working in New Zealand for the last two years. I was working in greece and the UK for the last 10 years and I am amazed with what I am seeing here. What I see is the humiliation of the profession of psychology by someone who is trying to convince us that psychology is best served by having nice legs and a sexy body. And unfortunately the comments are on the same level. A good psychologist now is someone who is a supermodel and has nice legs and breasts. that is why psychology in Greece is 30 years behind and that is why people make fun of psychologists. For this particular «psychologist» I have to say that she will definately help many of those who have impotence problems and erection difficulties. And of course the absolute xeftila-humiliation of the Greek psychological association and the academic psychological community who support this.

I have nothing more to say I wish to this so called psychologist a successful career as a model and TV persona and remind to your readers that there are a lot of psychologist who work for 600 euros a month and they will never be recognised because they are not good looking or stupid enough to take their clothes off.

Sincerely yours

Dr. Antonios Chasouris MSc MPhil PhD RPsych MNZPS

Specialist Clinical Child Psychologist

Child and Adolescence Mental Health Service

Auckland New Zealand

416. Chris Arvanitidis⁵ Σεπτεμβρίου, 2009 - 12:53 ΜΜ

Dear Dr.Chasouris,

You are entirely entitled to judge on the basis of «public evidence» and ,let me assure you, I'd be bound to reach the very same conclusions on the subject as you did, had I not known her personally.

But I do know her and my [I guess,well informed and ,I assure you,not biased] opinion of her true qualities is ,I think clearly, expressed in my comment [July 5th,2009, 9.05 pm] published above. [I trust you can read greek from your computer,if not,please,notify me,so that I can repeat the comment in english].

Risking driving an already heavily strained situation that exists, regretably, between me and her for some time, to its physical limits, I can only say that ,in this particular situation,your entirely rightfull comments should be adressed to anyone in her «psychology shoes» who chosos to follow this path, for whatever reason and not exclusively to her.

She is,certainly,not beyond criticism,but, take my word on that ,please,she is way above and beyond in mind and spirit to the kind of person one would normally expect to take such a course as the one you, rightfully, denounce.

If anyone is to blame, please,blame me, I used to be her teacher and ,therefore, as much a subject to criticism, as the persons I taught.

Truly yours,

Chris Arvanitidis.

417. Dr. Antonios Chasouris 10 Σεπτεμβρίου, 2009 - 6:21 ΠΜ

Kia Ora Chris,

First of all thank you for the civilised and kind reply. It is always nice to converse with people who command respect and have something to say. Please also excuse the first person here in New Zealand people like each other for a change, and we are all in first name terms regardless of rank or position.

In regards to your comment, I recognise the need the need to extend the criticism to all those young women who go to Psychology because of the prestige, the media coverage and the fame. I have been working enough time in Greece and the UK to know how poor the psychological education has been and I have supervised enough students to see the level of ignorance of basic practical terms that the Universities have induced them to. Personally and from what I know a large number of my Greek colleagues in the UK, have respect for the Department of Psychology of the Fi Pi Psi and I have been appalled by everything else. Young women get out of the Universities and they know very little about the real profession. That is the reason for being unemployed for so many years: they have been trained in useless coursework with limited practical training and skills. When I was working in Greece I remember that we had so many openings for a Child psychologist or someone fresh from the University who wanted to work with children and we could find none!! So much for the mother instinct. So sad when young women psychologists refuse to consider working with children but prefer to demonstrate their breasts and legs so they can get some customers. Then you have the other sad phenomenon of all these psychologists who go to Mikroutsikos and other shows and make a xeftila of the profession I love. And because there is always the little idiot who will say «man if you don't like it here go to another country» I say I did and I am so happy to be around people like the Kiwis.

As for your last comment, I believe you have been a very good teacher and I do not believe it would give credit or value to level criticism against you. The mere fact that you support that kind of psychologist indicates your great love for your students and testifies to your worth. This particular student is a xeftila and does damage to all those kind and hard working psychologists who work on Stage programs and menial jobs for 600 euros and now because of all this they can not even do that as employers in the private sector now «require» a psychologist to be good looking.

What you might do is yell at your colleagues at the Syllogos Psychologwn and the University to stop the xeftila and send psychologists like your student where they really need to be: home. A pleasure knowing you Sir you honour the Greek psychology profession.

Warmest regards

Dr. Antonios Chasouris MSc MPhil PhD RPsych MNZPS
Specialist Clinical Child Psychologist
Child and Adolescence Mental Health Service
Auckland New Zealand

418. Dr. Antonios Chasouris 10 Σεπτεμβρίου, 2009 - 10:42 ΠΜ

Dear Chris,

After sending you my previous message out of curiosity I checked some of the other e-mails and comments. I was very impressed by the arrogance and audacity of someone who has nothing to show in psychology except a Basic degree from a Greek University that has less than 20 years of history in psychology and from the CV we can not see anything impressive. Her way of replying to zeitgeist shows anger and animosity for which she has been complained to another reader. She is also threatening other colleagues to turn them to the «law». We get an English version of Apogeynatini and I saw it to some senior colleagues. They were in utter contempt and laughter when they saw the photographs in underwear and the psychology comments. I have therefore this message for her:

Well Mrs Sarigiannidi you are complaining that people hide before anonymity to criticise you. I am here with my name and details and please take me to court gia na gelasei kathe pikramenos. The appearance of a psychologist in underwear and «sexy» photographs is a breach of ethics and conduct according to the Greek Psychological Association (Syllogos Psychologwn) as it brings the profession to disrepute.

I condemn all those who attack you personally with hybriatic and other comments. As a person I find you successful and sensitive with a great potential but as a psychologist you have degraded the profession and have made a mockery of all of us who are Greeks and try to promote Greek Psychology in other countries. I feel ashamed here in New Zealand that I have to explain why no one knows a Greek Psychologist's name out of Greece and to answer to my colleagues who tease me that as psychologists we do not have done much but we have great

taste in underwear. Of course you can say who we are to challenge such a psychology star like you with such a great contribution in Greek Psychology. We are but sheep farmers at the end of the world. And yet we have avoided the xeftila of Greek psychology that you are subjecting me and my colleagues here in Auckland and we try hard to make it better for children with disability.

I am therefore challenging you to answer me as I have done without yvristika sxolia and with scientific arguments how your appearance in sexy underwear promotes Greek psychology.

As for you Chris I know that you are a good teacher with a very solid reputation in Europe at least and I feel sorry that you had to teach this psychologist.

Thank you for your feedback and hope dear Chris we can have a productive talk in the future about serious matters that are suitable for a man of your scientific calibre and prestige.

Trully yours

Dr. Antonios Chasouris MSc MPhil PhD RPsych MNZPS

Specialist Clinical Child Psychologist

Child and Adolescence Mental Health Service

Auckland New Zealand

Member British Psychological Association BPS

Member New Zealand Psychologists Board

Member New Zealand Psychological Society

Registered Clinical Psychologist South Australia Psychologists Board

Member Slovak Williams Syndrome Association

Visiting Fellow Glamorgan University of Wales

419. CHRIS ARVANITIDIS10 Σεπτεμβρίου, 2009 - 3:49 MM

Dear Dr.Chasouris,

To be perfectly honest, I did get the impression that you were simply impersonating somebody else , [you know,in my opinion, your statements,however well put in meaning were a bit forcefull in wording, in my opinion,scientists should not be so passionate, sound reasons or no] hence any trace of contempt or doubt in my reply . I am sorry and apologize for this.

I deeply thank you for your favourable comments on my academic achievements ,but,my fault again, let me assure you that I never taught psychology to Eugenia ,or,thank God, to anyone else.

My field cannot be any more remote from psychology than it is ,even though I was her teacher. I taught her high school physics 10 years ago,a field at which she was an immensely talented,a truly gifted student, a natural for a career in structural engineering.

A little time later we got separated, I left for pursuing a PHD in soil mechanics.

When, four years later we reunited,she had already become a student of psychology. I made no secret of the fact that I didn't believe the field suited her but she convinced me otherwise.

Personally,I still have my doubts,with all due respect, the field of psychology never interested me enough to make me even casually read on the subject.

But it is her field of choice, so that is good enough for me.Our arguments on the subject , I do believe that one should never,ever, give up a field for which there exists in him a natural talent, got us,eventually ,in strainous ,hairline terms,but did not put in doubt ,much less diminish, my respect for her mental capacity and moral fiber. I was honored to have her as a pupil then, we are estranged now ,more or less, but i think she has attracted a lot of ill-meant criticism for her participation in the pageant that was directed,obviously , not to her ,personally, but to other, less obvious, persons.

This shows a low standard of ethics on the part of those who found her an easy target.

I do not know why all these took place. I DO KNOW that when you teach someone you become at least as much responsible as she is for her public actions.

So ,I stand here for her. For having been her teacher ,for having known her strenghts,for harbouring a dream for her,for having failed her if you feel she has failed you,ultimately,for she is good enough to deserve,far more than other people,not to stand alone.

If you feel she deserves criticism,do critise her. But, please, do so respectfully.

Yours,

Chris Arvanitidis.

420. ΒΕΩWULF20 Σεπτεμβρίου, 2009 - 12:41 MM

ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΚΑΠΟΙΟΣ ΝΑ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙ ΟΤΙ Η ΕΒΙΤΑ ΠΕΡΟΝ ΥΠΗΡΞΕ ΠΕΤΥΧΗΜΕΝΗ «SANTA EVITA» ΓΙΑΤΙ, ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ «ΡΟΛΟ» ΤΗΣ, ΕΙΧΕ ΕΞΟΙΚΕΙΘΕΙ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΑ ΦΩΤΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΣΑΝ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ.

ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΝΑΙ ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΜΗΜΑ ΜΙΑΣ ,ΠΟΛΥ ΕΠΙΜΕΛΩΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΕΝΗΣ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΕΞΟΙΚΕΙΩΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ....

421. ψυχακας2 Νοεμβρίου, 2009 - 2:31 ΜΜ

Με τέτοιο ψυχολόγο παραδέχομαι ότι χρειάζομαι άπειρες ώρες θεραπείας

422. [panik2](#) Δεκεμβρίου, 2009 - 5:20 ΜΜ

Σ' ένα καθάριο ουρανό
πετώ να σ' αντικρύσω
το πιο ωραίο όνειρο
μαζί σου να το κτίσω

423. sarigiannidis s.5 Μαρτίου, 2010 - 12:26 ΜΜ

Ε...ΡΕ...Σαρηγιαννιδη σοι ΚΑΙ κοριτσαρες ΒΓΑΖΕΙ.

ΑΦΗΣΤΕ ΣΧΟΛΙΟ

Όνομα (required)

Το Mail (δεν θα δημοσιοποιηθεί) (required)

Website

ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΣΧΟΛΙΑ

free ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΩ
σημαίνει
κερδίζω

Μιλήστε
τώρα από το σταθερό σας
με **όλη** την **Ελλάδα**
και το **εξωτερικό**
με **αστική** χρέωση.

Χωρίς δεσμεύσεις και συμβόλαια
... μάθετε περισσότερα